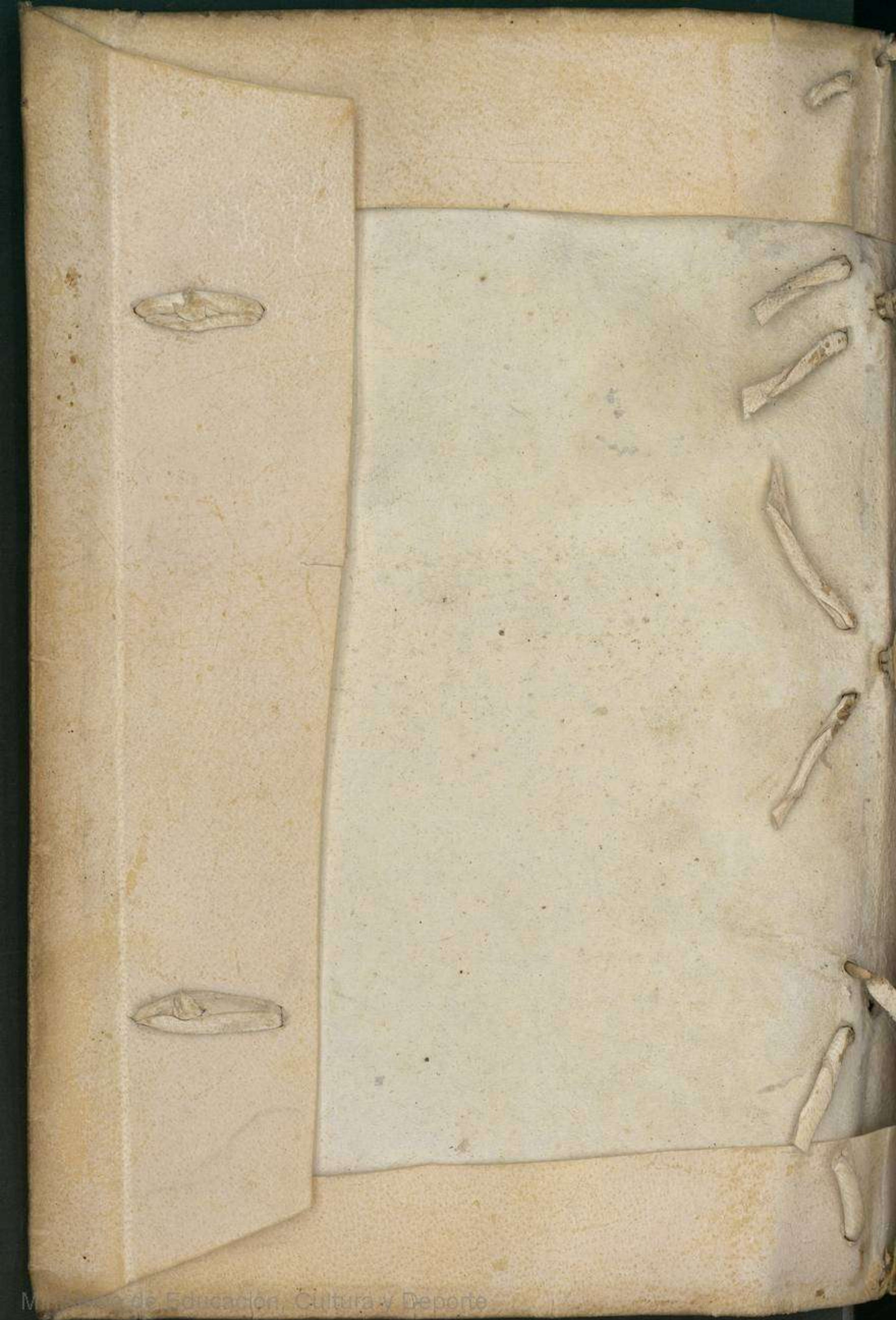

Fragment of a decorative border or label on the left edge, featuring a blue and white geometric pattern.

B.

XVII
3786

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...

6. 17. 3. 59 n = 60

— S —

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΥΡΟΥ, ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΛΟΓΟΙ ΔΕΚΑ.

THEODORETI EPISCOPI

CYRI DE PROVIDEN-

TIA SERMONES X.

Nunc primum in lucem editi.

Cum Privilegio Pontificio, et Casareo.

ad Decennium.

Romæ. M. D. XXXXV.

R. 6160

- Α' ποδείξεις ἀπὸ Οὐρανοῦ, καὶ Ἡλίου, καὶ Σε-
λήνης, καὶ τῆς λοιπῶν Ἀστροῶν, λόγος, α'. 7
- Α' ποδείξεις ἀπὸ αἰέρος, καὶ γῆς, καὶ θαλάττης,
καὶ ποταμῶν, λόγος β'. 29
- Α' ποδείξεις ἀπὸ τῆς τῆς αἰθροπέου σώματος
κατασκευῆς, λόγος γ'. 43
- Α' ποδείξεις ἀπὸ τῆς χειρῶν τῆς αἰθροπέων, καὶ
τῆς ἐφουρεθισῶν τεχνῶν, λόγος δ'. 65
- Α' ποδείξεις ἐκ τῆς τῆς ἀλόγων ζώων ἔπιτα-
γῆς, λόγος ε'. 85
- Ο' πὺ πλοῦτος καὶ πενία τῶ βίῳ χρήσιμοι,
λόγος ς'. 107
- Ο' πὺ δουλεία, καὶ δεσποτεία πρόσφοροι τῶ βίῳ,
λόγος ζ'. 134
- Ο' ἂν εὖ φρονοῦντας, οὐδὲ τὸ πονηροῖς δου-
λεύειν δεσπότης λυμαίνεται, λόγος η'. 157
- Ο' πὺ οὐκ ἀκέραιος τῆς δικαιοσύνης ὁ πόνος καὶ
ἐν τῶ πῦροντι βίῳ μὴ φαίνεται, καὶ ποδὲ ἀνα-
στάσεως ἀπὸ φυσικῶν λογισμῶν, λόγος θ'. 192
- Ο' πὺ ἀνωθεν ὁ Θεὸς οὐκ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ
πάντων αἰθροπέων κησόμενος διετέλεσε. καὶ
πρὶ τῆς τῆς σωτηρίας αἰθροπέσεως,
λόγος ι'. 219

I N D E X

- S**ermo primus Prouidentiam demonstrat ex Cælo, Sole, Luna, & reliquis Stellis. 7
- S**ermo secundus, idem probat ab æere, terra, mari, ac fluminis. 29
- T**ertius eandem prouidentiam confirmat ab humani corporis opificio. 43
- Q**uartus illud idem demonstrat tum ex manibus hominū concessis, tum etiam ab artibus, quæ sunt excogitatae. 65
- Q**uintus ab Imperio, quod homo ipse in beluas habet, eiusdem rei demonstrationem continet. 85
- S**extus diuitias, & paupertatem vitæ humanæ utiles esse affirmat. 107
- S**eptimus docet seruitutem, & herilem potestatem ad humanam vitam utiliter constitutas fuisse. 134
- O**ctauus disputat illos, qui bonæ mentis sunt, nihil ex eo lædi, quod prauis hominibus seruiant. 157
- N**onus disserit Iustitiæ studium fructu nequaquam carere, quamuis in præsentis vitæ statu minime appareat. Idem naturalibus rationibus resurrectionem ipsam confirmat. 192
- D**ecimus demonstrat, superioribus temporibus Deum non minorem omnium hominum, quàm Iudæorum rationem habuisse, et de seruatoris nostri incarnatione disserit. 219

In extrema pagina sexti, et prima septimi,
scissa erat charta, desiderabanturque
paucæ, quæ sic ex ingenio sup-
plevimus.

Λόγος, ε'. 132

μη πολυπραγμονεῖ τῆς νομιμῶν ἕκαστος,
εἰ δὲ θέλεις καὶ πολυπραγμονεῖν, ταύτης
σου τῆς πολυπραγμοσύνης σωσθὸς ἔστω ἡ
ὑμνωδία, αὐτῆ σου τῆς πορείας ἡ γείτω, αὐ-
τῆς πρὸς τὴν τῆς νομιμῶν ἔρδυνασ ποδὴ-
γείτω.

Λόγος, ζ'. 134

οὐδὲ γὰρ τὴν τῆς ἀγγέλων δοξολογίαν ὡς διό-
μνος δέχεται, ἀλλὰ τὴν δὲ νοίαν ὄρων, τὸ
δὲ γνωμὸν ἀκρὸς δέχεται. καὶ τὰς θυσίαν δὲ τὰς
νομικὰς ἡνίκα προσέφορον οἱ προσφέροντες,
οὐχ ὡς χρεῖαν δὲ ποῦδεν ἢ δὲ προσέφορον,

5

NICOLAO RODVLPHO CARDI
NALI AMPLISSIMO,

NICOLAUS MAIORANVS

S. D.

CUM Vaticanæ bibliothecæ curam Pont. Ma-
ximi Iussu recepissem, nihil mihi potius fuit, quam ut
libros, superiorum temporū culpa, negligentius habitos
ad certum ordinem reuocarem, græcosq; perinde ac la-
tinos auctores in quasdam veluti classes deducerem, ut
studiosis, quorum causa comparata est librorum illa co-
pia, magis esset exposita, diutiusq; in ea inuestigandi
quod vnusquisque cuperet, omnis ferme abesset labor.
Quod cum accurratius facerem, & non modo à tineis
carieque confectos codices, uerumetiam uel schedas
quaslibet pro virili mea vindicarem, Theodoretī librū
de Prouidentia Dei forte reperi, quem cum hominis, ad
eum diem ne de nomine quidem mihi noti, cognoscendī
causa perlegissem, eo dicendi genere, orationisque ele-
gantia, eo dispositionis ordine, ea argumentorum subti-
litate, & sententiarum grauitate ac copia scriptum in-
ueni, ut eius lectione, his præsertim temporibus, Chri-
stianarum literarum amatores fraudare nefus putare-
rim: Sperauerimque non minimum gratiæ me apud ve-
ræ pietatis studiosos initurū, si talem, tam bene de Chri-
stiana religione meritum auctorem quasi intermortuū,
ad uitam reuocarem. Occurrebat tamen vnum illud,
quod me dies aliquot ab huiusmodi editione deterruit,

a iiii

6
Et animum meum ancipitem habuit, quod cum vnicum tantum extaret exemplar, idque à situ, et antiquitate adeo confectum, ut plurimis in locis legi vix posset, si quibus mendis, quod necessarium videbatur, minus integrum librum edidisssem, suspicabar, ne plures futuri essent, qui negligentiam nostram accusarent, quam qui publicæ utilitatis, et commodi cupidam voluntatem laudarent. quâ tamen suspicionem, amicissimorum, eorundemque doctissimorum hominum, quibus librum legendum dederam, auctoritas abstulit: omnium enim, perlecto opere, ea vna vox fuit, ut spreteis maleuolorum obtreccionibus librum qualemcunque ederem: fore enim aiebant, ut pro industria nostra ab optimis gratiam iniremus, à malis vero ne laudationes quidem expetendas esse. qui cum vera dicere viderentur, iamque me accingerem, ut quam primum quam integerrimus is auctor in lucem prodiret, id etiâ curavi, ut sub alicuius nomine ederetur, qui et literarum scientia facile cæteris præstaret, et gravitate, iustitia, pietate, reliquisque virtutibus nemini cederet: Tu autem is es: nam si ex omnibus mihi exoptandus esset, quem tecum conferre possem, vix haberem. Huc accedit tuorum erga me meritorum magnitudo, qui per viginti fere annos, ex quo animi in te mei inductionem, obseruantiamque probasti, omnibus officiis me ornare, omni humanitate complecti non destitisti. His igitur, ac plurimis aliis de causis, hoc quicquid est muneris, tuo nomini, atque adeo numini do, dicoque. teque rogo ut et donum quidem ipsum, sed magis donantis animum complectaris. Vale, et me, ut facis, perpetuo fove.
Romæ. M. D. XLV. XV. Kal. Iulii.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Κύρου πρὸς περὶ νομίαν λόγος Δείξι.

Α' ποδείξεις ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ ἡλίου, καὶ σε-
λήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων.

Λόγος Α'.

ΟΜΟΣ ἴδι τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἄπο τ' φύσεως κείμε-
νος, παῖδας πατέρων ἀδι-
κουμλίων ἄπο μαχίην, καὶ
δεσποτῶν οἰκέτας, καὶ πό-
λεων πολεμουμλίων πο-

Ν

λίτας περικινδυνόειν. καὶ ἀπαξασλῶς ἴδι
δύπεπονθότας, εἰς δύναμιν ἴδι δὲ ὀργέτας
ἀμείβεσθαι. ἴδι δ' αἴζης καὶ βασιλέως ὀρ-
θῶς, καὶ δικαίως ἴδι ἀρχουμλίους ἰθύνοντος,
καὶ ἡμδρότητι κεραυνῶτος τὴν ἐξουσίαν, ἀ-
σπιδιφόρους καὶ δορυφόρους ἐν πολέμοις περ-
θύμως ἄποδρασπίζοντας. Καὶ μή μοί τις δύ-
θὺς ἀντιλέγω, καὶ ψεύδης τῆ λόγου κατη-
γορείτω, ἴδι παρραλοῖαν, καὶ μαστιγίαν, καὶ
περδοταν, καὶ τυραίνους εἰς μέσον πρᾶγως,
πρὸς γ' τῆς τῆ νόμου φυλάκων ὁ λόγος, ἐκεῖ-
νοῖς δὲ ἀχαρείσοις, καὶ παρραβάτας περσαγο-
ρδύειν εἰώθαμεν. τίνοισι δὲ καὶ δίκης τῆς ἴδι

μημάτων ἀξίως. Εἰ δὲ καὶ παῖδας πατέρων,
καὶ δεσποτῶν οἰκέτας, καὶ πόλεων πολίτας, καὶ
βασιλέων δορυφόρους περικινδυνόφην ἢ φύσις
διαφορῶν, πολλῶ μᾶλλον ὀσιώτερον τε καὶ δι-
καιότερον τῷ Θεῷ, ἢ τὸ ὑπὸ τῷ Θεῷ καὶ γεγε-
νημένοις καὶ σεσωσμένοις μὴ λόγῳ μόνον ὑπαρ-
μαχεῖν, ἀλλὰ καὶ θάνατον αἰρεῖσθαι ἐν ἕχα-
τον. καὶ γὰρ πατέρων ἡμῶν σωτηριώτερος, δι-
αυτῷ γὰρ καὶ κείνοι πατέρες καλοῦνται. καὶ
δεσποτῆς κυριώτερος, ἐταῦθα γὰρ κατὰ
φύσιν, ἀλλ' οὐ κατὰ συμφορὰν οἰκετῶν ἢ δε-
σποτεῖα. καὶ τείχεος παντὸς ἀσφαλές, οὐδ'
τὸ μὲν γὰρ, καὶ ἂν Ἀδαμαίνων ἢ, χειροποίητος
ὁ μὲν δὲ, καὶ ἂν τῆς μηχανημάτων τῶν ἰσχυρῶν δια-
φύγη, τῷ χρόνῳ τὰς χεῖρας οὐ διαφύξεθ'.
ὁ δὲ, ἀίδιος τε δὲ καὶ αἰώνιος, καὶ πρὸς πᾶσαν
ἀρκῶν φυλακῶν, καὶ ἀσφάλεια. καὶ βασι-
λέων τοσούτω βασιλικώτερος, ὅσῳ τὸ αἰεὶ ὄν
τῷ γεννητῷ καὶ φθαρτῷ πρὸς ἀβαλλόμενον, τὸ
ἀμέσῃ τῆς ὑπαρξιοῦς ὑπεδείκνυσθ'. ὁ
μὲν γὰρ, αἰεὶ τε δὲ, καὶ αὐτῷ τῷ εἶναι συμπεφυ-
κὸς ἔχει δ' κρατός. ὁ δὲ, παρ' ἐκείνου καὶ τὸ εἶναι
λαβὼν ἔχει, καὶ δ' κρατεῖν. καὶ ὅτι πρὸς ὀλί-
γον καὶ ὀλίγων, οὐδὲ πρὸς πάντ' τῆς τῶν αὐτῶν
φύσιν εἰληχότων. Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ πατέρων
ἡμῶν οἰκειώτερος, καὶ δεσποτῆς κυριώτερος,

ΛΟΓΟΣ, Α΄.

καὶ πάντων ὑργετῆς προμηθεύς, καὶ τεί-
 χος παντὸς ἀσφαλέστος, καὶ βασιλέων ἀπάν-
 των ἀμέσως βασιλικώτορος, δίκαιον ἡμᾶς
 εἶναι καὶ τὸ εἶναι παρ' αὐτῶ λαβόντας, καὶ εἰ-
 δὲ εἶναι περσειληφότας, ταῖς βλασφημίαις
 αὐτῶ τολμῶσαις γλώτταις, τὰς οἰκείας ἀ-
 πτάξαι, καὶ λόγους δυσεβείας, εἰς δυσεβείας
 λόγοις κατακοντίσαι. οὐχ ἵνα δεομένη τῶν
 παρ' ἡμῶν ἀδικουμένων περὶ ἄξιων, ἀπεσ-
 θεῖς γὰρ ὅτι ἀπάντων ποιητῆς, καὶ πληθύνει
 γλώττης εἰς ἀδικουμένων οὐ δεῖται, ὑμνοῦσαν
 δὲ ἀχρὸν δέχεται, καὶ ὑποδραχῶσαν ἀμείβε-
 ται, καὶ τὸ ψευδοσέλεγχουσαν σεφασί, ἀλλ'
 ἵνα καὶ τῶν παρ' αὐτῶ ὑνοίων δείξωμεν, καὶ τῶ
 ὁμοδούλων εἰθέως, εἰ μὴ δυνατὸν, καταλύ-
 σωμεν, εἰ δὲ μὴ, διελέγξωμεν γού, καὶ δήλον
 τοῖς ἀγνοοῦσι ποιήσωμεν. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
 παντοδαπά τῆς δυσεβεῖν αἰρουμένων τὰ εἰ-
 φη, καὶ διάφορα τῆς βλασφημίας τὰ βέ-
 λη, πολυχεδὸς γὰρ καὶ ποικίλον εἰς ψεύδος, ἀ-
 πλή δὲ τῆς ἀληθείας ἡ χάρις. Ἡ μὲν γὰρ ποιη-
 τικὴ φάλαγξ, πολλὰ εἰς θεῖον τῶ λόγῳ κατα-
 μδρίσασα, καὶ εἰς ψεύδος τῶ τέρπνῳ τῶ μυθῶ-
 θησ κεράσασα, καὶ οἷον πῖνα κυκεῶνα κατα-
 σκευάσασα, τῆς πολυθείου πλάτης τῆς αἰ-
 θεώποισ τῶ μέθῳ προσήνεγκεν. Ἡ δὲ εἰς εἰ-

βωνι λουκῶ, καὶ πῶτωνι μακρῶ, καὶ κόμη κε-
 φαλῆς τῶ φιλοσοφίαν ὀριζομένη, τῆς ποιη-
 κῆς φιλολογίας τὸ καταγέλαστον ὀρώσα, ἐτέ-
 ρασ' ὀλαίης ἐπενόησεν ἄσταστος, εἰς αὐτὸ τὸ
 ποιητικὸν ἐκείνο βάρβαρον ἀπαγούσας. οἱ μὲν
 γὰρ, τῆ κομφεία τῶ λόγου, καὶ τῆ τ' εἰδυμιμά-
 των δεινότητι, τῶ ποιητικῶ ὀδοι τῆς θεῶν
 αἰχρολογίαν ἐκάλυψαν. οἱ δὲ, τοῖς πάθεσι
 τῶ θείαν περσηγείαν αἰέθισαν. καὶ τῶ μὲν
 ἠδονίῳ, ἀφροδίτην ὠνόμασαν. ἄρεα δὲ, τ' θυ-
 μόν. τῶ δὲ μέθῳ, διόνυσον. ἄρμιῳ δὲ, τῶ
 κλοπῆν. τῶ δὲ φρόνησιν, ἀθηνᾶν. καὶ τοιαῦ-
 τὰ πινὰ μὲν ἀλαξονικῆς ὀφρύος, καὶ τῆς ἀπί-
 κῆς σωμυλίας ὀρατευόμενοι, ὅν πολλοῖς
 τῆς αἰθρώπων εἰς ἐτέραν εἰδοῖς ἀπάτην με-
 τήγαγον. Καὶ οἱ δ' ὀλοσοφεῖν ὑπισχούμενοι,
 καὶ τῶ ἀπ' τῶ χίματος τιμὴν παρὰ πάντ'
 ὀρεπόμενοι, καὶ τῆς παθῶν κρατεῖν ἐπειζό-
 μενοι, περσκυεῖν τὰ πάθη ὅν αἰθρώπων
 ἐποίησαν, καὶ τὸν αὐτοκράτορα νοῦ τῆς πα-
 θῶν ἠνίοχον, θυεῖν ἠδὲ θυμῶ καὶ θυμῶ καὶ
 κλοπῆ καὶ μέθῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις πάθεσι
 αἰσθητῶς πεπείρασιν. ἄλλοι δὲ πάλιν οὐδὲν
 ἠδὲ τὰ ὀρώμενα νοῆσαι δύνηθείτες, ἀλλὰ
 τοῖς αἰσθητοῖς τὸν νοῦν ἐγκαθεύξαντες, τὰ
 τῆς ὀφθαλμοῖς εἰς θεῶν περκειμένα, θιῶν

περὶ τὸν κόσμον. καὶ τὸ πεπρωμένον ὄνομα, καὶ φέ-
 κτω ἐμποιῶν τοῖς ἀκούουσιν, οἱ μὲν τοῖς σοι-
 χείοις, οἱ δὲ μέρεσι τούτῃ ἐπέθεσαν. καὶ οἱ μὲν,
 ἀπὸ τῆς ταυτοματίας γεννηθῆσαι ἐν κόσμῳ. οἱ
 δὲ, πολλοὺς ἀνθρώπους ἐφαντάσθησαν. καὶ οἱ
 μὲν, μὴ δὲ εἶναι παντελῶς τὸ θεῖον. οἱ δὲ, εἶναι
 μὲν, οὐδενὸς δὲ τῶν ὄντων ἀδὲ μελεῖσθαι. οἱ δὲ,
 ἀδὲ μελεῖσθαι μὲν ἔφασαν, σμικρολόγως δὲ
 ὄντων ποιεῖν, καὶ τῆς σελήνης πρόριξιν τὴν περὶ
 νοίαν, τὸ δὲ λοιπὸν τῆς κόσμου μέρος ὡς ἐτυ-
 χε φέρεσθαι, τῆς τῆς εἰμαρμένης ἀνάγκης δου-
 λούσθαι ἠναγκασμένον. Εἰσὶ δὲ ἄλλοι, οἱ καὶ Χρι-
 στιανῶν μὲν περὶ τὸν κόσμον ἔχουσιν, ἀπὸ πικρῶ δὲ
 τοῖς πῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμοῦσιν. οἱ
 μὲν γὰρ τὸ ἀγνῆτον, εἰς εἴς τε μνοῦσι. καὶ εἰ
 μὲν, καλοῦσιν ἀγαθόν. εἰ δὲ, κακόν. εἰ δὲ, δί-
 καιον. οἱ δὲ, δύο ἀρχαίς ἀγνῆτοις ζωογρα-
 φοῦσι τῷ λόγῳ, ἀλλήλαις εἰς ἀντίαν ἐκ δια-
 μέσου. ἄλλοι δὲ, τοῖς μὲν ἀσεβέσι τούτοις πο-
 λεμῆν ἐπαγγέλλονται δόγμασιν, ἐτόρσαν ἢ
 δυοσεβείας ἀδὲ νοοῦσιν ὁδόν. εἰ γὰρ μονογενῆ
 τῆς θεοῦ λόγον, ὁμολογοῦντες ἕσθαι, ὡς πρῶτον τῆ
 κτίσει σωαριθμοῦσι, καὶ εἰς κτίσθαι ἰσῶσι με-
 τὰ τῆς κτίσεως. καὶ εἰς πνῦμα εἰς ἀγνόν, τῷ
 δυοσεβεῖ λόγῳ τῆς ἀληθείνης ἐξορίσθαι φύ-
 σεως. ἄλλοι δὲ ἀλλῶς τὴν οὐθείαν ὁδὸν ἀχρῆ

ἄνθρωποι, καὶ τοῖς τῷ προσωδουκότων ἰσχυροῖσι ἀκο-
 λουθεῖσαι μὴ βουληθεῖτε, πόρρω που τ' ἄλλο
 θεῖα εἰσέλθοντο. καὶ οἱ μὲν, τῷ ἑσπέρῃ ἡμῶν
 γε γνησίαν οἰκονομίαν παντελῶς ἀπηνή-
 σκοντο. οἱ δὲ, ὁμολογοῦσι μὲν εἰς ἀνθρώπους ὅτι
 θεῖον λόγον, σῶμα δὲ μόνον ἀφληθείαι. οἱ δὲ,
 ἔμφυτον μὲν καλοῦσι τὴν ληφθεῖσαν ἄρκα,
 οὐ τὴν λογικὴν δὲ, καὶ νοθεύει ἐν ταύτῃ γε γ-
 νῆσθαι ψυχῆν. ἴσως τὴν οἰκείαν αἰσῶσαν τού-
 του τεκμήριον ἔχοντες. ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπου ψυ-
 χῆν οὐδεμίαν ἴσμεν ἔσθαι, ἢ τὴν λογικὴν,
 καὶ ἀθάνατον. ἀλλὰ εὖ μὲν ἄλλοις ἅπαν-
 τας ἑδὴ τῷ παρόντος καταλίπωμεν, οὐ γὰρ
 δύναται κατὰ πάντων ὁ λόγος κατὰ ταυτὸν
 ἀφίεσθαι τῆς ἐλέγχων τὰ βέλῃ ὡς ἐν πρῶτα
 ξει. ῥιζομοῦ τὰ μὲν ἄλλα πάντα σίφη τῆς
 δυναστεῶν ἡσυχίαν ἀγέτω, τῆς δὲ τῆς θεοῦ
 προνοίας πολεμονίῃ εἰς μέτρον ἀγαγόντες τὴν
 φάλαγγα, ῥήξω μὲν τε αὐτὴν ῥῖσ ἐλέγχους,
 καὶ διασπᾶσωμεν, καὶ τὴν πυκνότητά διαλύ-
 σωμεν, καὶ δορυαλώτοις ἀγάσωμεν, καὶ ἐλκύσω-
 μεν πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς Χειροῦ. ὁ
 δὲ λοιπὸς τῆς δυναστεῶν ὁμιλος, θεωρεῖται
 τάξιν ἔχει τῶν, καὶ ἐν αἰῶνα διασῶ. εἰκὸς γὰρ
 καὶ κείνων ἔκαστον τῆς ταγματῆς, συμπλοκῆς
 ἰδίως μὴ δεηθῆναι, ἀλλ' αὐτομολῆσαι πρὸς

τὴν ἀλήθειαν τὴν ῥύτῃ ἢ τῆσαν διασαμύοισι,
 καὶ λογαμύοισι τῇ ἀληθείᾳ τὴν δύναμιν.
 Ἀλλὰ γὰρ ἴσως μέλλων ὁ λόγος, καὶ ἀλαϊό-
 τῆρον ὁδεύων, ἀρκυαίσει καὶ τῶν ἀκρω-
 μύοισι, καὶ τῶν ὑπότρον ἐπευξομύοισι. πῶρι δέμε-
 νοι τοιγαροῦν τὴν πανοπλίαν τῇ πνύματος,
 τὸν δῶρα καὶ τῇ δικαιοσύνης, ἢ θυρεὸν τῆς πί-
 σεως, τὴν πῶρικεφαλαίαν τῇ σωτηρίου, καὶ πε- ΕΦΕΘ.
 ριξωσάμενοι τὴν ὄσφρυν ἐπὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἕως 5.
 θυλάμοισι τῶν πόδας ἐπὶ τοιμασία τῆς Εὐαγ-
 γελίου τῆς εἰρήνης, ἕδῃ πᾶσιν ἀναλαβόντες
 τὴν μάχαιραν τῇ πνύματος, ὃ ὅτι ῥῆμα θεοῦ,
 τῆς ἀγώνων ἐφαψόμεθα, καὶ ὑπηχίτω μὲν ἡ
 θεία ἄλπιγξ, τὴν ἡμετέραν ἀδένφαν ἕωδρεί-
 δουρα. ἡμεῖς δὲ ἕξ αὐτῆς τῆς βαλβίδος τῆς
 ἀπιπάλων πνύμεθα, ἕδῃ ποτε τῶ τῇ περ-
 νοίασ ἀνελέποισι λόγῳ, καὶ ταῦτα ποιητὴν
 αὐτῆ εἶναι φάσκοντες. περὶ γὰρ τούτοις ἡμῖν
 ὁ λόγος ἕδῃ τῆς παρόντος γινέσθω. πῶθεν ἕδῃ
 ταύτην ὠρμήθητε τὴν ἀσέβειαν; τί τῇ ῥω-
 μύων ὑμῖν ἄκοσμον διαφαίνεται; τί τῆς γ-
 νομύων ἄτακτον καὶ θοράται; πῶσον τῇ κτί-
 σεως μέρος ἐνδεὲς ἀρμονίασ; πῶσον κάλλοισι,
 ἢ μεγέθοισι περσδεῖται; πῶσον οὐκ ἀαρμό-
 στως κινούμενον, ταύτην ἡμῖν ἐγλήνησε τὴν
 ἀσέβειαν; ἕδῃ σκέφαδε νῦν γῶν, εἰ καὶ μὴ

πρὸ τῶρον, τῆς ὀρωμνίων τῶ φύσιν, τῶ θεῶν,
 τῶ τάξιν, τῶ σάσιν, τῶ κίνησιν, τῶ ῥυθμὸν,
 τῶ ἀρμονίαν, τῶ ὄραον, τὸ κάλλος, τὸ μέγε-
 θος, τῶ χρεῖαν, τῶ τέρψιν, τῶ ποικιλίαν,
 τῶ ἀλλοίωσιν, τῶ εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἐπάνο-
 δον, τῶ εἰ φθαρτοῖς διαμονήν. βλέπετε αὐ-
 τῶ τῷ θεῷ τῶ πρόνοιαν, δι' ἐκείνου μοεῖς τῆ
 κτίσεως διακλύπτουσιν, κῆ φαινομένην, κῆ φθέρ-
 γομένην, καὶ διαὐτῆς τῆς πραγμάτων μο-
 νοουχὶ βοῶσιν, καὶ τὰ ἀθύρωτα ὑμῶν ἐπι-
 σομίζουσιν σῶματα, καὶ τὰς ἀχαλινώτους
 ὑμῶν χαλινούσιν γλώττῃσ'. βλέπετε αὐ-
 τῶ εἰ οὐρανῶ, καὶ τοῖς κατ' οὐρανὸν φωστῆρ-
 σιν, ἡλίῳ φημί, καὶ σελήνῃ, καὶ ἀστράσιν. εἰ
 αἰέρι, κῆ εἰ νέφεσιν. εἰ γῆ, καὶ εἰ θαλάσῃ, κῆ
 τοῖς πᾶσι γῆν εἰπάσιν, εἰ φυτοῖς καὶ βοτά-
 ναις, καὶ ἀπέρμασιν, εἰ ζώοις λογικοῖς κῆ ἀλό-
 γοις, πεζοῖς καὶ πτερωτοῖς, καὶ νηκτοῖς, κῆ ὄρε-
 τοῖς, καὶ ἀμφοβίοις, ἡμῶροιστε καὶ ἀγρίοις,
 χειροῖσ' ἰδέτε καὶ ἀζωοῦσιν. σκοπήσατε
 παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, τίς ὁ σωέων τὰς οὐρα-
 νίου ἀψίδας. πῶς εἰ ῥοσάυταις ἐτῆς χιλιά-
 σιν ἀγῆρας ἐμεινεν ὁ οὐρανός, οὐδεμίαν μετα-
 βολὴν ἐκ τῷ χρόνου δεξάμενος, καὶ ταῦτα
 παιδείῃ τῶν ἄλλων τῶ φύσιν, ὡς ὁ μακάριος δι-
 δασκαὶ Δαβὶδ. αὐτοῖ φησιν ἀρχαῖται, σὺ

« δὲ διαμύεισ· καὶ πάντες ὡς ἰμάτιον παλαιῶ φαλ.
 « θήθονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξουσ αὐ-
 « τῶν, καὶ ἀλλαγήθονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
 « ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. ἀλλ' ὅμως καὶ παθη-
 « τῶν ἔχων, καὶ φθαρτῶν τῶν οὐσίῳ, ἐμεινεῖς
 « οἴος περιῆν, τῶ τούτ' πεποιηκόσ κατεχόμενος
 « λόγῳ. ὁ γὰρ δημιουργήσας αὐτὸν λόγῳ, σωέ-
 « χει, καὶ τὸ σαθρὸν αὐτῶ καὶ ἐσθραῖον μέχρις
 « αὐτὸ ἐδέλη χαίρεται. τούτου χάριν τοῦτου
 « ποδὲ αὐτὸν πρὸς ὀχουμνίου, ἡλίου φημί, καὶ
 « σελήνης, καὶ τῆσ ἄλλων φωσῆρων ἐν τοσού-
 « θις ἐν αὐτῆσ κύκλοισ, οὐ τήκεται, οὐ ξηραίνε-
 « ται, οὐκ ἐμπίπτει. ταύτας γὰρ τῶ πυ-
 « ρὸσ ἢ φύσισ τὰσ ἐδργείασ ἔπο τῶ πεποιηκό-
 « τὸσ ἐδέξατο. χρυσὸν μὲν γὰρ, καὶ ἄργυρον, καὶ
 « σίδηρον, καὶ χαλκὸν, καὶ μόλιβδον, καὶ κροσί-
 « τηρον, καὶ κηρὸν, καὶ πίσσαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα,
 « τήκει καὶ διαλύει, καὶ εἰσ τῶ ῥοώδη μίσα φέρει
 « φύσιν. πηλὸν δὲ καὶ τὰ τελευτώδη τῆσ ὑδάτ',
 « ξηραίνει, δ' ὑγρὸν διαπανῶσα. λίθοισ δὲ ἔψθ,
 « καὶ δ' ἐσθρέμνιον αὐτῆσ ἀφαιρεῖται, καὶ τῶ
 « σερρότάτην φύσιν ἀφαικνισί κόνιν. ξύλα δὲ,
 « καὶ χόρτον, καὶ κάλαμον μάλα ῥαδίως ἐμπί-
 « πρυσιν. ἀλλ' οὐδὲ τούτ' ὁ οὐρανὸσ ἔπομείθ,
 « οὐ τήκει γὰρ αὐτῶ τὸ κρυσαλλῶδεσ ροαύτη
 « οὐσα τῶ πρὸσ ἢ οὐσία, οὐδὲ λυμαίνεται τῶ

λειότητι, οὐδὲ χαλαρὸν ποιεῖ τὸ σφαιροει-
 δὲς αὐτῷ ἄχημα, ἀλλ' ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔλαχε σά-
 σιν, ταύτην εἰς τέλος διαφυλάττει. ὁ γὰρ σή-
 σασ αὐτὸν ὡσεὶ κάμαρον, καὶ διατεῖναι αὐ-
 τὸν ὡς σκηνὴν καὶ τοικεῖσθαι, τὰς εἰαυτῆος
 φύσεις εἰς φιλικὴν σωήγαγε. καὶ οὔτε τοῦ
 πυρὸς ἢ φύσις ἕως τῶ πλείστοις σβέννυται
 τῆς ὑδάτων, οὔτε δ' κρυσαλλῶδες, ἢ ἀδρῶ-
 δες, ἢ νεφελῶδες οὐράνιον σῶμα, τῆ τῶ πυ-
 ρὸς οὐσία πλείστη οὔση, τήκεται τε καὶ φθεί-
 ρεται, ἀλλ' ἐκ χειτόνων ἀλλήλων οἰκονῶτες,
 τὰς πολεμικὰς κρύπτουσι ἐνδρῆσας, καὶ
 τῶ τοῦ πεπαικτότος λόγῳ πεισθέντες, τὴν
 διακίονος φιλικὴν ἐσπέσαντο. καὶ ταῦτα ἀ-
 ψυχαῶντα, καὶ νοῦ κυβερνήτην μὴ ἔχοντα,
 ἀλλ' ὅμως μέλει τὸν ἐξ ἀρχῆς ὄρον φυλάτ-
 τόντα, κυβερνᾷ γὰρ τὴν κτίσιν ὁ ποιητὴς,
 καὶ οὐ κατέλιπεν ἀκυβερνήτην ὁ πεπαικ-
 σκάφος, ἀλλ' αὐτὸς ὢν καὶ ναυπηγὸς, καὶ
 τῆς ὑλῆς φυτουργὸς, καὶ κατὰ ταῦτα
 τήντε ὑλὴν δημιουργήσας, καὶ τὸ σκάφος
 ὑφαίνας, κατέχων διατελεῖ τὰ πηδάλια.
 καὶ μαρτυρεῖ τῆς τοσούτων εἰαυτῆς ὁ κύ-
 κλος, καὶ ὁ μακρότατος χρόνος, μὴ δια-
 φθεῖρας τὸ σκάφος. σῶον δὲ αὐτὸ καὶ
 ἀκραιφνὲς οὐ μόνον τοῖς πρώτοις, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς

ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιδεικνύσθαι. Ἐπειδὴ τὴν αἰ-
 δεῖν ὡς οὐρανῶν τῶν ἑξ ἑσπερίων φαινομένων,
 φέρεισε ξυλαγῆσων ἕως τὰ λοι-
 πὰ τῆς κτίσεως μέρη, καὶ κατὰ πᾶσα βρέ-
 φη τὰ πρῶτον τὴν βασιλείαν ἀρχαίμια, τῆς δε-
 ξιάς τοῦ λαβόμενοι, κατὰ βραχὺ τὴν κτίσιν
 πᾶσαν ἡσασθαι πᾶσιν ἀσώτων. Κατὰ βῆθη
 τὴν αἰὲν οὐρανῶν, οἷον εἰς ἕνα βαθμὸν
 πρῶτον ἐν ἡλίον, καὶ μὴ δεισῆς ἐν ἐμπρησ-
 μόν, ἀλλ' ἐπίβηθη καὶ πᾶσι κόπῃον, οὐ γὰρ
 ἐμπρησῆσαι οὐγνωμότως πᾶσι ἐν ποιητῶν
 διακείμενον, ἀλλ' ἕως δειξέτω ἐν δημιουργ-
 γόν, εἰς αὐτίως κκ χρῆσθαι τῆ τῆς φύσεως αἰὲρ
 γία κελύοντα. Οὐ μὲν γὰρ ἐπὶ πῦρ κατὰ
 φύσιν τὴν ἑξ τὰ αἰὲρ φοραῖν, ὡς περὶ ἐν ὕδωρ,
 ἐν ἕδρῃ πρῶτον δρόμον. ἢ οὐτε ὅτι ἐξ ὑπὸ
 ρείας εἰς ἀκρότατον ἀναγαγεῖν διακείν, οὐτε
 ἐκεῖνο πείσαι κατὰ πέμψαι τὴν φλόγα.
 ἀλλὰ καὶ ἐν μυριάκις τῆς οὐρανῶν κήση, λαμπά-
 ρα κατέχων ἢ δαῖδα, κατὰ ταύτῃ μετε-
 νεγκεῖν τῆ χειρὶ, ἢ φλόξ ἕως τὰ αἰὲρ πάλιν
 χωρεῖ, καὶ κατὰ τὴν κατεχούσης ἀπὸ τῆς χειρὸς,
 ἢ ἢ ἐλαβεν ἐξ ἀρχῆς ὁρμῶν οὐκ ἔα, ἀλλ' ἐπὶ
 τῆς ὁρῶν τῆς φύσεως ἔστηκε. τῶ δὲ ποιητῆ,
 πάντα ῥά δια, καὶ γὰρ τῆ σῆ μὴ πειθόμενον δε-
 ξιά, τοῖς τῶ δημιουργοῦ νόμοισιν εἰκεί. ἢ ἐστὶν

β

ἰδεῖν, ἢ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἐν τῆσ' αἰσθητῶν
 χορῶν, τῶ μὲν οὐρανῶ τὰ νότα διδόντας, καί
 τῶ δὲ τὰσ' ἀκτῖνας ἀφαιείτας, δοῦλα γὰρ
 εἶσι τῶ κεκλιμένῳ, καὶ φύσις αὐτῆς ὁ τῶ ποιῆ
 σαντος ὄρος. εἰ μὲν γὰρ, οὐ πείθεται τῷ πυρὸς ἢ
 φύσις, οὐδὲ τῆς οἰκείας εὐδαιμονίας ἐξίσταται,
 ὁ μὲν οὐδὲ γὰρ ὑπάρχει, τοῖς δὲ τῶ ποιητῶ νό
 μασι πειθόμενῳ, μεταρρυθμίζεται, καὶ κατὰ
 φύσιν ἢ κατὰ φύσιν γίνεταί φύσις. οὐ τῶ τῶ ὑδά
 των τῶ φύσιν ἐξάδη τε καὶ χαύνῳ οὐρανῶ,
 αἰετῶ καὶ φερί μετέωρον, καὶ κατὰ φύσιν αἰέτ
 των, μέσσην οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴσησιν, ἐπ' οὐδενὸς
 ἐρηφισμῶν, ἀλλὰ λόγῳ μόνῳ ἢ ἠωρημῶν καὶ
 κρημαμῶν. Ἀλλὰ τέως πᾶσι τῶ νεφῶν μηδὲν
 ἀκούσαι ποθέσης, μὴ δὲ δραμεῖν ἐπιλήσης,
 οὐδέ πω βαδίζειν μεμαθηκῶς, ἀλλὰ κατὰ
 βραχὺ τῶ κῆσιν ὁδεύων, μάθε τῶ δυσβείας
 ἐν δρόμον. βλέπε περιγεροῦ καὶ νταῦτα τῶ
 θεοῦ τῶ πένθοισιν, ἐφελῶσαι ἡλίῳ καὶ σελή
 νῃ καὶ τοῖς ἄλλοις φωστῆρσι, καὶ οἶόν τινι φω
 τῆ πᾶσα κελευρομῶν διαδοχεῖν τοῖς αἰοῖσι, καὶ
 οὐχ ἀπλῶς διαδοχεῖν, ἀλλὰ κατὰ χρόνον
 διανομῶ. ἀνίχων μὲν γὰρ ὁ ἥλιος, τῶ ἡμέραν
 ποιῆ, δύομνος δὲ καὶ οἶονεὶ κρυπτόμνος, πα
 ραχωρεῖ τῆ νυκτι, ἢς εἰς ξοφῶδες, ὅλα σελήνης
 καὶ αἰσθητῶν ὁ δὲ δημογεγῶς κεραινοῖ. καὶ ἐστὶν

ἰδεῖν οἷόν τινας ἀδελφάς, τὴν ἡμέραν φημὶ
 καὶ τὴν νύκτα, πρὸ ἀλλήλων δανδξομελίαι εἰς
 χρεῖαι ἀνθρώπων ἐν χρόνον, καὶ πάλιν δι-
 γνωμόνως ἀφροδύσας. τὸ μὲν γὰρ χειμῶνος
 λήγοντος, καὶ τὸ ἔαρος ἔπολάμποντος, ἡνί-
 κα πλείους τῆς ἀνθρώπων οἱ πόδες τὴν ὄρα-
 σίαν πόνοι, ὁδοιπορία τε, καὶ ἐκδημία, καὶ ἀφ-
 λιμνίων ἀναγωγὰ, καὶ θάλαττα ἐσορρομική,
 καὶ τῆς χειμῶνις ἀπληλαγμική φραχὴ τη-
 ρος, καὶ ἡ γῆ τοῖς ληίοις κομῶσα ἐν γηπόνου
 εἰς ἐπιμέλειαν καλεῖ, καὶ τὰ φυτὰ ἐν φυτρε-
 γόν εἰς ἡμῶν καὶ κήθαρσιν καὶ ἀφροδύσας καὶ
 τὴν ὄρα σκαπάνησ ἐπιμέλῃαν, τὴν καὶ αὐτὰ
 δανείζεται πρὸ τῆς νυκτὸς ἡμέρα, αὐξουσα
 τῆς ἀνθρώποις ἐν τῆς ὄρασιαι καιρῶν, καὶ
 τὰ βραχὺ ἡ κομίζεται, ἵνα μὴ τῶ ἀθρώποισι
 χρομίοις λυμνήνται. πλείων γὰρ ἐξάφνης
 ὁ πόνοσ γιγνώμενος, λαβῶται λίαν τῆς ἀφ-
 ροδύσας ὡδὶ πλείον διαμείνασι σώμασι, τούτου
 χέειν κατὰ βραχὺ προσλαμβάνει τὴν αὐ-
 ξίαν. τὸ δὲ δέροισ ἡ δὲ μεθῶντος, παύεται μὲν
 δανδξομελίη, πρὸ αὐξίαι δὲ τῆς ἐκτίσεως ἀπτε-
 ται, οὐδεμίαν ἡμέραν ἀναβαλλομελίη τὴν ἐκ-
 ζισιν. κατὰ βραχὺ δὲ ὁ μῶσ, καὶ θάλαττα ἐλα-
 βου, ἀφροδύσας ὁ πόρ ἐλαβου. εἶτα κατὰ
 τὸ μετόπωρον ἰσομετροσ γιγνώμελίη, οὐκ αἰχρὺ

νεται μίση, οὐδὲ πλεονεκτεῖν αἰέχεται
 τὴν μόχθον, ἀλλ' ἕως αὐτῆς πάνεκτίσῃ τὸ
 φλημα, οὐ παύεται λήγουσα, καὶ τίς αἰθρώ-
 ποις μακρὰν πραγματευομένη τὴν θεραπεί-
 αν. οἴκῳ γὰρ μίειν κρυμοῦ χέειν, καὶ ὑβρός,
 καὶ πηλός, καὶ τελμάτων ἀναγκαζόμενοι,
 συμηρεσθῆναι ἐχομεν τῆς ἡμέρας τὴν νύκτα.
 εἰσὶ δὲ καὶ οἱ, μακρὰς οὕτω τῆς νυκτὸς γιγο-
 μένησ, τῆς ἀναπαύλις οὐ λαμβάνουσι κόρον,
 ἀλλὰ τὸ ὄρθρον βλέποντες ἔπολαμβάνοντα,
 δυσχεραίνουσιν. οὕτω πάλιν ἡνύξ ἀχλαβού-
 σα τὸ χρέος, οὐ πῆραιτεῖται τὸ δάνεισμα. οὕτως
 ἀπὸς ἡμῶν ὁ βίος, ὅτε τῶν ὁδῶν, καὶ χρεῖαν
 οὐκ ἐλάττω τῆς ἡμέρας ἢ νύξ τοῖς αἰθρώ-
 ποις πῆρει. Γράτον μὲν γὰρ τὸ σκότισ καὶ
 τὸ φῶς τὸ διάφορον, τὸρ πνότορον ἡμῖν καὶ
 χαλεπότερον τὸ φῶς ἔποδείκνυσί, διὸ ποθεινό-
 τερὸς ἡμῖν τῆς μεσημβρίας ὁ ὄρθρος. κόρον γὰρ
 τῶ φῶτος μεσημέριαν λαμβάνοντες, τῆς νυ-
 κτερινῆς ἀναπαύλις δεόμεθα. εἴτα ταύτης
 τυχόντες, ἐν μὲν κόρον ἀχλαδέμεθα, ἐπὶ δὲ
 σὸν δὲ ἡμῖν αἰθρὴς γίνεται τὸ φῶς. οὕτω καὶ
 τῆσ πόνων κορσινύμενοι, μεσημέριαν κοπούμε-
 νον τὸ σῶμα, νύκτωρ διακαπαύομεν. καὶ κλί-
 νη, καὶ ὑπνώ, καὶ ἡσυχία ὅσον καλῶς θερα-
 πεύσκειντες, αἰθρὴς αὐτῆς νέον τοῖς ὄρτοισ ἔπο-

πῶς ἔω προσφρόνῃ. τοσαύτῃ ἡμῖν καὶ
 ριαύτῃ ἡ νύξ πᾶρέχει τὴν χρείαν. ἔλα ταύ-
 τῃ, καὶ μαθῶς αἰαπαύεται, καὶ οἰκείῃς
 παῦλαι λαμβάνει τῆς πόνων. παύει γὰρ ἡ
 εὐλίαν φιλοποιωτάτοις τῆς βρῆσας τῆ
 νυκτὸς ἐξωφώδης. ταύτῃ ἠδέσθησαν πολ-
 λάκις καὶ πολεμονῶτες αἰθρώποι, καὶ νι-
 κῶντες, καὶ εὐαπάλοις διώκοντες. ἡ δια-
 σάμενοι πᾶρα γλομῆν, τῶ μὲν διώκῃν ἐπαύ-
 σάντο, χαλαρότρονον δὲ φύγειν εὐσραπέτε-
 ροντας εἶασαν. αὐτῇ, εὐ μὲν αἰθρώποις,
 οἴκαδε σιμάγει, καὶ γλυκῆ αὐτίς ἐπιφέρει
 ἐν ὑπνόν, ἐξάγει δὲ τρεῖς νομῶτα θηρία, ἡ
 παρρησία αὐτοῖς τῶ νέμεσθαι δίδωσιν. αὐτῇ
 ῥύτοις ὑμῶν ἐν τῆς ὄλων θεῶν, ὁ μέγας ἐ-
 » βόα Δαβὶδ. ἐποίησε σε λῶν εἰς καιροῖς, ὁ γαλ.
 » ἥλιος ἐγνώ τὴν δύσιν αὐτῆ. ἐθου σκοτῆς, καὶ ργ.
 » ἐγλήθη νύξ, εἰ αὐτῇ διελύσεται πάντα τὰ
 » θηρία τῶ θρυμῶν, σκύμνοι ὠρυόμνοι τῶ ἀρ-
 » πάσαι, καὶ ζητήσαι πᾶσιν τῶ θεῶ βρώσιν αὐ-
 » τοῖς. ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ σιωήθησαν, καὶ
 » εἰς τὰς μαισθας αὐτῆ κοιταδῆονται. ἐξε-
 » λυθῆται αἰθρώποις αὐτῇ ἐβρῆγον αὐτῆ, καὶ
 » αὐτῇ τὴν βρῆσιν αὐτῆ ἕως ἐσπέρας. ὥστε
 καὶ ταύτῃ πᾶρέχει τὴν χρείαν ἡ νύξ. ἡ εὐ
 αἰθρώποις διαναπαύουσα, ἀδεῶστε τὴν ἴο

φιλῶ πρὸ χειρὶς θηρίοις πορεύεσθαι. καὶ ἴσως
 αἷτις εἶποι τῆς τῶν περὶ νοίαν ἀρνουμλίαν, τί
 εἴη ποτε γρὸς δημιουργήθη θηρία; ποῖαν δὲ τῶν
 αἰθρώποισι χρεῖαν παλιροῖ; ἀλλὰ τῶν παλαιῶν
 τούτων ἀχρηστία, ἐν τῶν παλαιῶν τῆς θηρίων ἀ-
 ναμνέτω λόγῳ, τέως δὲ ὁ λόγος ὁδῶ βασι-
 ζέτω. Οὐ τοίνυν ἀναγκαῖα, κἢ λίαν τοῖς αἰ-
 θρώποισι ὠφέλιμος τῆς νυκτὸς ἡ χρεῖα, ἀχρη-
 στη μὲν ὡς οἶμαι καὶ τὰ εἰρημλία διδάξαι,
 περὶ δὲ ὅ μως ὁ λόγος ἔτρεα, τοῖς περὶ τέ-
 ροις συμμαρτυροῦντα. ἐπειδὴ γρὸς θνητῶν
 εἶχον τῶν φύσιν, καὶ περὶ ὁρισμῶν ξαμν
 ξωμῶ, ἐχρῶ ἡμᾶς μαθεῖν καὶ τῶ χρόνου τὰ
 μέτρα. νύξ τοιγαροῦν μέση τῆς ἡμέρας γι-
 γνομνῆ, μετρεῖσθαι τὸν χρόνον ποιεῖ. εἰ γὰρ ἀδιά-
 δοχον μεμνήκει τὸ φῶς, οὐκ αἶτις αὐτῆς με-
 μαθήκαμεν κύκλῳ, οὐκ αἶτις μῶν ἐδιδάχθη-
 μεν ἀειθρόν, μία δὲ αἶτις ἔδηξεν ἡμέρα παντὸς
 εἶναι τὸ πρῶτον αἰῶνος τὸ μέτρον, ὡς περὶ ἔξιν
 εἶναι περὶ δὲ κῶμνον αἰῶνα πισυομεν, αἰέτω
 ρον γρὸς τῶν ἡμέραν ἐκείνῳ καὶ παντελῶς ἀ-
 διάδοχον ἔσεσθαι δεδιδάχμεθα, τοιοῦτος γὰρ
 τοῖς ἀθανάτοις ἐβουλήσιν, κἢ ὁ αἰὼν ἀρμότῃσι.
 ἔτι δὲ τὸ πρῶτον πολλῶν αἰδέεις ὄντας, διὰ
 τὴν φύσεως θνητῶν καὶ ἐπίκηρον, ἔδει τοῦ
 χρόνου τὰ μέτρα γινώσκειν, ἵνα πρῶτα δέοντα

ὄψον ἡμᾶς ὁρῶντες, ἡμῶν αὐτῆς ἐπιμελώ-
 μεθα, καὶ πρὸς τὴν ἀφροσύνην ἐπίκουσ' πα-
 ρέχωμεν. διαδεχόμενοι τὴν ἡμέ-
 ραν, μέτρον γίνεται τῷ χρόνῳ. καὶ ὄψον ἐπι-
 κὺς γινόμενον, τὴν ἑβδομάδα ποιεῖ. τοῦ δὲ
 μίωος, ἐκ τῆς σελήνης δ' μέτρον λαμβανόμεν,
 εἴτε ἡμέρας καὶ τῆς περσικῆς μετέλα-
 χον, μὴνιν γὰρ ὀνομάζουσι τὴν σελήνην. αὐ-
 τὴ γὰρ αὐξουμένη καὶ φθίνουσα, καὶ μίωφθῆς
 πυνομένη, καὶ διχότομος, ἀμείκνυτος τε καὶ
 ὁλοσιφανής, καὶ πάλιν εἰς δ' ἀμείκνυτος
 μεταβαίνουσα αἴμα, εἴτα ἐκεῖθεν εἰς δ' δι-
 χότομον καὶ εἰς δ' μίωφθῆς, αὐτὴς ἢ ἴσως
 κοντα ἡμέρας ὀλίγων ὡρῶν δεόμενον ἀριθμὸν
 ὁλοῦσι. τὸν εἰσαύριον δὲ κύκλον, οὐκ ἐκ τῆς
 μίωος μόνων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἡμέρας διδα-
 σκόμεθα. ἔαρος γὰρ ἔπολαμβάνοντες, μέτρον
 δ' οὐρανὸν ὁδύων ὁ ἥλιος, ἡμέρας καὶ νυκτὶ
 τὴν ἰσότητά πραγατεύεται. ἐκεῖθεν τὰ
 βορφοτόρα τῆς ἑώρας καταλαμβάνων, καὶ ἐ-
 κείθεν αἰίσχων, σμικρύνει μὲν τὰς νύκτας, αὐ-
 ξαίνει δὲ τὰς ἡμέρας. θερμότητος δὲ τῆς γῆς πρὸς
 βάλλων, ὅτι ταύτης πεπαίνθη καὶ ἕως. μέχρι
 δὲ τῆς εἰωθότων ὁρῶν ὁδύσας, ἐπάνθησιν ἀφ-
 ἑρῶν ἀρκτῶων αὐτὴ τὰ νότια. καὶ πάλιν εἰ τῷ
 μετοπώρῳ νυκτὶ καὶ ἡμέρας τὴν ἰσότητά πρὸς

τανδύσας, νοτιώτερος ἴνεται, καὶ ταῖς μὲν
 νυξὶν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ αὐτῶν λαβῶν δέδωκε
 ταῖς ἡμέραις, πρῶτα χωρεῖ δὲ τῷ ἀέρι πυκνοῦ-
 θαι, καὶ νεφῶν πληροῦθαι, καὶ πᾶσαι
 ἀρδεῖν τὴν ἡπειρον. ἐκεῖθεν ἔτι τὴν ἰσημε-
 ριὴν ἐπανιῶν τροπῶν, πληροῖεν εἰαύσιον
 κύκλον. Ἐπειδὴ τοίνυν εἶδες ἡλίου καὶ σελή-
 νης τὴν χρείαν, καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὰς
 ἰσόμετρος διαδοχὰς, καὶ τὴν εἰτεῦθεν τοῖς
 αἰόμοις παραδρομῶν ὠφέλξαν, βλέπε
 μοι καὶ τῆς ὥρων τῶν ἐπιτοῦ τὴν τέρπνοτάτην
 καὶ χρεωδεσάτην χρείαν. οὐτε γὰρ διχῆ τῶν
 εἰαύσιον κύκλον ἐμόρῃσεν ὁ ποιητής, οὐτε θε-
 ρος ἡμῶν ἀπὸ πᾶσιν δέδωκε καὶ χειμῶνα, οὐδ' ἀ-
 πὸ τῆς ἀκρῶν ἀμέσως ἢ τὰ ἀκρᾶ μεταβά-
 νομεν, ἀλλὰ εἰς ἄρκα καὶ εἰς μετόπωρον μέσης
 λαχόντα τὴν κρᾶσιν, τῶν κρυμοῦ καὶ τῶν φλο-
 γμοῦ μέσα γίγνεται. καὶ εἰς ἀκρῶν ὑγρῶν
 καὶ ψυχρῶν χειμῶνα, οὐ τὸ ἀκρῶν ξηρῶν καὶ
 θερμῶν διαδέχεται θερος, ἀλλὰ τὸ ἄρκα, ὃ καὶ
 τῆς τούτων μετέχον θερμότητος, καὶ τῶν ἐκεί-
 νων ψυχρότητος, μίξιν αἴεσιν τῆς ἀφροσθηκό-
 των ὀργάζεται, καὶ οἷόν τισι χερσὶ τῆς εἰαν-
 τίων ἐπειλημμένον, τῆ μὲν ψυχρότητι τῶν χει-
 μῶνος, τῆ δὲ θερμότητι τῶν θεροῦ, εἰς σύμβα-
 σιν αἴγει καὶ οὐλίαν τὰ κομμῆν πολέμα. οὐδ'

εἴτε ἀπὸ τῶ χειμῶνος ἕως τὸ θέρος ὀδύοντες,
 ἀλύπως ὀδύομεν. κατὰ βραχὺ γὰρ τῆς τού-
 του ψυχρότητος ἀφιστάμενοι, καὶ τῆ ἐκείνου θερ-
 μότητι πλῆσιάζοντες, οὐδεμίαν βλάβην ἐκ
 τῆ ἀφροσύνης μεταβολῆς ὑφιστάμεθα. οὕτως
 ἀπὸ τῶ θεροῦ ἕως τὸν χειμῶνα μεταβαίνο-
 μεν, μέλου πάλιν τῆ μετοπώρου γιγνομένου,
 οὐκ ἔωντος ἡμᾶς δι' αὐτῶ τοῖς ἀκρῶς ἐναντίοις
 πρὸς ψαῦσαι, ἀλλὰ κεραινῶτος τῶ ἀκρῶ
 θερμότητι τῆ ἀκρῶ ψυχρότητι, καὶ κράσις
 ἐτόξαν βραχέομεν, καὶ κατὰ σμικρὸν ἡμᾶς
 ἐπ' ἐκείνο ξυλαπῶτος εἰς ἀκρον. τοσαύτη
 πῶδ' ἡμᾶς ἡ τῆ πειποιήτος κηδεμονία. οὕτω
 καὶ ταῖς τῆς ὥρων μεταβολαῖς, οὐ μόνον ἡ-
 μῶν εἰς ἀλύπον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ βραχέον πραγμα-
 τούεται. καὶ ἴσως αἱ τῆς ἀχαιῶτων τοῖς
 οὐ καὶ καλῶς γενημένοις, καὶ βραχέον καὶ συμ-
 φρόντως οἰκονομουμένοις ἐπιμεμφομένους εἶ-
 ποι. τί δὴ πῶτε αἱ βροπαὶ γίνονται; ποῖαν δὲ
 χρεῖαν ἡμῶν αἱ τῆς ὥρων μεταβάσεις ποιοῦ-
 σι; ποῖων δὲ ἀγαθῶν ὡς βραχέατε καὶ δεινό-
 τατε τῆς περὶ αὐτῶ κατὰ γορε, οὐδὲ τούτων
 τυχεύομεν; ἀρχομένου μὲν γὰρ χειμῶνος,
 πῶματα καταβάλλομεν, ὁ δὲ ταύτῃ ἡ-
 μᾶς διδάξασ τῶ τέχνῃ, βρέφ' ταῦτα, ὕων
 ἐκνεφῶν, καὶ τὸ θαλάττιον ὕδωρ ἀνέλκωσ

τῷ λόγῳ, καὶ μετέωρον ἄγων, καὶ τῷ ἀλμυ-
 ραὶ ἐκείνῳ εἰς γλυκείαν μεταβάλλον ποιό-
 τητα, καὶ τὰς φεικίδας διακείνων, καὶ νῦν μὲν
 σμικρὰς ἀφείσ, νῦν δὲ μεγάλας καὶ κροωπι-
 δὸν φεβομλίαν, καὶ οἶον ἕνι κοσκίνῳ διαρῶν
 τῆς νεφῶν τὰς ὠδίναν. ὁ δὲ ὄψω ἡ χειμέριος
 ὥρα ἵνα σε εἰς ἀχάρισον διαφρέψῃ, ἵνα σοὶ τῷ
 ἀγνώμονι πᾶσι καὶ τῷ αἰαγκαίῳ τῷ χρεῖαν.
 Ἐὰρ δὲ πάλιν ἀρχομλίου, οἱ μὲν τῆς γηπό-
 νων, τέμνοσι τὰς ἀμπέλους, οἱ δὲ, ἐτόρῃσ
 φυτῶσι. χαυνομλίαν δὲ τῆς τῷ ἀέρος φη-
 μότῃ ταῖς κλήματα, πρὸς ὠδίναν ἐπέγε-
 ται. Τοῦ δὲ θέρους ἀκμάζοντος, καὶ τῷ ἡλίου
 σφόδρα εἰς ἀδρά φερμαίνοντος, ὁ μὲν σίτος
 εἰς ἀμητὸν εἰς γηπόνον καλεῖ, πῶρῳσι δὲ σα-
 φυλαί, βρίθῳσι δὲ ἐλαῖαι τῷ καρποῦ φεφο-
 μλίου, πεπαίνεται δὲ τῆς ὄπωρῶν τὰ γλήν.
 Εἶτα μετόπωρον ἐπιγλιόμνον, ταῦτα τε-
 λείως πέποννα τοῖς φυτουργοῖς παραδίδωσιν.
 οἱ δὲ, τῷ συλλογῆν ποιησάμενοι, πάλιν ἀπῆον-
 ται τῆς σπερμάτων. παῦσαι τοίνυν ἀχαι-
 στῶν, καὶ τοῖς τῆς περνοσίας δώροισ, τῷ περ-
 νοίαν διαβάλλῃν ἐπιχειρῶν, καὶ τοῖς δοθείσιν
 ἀγαθῶσι, εἰς τούτων δὸ τῆρα τοξόων. ἐν ἀπα-
 σι τοῖς εἰρημλίοις τῷ τῷ θεοῦ κατὰ μαθε πέ-
 νοίαν, ἰθύνουσάν τε καὶ κυβερνώσαν, καὶ πάν

των τοι τῆς ἀγαθῶν πραγματευομένων τῶν
 ἀφρονίων. Βλέπε καὶ τῆς ἀσθῶν τῶν φύσιν,
 τῶν δέσιν, τῶν τάξιν, τῶν ποικιλίαν τῆς χη-
 μάτων, τῶν τόξων, τῶν χρείαν, τῶν χρεῖαν,
 τὰς ἐπιτολάς, τὰς δύσεις. τούτοις ὅτ' ὅλων
 δημιουργῶς πεποίηκεν, οὐχ ἵνα μόνον εἰς σο-
 φῶδες τῶν νυκτῶν φωτίξωσι, καὶ ἐν ἀσελῶν νυ-
 κτῶν τῶν φώδων τοῖς ἀνθρώποις τῶν χρείαν πρέ-
 χωσιν, ἀλλ' ἵνα καὶ ὁδὸν τῶν πρᾶξι μπόσιν, καὶ
 τῶν πλείοντας ξυνακῶσιν. εἰς γὰρ τούτοις ἀφο-
 ρῶντες οἴναυ πλόμνοι, τῶν ἀτειβῆ τείβων
 ὁδούοισι, καὶ τῆ τούτων δέσει προσέχοντες,
 εἰς σκάφος ἰθύνοισι, καὶ πρὸς οἷον αὐτῶν εἰδέλω-
 σιν ἀπὸ θύνοισι λιμένας. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδέχε-
 ται τῆς ὑδάτων ἢ φύσις ἵππων καὶ ἡμίονων
 καὶ ὀδοιπόρων ἵχνη, καὶ ἀμαξῶν, καὶ χημά-
 των χραμμάς, οἷς οἱ ὁδῶται προσέχοντες,
 ἀναμειβόμενος τῶν πορείαν ποιοῦνται, δέδω-
 κε τῆς ὅλων ὁδωπότης τοῖς τὰ μακρὰ πελά-
 γη διαπράσσειν, οἷον ἵχνη τινὰ τῶν θαλατῆων
 τείβων, τῆς ἀσθῶν τῶν δέσιν. ὡς τῶν ἀρρήτου
 φιλανθρωπίαν. ὡς τῆς ἀφράσου θορίας. τίς
 αὐτῶν ἀξίως θαυμάσειε τῆς τῶν Διού προνοίας
 εἰς ἀγαθόν, εἰς λιναζόν, εἰς ἐν ἀπόροις δὲ πορον,
 τὸ ἐν ἀμηχάνοις δὲ μήχανον, τῶν μεγαλουρ-
 γίαν, τῶν δὲ πορείαν, ἀληθῶς ἐθαυμάσθη ἢ

Ψαλ. » γνώσις σου ἐξέμου, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνα-
 ρλή. » μαί πρὸς αὐτὴν. βοῶ καὶ γὰρ. εἴ ἐμοὶ πείθοιο,
 ταύτῃ σὺν ἐμοὶ καὶ σὺ τὴν φωνὴν ἀφήσεις,
 καὶ τὸν δὴ ὄργε τὴν εἰς δύναμιν ὑμνήσεις, καὶ
 μυέοις ὁρῶσις δὴ ὄργε γούμνος, λόγοις δὴ γνώμο-
 νας ἀχρῶσεις. ἵνα δέ σε νῦν τῶ βασιλείῃν ἀρ-
 ξάμενον, μὴ μακρὰν ὁδὸν ὁδοῦσαι πρᾶσκει ἀ-
 σάντες, πόνον σοὶ πρὸς ἐκλήσωμεν, εἰ ταῦτά σε
 τέως διακαπαύσωμεν. καὶ τὴν ἐν οὐρανῶ, καὶ
 τοῖς κατ' οὐρανὸν φωστῆρσι πένθοισι τῶ θεοῦ
 φαινομένην, θεωρεῖν καταλείψομεν. εἰκὸς γάρ
 σε πολλὰ γηθύνει, καὶ κατ' ἑαυτὴν τὴν θεω-
 εῖαν αὐξῆσαι, καὶ τὰ σωτομίας χάριν ἅπα-
 τῶ λόγου καταλήψεται, ἐκ τῆς εἰρη-
 μῶν δὴ εἶν, καὶ μετὰ τῶ πρὸς φῆ-

Ψαλ. » του βοῆσαι. ὡς ἐμεγαλύνει
 ρή. » θεῶν τὰ ὄργα κύριε,
 » πάντα ἐν σοφίᾳ
 » ἐποίησας.
 » οἶδός σε
 » εἰς
 » εὐὲ αἰῶνας, ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΑΕΡΟΣ,

καὶ γῆς, καὶ θαλάττης, καὶ πρτα-

μῶν, καὶ πηγῶν. Λόγος, 6.

Ἰταῖς τῆς περὶ οὐρανοῦ ἠνίας ἀ-
πιστοῦντες, καὶ ἐν οὐρανοῦ καὶ γῆς
κόσμον ἠνιόχου διόχα μετὰ το-
σαύτης ἀρμονίας καὶ τάξεως
φύρεσθαι λίαν αἰσθητῶς ἰσχυ-
ριζόμενοι, εἰσκένομαι μοι δοκοῦσιν, ὡς ἄπειρα αἰ-
πὶς εἰ νηὶ καθεύμενος, καὶ τὸ πέλαγος δια-
πύλαιον, καὶ τὸν κυβερνήτην ὁρῶν
τῆς οὐρανοῦ ἐπειλημμένον, καὶ τὰ πηδάλια
πρὸς τινὶ χρείαν κινουῦντα, καὶ νῦν μὲν τὸ δε-
ξιὸν φέροντα, νῦν δὲ τὸ δεξιὸν μεταφέ-
ροντα, καὶ ἐσκάφος πρὸς οὐρανὸν ἐξέλιξι
μῆλας ἰθύνοντα, ἀρνοῖτο περὶ φανῶς οὕτω
ψευδόμενος, καὶ αἰσθητῶς τῆ ἀληθείας μαχό-
μενος, καὶ μήτε κυβερνήτην αἰσθητῶς πρὸς ἑμῶν ἐ-
στάναι, μήτε πηδάλια τὸ σκάφος ἔχειν, μήτε
τῆ κινήσει τῆς οὐρανοῦ ἰθύνεσθαι, ἀλλ' αὐτό-
ματον φύρεσθαι. καὶ τῆς οὐρανοῦ κυμάτων πύλαιον
νεύσαι ἑμῶν, καὶ τῆς πύλαιον ἐμβολῆς
διαμάχεσθαι, καὶ μήτε ναυτῶν ἐπικούρων δεῖ-
σθαι, μήτε κυβερνήτου, ἐκ κοινῆς συμφέροντος

ἐρέταις περὶ τὰ πόντος· εὐαργῶς γὰρ οὗτοι, καὶ
 λίαν περὶ φανῶς τὰ ἀπάντων δεσπότης ὄρων
 περὶ ἡμῶν ἐποίησε κτίσιν ἰθύνοντα, καὶ πάντα ἐν
 ἔνδοξον καὶ τάξιν ἄγοντά τε καὶ φέροντα, καὶ
 τὴν ἀρμονίαν ἐκείνην τῶν γνομνίων ἐμπρέπου
 σαν, καὶ ἄλλοις ὁμοῦ καὶ χρεῖαν ἐν ἀπάσῃ θεώ-
 ρουῦντες τῇ κτίσει, καὶ ἐν ἐκείνῳ δὲ μορίῳ ταύ-
 τῆς ἀμφω ταῦτα διαλάμποντα, ἐκόντες
 τυφλώτοις, μάλλον δὲ ὄρωντες αἰαισχου-
 ρῶσι· καὶ τὰ δῶρα τῆς περὶ νόιασ λαμβάνον-
 τες, οἷς λαμβάνοισι λειδοροῦνται, καὶ δῶν
 ἀχλαῶοισι, τῶ κηδεμόνι πολεμοῦσιν· Ἡρκει
 μὲν οὖν εἰς πῶρ ἢ θεῶν δὲ γνωμόνας ἀκούειν καὶ
 τὰ χεῖρ εἰρημνία πῶρ οὐρανοῦ, καὶ σελιῶν,
 καὶ ἡλίου, καὶ τῶν ἄλλων φωστήρων, πείσαι
 αὐτῶν σωφρονεῖν, καὶ ἐν δὲ ῥύγῃ ὑμνεῖν·
 ἵνα δὲ μή τις τῶ τὴν σελήνῃ ὄρον τῇ περὶ νόιασ
 τε θεϊκότων, καὶ μέχρι ταύτης αὐτῶν δὴ κειν
 εἰρηκότων, καὶ λίαν αὐτῶν σμικρολόγον ἀχ-
 φηναμνίων, ἐφόδιον εἰς βλασφημίαν λάβῃ
 τῶν λόγων τὴν συμμετεῖαν, δεῦρο δὴσε πάλ-
 λιν ὡς φιλότης ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἀδρόσ ἀδὲ τὴν
 γῆν καταβιβάσωμεν, καὶ καταβραχύσε πάλ-
 λιν καὶ δὲ πῶρ τῇ περὶ τῶραία ποδηγῆσαντες,
 ἕως δὲ ἴξωμεν καὶ ἐν τῶν βραχυτάτοις τῶ κτί-
 σεως μορίοις φαινομνίῳ ταύτῃ καὶ δεικνυ

μύλων, τοῖς περὶ σέχειν ἐθέλουσι. καὶ ἀπαξά-
 πλωσ τοῖς γληντιώ λαχοῦσι φύσιν, κοινή κἢ
 ἰδίᾳ συμπαραμαρτοῦσαν αἰεὶ. ὁ δὲ τοίνυν
 βαδίζοντες, ἐξετάσωμεν τὸ ἀέρος πλὴν φύσιν,
 πῶς λεπτότατη μὲν ἔστι, καὶ διολιθαίνουσα,
 καὶ ῥαδίως διαφύγουσα, καὶ τῆς σιωπῆς
 δεομένη, διὸ τῆς ὀλων ὁ ποιητὴς οὐρανόθεν, καὶ
 γῆν δημιουργήσας, ἐν μέσῳ τούτων διέχεε. κἢ
 τούτῳ τείχος ἀέρος γὰρ ἔστι τῆς δύο τούτων
 σωμάτων μηχανήματος, κἢ αὐτὸν τοῖς ἐν μέ-
 σω τούτων ἐμφύχοις σώμασι, ζωῆς σιωπῆς
 ἀρρήσασθαι. ὅθεν γὰρ κἢ ἡμεῖς ἀναπνεύοντες ζῶ-
 μεν οἱ ἀνθρώποι, καὶ τῆς ἀλόγων δὲ ζωῆς
 ὅσα πτερώα, κἢ ὀπίετα, καὶ ἀμοίβια, ὅθεν
 ἔχει τῆς ζωῆς σιωπῆς. οὗτος κινούμενος, πλὴν
 ἀπὸ τῆς νεφῶν ἀρδείαν πρᾶπέμπει τῇ γῆ.
 τούτῳ τὸ φῶς ὀχίματι κεχημμένον, ἐστὶ τῆς
 ὀρώντων τὰς ὀφθαλμοῦ. οὗτος ἡλίου καὶ γῆ μεσι-
 τούων, τὸ σφοδρὸν τὸ ἀκτίνος κεραύνιοι, καὶ
 τῇ οἰκείᾳ ὑγρότητι καὶ ψυχρότητι, πλὴν ἐκεί-
 νου κατὰ πρᾶκῶν ξηρότητα καὶ θερμότη-
 τα, ἀλυπὸν ἡμῖν πρᾶγματίζεται τὸ φῶς
 πλὴν ἀχλαυτίν. ἵνα δὲ μὴ νομίσῃς αἴτιον του-
 τῶν τῆς ἀγαθῶν ἐν ἀέρι, μάθε ὡς καὶ τοῦ
 του πλὴν ἀμετεῖαν, ἢ τῆς ἡλίου κοιμῆσθαι θερμότη-
 τος, ἀκραιφνή γὰρ οὐδεὶς αἰὶν ἤνεγκε πλὴν τῶν

καὶ ἀχλαυτίν

αἶθρος ψυχρότητα. καὶ μάρτυς ἡ χειμῶντος
 ὥρα. ἐν ταύτῃ γὰρ, ἀπὸ τὰ νοτιώτερα τῶ πό-
 λου διακρέχων ὁ ἥλιος, καὶ τὰ βορειώτερα, καὶ
 τὰ μέσα κατὰ λιμπάνων, ἀδύνατον δίδωσι τῷ
 αἶθρι κεχρῆσθαι τῆ φύσει. οὐ χέειν, μηκέτι
 ὁμοίως διαπανώμενος ὑπὸ τῆς τῶ ἡλίου θερ-
 μότητος, πυκνούμενος δὲ καὶ συχρὸς γινόμε-
 νος, καὶ ὑετὸν ἀφίησι λαῶρον, καὶ τῆ σφοδρο-
 τῆ τῶ αἰέμων περισβολῆ ὄσιν ἐξαφείξων,
 εἰς νιφετὸν μεταπήγνισι καὶ χέλασαν, καὶ τῶ
 ἐν ταῖς καθααῖς αἰθέραις ἀχρσάξουσιν δρό-
 σον τῆ αἶθρα πηγνύς, ψυχρότητι τῶ πάχινω
 βρῆξεται. καὶ ταῦτα εἰ καὶ πόρρωθεν, ἀλλ' ὁ-
 μως τῶ ἡλίῳ θερμαινόμενος ἀχρβάλλει. ἐστὶ
 δὲ καὶ ἐν τούτῳ ἀκρεβῶς καταμαθεῖν τοῦ
 θεοῦ τῶ προμήθειαν. ἐπειδὴ γὰρ πολλὴ καὶ
 μεγάλη τῶ σοικίων ἡ χρεία, καὶ πρὸς τῆ χρεία,
 πολὺ τὸ κάλλος, καὶ ἀρρητος ἡ ὥρα, τὰ δεικνύ-
 ντα λυπηρὰ γίνεσθαι, διὰ τούτων ὁ πάνσοφος
 ὠκονόμησεν, ἵνα μὴ θεοῦ, ἀλλὰ θεοῦ ποιήμα-
 τα ταῦτα εἶναι πισύωμεν, ἰθωόμενά τε καὶ
 κυβερνώμενα ἢ αὐτὸς ἐκεῖνος ἰθνή. τούτου χέ-
 ει οὐ τῆς ζωῆς ἡμῶν σωδργὸς αἶθερ, ἔν αἶθερ
 πνέοντες διαξῶμεν ἀπάντες, ὁ κοινὸς οὗτος θε-
 σωρὸς, καὶ πενομλίων καὶ ἀπὸ πλούτου βρει-
 θυομλίων, οἰκετῆρ καὶ δεσποτῆρ, ιδιωτῆρ καὶ
 βασιλέων,

βασιλέων, ὃν οὐ μᾶλλον τῷ πένητος ἀναπνεύου-
 σιν οἱ τῆ ἀλευργίᾳ κοσμούμενοι, ἀλλὰ τῆ ἰσο-
 μοιείᾳ κατὰ τὴν τούτου χρείαν ἀπ᾿ αὐτῆς τῆς
 ἀνθρώπων ἡ φύσις τε τίμηται, οὐ μόνον ἡμᾶς
 διφραίνει ταῖς ἀναπνοαῖς, καὶ ταῖς αὐραῖς,
 καὶ τῆ τῷ ὑβροῦ χρησίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὐτᾶ τῷ
 κρυμῷ, διδάσκων ἡμᾶς, ὥς οὐκ ἀρκεῖ μόνος
 εἰς ζωογονίαν, καὶ τῆς ζώωντων τὴν θεραπείαν.
 Οὕτως ὁ ἥλιος οὐ μόνον διφραίνει τῆ περσβο-
 λῆ τῆς ἀκτίνων ἡμᾶς, καὶ τὴν διαφορὰν δι-
 δάσκει τῆς ὀρωμένων σωμάτων, ὀγκῶν τε καὶ χρω-
 μάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτᾶ τῆ περσβολῆ τῶ ἀκτί-
 νων, καὶ μὴ τὸν αἴρα κινήσας ὁ τῷ παντὸς ἡνίο-
 χος, αὐρασ ἡμῖν ψυχρὰς περσενέγκη, ὁ περσ-
 κωθεῖς οὐρασ ὑπὸ τῆς ἀνοήτων ἥλιος, ἀρ-
 θην ἐμπίπρησιν ἀπαντα, καὶ εἰς ζῆν ἀφαρρεῖ-
 ται τῆς περσκωούτων. οὐδὲν τοιγαροῦν τῷ
 σοιχείων αὐτῶ καθεῖνω τὸ τῆς ζωῆς τυγχάνει
 πᾶρεκτικόν, οὐτε μὲν ἀπαντα κοινῆ κεραινύ-
 μίνα, δὴ καὶ τῆς τὰ πάντα κυβερνώσης δυνά-
 μεως, ἀγαθοῦ πινος ἀεὶ γίνεται. ἐστὶ γὰρ πάλ-
 λιν ἰδεῖν, εἰς δὲ κραταν μὲν τὸν αἴρα γεγενημέ-
 ρον, αὐτῶ καθερὸν δὲ πᾶραχεθείτα τὸν ὑετὸν τῆ
 γῆ, ἀλύπως τὸν ἥλιον ταῖς ἀκτῖσι χρησάμε-
 νον, τὰς τῶ ανέμων αὐρασ κινήσεισ εἰτά
 ξει, τὸν γῆ πόκοισ ἐπιμελῶς τὴν γῆν γεωροῦν

γ

τας, σωήθως κατὰβάλλοντας τὰ σπέρμα-
 τα, καὶ οὔτε πλὴν γῆν οὐγνωμόνως ἐκτίσασαν
 οὐδὲ καρπῶν, οὔτε τῶν ἀνθρώπων πλὴν φύσιν ἀ-
 νοθὸν διαμείνασαν. ταῦτα δὲ ποιεῖ τὸ ὅλωσ
 ὁ πρῦτανις, πείθων ἡμᾶς μὴ τῆ κτίσει σαξ-
 ρεῖν, μήδ' εἰς αὐτῶν ἀναφορῆν τὰ γὰρ τῶν πλὴν
 αἰτίας, ἀλλὰ τῶν ταύτης δημιουργῶν προσφέ-
 ρειν. Ἐπειδὴ τοίνυν εἶδες καὶ ἐν ἀέρι τῆς τοῦ
 θεοῦ ἀκρῶντα περιηθείας, καὶ δι' ἐκεῖ-
 νον ῥοαύταις ἐτῶν χιλιάσιν ἀρκέσαντα, καὶ
 μήτε ἀπὸ τῶν ἀναπνεόντων ζώων δαπανησί-
 τα, μήτε ἐκ τῶν συνεχόντων αὐτῶν σωμάτων
 ἐκρῶσαντα, δεῦρο σε πρὸς πλὴν γῆν ἀγάγω-
 μεν, πλὴν κοινῶν τροφῶν, καὶ μητόρα, καὶ τάφον.
 Ἐξ ἧς βουξὶ σῶμα ξὶ πῆλινον, καὶ ξὶ σῶμα ξὶ κα-
 τὰ τῶν πλάσσει λαλοῦν μεγάλα κατὰ πλὴν τῶν
 δανιὴλ ὀπτασίαν. βλέπε τοιγαροῦν ταύτης
 πρὸ τῆς ἄλλων ἀπάντων πλὴν θείων, καὶ τῶν χη-
 μάτων πλὴν ποιηλίας, οὔτε γῆν ὑπὲρ πᾶσα,
 οὔτε περσάντης, ἀλλ' εἰς ὄρη καὶ νάπας καὶ πε-
 δία διήρηται. ἴδοι δ' αὐτὴς πεδίων ἐν μέσῳ με-
 γάλων λόφοισὶ εἰς ὕψος ἐγχερμελίοισι, καὶ μὴδε
 ξὺ τῶν ὄρων, περιεῖς ἕνας τόποις καὶ λείοισι,
 ἐν κόλπων πινῶν θαλατῆϊων χήματι. καὶ τὰ
 ὄρη δὲ αὐτὰ πρὸς χρείαν τῶν ἀνθρώπων διεῖ-
 λαι ὁ ποιητής, καὶ εἰς κρημνοῖς διασῆσας βα-

θεῖς, τοῖς περὶ χερσίν οἱ οὐδ' αὖτις τὰς ὑπερβείας ἐ-
 μηχανήσατο, καὶ τοῖς ἀνθρώποις δὲ πόρουσ' ἐν
 ταῖς δυσχεραῖς τὰς ὁδοὺς ἐτεκτίναντο. καὶ τὰ
 μὲν ὄρη, πᾶν ἔχει τῆς οἰκοδόμων τέχνης τὰς ὑ-
 λαοὺς, τὰ δὲ πεδία, τοῖς ἐν τοῖς ὄρεσι διαιω-
 ρητοῖς, ἀνὰ δίδωσι τῆς πυρρῶν πλὴν ἀφ' ἑσθ' ἰατρῶν.
 καὶ τὸ ποικίλον τῆς θεσεως, οὐ φέρει μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιον τῆς αἰῶν τὰς ὁφθαλμοῦ, αἰεὶ γὰρ
 τὰ μονοφθῆ ταχὺν ἐπάγει τὸν κόρον. εἰπέ
 μοι, τίς ὁ ταῦθ' οὕτω διακοσμήσας, τίς ὁ το-
 σαύτῳ αὐτοῖς εἰς ἀποθέμενος δύναμις, ὥστε
 τοσούτων εἰς αὐτῶν κύκλωσ' μὴ δαπανῆσαι τὸν
 θεσασρόν; τίς ὁ τὰ ὄντα διαφυλάττων ἀκί-
 νητα; τίς ἐπέγει τῶν ποταμῶν τὰ ῥοῦματα;
 τίς ὠθεῖ τῶν πηλῶν τὰς ὠδίνους; βλέπε ταύ-
 τας ὠδὲ μὲν, ἐν ταῖς τῶν ὄρων κορυφαῖς ἀνα-
 βλυζούσας, ἐκεῖ δὲ, οὐδ' ἐν ταῖς ὑπερβείας
 φαινομένησ', ἀλλ' ἐκ βαθυτάτων φρεάτων
 παρεχούσας τοῖς ἀνθρώποις τὰ νάματα.
 ἵνα γὰρ μὴ νομίσης αὐτόματον αἰεὶ τῆν αἰῶ-
 τῶν ὑδάτων πλὴν φύσιν, διδάσκει σε ὁ ποιη-
 τῆς διὰ τῆς πραγμάτων, ὡς τῷ θεῷ λό-
 γῳ πειθόμενον εἰ ὑδωρ, καὶ τὰς ἀκρωρείας
 ἀκρῶς καταλαμβάνον, οὐδ' ἐξ ἀξόμλων ἕως
 τῆς σῆς τέχνης, εἰς τὴν τῆς πεδίων αἰετῶν
 ἐπιφαιδῶν. ἀλλ' ὄρουσ' ἴδ' ἔτι καὶ βαθυνοῖς τὰ

φρέατα, ἀχλαύεις δὲ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν
 αἰμώμηνος. ὁ μόδουλος γάρ, ἀλλ' οὐ ποιητῆς
 τῆς σοικίων ὑπάρχεις. τῷ δὲ ποιητῆ ῥαδίον
 οὐκ εἰς ακρώριον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἴρα μέ-
 τον αἰαπῶσαι τῆς ὑδάτων τὴν φύσιν, καὶ τὴν
 πικρὰν γλυκᾶναι, καὶ πῆξαι τὴν λελυμένην,
 καὶ λύσαι τὴν δεδεμένην, καὶ τὴν στυγερὰν δια-
 κεῖναι, καὶ τὴν ῥοώδη σῆσαι, καὶ τὴν κατὰ φέ-
 ρεθαι πεφυκῆσαι αἰαπῶσαι δεῖξαι, καὶ τὴν
 ψυχρὰν δίχα πυρὸς θερμανθῆναι. καὶ ταῦ-
 τα ποιεῖ δὲ σὲ τὸν ἀχλαύειον, ἵν' ἔχῃς ἀχ-
 λαύειν καὶ θερμῶν ἀχειροποιήτων, ἵνα τὰ τῆ
 σώματος θέραιψις παθήματα. καὶ ταῦτα
 δὲ πάλιν ποικίλας περὶ θηκεν, εἰς αἰα-
 πῶσαι χρεῖας ἀρμόζοντα. τὰ μὲν γὰρ, χαυνοῖ
 τὰ πεταμῆα τῶν νύκτων. τὰ δὲ, σφίγγει καὶ
 τονοῖ τὰ λελυμένα. καὶ τὰ μὲν, φλέγματι πο-
 λεμῆι. τὰ δὲ, μελαίνῃ χολῆ. τὰ δὲ, ἔλκη ξη-
 ραίνῃ. τοσαύτως καὶ ἐν τοῖς θερμοῖς ὑδασι χρεῖ-
 αι ὁ κηδεμῶν τοῖς περὶ τέθηκε. σὲ δὲ, οὐδὲν πεί-
 θῃ μὴ βλασφημεῖν, ἀλλὰ μίλις ἀχλαύειον, καὶ
 λοιδορῶν, καὶ τὰ μανιχαίου νοσῶν, ὅς σιτίων
 καὶ ποτῶν ἀχλαύειον, λοιδορεῖται τοῖς χρη-
 σῶσι, καὶ θερμαῖς ὁμοῦ καὶ ἀρτοποιοῖς. καὶ
 τοῖς ἐν αἴρατον δίχῃ τέμνοισιν ἐπῆραται, αὐ-
 ρὸς τέμνειν μὲν οὐκ αἰεχόμηνος, ἐσθίων δὲ τὸ τε

μνόμενον. Οὐ τω κῆσὺ, μυείων ὄσων ἀγαθῶν
 ἀχλαύων, ὧν ὁ δημοργός ὧι προσφέρει, καὶ
 θεάσθην ἡμέραν διὰ τῆς κτίσεως ἀχαιεῖς ὧ
 προσφρόντι, καὶ λοιδορῆ κῆ βλασφημῆς,
 λέγων αὐτὸν μὴ προνοεῖν ὧν πεποίηκεν. ὄρα
 δὲ πόσῃ ἀδικίᾳ αὐτῶ καταψήφισῆ, τοιαῦ-
 τα συκοφαντῶν. τί δὴ ποτε γῆ κῆ πεποίηκε,
 τούτων ἐπιμελεῖσθαι μὴ θέλων; τίνοσ δὲ χε-
 ειν οὐ κήδετα; ὧσ δυνάμενος μὲν, οὐ βουλόμε-
 νος δὲ; ἀλλ' ὅτι μὲν δύναται, μαρτυρεῖ τὰ γε-
 γονότα. πῶσ γῆ αὐτῶ ἐποίησε τῶ ἑρωμλίων τὰ
 κάλλη, τὰ μέγιστα, τῶ ἀρμονίᾳ, δύναμισ
 οὐκ ἔχων ἀρκούσαν τῆ γλώτῃ, πῶσ δ' αὐτῶ εἰς
 κοινωνίᾳ καὶ χάσιν τὰ διεσῶτα σωήγαγεν,
 ἦσως καὶ πῦρ, ἡμέραν καὶ νύκτα, κῆ μίαν
 ἐκ πάντων ἀρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ εἰργάσα-
 το, ὁ προνοεῖν οὐ διαμέμνος; μείζον γῆ πολ-
 λῶ τῶ μέσῳ, τὸ ἐκ μὲν ὄντων εἰς τὸ εἶναι πῶσ
 γαγεῖν, τῶ τῶν ὄντων προνοεῖν. ἀλλ' ὅτι μὲν
 δύναται, μάρτισ ἢ κῆσισ, ὅτι δὲ καὶ βούλε-
 ται, πάλιν αὐτῶ μαρτυρεῖ, οὐ γῆ ἄλλου τι-
 νὸσ ἀναγκάσοντοσ ἀδὲ τῶν δημοργῶν ἐλήλυ-
 θεσ, οὔτε μὲν ὧσ θεόμῆσοσ τῶ κτίσιν πῆσ γα-
 γεν, ἀλλ' ἀγαθὸσ ὧν, καὶ ἀγαθότητα ἔχων
 μέσρου παντὸσ μείζονα, ἢ θέλησε καὶ τοῖσ μὴ
 οὔσι τὸ εἶναι δωρήσασθαι. ὁ δὲ τοσαύτη πῶσ

τὰ μὴ ὄντα χρυσάμνος ἀγαθότητι, πῶς ἀν-
 γεγυότων ἀμελήσει; οὔτε γὰρ ὄβιν εἶπεν,
 ὡς ἐφθόνησε γεγονόσιν, ἀφθονον γὰρ ἔχει τὴν
 φύσιν, καὶ πάνθ' ὅσ' ἐλβυθίαν. ἵνα δὲ
 ἐκ πολλοῦ τῷ πρῖόντος γυμνάσωμεν τὴν
 ἀσεβείαν ἀδύνατον, σμικρὸν ἂν αὐτὸν περὶ
 ῥωτήσωμεν. τί δὴ ποτε γὰρ εἶπατε, τῆ δ' εἶναι
 πρ' αὐτὴ λαβούσιν ἐφθόνησε κίσει; ὅρα δ' ἐμὲ
 γὰρ; ἀλλ' αὐτὸς ἀκίσει ὄβιν καὶ ἀόριστος, οὔ-
 τε ἀρχὴν ἔχων, οὔτε τέλος δεξάμνος πῶ-
 ποτε, πάντα πρῖόντων, ὑπ' οὐδενὸς πρῖόντος
 φόρμος, ἐν τῇ χειρὶ γὰρ αὐτῆ ταῖς πράξασιν
 γὰρ, καὶ αὐτὸς ἐμέμνησε τῇ χειρὶ αὐτῆ δ' ὕδατος,
 καὶ τὸ οὐρανὸν ἀπιδάμη, καὶ πάσαν τὴν γῆν ἀρα-
 κί. ἀλλὰ ὅρα δ' ἄλλος; ἀλλ' ὑπ' αὐτῆ γελῆ-
 ται. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ τῆ δ' ἀγαν φθονορῶτάτων
 αἰθρώπων, οἰκίαν οὐ πρεπῆ καὶ λαμπρὰν δει-
 μάμνος, ἐφθόνησε ταύτῃ πῶποτε, ἀλλ' εἰς
 βρῦεται, καὶ σεμνύεται, καὶ οὐροσ τὸ γάν-
 νυται, καὶ τοῖς ἀγνοοῦσιν ἔπιδείκνυσιν. ὅσον
 δὲ δ' τῆς κίσεως κάλλος τῷ νοβοῦ φωσὶ τῷ
 πεπρῖοντόσ ἀφέςηκε, ἕως αὐ μεμνήσειε λό-
 γος; ὄρατε ριγαροῦ, ποῦ τὰ τῆ ἀσεβείαν
 κεχώρηκε; τῆ δ' γὰρ πονηροτάτων αἰθρώπων,
 οὐ μόνον οὐ φθονοῦ τῶν ταῖσ ὑπ' αὐτῆ οἰκο-
 δομουμνάσιν οἰκίαν, ἀλλὰ καὶ λίαν ὑπ' αὐ-

ταῖς λαμπρωομίαις, τὴν τῆς ἀγαθότητος
 πηγὴν, καὶ ὑπ' οὐδενὸς πάθουσ' ἰσχυροῦσαι πε-
 φυκῆσαι, φθόνῳ βάλλεσθαι λέγειν, πρὸς
 ἀσεβείας ὑπερβολῶν καταλείπει, εἰ τοί-
 νω καὶ δύναται κατέχειν τὸν τῆς κτίσεως οἴα-
 κας, καὶ βούλεται αὐτῶ πάντων ἀγαθῶν
 ἀχρλαύειν, δὴ λαν ὅτι καὶ κηδεταὶ καὶ ἐφέση
 κε. καὶ τῶ ἠνίων ἐπειλημμίος, τὴν γλυπτικῶν
 πασαν φύσιν ἠνιοχεῖ, καὶ οὐδὲν ἀτημέλητος
 καταλείπει. Καὶ ὅτι ταῦτ' οὕτως ἔχει, κα-
 τάβηθι πάλιν εἰδὶ τὴν θάλατταν, καὶ βλέ-
 πε ταύτης τὰ κύθη, τὰ μεγέθη, τὴν εἰς πε-
 λάγη διαίρεσιν, τὰς ἀκτὰς, τὸν ὄρμον, τὰς
 εἰ μέσων ἠέως, τῶ ἰχθύων τὰ γένη, τὰ εἶδη,
 τὰ χήματα, τὴν περικλίαν, τὴν περὶ τὴν
 χερὸν θιλίαν, τὰ τῶ κυμάτων σκιρτήματα,
 τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς τῶ περὶ οἴαο χαλινόν,
 δι' ὃν τὴν ἠπειρον ἐπικλύζειν εἰ δύναται, ἀλλ'
 ὄρμωντα κατὰ τῶ φάμμου φοβεῖται τὸν ὄ-
 ρον. καὶ ἐν θείον ἐκεῖ νόμον γεγραμμίον ὁ-
 ρῶντα, οἷόν τις γαῦρος ἰσχυρὸς ἀγχιμῆτος ὑ-
 πὸ πωλοδάμνου αἰακλαῖ ἐν αὐχίνα, καὶ εἰς
 τοῦ πίσω χωρεῖ, ὡσπερ μὲταμελόμνηα ὅτι καὶ
 τῆ φάμμου περὶ φαυσε. δὴ τὰ ταύτης ἐστὶς
 ἰδεῖν τὰς μεμβρισμίας ἠπειροῦ, καὶ πύργω-
 θαι ἀλλήλων κατημῆλιασ', εἰς θιλίαν στωα

πομίας· ὁμόνοιαν γὰρ εἶναι τῆ φύσει τῶν
 ἀνθρώπων ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν, ταῖς χρεί-
 ασι αὐτῶν ἀλλήλοισι σιωέδουε· διὰ ταύτης
 τὰς μακρὰς ἀχρημίας ποιούμεθα, καὶ τὰς
 χρείας πρὸ ἀλλήλων ἐρανίζόμεθα, καὶ τὸ ἀνά-
 καίων τὰς ὑλάς ἀλλήλοισι ἀντιδιδάμεν·
 οὔτε γὰρ εἶασεν ὁ κηδεμὼν ἕκαστον τμήμα τῆς
 γῆς ἀπάσαι τοῖς ἀνθρώποις πρὸ εἶναι τὴν χρεί-
 ασι, ἵνα μὴ τὸ ἀνιδεὲς τῆ φιλίας λυμῆνηται,
 ὑβριστεῖ γὰρ ὁ κόρος καὶ ἀταξία πατῆρ· περὶ-
 κείται γὰρ ἡ θάλασσα μέση τῆ οἰκουμένης, εἰς
 κόλποις μυείοισι διηρημένη, οἷον εἰς πόλεως με-
 γίστη ἀγορὰ, πᾶσαν τὴ ἀναγκαίων τὴν ἀφθο-
 νίαν πρὸ εἶναι, καὶ πολλοὺς πρὸ τῆς ἀσκαί-
 ῶν τὰς δεχομένη, καὶ τοῖσι ἐκεῖθεν εἰτε-
 θαι πρὸ ἀπέμπουσα, καὶ εἰς ἐκεῖθεν ἀγορῶσα τῆ
 δε· ἐπειδὴ γὰρ ἐπίπονος ἡ δὲ τῆς ἠπείρου πο-
 ρεία, οὐδ' ἐπίπονον δὲ μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνα-
 τον διὰ ταύτης πᾶσαν ἀναπληρῶσαι τὴν εἰ-
 δεῖν, περὶ κείται τῆ θάλαττης τὰ νῶτα σκά-
 φη καὶ μικρὰ καὶ μεγάλα δεχομένα, καὶ φόρ-
 τον πολὺν καὶ ἀναγκαῖον τοῖς δεομένοις κομῶ-
 ζοντα· ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν μᾶς ὀλκιάδης φορτία,
 πολλὰς κτίων χιλιάδας ἀχθοφορούσας·
 ἵνα δὲ μὴ δύχεραίνωσιν οἱ ταύτης ὀδίται, οἷον
 ζενασ σαθροὺς κατέπηξε τὰς νήσοισι ὁ ποιη-

τῆς, εἰ αἷς καταζόμενοι, διαναπαύομενοι, ἢ
 τὰς χρεῖας ὠνούμενοι, πάλιν ἀπαίρωσιν εἴ-
 δα αὐτῶν ὄρμιλῶ ἔχουσιν. αἰσχύνθητι τοιγα-
 ροῦ τῶν δούργεσιῶν δὲ πλῆθος εἶπεν ἡ θά-
 λασσα, ἀρμύττει βίβρα μάλλον, ἢ τῆσι δῶνι τῶν
 περὶ φήτου τὰ ῥήματα. ἡμεῖς γὰρ ἀγνοοῦμεν ἐν
 ποιητικῶ, εἰς πολλοὺς δὲ θεῖον δῆξει θεοῖς, ἢ
 τῶν μίαν περὶ κινήσιν κατατέμενον, τοῖς
 μὴ οὐσι ταύτῃ περὶ σέφδρον, οὐκ ἀρνούμεν
 τῶν περὶ νοίαι, ἀλλὰ τούτοις αὐτῶν περὶ
 πῆρου, οὐ γὰρ αὐτῶν ἐν περὶ οἷς εἰόμεξε θεοῖς, εἰ
 μὴ λίαν ἐαυτῶν ἐπειθεν, ὡς καὶ ὠφέλαια
 πορεύοισι, καὶ βλάστω ἀποτρέποισι. σὺ δὲ τῶν
 πολυθεῶν πλάνης ἀπηλαγμένος, καὶ πάν-
 τα τὰ ὄρμιλα ὁμολογῶν εἶναι ποιήματα, ἢ
 τὸν τούτων ποιητικῶν περὶ σκωῶν, ἐκβάλλεις
 αὐτῶν ἐποίησε, καὶ πόρρω του καθίξεις τῶν
 κτίσεως, καὶ τὸν τοῦτον κόσμον ἀκυβέρνη-
 τον εἶναι λέγεις, ἢ οἷόν τι σκάφος αἰδρμά τι-
 στον ὡς ἐτυχε φέρεσθαι. αἰσχύνθητι τοιγα-
 ροῦ τὰς δὲ θάλαττης δούργεσίαις, τὰς ἐκ
 γῆς, τὰς ἐξ ἀέρος, τὰς ἐξ ἡλίου, οὐρανόθεν τὸν
 ἐπικείμενον ὄροφον. αἰδέσθητι τὸν δασμόν, ὃν
 λαμβάνεις πρὸ τῆς κτίσεως, δασμοφορεῖ
 γάρ βί τῆς εἰρημνίων ἔκαστον, καὶ οἷόν τινα φό-
 ρον περὶ σέφδρον τῶν χρεῖαι. ἡ λῆος μὲν, φωτίζει,

θορμαίνει, ἄν' ἐκ γῆς πεποιμένη καρπώσ'. σε-
 λήνη, δαδουχί βινύκτωρ. ἀσδρῶν, ἕδρ' ἡμῶν
 μλίοντί βι, ἐν νυκτόρινον δηλοῦσι καιρὸν, κῆ-
 τῆσ' ὄρων τὰς μεταβολὰς πεσομαίνοισι, θα-
 λαπίω δέ βι πνομίω, ποδηγί γίνονται πρὸς
 πῶν ἢ πειρον. αἴρ, αἶα πνεόμενος μλι, πῶν ἔμ-
 φυτὸν βυ κατὰ φύχει θορμότητα. ὕων δέ,
 ἄν' ἄ γκαργίασ' ἐκτρέφει καρπώσ'. κρυμὸν ἔρ-
 γασόμενος, παύει μὲν πῶν ἢ τὰ αἶω βλάστην,
 κῆ φυτῆσ' καὶ σπερμάτων, εἰς ἣ τὰς εἴξασ' ἐκ-
 πέμπει πῶν αὐξήτικῶν δύνάμιν, καὶ οἶον ἕνι
 μάστιγι δ' κρυμῶ, πῶν αἶω φθορμλίνην ἕδρ' τὰ
 κατὰ δῖωκ. διαφθείρει τ' ὄρπετ' τὰ σώματα,
 κῆ φυτοῖς κῆ σπέρμασι λυμαινόμενα. χρησηγί
 βι δ' εὐφρομίω ὀρνίθων τὰ γλίη. κῆ τί δειλέ-
 γειν, ἄν' ἀκρ' ἡμῶν καρπώσ', ἄν' ἐκ πηγῶν, ἄν' ἐκ
 ποταμῶν, ἄν' ἐκ θαλάττης; τούτ' ἀκρ' αὐτῶν
 ἀμνημονεῖς τ' ὀρπῆρος; κῆ πῶν κλίσειν βρυγῶν,
 κατὰ τῶ κτίσου λυπῆσ' κῆ μέμνησ' κῆ πῶν
 παίδε; κῆ οὐκ αἰδομένη τ' ὀρπετῶν, ταύτας εἰ-
 ταῖς χερσὶ πῶν φθῶν, ἀλλ' ὀρπῆσ' τῶν αἰτίε-
 ῶν; οἶδα γάρ βυ τὰς αἰτιολογίας, ἐπὶ ἣν τε
 ταύτας τῶν δέ δ' λόγῳ περαθῆσω, οὐτε τὰς
 λύσεις πεσομαίνοισι. ἔτῶν δέ λῆτον σαρ-
 γῶν ἔχων πῶν ἄσπ' βυ πλεμουμένην πεσο-
 μάσ', ὕφῆσαι δὲ τούτων βεβούλωμα. εἰ-

ταῦτά σε ποίνω καταλιπών, ἢ τῆς εἰρη-
 μίων ἐρυφῆσαι θεωρία πῶκα λέσας, καὶ
 πανταχόθεν ἐλκύσαι τὴν ὠφέλειαν, ἢ τοῦ
 παντὸς κυβερνήτην ὑμνήσω. ὡς πρέπει δοξα-
 εῖς τοῦ αἰῶνα τῆς αἰώνων, ἀμήν. ~

Ἀποδείξεις ἀπὸ τῆς τοῦ

ἀνθρώπου σώματος κατασκευῆς, λόγος, γ'

Ἰὺ μὲν οὖν μάλα πῶς ἐσῶμα διακεί-
 μνοι, τὰ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς θεωρίας
 οὐκ οὐδέονται, ἀκραιφνῶς γὰρ ὑγεία τῆς
 φαρμάκων ἐπικουρίας οὐκ εἰ-
 δεῖς, οἳ δὲ ἀπὸ νόσου περιερούμε-
 νοί, καλεῖν εἰώθασιν οὐκ ἰατροῖς εἰς βοήθειαν, ἢ
 τοῖς ὀπλοῖς τῆς τέχνης κατὰ τῆς παιδῶν χρά-
 μνοι σωδρτοῖς, ὡς πρὸς πινασὶ πολέμοιο ἐκ
 τῆς σωμάτων διώκῃ ἐπιχειροῦσιν. ἰατρικὴ γὰρ
 τέχνη σώματ' ἐπίκουρος, καὶ παιδῶν ἐπίβου-
 λος. καὶ τὰς ψυχὰς ποίνω οἳ μὲν ἐρῶμεν ἰατρῶν
 ἔχοντες, ἢ τῆς οὐσεβείας ὑγεία λαμπρῶς
 μέλας, ἢ διδασκαλικῶν φαρμάκων οὐ χρή-
 σοισιν, οἳ δὲ περὶ τῆς ἐπιχειροῦσιν κατεχόμενοι,
 ἢ τῆς βδελυρῶν δογματῶν τὴν νόσον δεξάμενοι,
 καὶ τῶ χρόνῳ τὴν διάθεσιν ἔξιν ἐργασάμενοι,
 πολλὰ μὲν δέονται κατὰ τῆς ἐπιχειροῦσιν, τὴν μο-

χθιραὶ ἐκείνῳ ὕλῳ ἀναμοχλῆσαι δυνά-
 μίων, καὶ τὰς ψυχὰς καθαράς ἀκροφῆ-
 ναι, πολλῶν δὲ φαρμάκων τοῖς γυνηπι-
 κοῖς ἐκείνης πόροις τῷ δραστηρίῳ κλώντων
 τε καὶ φραπτόντων, καὶ τὰς πονηρὰς ὠδύνας
 παυόντων. ἐπειδὴ τοίνυν παγχαλέπος καὶ
 δυσδράπελος τῆς τῶν κτίσιν περνοῖας ἀχρε-
 ρεῖν ἐπιχειροῦντων ἡ νόσος, δύο μὲν αὐτοῖς ἤδη
 φάρμακα περιέγκαμν ἐκ τῆς τῆς κτίσεως
 μορίων ταῦτα κεράσαντες, ἵνα δὲ περὶ ῥίξον
 αἰαποάσωμεν τῶν νόσων, καὶ τέλεον αὐτῶν τῶν
 χαλεπῆς ἀπαλλάξωμεν ἀρρώστιας, καὶ τεί-
 ρν αὐτοῖς κατασκυάσαι τε καὶ προσενεγκεῖν
 πειρασόμεθα, τῆς ἡ κατασκυῆς τὰς ὕλας
 οὐκ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάττης, οὐδ' ἐξ
 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῆς ἄλλων φωσφῆρων,
 οὐδ' ἐξ ἀέρος καὶ νεφῶν καὶ πνευμάτων, οὐ-
 δ' ἐκ ποταμῶν καὶ πηγῶν καὶ φρεάτων, ἀλλ' ἐξ
 αὐτῆς τῆς βλασφημείν ἐπιχειροῦντων ληψόμε-
 θα. σῶμα γὰρ εἰληφότες πρὸς τὸ κτίσαντος, ἵν'
 ἕως ὧν ἀκροαύοισιν ἀγαθῶν, τῷ δοτῆρι τῶν
 ὕμνων προσφῶσιν, ὕμνεῖν οὐκ ἐθέλοισιν,
 ἀλλὰ καὶ βλασφημίαις τῶν γλωσσῶν μαί-
 νοισι, καὶ τὸ λογικὸν ἀπμάξοισιν ὀργανός.
 ἀρκεῖ δὲ καὶ ὅχι μόνον τὸ μόριον δεῖξαι τοῦ
 πεποιηκότος, οὐ τῶν ὁρίων μόνον, ἀλλὰ καὶ

τὴν αὐτὴν ἀπληστον φιλανθρωπίαν. ὁ ἔργανον γὰρ ἔοικεν
 κεν ἀπὸ χαλκῶν συγκυμλίω χαλάμων, καὶ ὑπὸ
 π' ἀσκῶν ἐκφυβουμλίω, καὶ κινουμλίω ἔποτ' ἔ
 τ' τεχνίτην δακτύλων, καὶ ἀπὸ τελευτῆ τὴν
 εἰαρμόνιον ἐκείνῳ ἢ χλω. ἀλλ' οὐχ ἡ φύσις
 πρὸ τῆς τέχνης, ἡ τέχνη δὲ πρὸ τῆς φύσεως
 ἐδιδάχθη τῆς τὸρπῆς ἐκείνης ἢ χῆς τὸ μὴ χε
 νημα, ἀρχέτυπον γὰρ τῆς τέχνης ἢ φύσις, ἴν
 δαλμα δὲ τῆς φύσεως ἢ τέχνη. ἀθροῖται γὰρ
 ρουὶ ὁ λόγος μὲν τετυχηκῶς, ἀεμάξων δὲ τῆ
 πμῆ ἐν πμήσαντα, πῶς ἔποκειται μὲν ὁ
 πνύμων δίκλῳ ἀσκού, ἀπὸ θλίβοισι δὲ αὐτῶν,
 οὐ πόδες αὐθροῦ, ἀλλ' οἱ πὸρ κείμηλοι τῶ
 θώρακι μῦθ, συσέλλοντες αὐτῶν καὶ διασέλ
 λοντες. αἰαπέμπει δὲ οὐροσὶ δὲ τῆς κραχίας
 ἀρτηρίας ἐπνύμα, τὸ δὲ, σιωαθούμηνος,
 αἰοίγει μὲν τὴν ἐπιγλωττίδα, φέρεται δὲ δὲ
 τ' φαρυγγος ἢ δὲ σῶμα. ὁ δὲ λόγος, τ' γλωττίης
 οἰάξενος δεξιάς ἐπειλημμείος, ταύτῳ τῆς
 ὁ δεῦσι κατὰ πὸρ τοῖς χαλκῶς ἐκείνοισι περὶ
 φέρει χαλάμοις, καὶ αὐτῶ καὶ κατὰ διαθέρειν,
 καὶ διολιωθκάνην διπετῶσ καὶ μάλα ῥαδίως
 κατὰ σκιδνάξει. σιωρχει δὲ αὐτῆ περὶ τὴν
 δύκολίαν τῆς δρόμου, ὁ ἔποκειμένος ἀδίκης,
 οἰάξενος λιβάς ἀναβλύξων νοπίδα. ἐπειδὴ γὰρ
 αὐτῶ ὁ συχὸς κατὰ ξηραίνην δρόμος, ἐδείτο

μετείασ' ὑγρότητος, τε γυγούσης αὐτῶν καὶ
ληφαινούσης, καὶ τῶν κινήσιν ῥάσιν ὀργανομέ-
νης. οὕτω τοιγαροῦν ἄρα τῆς γλώττης τοῖς ὀ-
δοῦσι τῶ λόγου περιμλουῖτος, καὶ τῶ πνύ-
ματος ὡς ἐφλω φδρομλίον, καὶ τῆς χειλέων
πῆυασομλίων, καὶ τῶ αἴερος τῆ φορᾶ τῶ πνύ-
ματος εἰαρμονίως πλιττομλίον, ἡ ἐναρθρος
ἀρτελείται φωνή, καὶ γίνεται ὄχημα τοῦ
λόγου εἰνδαθων ἐκφρόμνον πνεῦμα, καὶ
ὡς πδριπτόν ἀπωθεῖται εἰ λιγνυῶδες ἡ φύ-
σις. ἐπειδὴ γὰρ τῶ ἐμφύτου θόρμον, πηγῆς
τῶ καρδίασ' ὡπλάσης πεποίηκε, καὶ ἐκ τῶ
δε τῶ μορίου πᾶν εἰ σῶμα τῆς θόρμης με-
λαμβαίνει ποιότητος, ἐδεῖτο δὲ καὶ μικρᾶσ
ζυνοσ ἀναψύξεωσ πολλῶ τῶ θόρμῶ στυεχομέ-
νη, κατὰ πνεῖσθαι αὐτῶν ἄρα τῶ πνύμονοσ
πεποίηκεν ὁ τῆς φύσεωσ ποιητής. οὗτοσ γὰρ
ἄρα μὲν τῆσ κραχίασ' ἀρτηρίασ' εἰ καρδίασ'
ἐξωθεν δέχεται πνεῦμα, ἄρα δὲ τῶ λείασ' ἄρα
πῆυαπέμπει τῆ δυνύμῶ τῶ καρδίασ' κοιλία,
ἐκεῖθεν γὰρ ὡσ φασιν οἱ τὰ τοιαῦτα ἀκει-
βῶσ' ἰσθρήσαντες, αὐτῆ τῶ ἐκφωτῖν ἐχει. πα-
ραπέμπων δὲ οὗτοσ ὁ πνύμων εἰ καρδίασ'
πνεῦμα, εἰ λιγνυῶδες ἀντιλαμβαίνει, καὶ
ἄρα ὡσ πδριπτόν ἄρα τῶ κραχίασ' ἀρτηρίασ'
ἄρα τὰ ἐξω πάλιν ὠθεῖ. καὶ γίνεται εἰ πε-

ειπὸν καὶ ἀχρηστὸν παντελῶς, τῷ νοῦ βουλη-
 θεύτος, καὶ τῷ γλῶττιαι ἐξυθμῶ κῆ ἀρ-
 μονία κινήσαντες, ὄχημα τῷ λόγου. καὶ εἰ ὡς
 βλαβερὸν ἔστω τῷ καρδίᾳσ ἐκφορούμενον,
 καὶ ἔστω τῷ πιδύμονος ὠθούμενον, τῆς εἰα-
 » θρου φωνῆς γίνεται σαυδρῶν. ἀληθῶς ὡ βιά ^{ῥωμ.}
 » ἴσος πλούτου καὶ ἰσθίας καὶ γνώσεως τοῦ ^{ι. α.}
 » θεοῦ. ἀληθῶς τίς λαλήσει τὰς διακασείας ^{υαλ.}
 » τῷ κυρίου, ἀκουσῶς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέ- ^{ρέ.}
 » σεις αὐτῷ; ἀληθῶς ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα ^{υαλ.}
 » τοῦ κυρίου, πάντα εἰσοφία ἐποίησας. ποῖος ^{ργ.}
 ἀπόχρη λόγος εἰς ὑμνωδίαν τῷ κτίσαντος;
 ποῖος ἀρκεί λόγος εἰς τῷ τῆς οἰκείας δημιερ-
 γίας διήγησιν; τίς ἱκανὸς ἐρμινεύσαι λόγος
 τῷ λόγου τὰ ὄργανα; τίς εἰς τοῦτον ἰσθίας
 ἀθίκετο, ὡς τῷ πλάστου τῷ ἰσθίαν ἀκεβῶς
 θεωρήσαι; σὺ δὲ ταῦτα βλέπων, καὶ τού-
 των ἀχρλαῶν, οὐδ' ὑμνεῖν ἐθέλεις εἰν τούτῳ
 ἀπιδόν σοι γελημηλίον, ἀλλ' ἀμέλφαι κατηγο-
 ρεῖς τῷ πᾶσαν ἐπιμέλφαι ὧν πεποίηκε ποῖος
 μλίου. καὶ μιν ἠρκεῖ ὄστω μόνον εἰ μόνον δεῖ
 ξαι τῷ ποιητῷ τῷ πᾶσι εἰ ζῶον κηδεμονίαν,
 λογικὸν γὰρ ἐργασάμενος, πεποίηκε πρόσφο-
 ρα τῷ λόγῳ τὰ ὄργανα. εἴτε ὑθελή τέχνη τῷ
 μίμησιν ἐρακισαμλίη, καὶ αὐλοῖσ ἐτεκτῆνα-
 το, καὶ λύρας καὶ κινθάρας σινένθηκε. καὶ

ἕως τοῦ κη

αὐτὴ μὲν τῶν ὀδόντων, διέτεινε τὰς χερσάς,
 αὐτὴ δὲ τῆς χειλέων, ἐπέθηκε ἐν χαλκῷ.
 γλῶττα δὲ ταῖς χερδαῖς γίνεται ἐπὶ πλῆ-
 κρον. ἡ δὲ δὴ τῆς χειρὸς ἀπὸ τῆς ὀξείας καὶ
 βαρείας διάβασισ, μιμείται ἐν λόγον, αἰὼ
 κὴ καὶ τὴν διακρίνει τὴν γλῶτταν πρᾶσκού-
 ζοντα. ἀλλ' ὅμως καὶ ῥαύτης ἀκριβείας ἐν
 τῇ τέχνῃ φαινομένης, τὸν μὲν ῥυθμὸν καὶ τὴν
 ἀρμονίαν τῶν μέλων, θαυμάζουσιν οἱ ἀκούον-
 τες, ἐν ἀρθρῶν δὲ τῆς λόγων οὐκ ἐπακούουσι, μί-
 μιμα γὰρ τὴ φύσεως ἢ τέχνης, ἡ δὲ φύσις, ἐναρ-
 θρον ἀρτελεῖ τὴν φωνὴν, θεοῦ γὰρ αὐτὴ ποίη-
 μα, τῶν πάντων δημιουργοῦ. καὶ καὶ θά-
 πρ ἢ τέχνη μιμείται ἐξ ὄντων, καὶ ἐν χαλκῷ
 ἢ τὸν λίθον εἰς αἰθρωπείαν εἰς τυποῖ μορ-
 φῶν, καὶ ὀφθαλμοῖς καὶ ῥίνα καὶ σῶμα καὶ
 ἀκοῆς, εἰς ἄχνηλόν τε καὶ χεῖρας καὶ στήθη καὶ
 κοιλίαν, μηροῖς τε καὶ σκέλη καὶ πόδας πρᾶ-
 τίθησιν, αἰσθησιν δὲ καὶ λογισμὸν, καὶ τὴν ἐκού-
 σιον κίνησιν οὐκέτι ἰσχυρὰ χεῖρασαι, οὕτω
 λύρα καὶ κηθάρα, καὶ ἐκ τῆς χαλκῶν καλᾶ-
 μων ὄργανον, ἐναρμόνιον μὲν ἢ χλῶ καὶ ῥυθμὸν
 δὴ τῶν ἐμφυσημάτων, ἢ κρουσμάτων ἀρτε-
 λεί, ἐναρθρον δὲ φωνῶν μόνον ἀρτελεῖ τὸ ἀρ-
 χέ τυπον ὄργανον. ὅσον μὲν γὰρ αὐτῶν τῶν δη-
 μιουργοῦ ποίημα, ἐκεῖνα δὲ πάντα, τῆς τοῦ
 δημιουργοῦ

δημιουργοῦ εἰκόνοσ· ὡς ποιητῦ γὰρ εἰκὼν ὁ αὐ-
 θρωπος, ἐν ποιητικῷ μιμεῖσθαι φιλονεικεῖ·
 καὶ ἔοικε τὰ γινόμενα σκιαῖς πρὸς ἀλήθειαν
 ἀμυλλωμένας, αἱ δὲ μὴ τύπον ἔχουσι, τῆς δὲ
 εὐργείας ἐσθρῆνται· τοσαύτῳ τοιγαροῦν
 ὄρων ἐν τοῖς ὄργανοις τῶν δημιουργοῦ τῶν πρὸ
 νοσων, παῦσαι ταύτης ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν·
 ἵνα δὲ μάθῃ καὶ ἐκ τῆσ ἀλλων μελῶν τῶν
 ποδῶν ἡμᾶσ τὸ πεποιηκὸσ κηδεμονίαν, δεῦρο
 πάλιν πρὸς αὐτὴνσε τῶν καρδίαν ἀγάγων·
 ταύτῳ τοίνυν κυριώτατον οὔσαν μέρος, καὶ
 τῶν ἡγεμονίαν τῶσ σώματος πεπιστευμένην, κα-
 τάπερ βασιλέα πάντοθεν περιφράττει,
 καὶ περιβόλον αὐτῆ ἰσχυρὸν ἐν θώρακι πε-
 ριτίθεισιν, ἵνα μηδὲν αὐτῶ ῥαδίως τῆσ ἐξω-
 θεῖν περισιπτόντων λυπῆ· Ἐπειδὴ δὲ διηνε-
 κῶσ κινεῖται, ἀρτηριῶν γὰρ αὐτῆ πηγῆ, κα-
 τὰθεῖα μὴ ὑπέσσωσεν ἐν αὐτῆ, οἷόν τινα σρω-
 μινῶ μαλακίῳ, εἰμακὸν καὶ ἀπογχοφδῆσ καὶ
 πολύπορον καὶ ἀρτηριῶδεσ τῶν πνύμονοσ σῶ-
 μα, αὐθις δὲ, τό τε κωνοειδῆσ αὐτῆσ ἰσχυ-
 ρὸν ἀπειργάσατο, καὶ χιτῶνα ὑμνωδῆ μιν,
 στεφανὸν δὲ καὶ ἰσχυρὸν περιτέθεικε· ὕλιν
 δὲ σροφῆσ αὐτῆ χρηθεῖ οὐ τὸ πνεῦμα μόνον,
 ἀλλὰ καὶ εἶμα, ἑλκεδ δὲ οἷον οἷον διαίτηνοσ
 ὀλκοῦ τῆσ κοίλης φλεβοσ, ἀπὸ τῆσ τῶν ἡπα-

Δ

ρος μορίων. εἰ δὲ ἡ παρ, ἐκ τῆς γαστρὸς ταύ-
 τῃ αἵμαται τῷ ὕλῃ. ἡ δὲ γαστήρ, διὰ τῆς
 σμάχου τῆς ἑσπέρης τῆς ὀδόντων τε μνομλίνης,
 καὶ ἑσπέρης τῆς μυλῶν λεπτομολίνην τε καὶ λευ-
 νομλίνην ἔλκερροφίω, ἔλκουσα δὲ, πρὸς τὸν
 κατέχει καὶ χυλοῖ καὶ ἀλλοιοῖ καὶ μετεβάλλ-
 λει, καὶ πρὸς ἑαυτῷ ὁμοιοῖ, εἴτα διαπεφθει-
 σαν καλῶς καὶ ἀλλοιωθεῖσαν, ἀρκέει δι-
 καίως, καὶ παραχωρεῖ μὲν τῷ ἡπατι διηθεῖν
 καὶ ἔλκερροφίω τὸ καθαρόν, τὸ δὲ πρῶτον
 τὸν ἀπώθειται, καὶ τοῖς εἰστέροις παραπέμ-
 πει, τῆς περσωσικῆς ἀνάμειστωρ γῶ κεχρη-
 μλίν. οὕτως εἰ ἡ παρ εἰ καθαρόν τῆς ροφῆς
 ἑσπέρης δεξάμενον, οὐκ ἀρκέειται τῆς γνομλίνης κα-
 θάρσει καὶ διακείσει, ἀλλ' οἷόν τισι πάλιν
 ἰσμοῖς, ταύτῃ διαρεῖ καὶ καθαίρει, καὶ τῷ
 μὲν οἷον ἑσπέρῃ μίω καὶ παχυτάτῃ ρύ-
 γα, διαύων αἰσῶν ἔλκερροφίω ὁσπλῶ, ταύτῃ
 ποιεῖται ροφίω, εἰ δὲ πρῶτα τῶ μέρου πε-
 φθει, καὶ τῷ χολώδῃ μετελαβῶν ποιότητα,
 καὶ εἰς εἰς ὄχρον μετεπέσον σώμα, λαμβανεί εἰς
 χολιδόχον ἀγγεῖον, τὸ δὲ ῥοφῶδες καὶ λίαν λε-
 πτῶν καὶ ροφῆς ἀμοιρον, εἰς εἰς τῆς ὑγρῶς
 πρῶτον ὁσπλῶν δοχεῖον χωρεῖ. οὕτως ἀκραι-
 φνῶς καθαρά τῷ ροφίω ἐκείνῃ γνομέ-
 νῃ, καὶ ὁμοιωθεῖσαν τῷ ἡπατι, καὶ εἰς αἷμα

τος μεταβάσιν φύσιν, ἡ κοίλη παραλαβού-
 σα βλέψ, χρῆται μὲν τῆ καρδία τῷ χρεῖαι,
 αἵμασι δὲ αἰῶ, καὶ εἰς πολλὰς διαχρισμένη φλέ-
 βας, φέρεται μὲν τὸ θώρακα, φέρεται δὲ ὠμοῖς,
 καὶ χεῖρας, ἀθικνεῖται δὲ μέχρις ὀνύχων,
 πύρι πλέκεται τῷ τραχήλῳ, καταλαμβάνει
 τῷ κεφαλῇ, καὶ τεισιν εἰς γλουτοῖς καὶ μη-
 ροῖς καὶ γόνατα καὶ σκέλη καὶ πόδας, καὶ
 ἀπαξάτωλως, ἀπαντὲς τῷ σώματος πύρινο-
 σεί μόνον, καὶ οὐδὲν τῶν ζώντων μελῶν, ταύ-
 τῆς ἀχρῶρεῖ τῆς ἀρδίασ. ὀλκοῖς γὰρ αἵμασι καὶ
 ὀχτοῖς ἐοικασιν αἱ φλέβες ἀρδινὲς τῷ σώματι
 πεπιστευμένα, διὸ καὶ λεπτόν καὶ μακρὸν ἔχουσι
 ἐν χιτῶνα, ὡς ἐραδίως τὰ πρᾶκείμενα μό-
 ρια τῷ ἴσχυρῳ ἐκείθι ἀρδύεσθαι. αἱ δὲ ἀρ-
 τηταὶ οὐ σεγανοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ διπλοῖς
 ἔχουσι τὸν χιτῶνα, πνύματος γὰρ ἀλλ' οὐχ
 αἵματος εἰσι δοχῆα, λεπτομυρῶς δὲ καὶ ἐρα-
 δίως ἐκρέει τὸ πνεῦμα. βλέπε τοιγαροῦν καὶ
 ταῦτα τῷ ποιητῷ τῷ περιμήθειαι, τὰς μὲν
 γὰρ φλέβας, αἵ τε δὲ αἵμα τοῖς μορίοις τῷ σώ-
 ματος κομίζουσας, ἀπὸ λεπτῶν ὑμνίων πε-
 πωσῆκε, καὶ οἶον ἀραιά τινα τῆ ρυμαλίας αἰ-
 τῆ πύρι βέλαια πύριτέθεικε, παχυμυρῆς γὰρ
 τῷ σώματι, καὶ μεγάλων εἰς ἔκκεισιν δρόμους
 ὑδρῶν. ἵνα τοίνυν καὶ μὴ ἀπαντὲς ἐκρέει, καὶ οἶον

πινά νοτίδα τοῖς πῦρα κελύοις πῦρέχη μορίοις,
 ριαύτω τοῖς ἀγγείοις τῶ φύσιν πεποίηκε-
 τὰς δὲ ἀρτηρίας τὸ πνύμα πανταχοῦ κο-
 μιξούσας, λεπτομορβὸς δὲ ὄσφρ, καὶ ῥαδίως
 φροῦδον γινόμενον, καὶ δὲ τῆς σμικροτάτων
 μορβὸν δὲ χερῶς ἐκκενόμενον, οὐκέθ' ὁμοίως ὁ
 πλάσης ἐξύφηνεν, οὐδὲ ἐξ ἐνὸς αὐτὰς μόνου
 χιτῶνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἐκ δύο σεγανῶν κῆ λία
 συχῶν. πῦρέθηκε δὲ ταῦσ φλεψὶ τὰς ἀρτη-
 ρίας, ἵνα τῆ κινήσει τῆ θορμῶ πνύματος ἐ-
 αἶμα νυπόμενον, πανταχοῦ διατρέχη, οἷδε γὰρ
 ἡσάσις τῶ πῆξιν ἐργάσασθαι. τούτω χείν
 ἐπιμορίοις ἐέφυσε ταύτας ἀλλήλαις δὲ
 σμικροτάτων ἱνῶν πόρων, ὅπως καὶ ἐαἶ-
 μα βραχίος πνύσ μελαμβραῖν πνύματος,
 ὡθούρως αὐτὸ καὶ κινεῖσθαι βιαξομλίον, καὶ
 τὸ πνύμα νοτίδοσ ἀχρλαυῆ τέγγοντος αὐτὸ
 καὶ ὑγραίνοντος, καὶ ξηραίνεσθαι αὐτὸ παν-
 τελῶς οὐκ ἐώντος. τίς τῆς φιλοτίμων πώπο-
 τε, κῆ λία δὲ πόρων, οἰκίασ δημάμενος, οὕτως
 ὀλκῶν ὑσρατωγῶν περιμηθεῖται, κῆ κρουνοῖς
 ἀφροσίαν ἐπινοεῖ, καὶ κρήνας, κῆ λιωοῖσ εἰς
 τῶρ πῦρα σκιδάξει, ὡς ὁ δημιουργὸς τῆς ὀ-
 λων τῶ λογικῶ οἰκίασ τεκτινάμενος, τοῦ
 τοῖσ αὐτῶ καὶ τηλικούρις πῦρραιοίχισαι
 ἀγγείοις χρησῶσι τῶ χρείασ, ἵς δὲ οὕτως

ἀρχιτέκτων ὦν, ξεφύρου πνοαῖς καταπνεῖ-
 θαι τὰς οἰκίσματα μηχανώμενος, δὲ ῥυθμὸν τὰς εἰ-
 σόδου τῆ πνοῦ ματος, ὡς ὁ ἀεισοτέχνης θεός,
 καὶ ἑκαπνώδεις καὶ λιγνυῶδεις ἐκ τῆ σώμα-
 τος ἰξίααι πνοῦ μα, καὶ τὸ καρδιάρων εἰσρεῖν
 καὶ διατρέχειν εἰς ἀπάσας τὰς ἀρτήματα ἐμη-
 χανήσατο; τίς δὲ φυρυργῶν οὕτως ὀχετηγῆ
 τῆ ὑδάτων τῶ φύσιν, καὶ ταῖς ῥίξαις τῶν
 φυτῶν τῶ ἀρθείαν προσφέρει, ὡς ὁ τὸ ξῶον
 ἑῶν φυτεύσας, καὶ τῶ κλίσειν ἀπάσας δημιχε-
 γήσας, ἀρρήτως ἐπιφέρει δὲ τῆ φλεβῶν τῶν
 ἀρθείαν τοῖς τῆ σώματος μέλεσιν; τῶν γὰρ
 ἀψύχων δένδρων, οὐδὲν κατὰ τῶν σοφῶν οἰ-
 αῦθρωποι διαφέρουμεν, ὁμοίως γὰρ ἐκείνοις
 ταύτης ὑπάρχουμεν εἰδεῖς. τὸ τε γὰρ δένδρον
 μὴ σφερόμενον, αὔρον γίνεται καὶ ξηρὸν, καὶ
 ὁ αὔθρωπος λιμῶν πεζόμενος, ὡς ἄντως πάν-
 τὸ ὑγρὸν ἀρτίζεται, καὶ τῶ θανάτῳ παρσε-
 πέμπεται. καὶ δὲ πρὸ βίνων τὰ δένδρα, ἢ τῶν
 ἐκνεφῶν ὑετῶν, ἢ τὰ ἐκ ποταμῶν, καὶ πηγῶν
 δεχόμενα ναίματα, ἔλκει μὲν δὲ τῆ ῥίξαις
 τῶν νοτίδα, σφῆρῆ γὰρ κλάδισ, καὶ τὸ φλοιὸν,
 καὶ τῶν ἐπιρριάνην, τίκτει δὲ φύλλα, καὶ αὔ-
 θρος φύει, καὶ πεπαίνει καρπῶν. οὕτω τὸδε
 τὸ ξῶον, δέχεται μὲν εἰς τὸ σῶμα τῶν σοφῶν,
 καὶ γίνεται τούτῳ πηγῆ, ὁλοκὸν δὲ ὁ οἰσοφάτος

μιμείται, ὃν σύμαχον ὀνομάζειν εἰώθαμεν, ἢ
 δὲ γαστήρ οἷόν τι σίξια ταύτῳ ἀποδεχόμε-
 νη, καὶ δὲ πῶρ πινὶ τῆς κλάδων ἀποβάθρα
 παραπέμπει τῷ ἥπατι. τὸ δὲ, οὐκ ἀνέχεται
 μόνον τῆς χρείας ἀχλαύειν, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς
 μορίοις τῆς σώματος ταύτῳ διὰ τῆς φλεβῶν
 τῶν ἀφ' αἰσίου προσφέρει. οὕτω τὸ σῶμα φε-
 ρόμενον, εἰ μὲν τοῖς βρέφεσιν αὐξεται, κἢ μη-
 κύνεται, καὶ δυνύεται, κἢ πρόσφορον κατὰ
 βραχὺ προσλαμβάνει τὸν ὄγκον, ὅταν δὲ εἰς
 τὸ ὀρισμὸν ἀθίκηται μέτρον, τῶν καὶ ταύ-
 τῆς μὲν αὐξῆς παύεται, ζέφεται δὲ μόνον.
 οὕτως ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς τῆς ἡμετέρας
 φύσεως προμηθεῖται, καὶ οὐ διαπλάττει μόν-
 ον, ἀλλὰ καὶ διατρέφει διατελεῖ, καὶ οὐ δια-
 ζέφει μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπασαν
 ἡμῶν κηδεμονίαν ποιεῖται. ἀλλὰ γὰρ ἀχρῶ,
 πῶς ὑμνήσω τὸν ποιητῶν, νικᾷ γὰρ τῶν διά-
 νοιαν τῆς πᾶσι ἡμᾶς προνοίας ἢ ποιικιλίας,
 παραχωρεῖ πᾶς λόγος τῆς τῆς δημιουργίας
 σοφίας, οὐδεὶς ἐξικνεῖται διαγινώσκειν τῶν τῆς
 σωμάτων κατασκευῆν. ἀχρῶ καὶ οὐκ
 μόνον εἰς ὑμνωδίαν τῶν κτίσαντος, οὐκ εἰς γῆν
 διακύπτει τοῖς ἀλόγοις παραπλησίως, οὐ-
 δεὶς γαστήρα διακύνει κατὰ τῶν χοίρων. ἀ-
 νάβλεπε μόνον, καὶ βλέπε τῶν προνοίαν, ὅς

Διόν σε μόνον τῆς ζωῶν ἐδημοῦργησεν, ἕδῃ
 δύο ποσῶν ἰσχυμένον, καὶ τούτων δὲ ἔκαστον,
 οὐκ ἕξις πεποίηκε κώλου, ἀλλ' ἐκ τειῶν
 σωέθηκε, καὶ εἰς ζεῖς ἀρμονίαν ἐπέθηκε. καὶ
 τῷ μῆνι, τῷ ἰσχύω σωήρμωσε. τῷ δὲ, τοῖς γό-
 νασι σωέφυσε. τῷ ἐτόρῳ δὲ, τοῖς ἀσραγά-
 λοις ἐπίσευσε. καὶ νύροις ἰσχυροῖς τὰς ἀρ-
 μονίας σωέσφιγξε, καὶ μῦσι τὰς ἐκουσίους
 κινήσεις ἐπέφυσε. καὶ οὔτε χαλαρὰ λίαλ, οὔτε
 πάλιν κομῆλῃ τεταμῖα πεποίηκε τὰ
 δεσμά, τὰ μῆνι γὰρ, παντάπασιν ἀφῆρει το
 τῷ κίνησιν, τὰ δὲ, διαφύγειν καὶ διολιθαι-
 νειν ἀλλήλων ἐποίει τὰ ἀρθρα. δὲ ταύτῳ
 αὐτῷ τῷ περμήθειαν, καὶ βαδίζεις καὶ ζέχεις
 ὅταν θέλης, καὶ σάσεως καὶ καθεύδρασ τῷ ἔξου-
 σίαν ἐχεις. ὅρα δὲ καὶ ἔτρονον κινεμονίας
 εἶδος. ἵνα γὰρ μὴ δυχεραίνης ἕδῃ γυμναδν τῶ
 ἀρθρων καθεύδων, ἀλλ' ἐπ' ἐδάφοισ καὶ λί-
 θου τῷ καθεύδων ποσιούμῃος ἀλυτῶς δια-
 μῆνης, οἷά τινα σοι σωμνῶ αὐτοφυῆ τὸ τῆς
 γλουτῆς πῶρι τέθεικε σῶμα, σὺ δὲ ὁμοίως
 ἀχαρισεῖς, οὐ γὰρ αἰσθάνῃ τῆς δωρεῶν, ἀλλὰ
 μέμνησ καὶ λυτῆσ κατὰ τῶν περμηθου
 μῆνης βουθῖασ. καὶ ὁ μῆνι κύων ἐπιγινώσκῃ
 τὸν ζέφοντα, καὶ πῶντι σωεσβούσ, καὶ ἀπόν-
 τα ποθεῖ, καὶ ἐπανιόντι δεικνισί τῷ ἠδονῶ

χαλαρὰ τὰ ὦτα, καὶ τὴν κέρκον σείων, καὶ τὴν
 ἕσπετα γῆν σημαίνων, καὶ τὴν δουλείαν ὁμο-
 λογῶν, καὶ τὴν δύργεσίαν παραδηλῶν, καὶ
 ταῦτα ἀλόγια δουλείων, καὶ λόγου παντὸς
 ἐσθημῆος, τῷ δὲ χρόνῳ καὶ τῷ ἔθῳ καὶ συχναῖς
 δύργεσίαις ἀγνωστός καὶ γνωστός, καὶ φίλος
 καὶ ἐπιβούλου τὸ διάφορον μακροδάνων. σὺ δὲ,
 λόγου μετέχων, καὶ νοῦ ἡγεμόνα λαβὼν, τῷ
 ὀρωμῆων καὶ τῆς ἕσπετα γῆν ἀπάντων ὀξύ-
 τῆρον, ἡλῖος μὲν γὰρ εἰς ἡμέρας μίαν τῆς οἰκου-
 μῆνης διατρέχει τὸ δίαυλον, ὁ δὲ, ἅμα τε νοῦν
 καὶ τὴν οἰκουμένην πόρνοσει, καὶ εἰς οὐρανὸν
 ἀφικνεῖται τῆ φαντασίᾳ, καὶ ὄψον ἕσπε-
 ταίνει, καὶ θεὸν ὡς δύναται κατοπτρεῖται,
 καὶ τῆς ἀγγέλων τὰς ἀπείρους θεωρεῖ μυ-
 ριάδας, καὶ τῆς ἀρχαγγέλων τὰς χιλιάδας,
 πολυπραγμονεῖ τὰ ἕσπετα γῆν, ἐπέκεινα τού-
 των ἕσπετα γῆν φιλονεικεῖ μὲν, οὐ δύναται
 δὲ, ὄρον γὰρ ἔχει τῆς φαντασίας, ἀμεμάθη
 κεν εἶν. ὄψον ἔχων ἡγεμόνα, καὶ κυβερνήτην
 καὶ ἡνίοχον, τῆς θεῶν δωρεῶν οὐκ αἰσθάνη.
 οὐ λήξῃ τῆς δύργεσιῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ἐ-
 πηλείεις ἀχαιῶν καὶ ποσούτων τοι διδασκα-
 λων περικειμένων, μαθεῖν οὐκ ἐθέλεις τὰ τῆς
 προνοίας σοιχίᾳ. ὄρα μή σε παντελῶς ἀτη-
 μέλητον καταλίπη, καὶ τῆ πείρα μάθης προ-

νοίασ', καὶ κυδεμονίαν, καὶ ἐρημίαν διαφο-
 ραί. Δεῦρο τοι γ' αὖ ὦ φιλότης, ἐφ' ἑτόρῳ
 σε μετὰ γάμων τὰ σώματος μόρος. βλέπε δὴ
 μοι τὴν ῥάχιν, ἀπὸ μὲν τὰ πλάγιος ὅσῳ τοῖς
 γλουτοῖς ἐπικειμένῳ τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν,
 μέχρι δὲ τραχήλου διήκουσαν, καὶ κίονι πᾶσα
 πλοσίως στεγανῶ, καὶ ἐκ ἀποιδύλων συκει-
 μένῳ τήν τε κοιλίαν φέρονσαν, καὶ ὦμοισ', καὶ
 χεῖρας, καὶ αὐχένα, καὶ κεφαλὴν. ἐπειδὴ
 γὰρ οὐδὲν ἔξωθεν ὅσῳ ὁ ποιητὴς τῇ κοιλίᾳ
 πρόριτέθεικεν, ἵνα τὴν ἰσοφίᾳ ἀποδεχομένη
 δύρνηται ῥαδίως, καὶ τὸν ἀρκούντα τοῖς σ-
 ζύοις ὄσκιον ἐργάζεται, ὅπως αὐτὴν ἢ ῥάχιν
 ἀποβρίδει. ἐκ πλειόνων δὲ αὐτὴν ὁ ποιητὴς
 ὅσῳ σπένθηκεν, ὅπως καὶ κἄμπτῃται ῥα-
 δίως, κἄμπτῃ τῶ ζώου βουλομένη, κἢ τῇ κἄμ-
 ψῆ μὴ τρύπῃται. φέρεται δὲ ταύτῃ ἀνα-
 πναικός μυελός, πηγὴν τὸν ἐγκέφαλον ἔχων.
 Τί με δεῖ λέγειν περὶ χειρῶν, ὧν τὴν χρείαν
 αἰπαντοδαπαὶ κηρύττουσι τέχαι; ἀλλ' ἐκεῖ-
 νων τὴν μνήμην ἐν τῷ μετὰ ταῦτα ποιησόμε-
 θα λόγῳ, οὐκοῦν καὶ τῆς τῆς χειρῶν χρείας
 τὴν ἐξήγησιν, ἐκείνῳ φυλάξωμεν. ἀνάβηθι
 τίνω αὖτὶ τὸν τραχήλον, καὶ θέρησον τὴν
 τούτου διάπλασιν, καὶ αἰαμνήθη μοι τῶ
 κίωνων τῆς κἄτωθεν αἰῶ διατερημένων, κἢ

μεν

πολλὰς τοιαύτας διακρίσεις ἔχόντων, καὶ
 μίαν μέσσην μεγίστην, διῆς οἱ τῆς ὑδάτων ὀχε-
 τοὶ πλεῖστον μὲν αἰάτοισιν ὕδωρ, διακέμοντες
 δὲ ἄλλοι, κατὰ πείρην δὲ τῆς ἀλλων πρᾶκελδύον
 ται, καὶ εἰς μὲν εἰς εὐνόπιον μόρος τῆς πόλεως
 πρᾶπέμποισι, τὸ δὲ εἰς εὐεῶν, ἄλλο δὲ εἰς
 τὸ ἐσπέρειον, ἔσπρον δὲ εἰς εὐβόρειον. ταύτῃ
 ὁ κράχηνλος τῷ χρεῖαν πρέχει τῷ σώματι, με-
 μείται γὰρ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, τῷ φύσιν ἢ τέχνῃ,
 καὶ ὁμοιοῖ τὰ οἰκεία μηχανήματα τοῖς ἐ-
 κείνης ποιήμασιν. ὁ κράχηνλος τοιγαροῦν, ἔ-
 χει μὲν τῷ σμάχου τὸ σῶμα, πρᾶπέμπει δὲ τῇ
 γαστρὶ τὰ σιτία καὶ ποτὰ, ἔχει ἡ τῷ σαχίαν
 ἀρτηρίαν ἀπὸ τῷ πνύμονος μέχρι τῷ λάρυγ-
 γος ἀφικνουμένην, ἔχει δὲ καὶ τὰς φλέβας,
 καὶ τὰς λείας ἀρτηρίας, διῶν ὁ ἐγκέφα-
 λος δέχεται μὲν αἷμα, καὶ πνύμα. σρεφόμε-
 νοσ δὲ καὶ αὐξόμνος δὲ τῆς συμπεφυκῶτων
 ὀσῶν, τὸν νωπᾶϊον μυελὸν πρᾶπέμπει τῇ ῥά-
 χει, ἀφ' οὗ ῥέφεται μὲν ἀπασα τῆς ὀσῶν ἢ φύ-
 σις, ἀφ' οὗ φέεται ἡ νύρα τὰ ισχυρότατα, τὰ
 τε παχία καὶ τὰ λεπία, τὰ τε πλάτια καὶ
 τὰ στερογγύλα, διῶν τὰ τε ἀρθρα δεσμεῖ-
 ται, καὶ οἱ μύες τῷ κινήτικῷ εὐργεῖαν δέ-
 χονται. Ἐπειδὴ ἡ εἰς αὐτῷ ἀφικόμεθα τῷ
 κεφαλῷ, βλέπε αὐτῷ ὡς πρὸ ἀκρόπολις

πινὰ τῆς τῷ σώματος πόλεως ἐν ὑφῆ καὶ θη-
 μίην, καὶ οἷόν ἕνα πολυτον καὶ θησαυροῦς
 ἐν ἰσχυροτάτῳ φρουρίῳ φυλάττουσαν τὸ ἐγ-
 κέφαλον, τὸ γὰρ κρανίον οἷον ἔρκος καὶ κρά-
 νος ἐπώνυμον γὰρ τούτου ἐκ κρανίος πρὸς τὴν
 τούτου μίμησιν κατεσκευασμένον, τῷ ἐγκε-
 φάλῳ πρόκειμενον, τὴν ἐξωθεν ἐπέρχόμε-
 νον βλάβην, εἰς δύναμιν ἀπείργει· ἵνα ἢ μὴ
 ἔτι τῆς ὀσῶν σκληροδόντων καὶ αἰζυτύ-
 πων, μαλακὸς ὢν λίαν οὕτος, καὶ κομιδῆ
 χαῖνος, λάβῃ τινὰ νυττόμενος δέξηται, δύσ-
 αὐτῷ πρότερον χιτῶνας, ἃς μὲν γὰρ
 ἰατρῶν ὀνομάζουσιν παῖδες· ἀλλὰ τὴν μὲν λε-
 πτότάτῳ καὶ χροειδῆ καλουμένην, σωέ-
 φυεν αὐτῷ, καὶ λίαν αὐτῷ περισφύφην πε-
 ποίηκε, καὶ σωέχειν αὐτὸν διαμαλίην, καὶ
 πληκτικῶς οὐκ ἔχουσιν δύναμιν διὰ τὰ ἀ-
 γαν λεπτότητα, τὴν δὲ ἐτόραν σερανήν μὲν
 καὶ ἰσχυρὰν ἐποίησεν, ἐγκεφάλου δὲ αὐτῆ
 καὶ κρανίου τὴν μέσῃν ἀπεκλήρωσε χώραν,
 ἵνα μήτε λυπῆ ἐν ἐγκέφαλον σκληροτόραν
 ἔχουσα τὴν οὐσίαν, μήτε ἔτι τῆς ὀσῶν λυ-
 πῆται, μαλακωτέραν ἐκείνων ἔχουσα φύσιν.
 Ὁ μὲν δὲ ἐγκεφάλου, οἷόν τις πολυτος ὡς ἐ-
 φίω ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ ἀπὸ ἐν ἀκροπόλει
 φυλάττεται· ἐπειδὴ δὲ ἔδει τῷ φρουράρχῳ

νῶ καὶ κατασκόπων, τὰ τε πολέμια καὶ τὰ
 φίλια περὶ ὧν τῶν, δέδωκε κὴ τούρις ὁ ποιη-
 τῆς, καὶ οὐχ εἰ ταύτιω τῶ πῶρισην εἰε-
 χίρησεν, ἀλλὰ δύο φύλακας ἔθηκε. κὴ ἄ μὲν,
 τὰ δεξιά. τῶ δὲ, τὰ δ' ὄνυμα καταδοκεῖν κὴ
 πῶρισκοπεῖν εἰομοδέθησεν. Ἐπειδὴ κὴ οὐρι-
 φυλάκων ἐδέοντο καὶ ἐπάλλξεων καὶ περμα-
 χῶν καὶ χαρκαώματος, οὐδὲ τούτων ὁ τῆς
 πόλεως ταύτης ἠμέλησε ποιητῆς, ἀλλ' ἐπέθη-
 κε τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἷς τῶ ὀπῆ κίω εἰε χεί-
 ρισεν αἰδοθῆσιν, οἷον ἴπνασ' ἐπάλλξεος καὶ περ-
 μαχῶνας, τῶ ὀφρύων τὰς περβολὰς, ὑφ' ἃς
 κρυπτόμενοι πῶρισκοπεῖν ἀσφαλῶς τὰ πόρ-
 ρῶσι δύναται. ταύταις δὲ ταῖς ἐπάλλξε-
 σιν, οἷον ἴπνα ὀροφον τῆς αἰῶθεν ἐπιπιμπομέ-
 νων ὑετῶν, εἰεφυσε τείχας λεπτάς ἴπνασ', κὴ
 εἰε τὰ ἔξω τῶ περσώπων κελυκῶνας, τὸν ἐκ
 τῆς μετώπων καταρρέομενον ἴπνα τα δεχθ-
 μένας, ἀλλήλαις δὲ παραπεμπούσας, κὴ δὲ
 τῆς κροτάφων ἀρσασούσας, καὶ τῶ ὀφθαλ-
 μοῖς ταύτης ἐλδιδερούσας τῶ λώβης. Ἐπει-
 δὴ δὲ καὶ πανοπλίαις οἱ φύλακες ἐδέοντο,
 πῶριτίησι μὲν αὐρῆς, τῶ τῆς βλεφάρων χι-
 τῶνας, καὶ τὰ πῶρ δὲ δόρατα καὶ βέλη τὰς
 βλεφαρίδας σωτίησιν, οὐκέτι ὁμοίως ταῖς
 ὀφρύσι κεκλιμένασ', ἵνα μὴ αὐτὶ περμάχως

ἐπίβουλοι ἴνωνται. οὐτε μὲν κατ' οὐδέϊα
 γραμμῶν τεταμείασ, ἵνα μὴ ἀλλήλαις ἐν
 τῇ μύσει τῆς βλεφαρίων περιστείβωνται,
 ἀλλ' αὐτὴ δ' ἔξω βραχὺ πνευκύασ, ἵνα τῆς
 λεπιοτάτων σωμάτ' ἀπωθούται τὸ βλά-
 βῶν. αἰέμου γὰρ σφοδρότρονον πνέοντος, καὶ
 κόνισ οὐ λεπτή μόνη, ἀλλὰ καὶ παχυτόρα κί-
 νεῖται, καὶ κέρφη, καὶ ἔτορα τριαῦτα, ἐπίε-
 σι δὲ καὶ κώνωπες, καὶ ὅσα τοιαῦτα ζωῦθια,
 καὶ τὰς βλεφαρίδας ὀραίντα καὶ δάπτερ σκό-
 ληπας, δραπετδύφ. οὐτω καὶ τὸν ἀσάχυσ
 καὶ δώπλισεν ὅτ' ἀπάντων δημηργός, ταῖς
 γὰρ θήκαις τῆς πυρῶν ἐπιθείς τὸν ἀδέρασ,
 οὐκ ἔα τὰ σπερμολόγα τῆς ὀρνίθων σφόδρα
 λυμαίνεσθαι τῷ καρπῷ, ἀλλ' οἷόν' ἵπιν αἰ-
 χμαῖς δοράτων δεδίπτεται, καὶ δραπετδύφ
 ποιεῖ. ἀλλ' ἴσως αὐτὸ εἰ ποῖς ἀχειρίαν νοσῶν,
 τί τοίνω μοι πλέον τ' ἀσάχυσ κελχεῖσθαι;
 ἀλλὰ καὶ τῆς ἀσάχυσ τὴν φύσιν ἐμβρόντη
 τε δὲ τὸ σὴν χρεία πεποίηκε. τί τοίνω ἀ-
 χειρεῖσ, εἰ καὶ τὰ σὰ δὲ σὲ τοῖς ὄϊσ ὀπλοῖς
 καὶ δώπλισε; σὺ σπεῖρεις τὸν καρπὸν ἀχε-
 ρισότατε, αὐτὸς ἀρῶν καὶ θρμαίνφ καὶ φρέ-
 φει καὶ φρουρεῖ καὶ φυλάτφ, καὶ πέπονσ
 ὄϊ προτίθουσι. σὺ ἀμήσας, καὶ τῇ ἀλω πῆρα-
 σθίσ, καὶ τεμῶν τῇ τέχνῃ, κὴ τῆς ἀχύρων ἀχρ-

πῆ δὲ μῆτις τίθεται. ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁμοίως
 ποιῶ, τοῖς τὴν ψάμμον ἀεθμεῖν πειρωμέ-
 νοις, τὴν ἐν τῷ σώματι φαινομένην τῆ ποιητῆ
 περιμήθειαν ἐρδυνῆσαι φιλονεικῶν. κατὰ σπου-
 δὴν τοιγαροῦν πάσας τῆ θεωρίας πρὶν ὁρῶν
 τὰς αἰσθήσεις, τὴν γέυσιν, τὴν ὄσφρησιν, τὴν
 ἀκοήν, ὅπως ἡμεῖς, τῆς ὀσμῶν τὴν ἀτίληψιν
 ἔχει, καὶ τὸ μὲν ἡδὺν περιπέεται, τὸ δὲ δυσωδὸς
 ἀπωθεῖται, καὶ τῆς τῆς κεφαλῆς πρὶν ἴτω
 μάτων τὰς ἐκκρίσεις πεπίστυται. ἐπειδὴ γὰρ
 οὗ καὶ τῶν ἀπαντασ ἀναπεμπομένων αἰ-
 τμοῖς ὡς ἡσπέρ κημλίη τῆ σώματος αἰσθάνε-
 ται, ἡ δὲ τούτων πηλὴ μύρα πολλὴν αὐ εἰς
 γάλα τοῦ κύρω τάτω μοεῖω, φημὶ δὴ ὡς ἐκε-
 φάλω τὴν λώβω, οὐδὲ ρύτου κατημέλησεν
 ὁ τῆς ὀλων ποιητῆς, ἀλλὰ πόροις τινὰς ἐν αὐ-
 τοῖς ἐργασίμοις, καὶ ἀπογυροειδῆς καὶ σφραγ-
 γοειδῆς πεποιηκώς, τὰ ὑγρά καὶ τὰ παχέα τῆς
 πρὶν ἴτωμάτῃ ὡς τὴν ἡσπέρωσιν καὶ οὗ μυκτῆ-
 ρας ὠδήγησε, καὶ δύο τούτοις ἐκκρίσεων ἀπένη-
 με μόρια, ἵνα σωτόμωσ ἐβλαβερὸν ἐκφορῆ-
 ται, ἐδὲ αἰτμῶδες καὶ λιγνυῶδες πρὶν ἴτω-
 μα αὐ ὠθεν δὲ τῆς τῆς κρανίου ῥαφῶν διαφο-
 ρεῖσθαι καὶ δεξωθεῖσθαι πεποιηκε. θεωρητὸν ἔ-
 καὶ τῆς ἀκοῆς τὴν ἐνδύγειαν, βλέπε πῶς μυ-
 εῖα δὲ χολμῆ φωνὰς οὐ κορσίνυται, οὐ πηλ.

ροῦται, οὐκ ἴσως ἅπαντα δέχεται, ἀλλ' οἶδεν
 ὀξεία καὶ βαρεῖα φωνῆς τὸ διάφορον, οὐ φωνή
 νία τὸ ῥέπειται, καὶ κακοφωνίαν ἀχρεῖα φέται.
 δὲ ταύτης τῆς θείων ἐπαίονων λήπων, δὲ
 ταύτης πᾶσαν ἐπιστήμιν ἀνθρωπείαν ἢ φύσιν
 παιδύεται, γραμματικὴν, ῥητορικὴν, σοφιστικὴν,
 ἀριθμητικὴν, ἰατρικὴν, μηχανικὴν, καὶ
 εἴ τινα ἐτόξαν τῶν ἀνθρώπων ἢ φύσιν ἐξούρει.
 ταύτῃ ἔπειθ' ἐπιθετοῖς ἡμετέροις λόγοις τὴν
 ἀκοῶν, δέξαι φάρμακον τὴν ψυχῶν καθαί-
 ρον δὲ ταύτης, καὶ τῆς πονηρᾶς αὐτῶν βλα-
 σφημίας ἐλευθεροῦν. ἐπιθετοῖς ταύτῃ πύλας,
 τὸν λόγον. καὶ πυλωρὸν, τὸν τῷ θεοῦ φόβον.
 καὶ τῆς προφορικῶν βιολογῶν γίνου κειτῆς,
 καὶ τοῖς μὲν οὐσεβέσιν, ὁ πυλωρὸς ἀνοιγέτω
 τὰς πύλας. τῶν δὲ βλασφημῶν καὶ βδε-
 λυροῦν καὶ θεομύσων, ἀχρεῖα πέτω, καὶ τὰς
 πύλας κλέτω, καὶ οἷόν τι μοχλὸν ἀρῆα γῆ,
 τὸ σερρὸν ἐπιθετοῖς τῆς πίστεως. οὐ τῶ γ' ἴ-
 να τὸν τῆς τε πολεμίων ἀπαλλάττεισθαι, καὶ
 τῶν οὐλοῦν καὶ οὐδ' ἄγε τὰς τῆς λόγων δεχομέ-
 νοις, τὰς ψυχὰς ὑγαίνειν, οὐκ ἔστι θεομύσων κα-
 τὰ τὸν θεῖον παῦλον τὴν ἀκοῆν. οὐ δὲ τοῖς
 τῶν ποιῶν μὲν, βλάπτουσι τὸ λογικὸν λόγοις
 ταύτῃ ἔπειθ' ἐπιθετοῖς, ἀλλὰ κειτὰς ὀρθοῦν
 καὶ δικαίους τῆς λεγομένων καὶ γινομένων
 γινομένων.

β' πρὸς
 ζμ. δ'.

γυνομλίοισ· καὶ τοῖσ' ὄνυσιν φέροντας ἐκλε-
γομλίοισ, καὶ τὸν θεὸν κατὰ τ' περ φήτω δὲ
παντὸς περσομλίοισ, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν, καὶ βαδίξοντας καὶ καθήμενίοισ, καὶ πᾶν
ὅτι οὐκ ἔδραντας ἢ πάχοντας, αὐτῶ ἡ δόξα
εἰς τὸν αἰῶνα, ἀμήλ: ~

Ἀποδείξεις ἀπὸ τῶν χει-

**ρῶν τῆσ' ἀνθρώπων, καὶ τῆσ' ἐφύρε
θειῶν τεχνῶν, Λόγος Δ΄.**

Κουσα τ' περ φητικῆς φωνῆς,
» ἀδούσης καὶ βοώσης. οἱ οὐρανοὶ Υαλ. ΙΙ
Ἡ » διηγοῦται δόξαν θεοῦ, ποίη-
» σιν δὲ χειρῶν αὐτῆ, ἀναγγέλλει
» εἰς σθένεμα. ἀλλὰ φωνῆς μὲν
ἐκείθι φρομλίας, ἢν ποιεῖ πνδύμα δὲ τῆς
ἀρτηρίας ὡς οὐ μόνον αὐτὸ τὸ σῶμα, καὶ λόγος
γλῶτταν εὐαρμονίως τοῖσ' ὀδοῦσι περσφέ-
ρων, καὶ χείλη πῆνασόμενα, καὶ αἶψα πλυσό-
μενος, καὶ πῶ ἀνπιτυπίαν ἐργαζόμενος, οὐ-
δεὶς τ' καθ' ἡμᾶς ἀκήκοε πῶποτε ἀνθρώπων.
φαινόμενος δὲ, καὶ τὸ τε μέγεθος τὸ τε κάλλος
ἢ πῶδεϊκνύς, καὶ τῆς ὀροφῆς τοῖς ἀνθρώποις
πρέχων πῶ χρεία, σιπῶν κηρύττει τὸν ποιη-
τῶ, καὶ τὰς ἀπάντων γλῶττασ εἰς ὑμῶν

δῖαν κινεῖ· καὶ καὶ θά πρὸ οἰκίαν ὄραντες τε-
 χνικῶς μάλα γε γνημίην, καὶ ἡ σερῶς κρη-
 πίδος ἐρφεομεσίην, καὶ γωνίας δὴθείαις σωτη-
 μοσμεσίην, δὴρος τε καὶ μήκος ἔχουσιν, καὶ
 ὕψος τὴν πρὸς ταῦτα διασῶζον ἀναλογίαν,
 καὶ φωταγωγίᾳ εἰς ῥυθμῶ καὶ τάξιν γε γνη-
 μίῳ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τὰς τοιαύτας οἰκίας
 λαμπρύνειν φιλεῖ, δὴ θύσιν τε χιτίω θαυ-
 μάξιον, καὶ εἰς οὐ παρόντα ζωγραφουμένῃ
 τῇ διανοίᾳ, καὶ εἰς τὴν ἐκείνου τέχνῃ πάντων
 ἐκείνης τῆς δὴ πρεπείας ἀναφορῶν τὴν δὴ-
 μορφίαν· οὕτως οὐρανὸν ὄραντες, καὶ τῶν κα-
 τ' οὐρανὸν φωστῆρων τὴν χρεώδη χρεῖαν, οὐ
 ταῦτα προσκαουμένῃ, ἀλλὰ τ' αὐτῶν ποιη-
 τὴν ταῖς δῖα ταῖς ὑμνωδίαις γεραίρομεν,
 καὶ ἐκ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτ' ἀνα-
 λόγως εἰς γνεσιουρῶν θεωροῦμεν· λογισόμε-
 θα ἡ ὄρθως καὶ δικαίως, εἰ τῆλικού τον τ' ἔ-
 ποιημάτων τὸ μέγεθος, πηλίκος ὁ ποιητής; καὶ
 εἰ τοιαύτη τῆς γνητῶν ἡ ὥρα, οἷον τῆς ἀεισο-
 τέχου καὶ ποιητῶ τῶν ὄλων εἰς κάλλος; οὐ-
 τως οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν
 δὲ χειρῶν αὐτῶ ἀναγγέλλει εἰς δόξα· οὐ-
 τως ἡ ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἐρδύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ
 νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν, οὐ φωνὴν ἀφεί-
 σαι, οὐδὲ δὴ γλώττης φθεγγόμενα, ἀλλὰ διη-

ὁ φη-
 μίαν

Υαλ. ιη'

νεκῶς ἀλλήλοισ' διαδεχόμεναι, καὶ πρὸς τῶν
 τῶν ἀνθρώπων χρεῖαι ὑπ' ἀλλήλων πλεονε-
 κτούμεναι. καὶ τοῦτον πως ἐκβοῶσιν, ὡς
 ἀπάντων ἀνθρώπων εἰς γένος τῆσ' αὐτῶν ἐ-
 » παΐδιν φωνῆς. οὐκ εἰσὶ γὰρ φησι λαλιαὶ, οὐδὲ Υαλ. ΙΗ
 » λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούον ἢ αἰ φωναὶ αὐτῶν, ἀπασ-
 γῆ ἔθνος, καὶ ἀπασα γλῶσσα τῆσ' τῆσ' ἡμέ-
 ρασ' καὶ νυκτὸς κηρυγμάτων ἀκούει. αἱ μὲν
 γῆ γλῶτται, εἰς διάφορον ἔχουσι, μία δὲ φύσις
 τῶν αὐτῶν πρὸς αὐτῶν δρέπεται χρεῖαι. οὐ-
 τῶ πάλιν ὁ ταῦτα εἰρηκῶς, ἐν ἑτέρῳ ψαλμῶ
 » ἐν δημοουργῶν ἀνυμνῶν, ἔλεγεν. ἐθαυμασῶ Υαλ. ΙΑ
 » θεὸν ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ βλη
 » δύναμαι πρὸς αὐτῶν. εἰς ἐμαυτὸν γὰρ φησι
 στραφεὶς, καὶ ἐν ἐμαυτῶ γινόμενος, καὶ τῶν ἑξω-
 θεῶν ἀπάντων δορυβῶν ἀπαλλαγείς, ἐν θεῶ
 εἰα τῆσ' ἐμαυτῶ γινέσθαι φύσεως ἡ βουλήθην,
 καὶ τῶν λοιπῶν τῆσ' ψυχῆσ' ἀκραιβῶς δύνα-
 μιν καὶ πειν, τὰς ἐπισήμασ', ὧν ἔστι δεκτι-
 κή, τὰς τέχνασ', ὧν ἐν βίῳ ἐπέπλησε, δι' ὧν
 ἡ δίου καὶ θυμηρέσθρον βιοτῶν. ὧν ὡδίνε λό-
 γων εἰς πλῆθος. ὧν δέχεται τῶν ἀμετρίαν.
 πῶς ἀπὸ τίθεται ταῦτα, καὶ διακεκραιμμέ-
 νως φυλάττει. πῶς προσφέρει ἑαδίως τῶν ἑσπ-
 κηλίων ὁ βούλεται. πῶς ἰθύνη εἰς σῶμα. καὶ
 ὁφθαλμοῖσ' μὲν, ὁ γων καὶ χρωμαίτ' ἐγχειεῖσ'

διάκεισιν· γλώτῃ ἢ χυμοῖς διαέξιν ἐπίστευσε,
 καὶ διάκονον τῆς οἰκείων ὠρίων ἐχειροτόνη-
 σεν· ὁσμῶν δὲ κερτήριον ἀπέφηνε τὰς εἴνας·
 καὶ λόγοις ἐξώθεν φρονησίαις, τὰς ἀκοὰς ἀ-
 νεπέτασε· τῷ δὲ λοιπῷ σώματι τὴν ἀπὸ τῆς
 εὐεχίαι τε δύναμιν· καὶ παρέχει μὲν τούτοις
 τὴν αἰσθητικὴν ἐνέργειαν, ἀνπλασμαίει δὲ
 παρὰ τούτων ἢ λύπην καὶ διφροσύνην· ταῦ-
 τα καὶ ὅσα τοιαῦτα φησὶ ληξόμηνος, ἢ ὁ-
 ρῶν τὴν τῆς εἰσωντίων τούτων σωφρομένην εἰς
 εἰς ζώου κατὰ σκότυον, καὶ τῆς διητῆς ἢ ἀδα-
 συζυγίαν νάτου συμφύϊαν, νικῶμαι τῷ θαύματι, καὶ
 τῆς διωρείας οὐκ ἐθικνούμηνος, τὴν ἢ τῆσαν ὁ-
 μολογῶ· καὶ τῆς τῆς δημιουργοῦ θεοῖας αἰσ-
 κερύτῃων τὴν νίκην, ἢ εὖ ποιητικῶν ἀνυμνῶν,
 Ψαλ. ρλγ'· βροῶ· ἐθαυμασώδη ἢ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐ-
 κρατασώδη, οὐ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτήν· καὶ
 ταῦτα ἡμῖν ἀπὸ τῆς παρόντος ἀρμότῃαι τὰ
 εἴματα, τὴν φαινομένην ἐν τοῖς τῆς ἀνθρώ-
 πείου σώματος μορίαις θεοῖαν, κατὰ εἰν ἐθελή-
 σασι μὲν, τῆ δὲ πείρα τὴν ἀδένφαι διδαχθεί-
 σιν· οὐ μικρὰ δὲ ὅμως ἐκ τῆς ἀμυσθῆς κεκέρ-
 δηκαμὲν διωρείας· ἐθελήμεθα γὰρ καὶ εἰ τῷ
 βραχυτάτῳ μορίῳ τῆ σώματος τὴν τῆς θεοῦ
 διαλάμπουσαν περιμήθαι· τί γὰρ τειχῶν δι-
 πλέσθρον; τί δὲ οὕτως ἐν τοῖς τῆ σώματος μο-

εἰς αἰσθησεως ἀμοιβον; ἀλλ' ὅμως κὴ τούτων
 τῶν χρεῖαν αἰαγκαίαν ἐδείξει ὁ λόγος. κὴ μαρ-
 τυροῦσιν ὀφρύδες καὶ βλεφαρίδες. μαρτυ-
 ροῦσι δὲ καὶ αἰτῶν κεφαλῶν κοσμοῦσαι τε ὀ-
 μοῦ καὶ καλύπτουσαι, καὶ γὰρ καὶ τούτων
 τῶν χρεῖαν οἱ τούτων ἐμφωμίνοι διδάσκεισι.
 πρῶτον μὲν γὰρ ἐρυθεῶσιν ὡς κάλλου ἐσθρῆ
 μῖνοι, ἐπειτα δὲ καὶ ἐτόρα ἀπὸ ἐπινοῦσι
 καλύμματα, τῶν ἐκείνων χρεῖαν ἀχρωλη-
 ροῦντα. καὶ ὡς ἐοικε τούτου χρεῖν καὶ γυ-
 μνωθῆναι τούτων εἰσὸς κεφαλᾶς ὁ δῆμουρ-
 γος συνεχώρησεν, ἵνα μάθωμεν ὅπως κὴ τού-
 των περὶ μὲν οὐ μῖνος ὁ ποιητῆς, οὕτω τὸ ζῶον
 διέωλασεν. οὕτω γὰρ εἰς αἰσθησεως λοιπὸν τε-
 λεῦται, καὶ τῶν μετὰ κῶδη ἰσθρβαίνον-
 τας ἡλικίαν ὡς γυνεῖα κατακοσμεῖ, κὴ μοῖρα
 πινὰ τῆς πῆφῶν σὺν τῶ ἀνδρεῶνι. πρότερον
 μὲν γὰρ ἴουλος αἰθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα κῶμη ἰρίχως
 μετεῖα καλύπτει, ἵνα τῆ περὶ αἰσθησεως διδάξη τῆ
 ἡλικίῶν τὸ διάφορον, καὶ πείση δὲ τῆ χήμα-
 τος, τῆς παιδικῶν μὲν ἀθυρημάτων ἀπίχε-
 θαι, τὰ δὲ αὐτοῦ αἰσθησεως ἐργῶν περὶ αἰσθησεως.
 ἐπειδὴ δὲ γυναιξὶν αἰσθησεως εἰς πιαύτῃ δι-
 δασκαλίαν ἀρκούσι, μόνων οὕτω τὰς τῆ αἰ-
 σθησεως πῆφῶς ἐσεφαιώσεν. εἰ δὲ τις μόνων αἰσθη-
 λέγειν τῆ ἀληθείας διδάσκει, τὰς εἰσὸς ἀλ

- λοις μορίοις τῷ σώματος τῷ τελεῶν ἐκ φύσεως
περβάλλοιτο, μακροτέρω καὶ πρὸς τούτων
μάτῳ ἀχρεῶν, αὐτοφύῃς γὰρ ἡ φύσις πε-
ριτέθηκε καλύμματα, οἷς τὰ χειροποιήτα
πρόριθνα φαίνεται ἀποσπάζομεν. διαδοῖχ' οἷς μὲν τὸ
λογικὸν οὐδέπω διακρίνειν ἀρετῶν καὶ κακίαν
ἐπίσταται, οὐ πρότερον φαίνεται ἡ φύσις τὸ ἐκ τελε-
ῶν πρόβόλαιον, τὸ δὲ ἤδη τῆς γνώσεως ἀρ-
ξαμελίοισ', καὶ τῶν μελῶν ἐκείνου τῶν χρεῶν
δεδιδασκεύοις, οὐ μάλα καὶ λίαν καλῶς τού-
τω τῷ διαζώματι κατεκόσμησεν, ὡς ἀπερ' ἐρυ-
θειῶντας ἐφ' οἷς οὐκ ἔδει, καλύπτουσα. ταύ-
τῳ γὰρ οὐκ εἶχεν εἰ τῷ προαδείσῳ τῶν αἰσχυ-
" νῶν ὁ γενάρχης Ἀδὰμ, ἦσαν γὰρ φησὶν,
Γεν. β' " Οἱ δύο γυμνοὶ, ὅτε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
" καὶ οὐκ ἦσ' ἰσχύοντο. μετὰ δὲ τῶν νόμων πα-
ράβασιν εἰς αἴσθησιν ἐλθόντες τῶν ἐπισημασμέ-
νων, καὶ τῆς θείας φωνῆς ἀκούσαντες, ἔρξα-
Γεν. γ' " ψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς πε-
" ριζώματα. ἀθροῖται γὰρ οἱ πικρὴ τῆς δη-
μουργίας ὁμοῦ καὶ τῆς περνοῖας κατήγο-
ρε, καὶ εἰ τούτοις τοῖς μέλεσι τῶν τῶ ποιητῶ
κηδεμονίαν. πρὸς ὧν σὺ μὲν καὶ ἀκούων ἐρυ-
θειῶν, ὁ δὲ δημιουργὸς καὶ διαπλάττων ἀγάλ-
Γεν. α' " λεται. ἴδεν γὰρ φησὶν ὁ θεὸς πάντα ὅσα
" ἐποίησε, καὶ ἰδὼν καλὰ λίαν, καὶ ποιήσωμεν

αὐτῷ ἐοικῶτον κατ' αὐτὸν, καὶ πρώτη δὲ λόγια
 „ τοῦ, ἀξιάεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πλη Γεν. α'
 „ ρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.
 ἐπειδὴ δ' ὁ λόγος εἰς τὰ δοκοῦντα μέλη τῆς σώ
 ματος κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον ἀπιμότορα ἀ. κορ.
 ὑπάρχειν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐβελθεῖν ἐβιάσθη, ιβ'.
 βλέπε πάλιν τὴν ἀρχὴν τῆς ποιητῆς φιλα
 θρωπίας. εἰ μὲν γὰρ σῶμα, καὶ λόγῳ διακο
 νεῖν, καὶ τροφῶν ἑσθὲν δεχέσθαι, καὶ παραπέμ
 πειν τῇ γαστρὶ πεπιστευμένον, πλησίον ἐθηκε
 τῆς ὀμμάτων. εἰ δὲ τῆς ἐκκείσεως πόρος,
 ἀρκυαίειν τὰς ὀφθαλμοὺς διανάμνον, καὶ σοφῆς
 ἀρκυεῖν, καὶ ἐδελυγμίας ἀναπρωλα
 ναι, οὐ μόνον πᾶσι τούτων πεποίηκεν,
 ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀφανῆ τούτοις κατέστη
 σεν, εἰς τοῦ πίσω τὸ ἀπευθυνόμενον εἴδητος
 ἀρκυλίας. μετὰ δὲ τῆς γλουτῶν, τὸν πό
 ρον ἀνοίξασ, καὶ τῇ τούτων πεβολῆ πάλιν
 αὐτοφυῆς καὶ τῷ μηχανησάμενος κάλυμμα
 αἰσχύνθητε ριγαροῦ τῆς θείας φιλαθρο
 πίας τὴν ἀμετείαν, φέξον αὐτῆς τὴν ἀρχὴν
 τον κηδεμονίαν, ὁρῶν αὐτῶν δημιουργοῦσαν,
 ἀὶ σὺ λέγειν αἰσχύνη, ὁρῶν αὐτῶν περμηθου
 μλήν, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐρυθραίας. ἐπειδὴ
 γὰρ θνητὸν εἶσι εὐδωμένον τῆς ζωῆς, καὶ τροφῆς
 ἀτε δὲ θνητὸν εἶδε δὲ, ἀναγκαίως αὐτῶ, καὶ

σώμα εἰέφυσε, καὶ πόροις ἐκκείσεων, καὶ κύ-
 κλωσ εἰτέρων πολυελείκτων ἐδημιούργησε,
 τὸ ἰλυαδὲς τῆς τροφῆς ἄνω δεξιμίων, καὶ
 οὐκ οὐδὺς περιεμίων, ὅπως μὴ στωεχῶς ἡ-
 μῖν ἡ χρεία τῆς σιτίων πρῶτοι ἢ, τῆς κενώ-
 σεως αἰετῶ πλήρωσιν ἀπαιθύσης. καὶ τί δεῖ
 πάντα καταλέγειν τὰ τῆς φύσεως θαύμα-
 τα. καιρὸς γὰρ ἤδη λοιπὸν ἰδὲ τὰς χεῖρας
 ἐλθεῖν, ὧν τῶ μνήμῳ τῆ προτράια πρῶ-
 λιπόντες, ὑπεχώμεθα σήμδρον τούτων ἐρμη-
 νύσαι τῶ χρεία. βλέπε τοίνυν αὐταῖς, οὐ-
 τε πέρα τῆς χρείασ ἐκτεταμῖασ, ἵνα μὴ φορ-
 τίον πρῶτον τῶ λοιπῶ γλῖωνται σώματι,
 οὐτε αὐτὸ πάλιν εἰδέσδρον ἢ ἔδει δ' μέτρον ἐ-
 χούσας, ἀλλὰ τοῖς ἐργοῖς ὧν χεῖν ἐγλῖοντο
 ἀναλογου δεξαμῖασ τὸ μέτρον. οὐτοῦ χε-
 ριν αὐταῖς καὶ τειχῆ δειλνὸ πλάσης, καὶ
 τῶ μὲν πρῶτην ἀρμονίαν ὅτις ὁμοῖς εἰτέθη-
 κεν, ἀγκῶνι δὲ βραχίονα καὶ πῆχυν σωήρ-
 μοσε, τῶ δὲ καρπῶ τῶ ἐτέρῳ τῆ πῆχος συ-
 ναρθρῶσας ἀρχῶν, καὶ τούτω δ' μῖα κάρπιον
 ἐπιθῆεις, ὅτ' πέντε τούτω δακτύλοις εἰέφυ-
 σε. καὶ ἕκαστον δὲ τούτων ἐκτελιῶν σκυταλί-
 δων σαπέθηκε. καὶ τῆς μὲν, τὰς ἀρχὰς κοιλά-
 νασ, τῆς δὲ σφαιροειδεῖς τεκτῆνα μένος, καὶ
 τῶ κοίλω τὸ σφαιροειδὲς ἐμβαλῶν, νύροις τε

εἰέδθησε σεγανοῖς, κὴ μυσὶ τῶ ἐκούσιον κίνησιν
 ἐγχειείσας, μαλακῶ ἠμώεσε δέρμαζι, ἵνα
 στωατομυλίοις ἐμποδῶν ἢ σκληρότης μὴ γίγνηται. καὶ τὰ ἄκρα δὲ τῆς δακτύλων εἰδθων
 χαῦνα δημουργήσας, ἐξωθεν τ' ἀσφαλείας
 ἐφρόντισεν, ὄνυχας γὰρ αὐτοῖς λεπτοῖς καὶ
 πλατεῖς ἐπέθηκε, πύριφθρεῖς ἐξωθεν τὰς
 περβολὰς ἔχοντας. καὶ λεπτοῖς μὲν πεπλοῖσιν
 κεν, ἵνα μὴ τῶ μαλακῶ τῆς ἄκρων βαροῦ
 σι ἄρῃα, πύριπτόν φορτίον πνόμνοι, πλατεῖς
 δὲ, ὅπως εἰ ταῦς ἐπιπόνοις ἐργασίαις αὐτέχω
 σιν, ἐξωθεν δ' χαῦνον τῆς ἐξω κημλίνοσ σαρ-
 κὸς ὑποδρείδοντες. πύριφθρεῖς δὲ ρύτων τὰς
 περβολὰς ἐπεκτῆνατο, δ' ὄνυχα δὲ αὐτοῖς
 δὲ τὸν δὲ τῆς χήματος μηχανώμενος, οὐθρα-
 σοι γὰρ τῆς τειγῶνων κὴ τετραγῶνων χημάτων
 εἰ τοῖς λεπτοῖς σώμασιν αἰγωνία. λέοισι μὲν
 γὰρ καὶ ἄρκετοισ καὶ πῆ δάλεσι, κὴ τοῖς ἄλλοις
 θηείοισ, ὄξεῖς καὶ παχῆς κὴ μακροῖς κὴ μάλα
 ἰσχυροῖς εἰέφυσεν ὁ ποιητῆς ὄνυχας, κὴ φισί-
 κῶ αὐτοῖς πύριπέθεικε πανοπλίαι, ἐπειδὴ
 τῆς τεχνικῆς αὐτῶν μεγαλαχίην βοηθεῖασ, ἢ
 ἀλοπία κωλύει. εἰν δὲ αὐθροπον λοπκὸν δε-
 μουρῆσας, καὶ νοῦ αὐτῶ μυρίων ἐπισημῶν
 κὴ τεχνῶν οὐρετῶν ἐμφύσας, γυμνὸν τ' φισί-
 κῆς πανοπλίαι εἰδημιούργησε. καὶ οὕτε ὄνυ

δῖκελλαν μὲν χειρὶ ζόμενοι βόθροισ' ὀρύττοισι,
 καὶ δένδρα φυτέυοισι, καὶ δρέπανα θήγοντες,
 νῦν μὲν τὰς ἀμπέλους πρὸς ὠδίνας ἐπειρο-
 μύιας ὀρύοντες τέμνοισι, καὶ τῆς πύριπιδων
 ἀπαλλάττοισι. νῦν δὲ τὰ λήια κείροισι, καὶ
 δρέπονται τῆς ζώνων τὰ ἐπίχειρα χερσὶ χρώ-
 μνοι, καὶ ἀμαλλοδετήρως δεσμοῦσι, καὶ εἰς τὰς
 ἄλλως τὰ φορτία κομίζοισι, καὶ τῶν ἀχύρων
 εὖ πυροῖς ἀκρύνοισι. καὶ τὸ μὲν, ταῖς ἀχυρ-
 μαῖς παρὰ πέμψοισι, εὖ δὲ, τοῖς δοχείοις ἐ-
 ναποτίθενται, χερσὶ χρώμνοι στωδρωῖς. καὶ
 ἀμπέλον ρυτῶσι, καὶ ἐλαίαν συλλέγοισι, καὶ
 οἶνον ἀκρὸν θλίβοισι, καὶ λαχάνων γλῆν παν-
 τοδαπὰ γεωργούσι, καὶ ὀπωρῶν εἶδη μυεῖα
 ταῖς φιλοτεχνίαις ἐπινοοῦντες, δρέπονταί τε
 καὶ προσφέροισι τοῖς ἀκροαύφιν ἐδέλοισι.
 ὅλα χερῶν ὁ ἀνθρώπιος νοῦς οὐ μόνον τῶν
 ἠπειρον δύανθισι λειμῶσι, καὶ κυμαίνοισι
 ληίοις, καὶ ἀμφοιλαφέσιν ἄλπεσι καλλωπίζει,
 ἀλλὰ καὶ τῶν θάλασσαν πολλαῖς ὁδοῖς κατε-
 κόσμησε, καὶ τῶν πᾶσιν ἀβάτον τοῖς φύσις
 λαχοῦσι πεζῶν, πολλοῖς ἔχειν ὀδίτας ἐμηχα-
 νήσατο. τῆ γὰρ θεοσδότη σοφία τῶν ναυπηγι-
 κῶν ὑδάμενος τέχνῳ, παρὰ τῆς χαλκίδου-
 κῆς, ἦν περὶ ταύτης ἐμηχανήσατο, πέλεκυ
 λαβῶν, πρίονα τε, καὶ σκέπαρνον, καὶ ὅσα

πεκτονικῆς ὄργανα, καὶ πρῶτῃ τῆς πρεσβυτέ-
 ρας αὐτῆς ἀδελφῆς τῆς γεωργίας τῆς ξύλων
 τὰ ἀκέρτα τοῖς ὄργανοις ἐκείνοις τεμαῖν, καὶ
 πύμνῳ ῥόπῳ οἰόντινα διμέλιον ἔπειθεις,
 εἶτα ἐπιτάψης καὶ δάπτρ τινὰς τοίχους
 τὰς σκινίδας ὑφῆνας, καὶ τοῖς γόμοις ἀει-
 σασιωαρμώσας, τῇ δὲ τῆς πίσης ἀλοιφῇ κα-
 ταχρίσας, καὶ τούτῳ τῷ ῥόπῳ τοῖς ὕδασι
 τῶν εἰσροῆν ἀχρειχίσας, ὄχημα θαλάττιον
 τὸ σκάφος ἀπέφηνε. Ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶ ἵπ-
 πων καὶ ἡμιόνων τῶδε τῷ ζεύγῳ, φέρειν δὲ
 τούτοις οὐκ ἴσχυεν ἡρώδης οὐσία, μηχανά-
 ται καὶ ἄσφοδῶς, ταῖς χερσὶ πάλιν χρυσά-
 μνος ἔπυργίς ὅτῃ πλοίου κυβερνήτης,
 αὐτὴ ῥυμοῦ γὰρ τὸν ἴσον αἰορθώσας, καὶ τὰ ἴσια
 ζυγοῦ δίκλιω αὐτῶ σιωάφας, ταῖς τῆς αἰέ-
 μων αὐραῖς περσβαλλούσαις, αὐτὴ ἵππων καὶ
 ἡμιόνων κέχρηται, καὶ ταύτας ὡσπερ τινὰς
 πώλους ὑπάγει ταῖς ζεύγλαις. Ἐπειδὴ δὲ ἔ-
 δει καὶ ἡνίασ' εἶχειν ἔσκαφος, τὰ πηδάλια
 ταύτας μιμῆται, καὶ τῆς οἰάκων ἐπειλημ-
 μένος ὁ κυβερνήτης, οἰάπρηνίοχος καὶ δάπτρ
 ἵτω ἀρματος τῶν πρύμνῳ ἔχων, μὲν φέρει
 ῥαδίως τῇδε καὶ κείσε τὸ σκάφος, καὶ οὐ μόνον
 θαλάσσιον πνύματος ῥέοντος οἶδεν ἐπιστημόνως
 ἰθύνειν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῆς αἰέμων ἀτάκτους

προσβολὰς διαλύειν, καὶ οἷόν τινας πύλους
 ἀδαμάσους καὶ δυσκνήτους αἰέχειν ἢ χαλκῶ,
 καὶ ταῦτα ὁ αἰθρῶπιος νοῖσ' μηχανάται,
 χερσὶ διακόνους χρώμενος. δὲ τούτων κὴ γαυ
 τῆς ἐρέτῃσι, καὶ κυβερνήτης ἰθύνη, καὶ ἔμπο
 ρος ὃν ἐπείατο ἀρτίθεται φόρτον, καὶ πᾶς
 ἀλιούτης ἀγρούει, καὶ πῶ μὴ φαινομένην δι
 ραι, τῆ δὲ μηχανῶ τῆς δικτύων δηρούει πλο
 κῆ. Ἀλλὰ διδύροια ταχάμεν ἀρτῆς θα
 λάτῃς εἰς πῶν πειρον, οὐκ ἀρκεῖ γὰρ ὁ χρό
 νος εἰς ἀκρίβη τέχνης ἐκάστης διήγησιν. βλέ
 πιτοίνω τὰς τέχνας ἀπάσας πρὸ ἀλλήλων
 ἐραυίζομενάσ' τὸ χρήσιμον. οἰκοδομικῶ μὲν,
 παρὰ τῆς χαλκευτικῆς τὰ ὄργανα. χαλ
 κευτικὴν δὲ, παρὰ τῆς οἰκοδομικῆς πῶν οἰ
 κίαν. ἀμφοτέρωσ' δὲ, πρὸ τῆς γεωργικῆς
 πῶν τροφῶν. καὶ πῶν γεωργικῶσ', πρὸ τού
 των τῆν τε τῆς οἰκῶν κατὰ σκοπιῶν, κὴ τὰ συ
 νδρῶν εἰς γεωργίαν διατάμενα. μάλλον δὲ
 σκοπιῶν ἔξ ἀρχῆς πῶς ὑπέδειξε ὁ ποιη
 τῆς τῶδε τῶ ζωῶ τὰς ἀναγκαῖας χρείας.
 πόθου γὰρ ἔγνω μάλλοῦ εἰν σίδερον κὴ χαλ
 κὸν καὶ μόλυβδον καὶ καππίτρον. τίς δὲ αὖ
 τῶ τὰς ἀργυρίπιδας ὑπέδειξε φλέβας. τίς
 δὲ πῶν χρυσίτην γῆν οἰούτῃ εἰν ἐδίδαξε, κὴ τὰ
 μικρὰ φήγματα τῶ χρυσοῦ συλλέχειν ὑπέ

« κλ. δώϊ

«

302.

p. 15

δείξε. πόθεν ἔμαθε φύσιν ὑάλου. τίς αὐτῆ
 τῆς φάμμου τὴν διαφορὰν ἐπαίδευσε. τίς
 αὐτῆ ἐδίδαξε τὴν τοιαύτην φάμμον ὃ πρὶ
 παραδίδοσθαι, καὶ ὅπως, καὶ ἕδρῃ πύλον. καὶ
 τὴν συνεχῆ μὲν, χωριστὴν δὲ, εἰς συνεχῆς ἀχώ
 ριστον μεταβάλλει. πῶς ἐγνώσθη διαπλάττειν ἐκ
 ταύτης, πρὶ καὶ πνύματι σωδργῶ κεχρη
 μένος, ἐκπωμάτων εἶδη μυρία, θιάλασ, καὶ
 κύλικας, καὶ βομβύλους, καὶ ἀμφορείσκους,
 καὶ ἐπιπλάσ, καὶ ἔτρεσκύη πρὸς πᾶσαις
 χρείαις βρωτῶν καὶ ποτῶν ἐπιθήδεια. δὴ λον
 τοιγαροῦν ὡς τούτων ἀπάντων τὴν γνώσιν
 πρὸ τῆς πεποιηκότος ἐδέξατο, καὶ τῆς ἐπινοιών
 τὰς διατάξεις, καὶ τῆς τεχνῶν τὰς δυνάσεις,
 τῆ φύσει δημιουργὸς ἐγκατέβαλλε. διὸ καὶ
 τῷ μεγάλῳ Ἰώβ πρὸς διαλεγόμενος ἔλεγε.

Ἰώβ. λη » τίς ἔδωκε γνώσιν ὑφάσματος θείαν, καὶ
 » ποικιλτικῶν ἐπισήμων; θεός σου γάρ ὃντι
 καὶ ὄνομα τῆς τέχνης τὸ χρῶμα, τῷ χρόνῳ μὲν
 γάρ δύναται φρονεῖν τον γέρονε, καὶ ἡ γνώσις τῆ
 ἐργασίας ἀφῆρηται τῆς δυνάμεως τῶν δύ
 φημίαν. εἰ δὲ τις ἀκρεβῶς ἔχασον σκοπήσαι
 θελήσειν, σφόδρα αὐτὸν καὶ ταύτην τὴν τέ
 χνην θαυμάσειν. τὰ γὰρ ἔρια κερύμνα, καὶ
 τοῖς ὑδάσι καθαυρόμνα, διαξάινεθ μὲν πρῶ
 τιν, καὶ εἰς λεπτὰ διακεῖται, εἶτα τὸ κράτα

γμα, μήρυμα ἴνεται. ἔπειτα, ἡ ταλασιουργία λαβοῦσα, τὸ μὲν ἀκραιφνές καὶ οἶον εἰδέσεια ἔχον τὰς ἴνας, τῆς λοιπῶν ἀρκείνει. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ σωζέσθαι, κρόκῳ κατὰ σκῦάξῃ τῷ σήμονι. εἶτα γαυακῶν χερσὺ λαβοῦσαι, τὰ λεπτὰ νήσοισι νήματα, καὶ ταῦτα πρότερον οἶόν πινασὺ χερσῶν κατὰ τάξιν ἐν τῆς ἰσοῖς διατείνεται, ἐκβάλλουσι μὲν τὸ κρόκῳ, ταῦσ δὲ κερκίσι τῶν σήμονασὺ διακείνασαι, καὶ τῆς ἐμβεβλημῶν μείνθων, τὰσ μὲν χαλῶσαι, τὰσ δὲ τείνουσαι. εἶτα τοῖς εἰς ὄψοσ σωτηρικῶν οὐράνοισι οἶον ὠθεῦσαι, καὶ πλοῦσαι τὸ κρόκῳ, οὕτως ἀρτελοῦσι τὸ ὕφασμα. τίς αὖ περὶ ἀξίαν τῶν δοθεῖσαν σοφίαν τῶ ζώω θωμάσειε; πῶσ ἐν χρώματι τῶν ποικιλιῶν ἐρίων ἢ στικῶν νημάτων παντοδαπῶν ζώων ἐνυφαίνονται τύποι, καὶ ἀνθρώπων ἰνδάλματα, τῆς μὲν, θηροδόντων. τῆς δὲ, περὶ σκευομῶν. καὶ δένδρων εἰκόνεσ, καὶ ἔτερα ἀλλαμνεῖα. ἄληθῶσ ἀνεῖτε ἐν κύριον πάντα τὰ ἐστὶν ἡ ψαλ. σαύτης ἀξίωθαι τὰ θείας, τὰ τοῦ τοῖσ ἀριστάροισι ἐνυφῶντα. τίς τὸν θαλάττιον ἰχθῦν βαφῶν τοῖς ἐρίοισ ἀπέφηνε. τίς πάλιν ταύτης τῆς τέχνης οὐρέτης ἐγλίθη, καὶ εἰσ μνεῖα χρωμάτων εἶδη μὲν αὐτοῖσ τῶν ἐρίων τὸ εἶ-

δος. ἀλλ' ἴσως ἀχειρίσασιν νοσῶν φήσεις, λεπτό
 τὸρα νήθειν τῆς ἀνθρώπων καὶ σκώληκος νή
 ματα. ἀλλὰ καὶ ὄχι τ' θείας ἔργον κηδεμο
 νίας, ἵνα γὰρ μὴ μεγαλοφρονῆς ἕδρ' ἢ τῆ τῶν
 παντοδαπῶν τεχνῶν θοῖα, μὴ δὲ νεανιδύη ὅ
 πολήθει τ' πολούτου, ὁλοκαλήκων ὁ κηδεμῶν
 σε παιδέυῃ, ὡς οὐ τῆς σῆς ὄβρι ταῦτα δινα
 μεωσ, ἀλλὰ τῆς θείας φιλανθρώπιασ τὰ
 δῶρα. οὐ τω δέ σε παιδαγωγῶν, παραμυθεῖ
 ται πάλιν, ἵνα μὴ ἀλγῆς ὑπ' ἐκείνων νικώ
 μλος, οἱ προσφέρων ἐκεῖνα τὰ νήματα, καὶ
 τοῖς τοῖς ἕπο τάττων ξυγῶν τὸν ἐκείνων ἐρ
 γάτλω. σὺ μόνος ἐξ ἀπάντων τ' ζώων πόλης
 εἰς κάλλος ὠκοδόμησας, καὶ πύργοις, καὶ πύρι
 βόλοις ὠχύρωσας. καταγωγῶν δὲ καὶ εἰς
 πηύων ἐδομήσω κάλλι, καὶ τοῖς λειμῶσι τῶν
 θαλάτταν τῆ ἠπείρω σωέξουξασ. Ἐπειδὴ
 δὲ θνητὸν ὁ ποιητῆς σε κατὰ τ' παρόντα βίον
 πεποικηκῶς, ἠδὲ σε καὶ ἀρρώστιας πύριπεθού
 μλον, τὸ γὰρ θνητὸν πάθει συγκεκλήρωται,
 ἐλίδασξέ σε καὶ τέχνω ἰατρικῶ, καὶ τὴνδε
 πλὴν ἐπιστήμω τοῖς πάθειν ἀντεστράτευσε.
 εἰ τεύθει μεμάθηκας τῆς μὴ φαινομένηων πα
 θημάτων εἰδέναι διαφορῶν, καὶ τῆ κινήσει τ'
 σφυγμῶν, πυρετῶν ἐπιτάσεις καὶ αἰέσεις
 γνωρίξην, καὶ εἰσβολῆς, καὶ ἀκμῆς, καὶ παρα
 κμῆς

κμῆς ἐπιγνώσκην καιρὸν, καὶ θανάτου περὶ
 ραῦ γνώσκωτα. καὶ τῆς ἐνοχλοῦσης ὕλης
 εἶδος γνώσκην, καὶ ταύτῃ περὶ φέρειν τὰ
 πολεμῆν πεφυκότα. καὶ τὴν μὲν ὕγραν, ξη-
 ραίνην. τὴν δὲ θερμὴν, καταψύχειν. ἐκ πυ-
 ρου δὲ καὶ ἐκ θερμαίνην τὴν ἐψυγμένην. ἐκ
 φορῆν δὲ τὴν πλημμυροῦσαν, ἢ ἐμεπκοῖς,
 ἢ περὶ σικκοῖς φαρμάκοις, ἢ τῇ τομῇ τῆς φλε-
 βῶν. καὶ τίς αὖ ἐφίκοιτο λόγος ἢ τῷ πλῆθει
 τῆς παθημάτων, ἢ τῷ πλῆθει τῆς ἰαμάτων.
 πολλὰ μὲν γὰρ τὰ τῇ φύσει τῷ σώματος πολε-
 μουῦτα, πολλὰ πλάσια δὲ τὰ τούτων ἀλε-
 ξιφάρμακα. πολλὰ γὰρ ἐφεύρει ἡ τέχνη ἐπι-
 σφάπτει πλεμῆν πεφυκότα. τούτου χά-
 ριν ὁ ποιητὴς καὶ βοτάνιστος πολλὰς οὐκ ἐδω-
 δίμοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀχρήστοις εἰς ἐδωδὴν
 τῇ γῆ βλαστῆσαι περὶ τάξι, ἐπειδὴ πρὸ οὐ-
 μόνης τροφῆς, ἀλλὰ καὶ θεραπείας εἰδεῖς
 ἐσμὲν οἱ ἀνθρώποι. τούτῳ τοιγαροῦν τὰς μὲν,
 ἡμεῖς ὀφθαλμοποιούμεθα. τὰς δὲ, τῷ ἀλόπων ἐδίδ-
 τα ἰατρὰ. τὰς δὲ, ἰατρῶν συλλέγοντες
 παῖδες, τὰ ἀλεξίκακα κατασκυάξοις φάρ-
 μακα, καὶ τὸ εἰς ἐδωδὴν ὀλίθειον, ἀλεξίκακον
 γίνεται φάρμακον. μὴ δὲ ταῦτά σε τοιγα-
 ροῦν εἰς κατηγορίαν τῆς περὶ νόσου κινείτω.
 οὐ γὰρ ἔκαστον εἰς οὐφθῆμια τῷ ἀγνωμόνων

τὴν γλῶτταν καλεῖ. ἀλλὰ γὰρ ἔοικα τοῖς ἐν
 πελάγει νηχομλίοις, καὶ πανταχόθεν πύρι-
 κλυχομλίοις καὶ κύμασι, καὶ τῶν ἡπειρον κα-
 ταλαβεῖν ἐπιθυμοῦσι τὸ πλάγισ, τὸ τῶν
 τεχνῶν ὁφίασ κατατολήσας, καὶ φιλονει-
 κῶν μὴ διαφυγεῖν τῆς ἐπιόντων ἐπιθυμίας
 οἰόντων κυμάτων τὴν προσβολὴν, ἀδὲ δὲ-
 τὸ τέλος δραμεῖν, καὶ ὡς ἀκτὴν θαλάσσιαν
 καταλαβεῖν. τὰς ἀλλὰς τοῖνυ ἀπάσας
 καταλιπὼν, ὡς τὴν χρυσματικὴν βασιλῆν
 μαί τῷ λόγῳ, ἢ τῆς ἀλλων ἕξι λογιωτόρα,
 καὶ ἐμπρέπουσα τῷ ζώῳ τῷ λογικῷ. αὐτῇ
 τοῖνυ ἕξουρε μὴ σοιχείαι, καὶ ἀριθμῶ πύρι-
 εῖσε, σωέξουξε δὲ ταῦτα περὶ ἄλληλα, καὶ
 συλλαβῶν συζυγίας εἰργάσατο. εἶτα δύο καὶ
 τρεῖς κατὰ ταυτὸ σωάφασα συλλαβὰς, τῶν
 ὀνομάτων ἐδίδαξε τὴν ἀνάγνωσιν. σωθεῖσα
 δὲ ταῦτα καὶ ἕξουφῆνασα, μίαν τὴν λόγου τὴν
 ἀρμονίαν εἰργάσατο. εἴτε ὕθην βίβλοι μυρία
 λόγων ἀρχαίων ἐπλήσθησαν. αἱ μὲν, ἰδρῶν καὶ
 θείων καὶ μυστικῶν. αἱ δὲ, τῶν ἕξουθεν παιδείας.
 ἢ ποικιλίας μέτρων, καὶ ὀνομάτων κάλλι, καὶ
 σωθήκης ἀρμονίας τῶν μυθῶδες συγκαλύπτου
 σα, τέρπει μὲν τὴν ἀκοίω, ὁ πῶλον δὲ τοῖς οὐσε
 βέσι κατὰ τῶν τῶν ἀσεβείας ἵνεταί σοφίμων.
 οὐδὲ τῶν τῶν ἐπισήμης ἀπόντες ὁμιλοῦμεν

ὀνομα-
 τῶν

ἀλλήλοις. καὶ οἱ πολλῶν ἡμῶν ὁδὸν ἀφῆσθαι
 κόπας, καὶ πολλοὺς σταθμοὺς εἰ μέσῳ διατειχί-
 ζόντας ἐχόντας, πέμπωμεν ἀλλήλοις διὰ χει-
 ρῶν τὰ τῆς ἐνοίας κινήματα. καὶ ἀργεῖ μὲν ^{κινήμα}
 ἡ γλῶσσα, εἰς πρῶτον ὄργανον τῷ λόγῳ, ὑποσφ- ^{τα}
 ρεῖ δὲ τῷ λόγῳ ἡ δεξιά, ἢ μὲν χειροποιεῖ ἐν
 κάλαμον, ἐγχαράττει τῷ χερτῇ τὴν πρὸς τὸ
 θέλον διάλεξιν. καὶ γίνεται ὄχημα τῷ λό-
 γῳ, οὐκ ἐπιτόμος ἢ γλῶττα, ἀλλὰ χεὶρ ἀσκή-
 σασα τῷ χρόνῳ τὴν τέχνην, καὶ τῆς ποιητικῆς
 τὴν σωθῆναι ἀκρίτως ἐκμαθεῖσα. τούτου
 χείρ ὁ ποιητῆς ριαιύτας ἡμῖν ἐτεκτήνατο
 τὰς χεῖρας, εἰς πέντε δακτύλους διεχισμέ-
 νας, ἀντέταξε δὲ τῆς τέσσασι τὸν μέγαν. οὐτε-
 γὰρ οἷόν τε ἦν ἐνὶ ἴσοις διακειμένους δακτύ-
 λους, πανθόδαπν ἐέργειαν ἐέργεισθαι. νῦν
 δὲ τῷ μεγάλῳ τοῖς ἄλλοις ἀπικειμένου, καὶ
 γραφίδα μάλα ῥαδίως κατέχμεν, καὶ σκα-
 πάνιον, καὶ δίκυλλαν, πρίονά τε, καὶ σκέπη-
 νον, καὶ σφύραν, καὶ πυράγραν, καὶ πάντα
 ὅσα τέχνης εἰσὶν ὄργανα. θεωρήσας βίβρατον
 διὰ τῷ λόγῳ ὄσης πᾶσι τὴν δημιουργίαν τῆς
 ἐνοίας ἀπήλαυσας, ὅπως σοι τέχνας ἢ
 ἐπισήμας οὐ μόνον εἰς εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ εἰς εἰ-
 ρην ἐδωρήσατο πολλῇ φιλοτιμίᾳ πᾶσι
 τὴν σὴν χρῆσθαι μετὰ βραδείαν, ὅσῃ σοι κεχά-

εἶσαι φοραὶ ἀγαθῶν, ὅπως θυμήρησαι τὸν
 βίον ταῖς ἀπὸ τῆς τεχνῶν πραγματεύεται
 χρείαις, ὅτι οὐ μόνον τῷ χρεῖαι, ἀλλὰ καὶ
 τὰ πέρα τῆς χρείας ἐπιρρῆν πανταχόθι
 ἐμηχανήσασθαι, ἐκβαλε τῷ ἀχαρείαι τῆς
 γλώττης, δίδαξον αὐτῷ δύφημειν, ἕως τὰ
 γῆθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσαι αὐτόν. μάθε
 ἡαλ. ρλν » βοαῖ μετὰ τῆ προφήτου. ἐθυμασώθη ἡ γῆ
 » σιστοῦ ὅς ἐμου, ἐκραταώθη, οὐ μὴ δύναμαι
 » πρὸς αὐτήν. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα,

Αἰμήν:

Ἀπδείξεις ἐκ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων
 ἕως ταύτης. λόγος ἐ.

Ση τῆ ποιητῆ τῆς ὅλων ἡ πόλι
 τῷ ἡμετέρῳ φύσιν κηδεμονία,
 ὅ οὐ μὲν ἴσε σαφῶς ὡ φίλοι καὶ
 διασῶται, καὶ τῆς τῆς λόγου
 διδασκαλίας οὐ δεῖσθε, τὰς γὰρ
 πηγὰς τῆς δι' ὀργισίων διηνεκῶς ἐκείθι δεχόμενοι,
 εἰς δύναμιν ὡ χρηγῶ τ' ὕμνον προσ
 φέρετε. ἐπειδὴ δὲ ἔτι πολλὴ ἀναληθία
 νοοῦντες, τῆς θείων οὐκ ἐπαιδάσσονται διω-
 ρεῶν, ἀλλὰ τοῖς θεοσδοτοῖς ἀγαθοῖς ἐκρυ-
 φῶντες, ἀχαρείσαι κατὰ τῆς πεποιηκότος φω

καὶ ἐρυγγάνοισιν, ἀναγκαίως ὁ λόγος καὶ τῶν
 κτίσιν σὺν τῇ χειρὶ πολλῶν πρὸς ἰννοσῆσας, καὶ τῶν
 φύσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς μέτρον πρᾶξατος,
 ὑπέδειξε καὶ ἐκάστω μορίῳ καὶ τῆς κτίσεως, καὶ
 τῆς ἡμετέρας φύσεως τὸ θεοῦ τῶν πρᾶξιν
 εἰαργῶς μάλα περὶ φαινομένην. καὶ τεχνῶν
 δὲ ὀλίγων τῶν ὁμοίων καὶ τῶν χρεῖαν
 δήλιον πεποιήκεν, ὧν ὁ νοῦς ὁ ἀνθρώπῳ δὴ
 ρετῆς ἐγλήθη. τὰς δὲ, φιλοσοφίας εἰεκεῖ
 καὶ φυσικῆς διρημίας, ζωγραφικῆς φημι
 καὶ πλαστικῆς, ἀγαλματουργικῆς καὶ χρυ-
 σοποιτικῆς, ὀφθαλμολογικῆς καὶ πομπάνων μυ-
 εῖων διρημίας, ἐκὼν παραλέλοιπε. περὶ δὲ
 τούτοις, καὶ τὰς πέρα τῶν μέτρον πολυπρα-
 γμοσύνας, ἀστρονομικῶν λέγω καὶ γεωμετρι-
 κῶν, ἀριθμητικῶν τε καὶ μοιστικῶν, ἧς ἐργασ-
 κατακλήθων τῶν ἀκοῶν καὶ μετὰ φέρων, καὶ
 τὰς τῆς ψυχῆς διαθήσεις εἰς ὃ βούλεται μετὰ
 βάλλειν. καὶ τῶν μετὰ ἀθυμοῦσαν, εἰς θυμη-
 δίαν χαλαῖν. τῶν δὲ κεχαλασμένην, σύνθετον
 καὶ ἀνορεῖαν ἐργάζεσθαι, ταύτας καὶ τὰς
 ὁμοίους ἐκὼν ὁ λόγος πρὸς ἔλιπε, καὶ μήκος φού-
 ρων, καὶ στωβρίας φρονιζῶν, καὶ τῆς διανοίας
 τῶν ἀκούοντων τῶν τέχνων ἐκάστης θεωρίας
 ἐπιτρέπων. ῥᾶδιον γὰρ ἐκ τῆς εἰρημίας ἀφορ-
 μάς εἰς κατανοήσιν τῆς πρᾶξι φησὶ τῶν πρᾶ-

λαβεῖν. Ἀλλ' ἴσως ἂν εἴποιεν οἱ τ' οὐδ' ἔργετην
 ὑμνεῖν οὐκ εἰδότες, συκοφαντεῖν δὲ μεμαθη
 κότες, ὡς οὐ μόνον τῆ φύσει τῆς αἰθρώπως
 τῆς τεχνῶν τῶν οὐρεσιν ὁ ποιητῆς ἐδωρήσα
 ρ, ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν καὶ τῆς πῆλυων τὸ σμικρό
 τατον γλίος τὰς μελίτῆας, πολιτικὸν καὶ
 κοινωνικὸν αἰρουμλίαν βίον, δὲ δὲ τῶν ἀ
 θέντων τῶ κέντρῳ καὶ τῶν πολιτικῶν, ἀμοι
 βαδὸν δὲ καὶ κατὰ τάξιν ἐκ τῆς σίμβλων
 ἀπαιρούσας, καὶ τὸν ἀέρα διαπύρῳσας,
 καὶ ἄλση καὶ λειμώνας καὶ λήια ἐπι
 ξακούσας, καὶ τὸ χροῶδισ καὶ χρεῶδισ συλ
 λεπούσας, καὶ σφῆς αὐτὰς φορτιζούσας, καὶ
 ταῖς τε ἀγκύλαις τῶ αὐχένι τὰ φορτία πε
 εἰλάθεισας, καὶ οὕτως εἰς τὸν σίμβλον ἐπα
 νιούσας, εἴτα οἰκοδομούσας τὰ κηρία, μήτε κα
 νόμος μήτε γνώμονος δεομλίαν, καὶ τὰς τε γω
 νίας ἴσας ἀλλήλαις ἕως πάντων γραμμι
 κῶν ἐπιστήμων ἐργάζεσθαι, τὰ τε τῆς ζίχων
 ὑφάσματα, καὶ τὰ τῆς μέλιτος διαφράγμα
 τα λεπτὰ μάλια καὶ ἕτερα καὶ ὑμνωδῆ δεμει
 σθαι, καὶ τῶν ὑγραν τῆς μέλιτος φύσιν τῆς λε
 πτοῖς τούτοις, καὶ συχνοῖς διατειχίσμασι
 οὐ μάλια σωέχειν, εἴθ' οὕτω τῆς γλυκέων τῆ
 μέλιτος ναμάτ' τὰ δοχεῖα ἀνάπλεα ποιεῖν.

τετ: τίριούτον φασὶν ἐτεχνάσατο τῆς ἀνθρώπων

κοκκιμαρισιόε

ἡ φύσις, εἰς φοιτητὰς καὶ διδασκάλους διηρη-
 μένη, καὶ πόνῳ πολλῷ ἢ χρόνῳ κατορθοῦσα
 τὴν τέχνην, οἷα τῆς μελιτῆων τὸ φιλόπονον
 καὶ φιλόκαλον γένος, οὐκ εἰς διδασκάλους ἢ
 φοιτητὰς μεμβρισμένον, οὐδὲ ἰμάσι καὶ ῥά-
 βδοις τὴν τέχνην δεδιδασμένον, ἀλλ' ἔμφυ-
 τον ἔχον καὶ αὐτοδίδακτον τὴν ἀμήχανον
 ἐργασίαν, ὑφαίνει τε τὰ κηρία, ἢ πληροῖ τὰ
 δοχεῖα, οὐ μέτρων, οὐ κείρων, οὐ γωνιῶν δεομέ-
 νη. καὶ τὰ δοχεῖα πληροῖ, οὐκ ἀκροφλίβρασα
 βόρυσσας, οὐδ' ἑτέρῳ καρπῷ λυμανομένη,
 ἀλλὰ τῆς δρόσου τὸ λεπτόν ἀρυομένη, ἢ τοῦ
 μέλιτος φιλοτεχνούσα τὴν φύσιν. φέρει τοί-
 ναι ἕξ αὐτῆς τὴν κατηγορίαν τὴν ἀκροφλίβρασα
 ὑφαίνωμεν, κομμητῆ γὰρ οὐπετῶς ὑφ' ἑαυτῆς
 λυθῆσεται. αἰ γὰρ μελιτῆαι τὸν πολλὸν ἐκεῖ-
 νον καὶ δίφυστον πόνον, καὶ τὸν ἄριστον δὲ κηρί-
 στον τῆς πόνου καρπὸν, τῆ φύσει τῷ ἀνθρώπῳ
 προσφέρουσι. καὶ οἷόν τινας οἰκέται ἕπο τῆ
 νόμου τῆς δεωπτείας ἀναγκαζόμεναι, καὶ
 τῆς οἰκήσεων ἕξιασι, ἢ τὸ χρειῶδες συλλέγου-
 σι, καὶ ἀχθοφοροῦσαι διατελοῦσι, καὶ αὐτοῦ
 δαίως οἰκοδομοῦσι, καὶ τῆ μέλιτος ἐπιείσασαι
 τὰ νάματα, ὡς πρὸς τινὶ δημοτέρῳ σήμαντα
 καὶ σφραγίδας ἐπιβάλλουσι, καὶ οἷόν τινας
 δασμὸν ἢ φόρον ὡς βασιλεύουσι διηνεκῶς τοῖς

ἀνθρώποις χρητοῦσι. τί οὖν ὦ ταλαίπωρε
 συκοφαντεῖς; καὶ τὸν φόρον καρπούμνος,
 τὸ φόρου τὸν πράκτρα βλασφημεῖς, καὶ τοῖς
 ἀλλοτείοις πόνοις ἐπενρυφῶν, τὸν τούτων
 χρητὸν λόγους ἀχαίσεις κατὰ τοξοῦεις; οὐ
 μόνον δὲ τὸ τῆς φιλοπονίας αὐτῆς δρέπη
 καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἕτεραν ὠφέλῃαν εἰτεύθει
 θυγαῖς. πρῶτον μὲν γὰρ μακρῶν ὄσων ἀγα
 θῶν ἡμόνοια πέξιος, καὶ ἡλίκων καρπῶν
 τυγχάνει δημιουργός. πολιτικὸν γὰρ βίον
 μιμείται τὰ σμήνη τῆς μελιτῆων. οὐδὲν πα
 ρ' ἐκείναις ἴδιον, ἀλλὰ κοινὸς ὁ πολοῦτος, ἀ
 μέριτος ἢ κτήσις. οὐκ ἔχουσι δῆλας, οὔτε δικα
 σῆμα, οὐδὲ π' ἀδικουσιν ἀλλήλας, οὐκ ἐθίμ
 νται τὸ πλείονος, πρὸς μόνῳ ἐπιμόνος διά
 κεινται τῷ ἐργασίᾳ, διὸ καὶ τὸ κηφῆνας,
 ἔξω τῆς πυλῶν ἀπελαύνουσιν, ὡς πονεῖν οὐκ
 αἰετὸν μίσις, ἀρτῶς δὲ τὸν ἀλλότειον αἰαλί
 σκοντας πόνον. μισοῦσι πολυαρχίαν καὶ δη
 μοκρατίαν, εἴα ἔχουσιν ἡγεμόνα, ἐκείνῳ πεί
 θεσθαι θίλον αὐταῖς. καὶ τούτων ἕκαστος
 δρῶσιν ἢ πάχουσιν, οὐ λόγων ἐπαύουσαι, οὐδὲ
 νόμοις αἰαγνώσκουσαι, οὐδὲ πρὸς διδασκά
 λους φοιτῶσαι. οὐδὲ μία γ' παρ' ἐκείναις β
 φωτόρα τῆς ἕτερας, οὐδὲ πλείονα οἶδε τῆς
 νεωτέρας ἢ πρεσβυτέρας. πᾶσαι δὲ ὁμοίως

ἕκαστα τῆς εἰρημνίων μετῆσιν, οὐκ εὐλοπικῆ
 γνώσει, ἀλλ' εὐτὴ φύσει λαβοῦσαι πρῶτον τοῦ
 ποιητῆ τῆς ὕλων τῶν φιλόπρονον ἐκείνῳ καὶ
 φιλόκαλον ἐργασίαν. σοὶ δὲ τούτων ἕκαστος
 ὠφελείας ἕποδισι, μανθάνεις γὰρ παρὰ
 τῆς ἀλόγων ὀλογικῶς, τὸν μὲν ἀρῶν ὡς βλα-
 βερὸν ἐδελύπτεσθαι εἶον, τὸν δὲ τῆς ἀρετῆς
 πόνους προθύμως μετὰδιώκειν, καὶ πανταχά
 θει τῶν ταύτης ἐρανίξεσθαι κτήσιν. ἀρχὴν,
 τῶν μὲν οὐ προσῦθαι, ἢ κισα ζητεῖν, τῶν δὲ
 προσγνομνῶν, ὀρθῶς καὶ δικαίως οἰκοδομεῖν.
 κοινὰ τὰ ὄντα νομίζειν. προξέναι τοῖς δεο-
 μνῶσι τῶν τούτων ἀπόλαυσιν. τοῖς μὲν γὰρ οὐ
 φρονοῦσι, καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς φύσεως ἀκῆ-
 ρατον διασώξοισι, ἀρκεῖ πρὸς διδασκαλίαν
 ὁ ἔμφυτος λόγος, τοῖς δὲ ὄντων διαφθεῖρου-
 σι, καὶ θηριώδη βίον προελομνῶσι, ἐν ἀρπα-
 κτικόν τε καὶ αἰμοβόρον, ἔλεγχος ἀληθείας
 προκείται τῆς ἀλόγων ἠδύτακτος πολιτεία.
 τῆς τοιγαροῦν προμηθύμνος ὠφελείας
 ὁ ποιητῆς, φισίκοῖς πσι πλεονεκτήμασι διε-
 κόσμησε τῆς ἀλόγων τὰ γλῆν, ἵν' ἔχῃς κἀντε-
 θεῖ τῶν ὠφέλῃαν καὶ πρῶτον. καὶ τούτου
 μάρτυρος ὁ σολομών, παρακελευόμενος τοῖς παρ.
 λέγων. ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὡς ὀκνηρὸν, καὶ ξή-
 λων τὰς ὁδοὺς αὐτῆ. ἢ προξέναι πρὸς τῶν

- » μέλιτταν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ὄσι, τήν τε ἐρ-
 » γασία ὡς σεμνίῳ ποιεῖται. ἧς ἑὸν πόνου,
 » βασιλεῖς τε καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίαν προσφέ-
 ρονται. μαρτυρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τῆς ὀλωκ
Ἰδρε. η'. » θεός, ὁ γὰρ τῆς περφήτου λέγων. φυγῶν κῆ τέττιξ
 » κῆ χελιδῶν, ἀγροῦ σκουθία, ἐγνωθῆναι καιροῖς
 » εἰσοδῶν αὐτῆς. ὁ δὲ λαός μου, οὐκ ἐγὼ τὰ
Κεφ. α'. » κείματα κυείου. κῆ πάλιν ὁ γὰρ Ἡσαίου. ἐγὼ
 » βοῖς ἐν κτησάμνῳ, καὶ ὄνος τῷ φάτινῳ τῆ
 » κυείου αὐτῆς, Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἐγὼ, καὶ ὁ
 » λαός μου ἐμὲ οὐ σωῆκε. κατηγορεῖ θίνῳ τῆ
 λόγῳ τε μνημνίων τὰ φισίκα τῆ ἀλόγων πλεο-
 νεκτήματα. τῷ τῷ χέρον ὀλοφυρέμνῳ ὁ περ-
 φήτησ, καὶ τραγῶδῶν τῆ ἀνθρώπων τῷ εἰς
 » ἀλοπῆα μετὰ πῆωσιν ἐβία. αὐτῶν πρὸς εἰ τι-
Ψαλ. μη' » μὴ ὧν οὐ σωῆκε. πῆρασιν ἐβλήθη τοῖς κτη-
 » νεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. ὁ γὰρ
 ἑὸν ἑὸν μῆν, λύκοις προσαγορεύοισι. ἑὸν δὲ,
 λέοντας εἰσεβύοντας. ἑὸν δὲ, κύνῃσ τῆ τρο-
 φέως καὶ θυλακτοῦντας. ἑὸν δὲ, δαμάλῃσ πα-
 ροιστρῶσ. ἑὸν δὲ, ὄφεις, καὶ ἐχιδνῶν γληνῆ-
 ματα. ἑὸν δὲ, ἀπίδας βυούσ τὰ ὧτα, καὶ
 ἐπιδῶν οὐκ ἀκουούσας. ὡς πῆρ δὲ τοῖς πονη-
 ροῖσ ἢ θεσι τὰς τῆς θεῶν προσηγορίας ἐπέ-
 θεσαν, οὕτω ταῖς ἀπλαῖς καὶ ἀκακοῖσ
 ψυχῆσ ἐκ τῆ ἐπαινουμνίων ζώων τὰς προση-

γρέιασ τεθείκασιν. ἐστὶ γὰρ δύρεϊν καὶ πύρισε
 ραὶ κὴ ρυζόνα τῆ ἀπλότητι τῆ πέσεως κεκοσ
 μηλίην περσαγορεύειν ψυχῶ. τούτω πῶ
 περσρήματι καὶ τῶ ἐκκλησίαν ὁ νυμφίος ἐν
 τῶ μουσικῶ τῆσ ἀσμάτων περσαγορεύει βι-
 βλίω. καὶ πέρβατα δὲ τὰς δὲ πειθεῖς κὴ τῆ
 » ποιμνίος ἐρώσας ὄνομα ἕξ ψυχῆς. Τὰ πέρβα **Ιωαν. 1^ο**
 » τὰ γὰρ φησι τὰ ἐμὰ τῆσ φωνῆς μου ἀκούει,
 » καὶ πνώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ἔποτ
 » ἐμῶν. κὴ πάλιν. ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὼ ὁ καλός.
 » ὁ ποιμὼ ὁ καλὸς τῶ ψυχῶ αὐτῆ τίθησιν
 » ἔποτ τῆσ περβάτων. κὴ ἐτέρωθι. σῆσει γὰρ
 » ἀμνοῖσ ἐκδεξιῶν, γὰρ δὲ εἰφοῖσ, ἐξ δὲ ὠνύ-
 » μων. καὶ ἀθροῖσ δὲ πάλιν, γὰρ ὑψιπετεῖς, κὴ
 » τῆσ γῆινων ἀπηλαγμείοισ, καὶ τὸ τῆ ψυχῆσ
 » ὄμμα καθαρὸν κεκτημείοισ, καὶ τῆ μουσικῶ
 » σώματος ἐθελείοισ, ἐν τοῖς ἰδροῖς διαγυγε-
 » λίοις ὠνόμασε. πῶτὶ γὰρ τῆσ κατὰ τὸν τῆ ἀνα-
 » σάσεως καιρὸν εἰς γὰρ οὐρανοῖσ ἀρπαξομείων
 » ἀγίων διαλεγόμενος, ἐπήγαγε λέγων, ὅπου τὸ
 » πῶ μ' ἐκεῖ στυαχθήσονται οἱ ἀθροῖ. **δὲ δὴ λησ **ματθ.****
 » τοίνω ἐκ τῆ εἰρημείων, ὡς ἡμῶν χείρ ὁ ποιη **κ δ'.**
 » τῆσ καὶ ταῖς μελίτῆαις, καὶ τῆς ἀλλοῖς ἀλέ-
 » γοις ἀπασι φυσικῶ ἵνα πλεονεκτήματα δέ-
 » δωκε καὶ δικίμω, ὡς αὐ ἡμεῖς πανταχόθεν
 » τῶ ὠφέλειαν συλλέγωμεν. αὐτίκα τοίνω

ποδὶ τῆς μελιτῶν, καὶ ἔτ' ἄλλοις δρεπόμεθα
 κέρδος, διδασκόμεθα γὰρ τῆ τῆς ἐπιστημῶν ἢ
 τεχνῶν οὐδέσιν, μὴ νεανιδύεσθαι, μὴ δὲ μέγα
 φρονεῖν, μὴ δὲ τὴ φύσιν ἀγνοεῖν, ἀλλὰ γινώ-
 σκην ἐν ποιητῶν, καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀναφέρεις
 τῆς ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. ἵνα δὲ μὴ ἀλύωμεν
 καὶ δυσχεραίνωμεν, ὡς κοινωνοὶς ἔχοντες τῆς
 τέχνης, καὶ μηδὲν τῆς ἀλόγων διαφέροντες,
 ἡμῖν ἔδωκεν ὁ ποιητῆς ἐν τῆς μελιτῆουσι-
 κῆς φιλοποιίας καρπὸν, ἵνα ἅμα ἢ ἐν γασ-
 τρῶν ἡμῶν αὐχένα τῆ κοινωνία τυπώσῃ τῆ τέ-
 χνης, καὶ τῆ τῆς κοινωνῶν δουλεία ψυχαγω-
 γήσας, ἀχρεοποιήσῃται ἐλυποῦν. τί τοίνυν
 ἀλγεῖς ἀνθρώπε τὰς μελιτῆας φιλοτεχνού-
 σασθῶν; καὶ γὰρ ὁ ἐκεῖνων πόνος, σὸς ὑπάρ-
 χει καρπός. καὶ αἰ μὲν, πονοῦσι, σὺ δὲ, τ' ἀχρὸς
 τῆς πόνων ἀχλαύεις χλιδῆς. καὶ ἀράχνης
 δὲ τῆς λεπτῶν ἐκεῖνων καὶ ἀφανῶν νημάτων
 εὐέφυσε τὴν τέχνῃ, ἵνασε διδάξῃ πῶς δεῖ
 θηροῦειν τῆς ὀρνίθων τὰ γένη. καὶ ἐκεῖνος
 μὲν γὰρ πλέκει τὰ θήρατρα, οὐχ ἔσθ' ἄλλοθεν
 τὴν τέχνῃ δεδιδασκεῖται, ἀλλὰ τὴν φύσιν
 ἔχων διδάσκαλον. σὺ δὲ λόγον εἰσικὸν ἔχεις,
 καὶ ἐπ' ἀδείγμα περὶ κείμνον θηρῶν, εἰ-
 δη μυσία δικτύων ἐμηχανήσω. καὶ κωλύει
 μένου τὸν τύφον καὶ τὴν ἀλαζονείαν, ἐσμι

κρότατον ἐκεῖνο ζωόντιον, λόγου δὲ χάριτι πρε-
 ρηκός τινι τῷ παραδείγματος χρείαν. ψυχα-
 πωγῆ δέ σε πάλιν τὸ τῷ θηράων ποικίλον,
 τὸ μὲν γὰρ ἀρχέτυπον, εἰ, μυρία δὲ τὰ μιμή-
 ματα. πῆλωσις μὲν γὰρ, νεφελοθηλία ἐμνηχε-
 νήσω, καὶ ταύτην εἰ ἀμφοιλαφέσι χωρίοις πι-
 γνύς, τῆ περὶ τὸν αἶρα τῆς θηράων ὁμοιώ-
 σει, κλέπῃ εἰς τῆς ὀρνίθων τινι αἰάθουσι. λαμ-
 βαίης δὲ σωδρῶν εἰς ἀγραν, ἢ τῆς διώξεως
 φόβον, ἐξελαυνόμενα γὰρ τὰ θηροόμενα τῶ
 ὀρνίθων, καὶ εἰ τεύθει καὶ κείθει εἰς τὰ θη-
 ρατρα σωδούμνα διημαίνοντα τῶ διώκον-
 τας, καπιδεῖν ἀκερβῶς οὐκ ἰσχύει τὰ πρῶτα
 πα. εἶτα τοῖς σωεχῶς τεταμνίσις ἐπιπῆ-
 μνα δικτύοις, πῆριπίπῃ εἰς βρόχοις. καὶ
 ταῦτα μὲν αἶρα κρεμαυῖς, θηροόμενα τῶ ὀρ-
 νίθων. Εἶ τῶρα δέ τινι τούτων πάλιν σεγανότε-
 ρα μεμηχανήται περὶ τινι αὐτῶ τούτων τῶ
 ζώων ἀγραν, ἢ τῆ γῆ μὲν ἐφαπλοῖς, βόθρον
 δὲ ὀρύθων, ὕδατος τῶ πηλοῖς, χειροκῆτος
 δὲ ὀρνίθων ἐπιπῆς τοῖς δικτύοις, ἵνα τῆ ὀψῆ
 καὶ τῆ φωνῆ τῶ ὁμογενεῖς ἐφελκύνονται.
 εἶτα τῶ μὲν ὕδατος ὀρωμλίου, τῶ δὲ ὀρνίθων
 φθῆ γχομλίου καὶ φαυνομλίου, οἱ μὲν, ἐπιπῆ-
 ται, σὺ δὲ τῆ τέχνη χρώμλιος, εἰ τὸς αὐτῶ τῶ
 δικτύων ποιῆς. Εἶ τῶρα δὲ πάλιν ἐξούρηται

μηχανή, πρὸς τετραπόδων θήραν. ἀερίπεδοναι
 μὲν γὰρ καὶ ποδαίγραι καὶ ποδοστρόβαι, γὰρ ἐλά-
 φοισθ' θηρόδοισιν. ἀέριυδοὶ δὲ, συνάγροισ' καὶ δορ-
 κοῖσ' καὶ λαγωοῖσ'. βάραιθρα δὲ καὶ τοιαῦτα
 μηχανήματα, τῆσ' θηρίων τὰ ἀγριώτατα.
 οὐκ ἠέρεσε δέ τι τῆσ' πετεινῶν καὶ κτηνῶν ἢ
 φύσις εἰς θήραν, ἀλλ' ἠέδη καὶ τῆσ' θαλαππίων
 κατετόλμησας ζώων, καὶ κύρτοισ', καὶ πάνα-
 γρα, καὶ ἀμφοβληστρα, καὶ σαγίνασ', καὶ ὅσα
 τοιαῦτα σκευάσας, τῶν νηκτῶ φύσιν ἀερίδους,
 καὶ τῶν ἔσπεβρύχιον, τῆ τέχνη μετέωρον φέ-
 ρεις, καὶ γὰρ τῆσ' ὑδάτων τροφίμοισ', θηρόδους.
 καὶ χερσαῖοσ' ὄν, ἀνάγεις παρὰ σαυτὸν γὰρ
 ἐν βυθὸν ἔχοντας εἰδιδάκτημα. καὶ τὰ μυρία
 τῶν ἰχθύων γλῆν, σοὶ πρόκειται εἰς ἀχλάουσι,
 καὶ ἀλιουτικῆσ' τοῦτ' πῆρεχούσης τῶν
 χρείαν. μὴ δύναιτο δυσχεραίνης ὄρων ἀεράχιλω
 τὰ λεπτὰ νήματα ὑφαίνοντα, κερδαίνεις
 μὲν γὰρ ἐκείνου, εἰ μὴ μέγα φρονεῖν, ἀλλὰ τὸν
 κοινὸν δημιουργὸν αἰνυμνεῖν. ψυχαγωγῆ δὲ
 πάλιν, ὄρων ἐκείνον ἐμπίδας καὶ κώνωπας
 ἀερίδουσ' τα, καὶ τὰ τοιαῦτα ζώουσι, σαυτῶν
 δὲ καὶ πῆλωσ' τῆσ' ὀξυτάτων τῆσ' θοῆσ' πῶρι-
 γνόμενον, καὶ τῶν νηκτῶ καὶ ἔσπεβρύχιον
 φύσιν τοῖσ' τοῖσ' μηχανήμασιν εἴκειν ἠναγκασ-
 μέλην, καὶ τῆσ' πεζῶν τὰ γλῆν τοῖσ' τοῖσ' νόμοις

πειθόμενα. μὴ κρίνω δύχεραίνης, ὡς πῆδρῶν
 ἐσθημῶσ, εἰληχας γὰρ σοφίαν ἔποχίριον
 τῷ ἔποπῆδρον φύσιν ἐργαζομῶν. ἔχεις δὲ
 καὶ νοῦ, πῆλυῶν ἀπάντων, μᾶλλον δὲ καὶ
 αὐτῆσ τῆσ ἀνέμων ὀξύτρον. εἴδα γὰρ αὐνοῖ
 ση, ἐκείσε πῆαχρῆμα γίνεται. καὶ εἰ τῷ σώ-
 ματι καθέργμῶσ, κῆ τῆ γῆ περσδεδεμένος,
 οὐρανόν τε πῆριπολεῖ, κῆ τὰ εἰ οὐρανό κῆλ
 λη, κῆ τὸ οὐρανό ἔπορβαίνε, κῆ τὰ ἔπορβῆ κεῖ
 νον φαντάξε, κῆ τῷ οἰκουμῆν πῆρινοσεῖ,
 κῆ ἔθνεσι μυείοις συγγίνεται, κῆ κρίσ πόρρωθεν
 οὔσι τῶ θίλων περσδιαλέγε. τί τοίνω ἀλ
 γώεισε κῆ ἀνιᾶ τῆσ ὀρωμῶν πῆδρῶν ἡ σῶρη
 σις, τοιαῦτα πῆδρᾶ νοητὰ κῆκτημῶν; οὔτω
 ῥαδίως τῶ ἔποπῆέρον πῆριγινόμῶν; οὔ πῆε
 ρωθῆν ἔχεις τὸ σῶμα, ἀλλὰ τῶ ἀδροπόροισ ὀρ
 νιθασ τῆ θοῶσ θηροῖσι. ταύτη σωδργῶ
 κεχρημῶσ, ταῦρον ἰσχύι κῆ κέρσιν ὡπλισ
 μῶν, ἔποξυρῶν ἀγεις, καὶ δουλούειν ἀιαγ
 κῆξεις, καὶ πόνοις διηνεκέσιν ἔποβάλλεις,
 ἀρουραν τέμνῶν, ἀμαξαν σύρῶν, τὰ κρίσ ἀχθο
 φοροῦσι τῆσ κτηνῶν ἀδύνατα μῆαφέρεν, οἰκο
 δόμοις μετακομῶζειν τὰς ὕλασ. καὶ σὺ μὲν
 κελούῶσ, ὁ δὲ, τὸν ξυρῶν ὑπέρχεται, καὶ τῆσ
 ξούγλης ἀνέχεται, καὶ τῆσ τῆσ κερᾶτων ἐπι
 λαμβάνεται χρεῖασ, καὶ τῷ σῆν διημαίνει

φωνῶν, καὶ τῆς ἰσχύος εἰς διάφορον οὐκ ἐπίσταται, ἀλλὰ τῷ λίαν ἀδυνεστώτῳ ζώῳ δουλεύειν ἀνέχεται. τοῦτο γὰρ ῥώμης σωμαίων ἀμείνων ὁ λόγος. οὗτος, ὄνον καὶ ἠμίονον καὶ κήμηλον ἀχοφορεῖν κελεύει, καὶ κήθηται μὲν ἐπίστρεπόμενον τῷ εἰρημνίων ἔκαστον, αἰίσταται δὲ κελεύόμενον καὶ τοῖς φορτίοις βαρυνόμενον. καὶ ταῦτα μακρῶς ὁδοιπορίας εὐχόμενον, ἀνέχεται τῆς ἀλγυνόντων, καὶ τοῖς βαρύνουσι πείθεται, καὶ περσοφόροισιν μὲν δέχεται τὸ χιλὸν, λιμῶν δὲ πεζόμενον, οὐκ ἀταβοᾷ τῆς κτημνίων, τίς γὰρ τῆς δουλείας ὄρος πρὸς τῆς φύσεως ἔμαθε. οὐ γὰρ οὐκ καὶ μόνη τῶν κηδεμόνων ἡ φωνὴ, καὶ τὰ λίαν ἰσχυρὰ τῆς ζώων δεδίπτεται. σὺ δὲ τῆς κτίσεως ἀπάσης δεσπότης καταφρονεῖς, καὶ λαμβάνεις ἐκ τῶν ἀλόγων εἰκόνας ἀφορμῶν ὠφελείας, οὐδὲ θέλεις ἔπειτα τῆσθε τῶν κυνῶν, καὶ ἰκετεύεις αὐτὸν, οὐδὲ φέρεις οὐτάκτως τὰ ἀρετὰ φορτία, ταῦτα γάρτοι ὁ δεσπότης ἐπέθηκεν, ἀλλὰ σκιρτᾷς καὶ τυραννεῖς, καὶ φεύγεις τὸν ζυγὸν ὡς ἀπειρόζυγος μόχθος, καὶ οὐκ ἀνέχῃ τῶν χαλινῶν, ἀλλὰ τούτω ἀχρηστῶς, δραπέτευεις καὶ φέρῃς κατὰ κρημνῶν, καὶ τὸ ἔμφυτον ἠνίοχον κατασύρεις. οἳ δὲ τούτω καλῶς ταύτην δουλείαν ἠγάπησαν, καὶ τῷ δεσπότη

Ζηκῶ

πικρῶ κὴ θερμῶς κὴ γλυκύναιως ἐξώθησαν ἔρωτα,
 πολλῶ καὶ ἀπὸ τῆς ἀλόγων εἰλικυσοῦν τῶ
 ὠφέλῃαν. διὸ κὴ ἐν φασμοῖς, δι' αἰὸς βοῶσιν
 ἀπαντες. κτηνώδης ἐγνόμην πρὸς αὐτοῖς, καὶ—καλ 06
 » αὐτῶ πάντες μετὰ σοῦ. ὡ γὰρ κτήνη πρὸς ἀλλή
 σίως ἢ γουμνίῳ σοίφησιν ἐπομαι, οὐ πολυπρα
 γμονῶν εἰς ποίαν ἀγεις ὁδὸν, οὐδὲ πρὸς ἰδρυ
 ζόμενος ταύτης ἐβραχὺ καὶ μακρὸν κὴ ἐπί
 πονον, οὐδὲ δυσχεραίνω ταύτης ἐσειὸν καὶ
 πρόσαντες καὶ ἀμφοτέρημινον. πέπεικα γὰρ
 ἐμαυτὸν, ὡς ἀγαθὸς ὢν, ἀγαθῶς ὁδηγήσεις.
 τούτου χάριν ἐπί τῶς ἀλλοῖς ἀπασιν, ἐξετασι
 κός τις εἰμὶ, καὶ λοπκός, κὴ κείνην τὸ δέον ἐπί
 σαμαι, καὶ φύγειν ἐλυποῦν οἶδα ἄφως,
 σοῦ δὲ ἀποντος, ἐξῆσθαι φράσας ἐκείνῳ ὡς λο
 γικῶ, τῶ κτήνοισ' μιμουμαι ἐδύπειθις, καὶ
 τοῖς ἀλλοῖς ὢν λογικός, κτηνώδης γίνομαι πα
 ρὰ σοί. διαστῆναι τῆς σῆς οὐ χωρίζομαι σπου
 σίασ', ἀλλὰ διαπαντὸς εἰμὶ μετὰ σοῦ, ἐπειδὴ
 τοῖς σοῖς ἵχνεσιν ἐπομαι, καὶ ὡς χαλινῶ πείθο
 μαι, καὶ ὡς ἀν' ἀγῆς ἀγρομαι. ἢν δὲ λείασ',
 ἢν δὲ παχίαις, ἢν δὲ σενῆς, ἢν δὲ πλάτειας
 μεξαναγῆς. θαρρῶ γὰρ σοῦ τῆς σοφίας. πισύω
 τῆς ἀγαθότητι. οἶδα γὰρ τῶ ὄντι ὅσο καλέσ
 τε καὶ ἀγαθόν, ὅπρ' αὐτὸς ἐδηλήσῃς. τῶ
 σαύτῳ οἱ κερδαίνην εἰσδότες κὴ ἐκ τῶ ἀλόγων

¶

ἔχουσιν ὠφέλῃαν. ὁρῶν καὶ σὺ τοιγαροῦν πει
 θόμηνά σοι τὰ γλῆν, πείθου ὡς δούλά σοι ταῦ
 τα πεποιηκότι. αὐτός σοι τῆς ἵππων ὑπέταξε
 τὰς ἀγέλας, καὶ γαυραδνταῖ ἵππων λαμ
 βάνων, καὶ φέρειν ἐπιβάτιω οὐκ ἐπισάμνον,
 τῆ τέχνη μῦαρυθμίστης, καὶ ῥῦτε θράσους
 ἔλδου θροῖς, τὰ τε σκιρτήματα παύτης, καὶ τὸν
 εἰς ὑψος τεταμένον αὐχένα, καμπυλοφθῶς
 ἐπικάμπτεις, καὶ κἄτω νόδον πῖρασκούαξις
 τὸ πρῶτον, καὶ ῥυθμὸν διδάσκεις βαδίσμα
 τος, καὶ ὁπλῶν μετὰ θροῖν οὐ τακτον, καὶ θρό
 μον ὀξυὸν ὅταν δέη, καὶ χειροήθη εἰν ἀγελαῖον
 ποιῆσ, καὶ τῆς σῆς ἀνέχεσθαι χειρὸς καὶ φω
 νῆς ἀναπείθης. ἀνέχεται ἴου καὶ μασίγων, ὁ
 πολλῶ σοι κρείττων καὶ ῥώμη καὶ τάχει. φέ
 ρει σου τὰς ἀπειλάς, καὶ δίδει, καὶ δίδων θρα
 τῶ δουλείαν ὁμολογεῖ. οὐτός σοι καὶ θροῖν
 πισσω θροῖν, καὶ πολεμοῦν πισσω γωνίξε
 ται, καὶ κατὰ τῆς αὐτοπάλων μετὰ ῥύμης χω
 ρεῖ. καὶ φεύγειν ἐθελήσης, δειλιῶν μετὰ βάλ
 λης θράσους καὶ ῥέπεται καὶ φεύγει, καὶ
 σὺν τάχει φερόμενος, τῆς διακόντων ἔλδου θρο
 ῖ. καὶ οὐτε κατὰ μετώπου φάλαγγος ὁρ
 μαῖν κελδομένοσ, ἀπειθεῖ, οὐτε θραπέτευον
 ἐπιταπτόμενος, ἀντιλέγει. ἀλλ' εἴα εἶδεν ὄρον
 σωτηρίας, τὸ ἐπιβάτου εἰν νόμον. καὶ τί λέγω

ἴσπον, καὶ ὄνον, καὶ κήμηλον; ἤδη γὰρ σοὶ
 κῆλέφασ τῆς χερσαίων ζώων εἰ μέγιστον ὑ-
 πακούειν ἐθέλει, ὁ καὶ τὰ μέγιστα τῆς δύν-
 αμιν ἀνασπάσαι περὶ ῥίξαι τῆ περνομαία δύ-
 νάμηνος. καὶ οὐ λογίζεται τὴν ἰσχὺν, οὐκ ἐν-
 θυμείται τὴν ῥώμην, οὐχ ὄρα τὸν ὄγκον τῆ
 σώματος, ὡς γηλόφοισ ἕνας τῶ μεγέθει με-
 μείται, ἀλλὰ τῆς σῆς δεσποτείας ἀνέχεθαι.
 κῆ σὺ μὲν κηδήμηνος ἐπιτάτῃεις, σὲ γὰρ καλῶ
 τὴ φύσιν, ὁ δὲ, ποιεῖ εἰ κελδύμηνον. καὶ ἔ-
 μαθὸν δὲ τῆς θεωρίας πρὸς τῆς θεωροῦντ
 δέξεται, σοὶ ὄρα τὴ περνομαία οἷόν τινι λα-
 βίδι κεχημλίος ὄρεγει. ὄρα σοὶ καὶ πολε-
 μοῦν τι στωαγωνίξεται, καὶ πολλοῖς ῥξότας
 ὑπὸ τῆς ὤμων δεχόμενον οἷον ἀχρῆνος πύρ-
 του βάλλειν ὄρα ἐναντίοισ πρᾶσκουάζει, καὶ
 ταῖς φάλαγγξιν ἐπιόν, δεδίτῃεται καὶ ῥήγνυ-
 σι ῥαδίως, καὶ ὄρα ὄπλίτας σκεδάννισι. μὴ
 τοίνυν δυχεραίνης μικρὸν ἔχων εἰ σῶμα, ἀλ-
 λά σκόπησον ἡλίκα τούτω ζῶα δουλούφην ἀνέ-
 χεται, καὶ ἐν ἑσπετάξαιτα περθύμως ἀνύ-
 μνησον, καὶ δῆαυ εἰ δὲ ὄρα, χείρ ὁ μολόγη-
 σον ὡ ποιητῆ. τῆς γὰρ ψυχικῆς σου περμηθού-
 μηνος σωτηρίας, μέγα σοὶ λίαν οὐ πρόριτέθει
 κε σῶμα, ἵνα μὴ κατ' ἀμφω πλεονεκτῶν εἰς
 τὴν διαβολικὴν ἀλαξονείαν ἐκπέσης. εἰ γὰρ

και μικροῦ σου τῷ σώματι οὐκ ὄντος, μέμνησθε,
 και λυτῆρας κατα τῷ κτίσαντος, τί οὐκ ἀνέ-
 δραβας, εἰ και ὄχι τὸ μέγεθος ἔλαβες; νῦν
 δὲ, ἡ μὲν βραχύτης διδάσκει σε σωφρονεῖν, καὶ
 γνωρίζει τὸν πηλητῶν, τῷ δὲ λόγου εὐδωρον,
 τὸ βραχὺ πᾶσα μυθεῖται τῷ σώματι, διὰ τοῦ
 του γὰρ ἀγχο και φέρεις τῆς ἀλόγων τῶν φύ-
 σιν, τὰ ποιμνία, τὰ αἰπόλια, τὰ σφοδρία,
 τῆς ἵππων τὰς ἀγέλας, καὶ μήλοισ νομάδας
 ἀχοφορούσας, τῶν μικτῶν τῶν ὀρνέων και ἡμιό-
 των φύσιν. και τὰ μὲν εἰς θοίνωσοι περὶ κῆται,
 και πολυτελῆσοι ποιεῖ τῶν ζάπεσαι, καὶ παν-
 τοδαπῆν σοι πραγματεύεται τῶν χλιδήσ,
 παντρίων ἐσθημάτων χρηστοῦντά σοι τὰς ὕλας,
 τὰ δὲ, σιτηγεῖ και ξυλοφορεῖ, και τῶν ἀλλων
 ἀναγκαίων μερακομίζει τὰς χρείας. κύνες οἱ
 μὲν, σωθηρῶσιν. οἱ δὲ, συμποιμαίνουσιν. οἱ
 δὲ, φύλακες γίνονται τῆς οἰκίας. τῆς τούτων
 ἀγρυπνία. θαρροῦτες οἱ ποιμνίες, ὕπνου με-
 ταλαγχανοισί, τῶν τοῖσ ἔχοντες σωδρῶσ,
 ὀλίγοι πολλὰ νέμειν ἀνέχον τῶν πρέβατα. περὶ
 κινδυνεύειν γὰρ οὐ μόνον τῆς δεσποτῶν, ἀλλὰ
 και τῆς πρεβάτων ἀνέχονται, και τῆς ποι-
 μνίων ἐπιδμαχοῦσι, και τοῖς λύκοις διαμά-
 χονται περὶ θυμῶσ, και πῆσοκόμνοι, φύγειν
 ἀγληνάσ οὐκ ἀνέχονται. τῆ δὲ ὕλακῆ, ὄχι

ποιμνίασ' εἰς ἐπικουρίαν καλοῦσι. καὶ ταῦτα
 ὁ κύων θραῦ, ἔκ' ἔχων λόγον διδάσκαλον, ἀλλὰ
 φροῖκῃ ἔνι πλεονεξία κεκοσμημένος. οὗτος
 ἰχνύσαι θήραν ἔσπεκων γέτου κελευόμε-
 νος, καὶ τῆσ' ὀσμῶν ἀντιλαμβάνεται, καὶ ταῦ-
 ταις ὄιον ἰχνησίπιοι κατ' ἀκέρβαν ἐπόμενος,
 οὐ πρότερον ἀφίσταται, ἕως οὐ δύρη τὸ θήρα-
 μα. δύρων δὲ, καὶ ρῖσ' ὀδοῦσι καὶ ρῖσ' ὀνυξιδή-
 σαις, οὐ μὲν λαμβανίφ τῆσ' θήρασ', ἀλλὰ σῶον
 φυλάτῃ τῶ πέμφαντι, καὶ ἀλογίᾳ δουλεύων,
 γνωρίζει τὴν δεσποτείαν, καὶ οὐκ ἀνέχε-
 ται σωδινεῖμασθαι τῶ κεκτημένῳ εἰς θήρα-
 μα. εἰ δὲ καὶ μείζον δύροι θηρίον, καὶ τῆσ' οἰ-
 κείαν ἔσπεκων ἰσχὺν, ὄιον σύαχρον, ἢ ἄρ-
 κτον, ἢ πῖ τῆσ' τοιούτων, φυλάτῃται μὲν τῆσ'
 χαυλιοδόντων τῆσ' πεσβολιῶ, μάχεται δὲ
 καρτέρως. κατὰ δὲ τῆσ' νότων συνεχῶς με-
 ταβαίνων, πειρᾶται κατέχειν σὺν ἀσφαλείᾳ
 τὸ θήραμα, καὶ τῆσ' σφοδρᾷ διαμάχῃ, φυγεῖν
 οὐκ ἔσθ'. τῆσ' γὰρ συνεχί πεσβολῆ μὲν εἰσέφε-
 ρσαι συνεχῶς εἰς θηρίον ἀναγκάξων, μὲν κα-
 τὰ χώραν ποιεῖ, καὶ εἰς θηροῦ τῆσ' ἀναμείφν.
 εἶτα ἐκείνος ἐπιδύων, τοῖσ' ἀκρῆσ' τέχνησ' ὀ-
 πλοῖσ' σωδινεῖσ' κεκτημένος, οὐ πετῶσ' μάλα
 καὶ ῥαδίως λαμβανίφ τῆσ' θήραν. Καὶ μή μοι
 πῖς τῆσ' δὲκόλων εἰς ἀπλογίασ', οὐ λυπῶν

τας κύνας ἐν ταῦθ' αἰς μέτρον ἀγαγέτω, καὶ
 τὸν λακτίζοντα ὄνοισ', καὶ τὰς δακνούσας
 καμήλους, καὶ τὸν κερατίζοντα ταύρου.
 ὀλίγα γὰρ ἐκ πολλῶν φύτοις πῶριπίπῃ τοῖς
 πάθει, καὶ λίαν αἰαγκαίως. γνωεῖς γὰρ
 διὰ τούτου, ὡς οὐκ αὐτόματοσ ἢ ἡ τούτων
 ἔπεται φύσις, ἀλλὰ τοῖσ' τῶ ποιητῶ νό-
 μοσι πειθομένη καὶ μαρτυρεῖ τὰ τῆσ' οἴσ' ἡ-
 γεμονίας ἀφωιδντα, καμήλος δακνούσα, καὶ
 ταῦρος κερατίζων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. πάν-
 τα γὰρ αἰὸμοίως τὴν σὴν διέφυγε διαποτεῖαν,
 εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐκάλυε νόμος. ὡσεὶ ἡ τούτ' ἀτα-
 ξία, οὐταξία σοι γίνεται πρὸς ἕκαστον, καὶ τὰ φύ-
 των σκιρτήματα, τὰ δὲ πάει σκιρτήματα.
 καὶ τυραννόμενος ἔπὸ τούτων, μανθάνεις
 μὴ τυραννεῖν, ἀλλὰ τὸν διαπότιω γνωεῖς γὰρ.
 τούτου χάριν καὶ θεράσασθ' αἰσίου, καὶ ἔρπει
 ὁ ποιητῆσ' ἐδημοῦργησε γλῶσση, ὅπως τοῦ νεα-
 νικὸν καὶ θρασὺ παιδαγωγῆσ' πρὸς ἀρετὴν,
 καὶ φόβω τῆσ' θηρίων, εἰσ' χρείασ' καταστή-
 σ' τῆσ' θείασ' ἐπικουρίας. τὸ γὰρ τούτ' εἶδος
 ἐπικείμενον, καὶ νύπῃονσε διηνεκῶσ, καὶ κεντοῦ,
 εἰσ' προσευχὴν διεγείρει, καὶ καλεῖν εἰσ' συμ-
 μαχίαν τὸν ἐπίκουρον αἰαγκαίως. αἰτεῖν δὲ
 τὴν ἐπικουρίαν ἔπὸ τῆσ' χρείασ' κελούμε-
 νος, θεράσασθ' ἀπὸ τῆσ' ἀνάγκησ' εἰν ἐπαμύνασ'

νάμλιον. προσεβούην αἰαγκάξῃ, ἵνα τῆς ἐπι-
 βούλων διαφύγῃς τὴν λάβω. ἀναυδύσῃ κῆ
 ξητεῖς τὸν κηδεμόνα, τῆς λυποῦντων τῶν ἀ-
 παλλαγῆν ἐπιποδῶν. καὶ γίνεταί τοι οὗτος
 ὁ φόβος ποδηγός πρὸς θεόν. ἵνα δὲ μὴ διηνε-
 κῶς τῷ δέει τούτῳ βαλλόμενος, λυπηραὶ βιά-
 σῃς ζωῆν, πόρρωθεν ταῦτα κατόκισε. τῆς
 μὲν γὰρ ἰοβόλων τῶν φύσιν, χρηματοῖς ἕσιν ἐγ
 κατέκρυψε, καὶ ταῖς ἕσιν ἕσιν καταδύσειν
 εἰ διαταῖσθαι πεποίηκε, οὐκ ἐπιρέφασ' αὐ-
 τοῖς ἀδεῶς κατὰ τῶν ἀνθρώπων χωρεῖν, ἀλ-
 λά κρύπτεισθαι μὲν αἰεὶ, φαίνεσθαι δὲ ὀλιγά-
 κως κελεύσασ, καὶ φαινόμενα φύγειν τῆς ἀν-
 θρώπων τῶν θεῶν, καὶ δάπνη πινῶν δεσποῖ,
 νομοθετήσασ, λαβᾶσθαι δὲ μάλα ὀλίγους κῆ
 ὀλιγάκως, οὐκ ἄρχοντα μάχης, ἀλλ' ἀμωό-
 μνα. οὐδὲ γὰρ αὐτὸν ἐδείσαμεν, εἰ παντελῶς ἀ-
 πείραστος αὐτῆς ἡμετέρῃ φύσις μεμνήκει. τῶν
 δὲ τετραπόδων θεῶν τὰ γλῆν λόχμασ οἰ-
 κεῖν, καὶ ῥαχίασ καὶ χώρασ αὐτῶδεῖς, καὶ
 παντελῶς ἀνθρώπων ἐρήμοισ' ὅ τ' ἅπαντος
 προσέθηκε κηδεμών. εἰς νομῶν δὲ αὐτοῖς, καὶ
 » ρὸν ἀπένεμε τῶν νύκτα. ἔσθου γὰρ φησι σκό-
 » τος, κῆ ἐγλύσθαι νύξ. εἰ κὺ τῆ διελεύσεται πάντα καλ. ργ
 » τα τὰ θεῶν τῶν δρυμοῦ, σκύμνοι ὠρυόμενοι
 » τῶν ἀρπάσαι, καὶ ζητήσαι πρὸ τῶν θεῶν βραδ

» σιν αὐτοῖς. ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ σιωπήθη-
 « σαν, καὶ εἰς τὰς μαύσρας αὐτῶν κοιτάθη-
 » θηται. ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἑδί τὸ ἔργον
 » αὐτῶν, καὶ ἑδί τῶν ἐργασίαν αὐτῶν ἕως ἑσπέ-
 ρας. εἶτα θαυμάσας τῶν θείαν οἰκονομίαν
 » ὁ περὶ τῆς βοῆς. ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
 » σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ὅτι δὲ
 μὴδὲ τῶν τῆς ἀμαρτίας πῆρῆσθυσιν, καὶ ταῦ-
 τα τῶν τῶν ἀνθρώπων ἠρνήσαντο δεσποτεῖαν,
 πάλαι δὲ ὑπέκειτο, καὶ τῶν δουλείαν ὑφίστα-
 το, μαρτυρεῖ μὲν Ἀδάμ ὁ γενάρχης, ἀπασι
 τὰς περὶ τῆς θείας θέμενος, καὶ μήτε δείξας, μή-
 τε φυγῶν, μήτε βλάβην τινὰ παρὰ τοῦ τῶν
 δεξάμενος. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ δεύτερος τῶν
 αὐτῶν φύλαρχος, ὁ παντὸς τῶν γένου-
 σων θῆρας, ὁ μακάριος νῶε, οὐ μόνων τῶν ἡμέ-
 ρων ζώων, ἀλλὰ καὶ τῶν λίαν ἀγριωτάτων
 νομῶν ἐν τῇ κιβωτῶν γινόμενος. καὶ ἐν αὐτὸν
 μόνον καὶ ταῦτα καὶ κείνα κατὰ ταῦτα ποι-
 μάνας, καὶ τὰ σαρκοφάγα ποιφαγεῖν ἀ-
 ναγκάσας. καὶ μαρτυρεῖ σῶς καὶ ἄρπιοι
 φυλαχθεῖς, ὁ τῶν κερδῶν ἀειθμός. μαρτυ-
 ρεῖ δὲ καὶ ὁ μέγας Δανιὴλ, λέοντι μὲν θοίνῃ
 πῆρῆσθεις, κατὰ πλῆξας δὲ αὐτῶν τῆ τῆς
 ἀρετῆς ἀσραπῆ, καὶ τῶ τῆς θείας εἰκόνος
 χαρακτηρῆ λίαν ἐκδειματώσας. ἐπειδὴ γὰρ

εἶδον ἐν τῇ εἰκόνι τῆ ἀρχετύπου ἃ μίμημα
 λίαν ἀκραιφνέος καὶ πεφυλαγμένον, ὡμολό-
 γησαν τὴν δουλείαν, καὶ τὴν θηρωδίαν ἀπέ-
 θεντο, καὶ τὸν Ἀδάμ ἐκεῖνον ὄραν ὑπελάμ-
 βανον, τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς περὶ τοῦ
 εἴωσ' ἐπιφύτα. οὕτω τῆ μακαρίου Παύλου
 τῆς ξύλων τὸν φάκελον εὐφρυνὸν προσφέρων
 τὸς τῆ πυρᾶ, καὶ τὸ τῆ αἴρος κρυμῶδες κε-
 ραίνυτος τῆ τῆ πυρὸς ἐπικουρία, ὁ τοῖς ξύ-
 λοις ἐγκεκρυμμένος ἔχισ, ἔφυγε μὲν τὸ πῦρ
 ὡς ὀλέθριον, ἤψατο δὲ τῆς ἀριστολικῆς χειρὸς,
 ὡς πρὸ ἀμωμόμενος ἔπαρ' ὧν ἔμελλε πείσε-
 σθαι. οὐχ οὐρανὸν δὲ τῆς ἀμαρτίας τὸ χαλα-
 ρὸν καὶ ὑπεῖκον, ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς τὸ στεγα-
 νὸν ὄψλον καὶ ἀεὶ ἀγέος, ἀπεπήδησε μὲν πα-
 ραυτίκα οἷον πτερόεν καὶ ἀντιτύπων ἀκον-
 τιστῆν, καὶ περὶ τὸν ἀκοντίσαντα πάλιν ἐ-
 πανελθὼν, ἐχώρησε δὲ κατὰ τῆς πυρᾶς, ὡς
 πρὸ δίκασ' ἢ τὸ λημὸς εἰς πρᾶτ' ὀμνος,
 ὅτι κατὰ δεσποτικῆς χειρὸς ἐχρήσατο τῷ θυ-
 μῷ. τῆς θηρίων τοιγαροῦν τὰ γλῆν, ἱμάσι καὶ
 ῥάβδοις καὶ παιδαγωγκαῖς ἔοικε παιδείαις,
 αὐταὶ δὲ τοῖς μὲν ἤδη τελειωθείσι, καὶ τὴν παι-
 δικίῳ ὑπεξελαθούσιν ἡλικίῳ, λίαν εἰσὶν οὐκ
 ταφρόνητοι. τοῖς δὲ νηπίοις ἔπι τὰς φρεσίας,
 ἀγὰν εἰσὶν ἀναγκαῖαι καὶ χρήσιμοι. καὶ κα-

εἶδον ἐν
 τῇ εἰκόνι

πράξ.
 κν'.

ἀ. πρὸς
Ζυμ. ἀ.

» Ἰά πρὸρ δικαίω νόμος οὐ κείῳ, κατὰ τὸ θεῖον
 » ἀφ' ὅσον, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις,
 » ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βε-
 » βήλοισι, παρσαλοῖσι, καὶ τοῖς ριούτοις, οὕτω
 καὶ τῶν θηρίων ἢ φύσις οἷόν τις παιδεία πρὸ
 κείται τοῖς ἀνθρώποις. οὐ μὲν δὲ δύκολοισ' πρὸς
 ἁμαρτίαν, ἐκδειματοῦσα καὶ δεδιπτομένη.
 Ἐπιθετὴ δὲ τῆς ἀρετῆς τροφίμων, καὶ Ἰά πρὸρ
 τις παιδεία κατὰ φρονεῖται. καὶ ντεῦθεν τοι-
 γαροῦν τὴν τῆς θεοῦ κηδεμονίαν δύρων, καὶ τὴν
 παντοδαπὴν αὐτῆς προμήθειαν κατὰ μαθῶν,
 παῦσαι μὲν ὁμίλοισι συκοφαντῶν, ὕμνοις δὲ
 τὸν δὲ γέτιω ἀμείβου. πῶς μὲν γὰρ οὐκ ἄρ-
 ῶν τὸν μὲν γραμματιστὴν ἐπαινεῖν, εἰς και-
 ρὸν μάστιγοῦντα τὸν παῖδας, καὶ τῆς ῥά βδω-
 πῶ ῥαθυμίαν ἐξελαύνοντα, καὶ τῶ ἱμαίτι
 παγίαν τῶ σοιχείων ἐπιθέντα τὴν μνήμην,
 καὶ ἱατρῶν δὲ χρεῖν ὁμολογεῖν, οὐ μόνον ὅταν
 σιτία καὶ ποτὰ προσφέρῃ τῶ κάμνοντι, ἀλ-
 λ' ἠνίκα αὐτὴν τέμνη καὶ καίη, καὶ πολεμῶ τῆ νό-
 σῳ, καὶ τὴν ἰατρὴν ἐπέσω φοραὴν ἐπέχη, τὸ δὲ
 θεῖον βλασφημεῖν μὲν πλείονος σοφίας καὶ
 μείζονος ἐπιμελείας τῆς ψυχῶν προμηθεύ-
 μνον, καὶ τῆς χρηστίας τῆς ἀγαθῶν, καὶ τῶ δὲ
 τῆς μασίτων τὰ τε σοιχεῖα τῆς ἀρετῆς ἐκπα-
 δούοντα, καὶ τὴν νόσον τῆς κακίας προῖσι-

ξον ἀνάσπωντα, καὶ ἀκραιφνή τ' ψυχῆς πλὴν
 » ὑγείαν πραγματευόμενον, παῦσον ῥίνην πλὴν Υαλ.
 » γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χίλη σου τὸ μὴ Λγ'.
 » λαλήσαι βλασφημίαι. ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
 » καὶ ποίησον ἀγαθόν. βλέπε πλὴν πρόσε κηδε
 μονίαι, καὶ τὸν προμηθεύμενον ὑμνητὸν, ἵνα
 σου εἰδὴ γνωμον πρότι τὰς χεῖρας διαβάμε-
 νος, καὶ νῦν ἐπικλύσῃ τὰς δὴ οὐρανίας, καὶ τὸ
 ἐπηγγελμάτων ἀγαθῶν ἀξιόσῃ, ὧν καὶ ἡμεῖς
 τύχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ἡ
 δόξα εἰς τὸν αἰῶνα αἰῶνων, ἀμήν.

Ὅτι καὶ πλοῦτος καὶ πενία τῷ βίῳ

χρήσιμοι. Λόγος, 5'

» Οὐκ ἀκίς μὴ ἦδη μετὰ τὸ προφή Υαλ. 001
 » του τοῖς πρῶτομοῦσιν εἶπον, μὴ
 π π » πρῶτομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτά-
 » νοισί, μὴ ὑψοῦτε κέρασ, μὴ ἐπαί-
 » ρετε εἰς ὑψος εἰς κέρασ ὑμῶν, καὶ
 » μὴ λαλήτε κατὰ τὸ θεοῦ ἀδικίαν, ἀκυβέρνη-
 τον καταλιπεῖν αὐτὸν φάσκοντες ἢν πεποιθῆ-
 κε κτίσιν. ἀλλὰ τὸ ἀγνώμονασ, οὔτε οὐρα-
 νοὶ πείθοισι διηγούμενοι πλὴν δόξα τῷ θεῷ, Υαλ. 101
 οὔτε ἡλίου ἐκπορεύόμενος ἐκ πασοῦ αὐτῷ ὡς
 νυμφίος, καὶ τῷ τῶν ἐπικνουμένους καὶ

λαμπρότητι καὶ θερμότητι, οὔτε σελήνη ἀλ-
 λουμλίη, καὶ τὰ μέτρα τῶ χρόνου τεκταίνο
 μλίη, οὔτε ἀσφῆδες ἀνίχοντες καὶ δυόμνοι, καὶ
 τῶ μὲν τῆσ θαλάττης ξυναγοῦντες ὀλίτας,
 τῶ δὲ γηπόνουσι διεγείροντες εἰς ἀμνησίν καὶ
 σπερμάτων καταβολῶν, οὔχ ὥρων διαδοχῆ,
 οὔ φροπῶν μεταβολαῖ, οὔ νεφῶν ὀλίτες εὐ καὶ
 ροὶ καὶ κατὰλληλοι, οὔ γῆσ καὶ θαλάττης
 ὁμόνοια, οὔ ποταμῶν ῥέματα, οὔ πηγῶν νά-
 ματα, οὔ κερπῶν ἀφθονία, οὔ ζώων ποικι-
 λία καὶ χρεία, οὔ σώματος δημιουργία λογ-
 κῶ πρέπουσα, οὔ ψυχῆσ ἀθανασία καὶ σοφία
 εἰς σῶμα κυβερνώσα, οὔ τέχναι παντοδαπαὶ
 καὶ μυεῖαι, οὔ τὰ ναγκαῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ
 πόρρω τῆσ χρείασ πορίζουσα, οὔτ' ἄλλα ὅσα
 ὁ μεγαλόδωρος τῆ φύσει τῆσ ἀνθρώπων ὀση-
 μέρα προσφέρει. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπάντων
 ἀχλαύοντες, λυτῶσι καὶ μεμήνασι, καὶ πῶ
 πολλῶν ἐπιμέλῃσιν, ἀμέλειαν ὀνομάξουσιν, καὶ
 τὸν πλοῦτον ἡμῶν καὶ πῶ πένιασ εἰς μέσους
 προβάλλοντα, καὶ τῆσ ἀνωμαλίασ τῶ βίβ
 κατηγοροῦσι. Φέρε τοίνυν εἰς σοφῶσ ἰθύνον-
 τα τὸ σκάφος τῆσ οἰκουμένησ ἐπίκουρον τοῦ
 λόγου λαβόντες, τίς τε προβλήμασιν ἀπαν-
 τήσωμεν, καὶ τὰς ἀντιθέσεις διαλύσωμεν, καὶ
 πῶ ὑπ' αὐτῶν πλεκομένην κατηγορίαν, ἴσον

ἀράχνης ἀφιδείξωμεν. Τί δὴ ποτέ φασι, πλὴν
 τοῦσι μὲν τῆς ἀνθρώπων οἱ πονηρότατοι, καὶ
 μυρίοις πάντοθεν ἀγαθοῖς περιβρέονται, καὶ
 ἐξ οὐραίων ἐν βίον ὀδύοισι, καὶ λαμβάνουσι
 ἀδικίας ἐφόδιον τῶ πλούτου τὰ ῥύματα.
 ὕλη γὰρ ἡδὲ πορεία γίνεται τῆ τ' πλεονεξίασ
 φλογί, καὶ σωδρὸν τὸν πλοῦτον ἡ πονηρία
 λαμβάνουσα, μέψον ἀνάπτει πυρσόν. καὶ ἡ
 δύναμις τῆ βουλήσει περισγνομήν, ἀφόρη-
 τον ποιεῖ ἐ κακόν. οἱ δὲ τῆς ἀρετῆς φροντι-
 σαὶ, πενία συζῶσι, καὶ δυσκληταῖς ταλαι-
 πωροῦσι, καὶ αὐτῶν τῶν ἀναγκαίων ἀσπί-
 ξοισίν, ἀχμῶσι, ἐν πῶσιν, εἰς γῆν κεκύφασι,
 πῖροινῶται, περιπληκίζονται, μυρία ὅσα
 ἔσπυμνοισίν ἀλγεινά; οὐκοῦν πρῶτον αὐ-
 τῶν ἐρωτήσωμεν, τίνα ὄρον δὲ δαιμονίας εἶναι
 φασι, καὶ εἰ μὲν ἐν πλοῦτον φαῖεν, πῖραυτί-
 κας ἀφειδῆς αὐτῶν διελέγξωμεν. πῶς γὰρ
 δὲ δαιμονίασ δημουρῶς, ὁ τῆς ἀδικίας, ὡς
 φασι, σωδρὸς; εἰ γὰρ δὴ τούτου οἱ πονηρία
 συζῶντες, τὰς ὀφρῖσ ἀνασῶσι, καὶ τὰς γνά-
 θοισ φυσῶσι, καὶ ἐφ' ἵππων καὶ ὀχημάτων
 φρόμενοι, σοβοῦσι τῶ ἀγροαί, τοσοῦτον γὰρ
 ἄλλοισ ἔσπυφρονοῦντες, ὅσον αὐτῶν ἔσπυρο-
 ρᾶσαι περισήκει, ἀδικούσι, πλεονεκτοῦσι,
 τὰ ἀλλότεια σφετερίζονται, τῶν οὐ περισ-

κόντων ἐθείεται, τοῖς ἀλλοτείοις ἀγαθοῖς ἐν
 εὐφωσί, τὰς τῶν πενήτων ἐμπεριούον ἢ συμ-
 φορὰς, καὶ ταῦτα δρῶσι, τῆ δυνάμει τοῦ
 πλοῦτου χρώμενοι σωδργῶ, πῶς ὁ πλοῦ-
 τος ὄρος δύδαιμονίας καὶ δύκλειασ ἕπο-
 θεῖς; εἰ δὲ τὴν ἀρετὴν φαῖεν τῶν ἀγαθῶν
 ἐκείλινον, καὶ ἐν ταύτης θερμὸν ἐρασηλ
 καὶ σπουδαῖον ἐργάτιον ἐν τῆ ἀκροτάτῃ τῶν
 ἀγαθῶν εἶναι λέγουσι κορυφῆ, τί δὴ ποτε ἐν
 πλοῦτον ἀχβλέπιοι, καὶ οὐ πλοῦτου-
 τας ζηλοῦν ἀχκαλοῦσιν; εἰατία γὰρ ἐκ
 διαμέσου χρημάτων δύποία, καὶ ἀρετῆσ
 κατωρθωμάτων πδριουσία. ἐξετάσωμεν δὲ,
 κοινῶ ποιούμενοι ζήτησιν, ἐπίκουρον λαβόν-
 τες τῆσ ἀληθείασ ἐφῶς, ὅποια τῆσ ἀρετῆσ
 τὰ εἶδη, καὶ πῶς αὐτὴν ἔραδίως ἢ τούτ κτῆ-
 σις περσγέοιτο. οὐκοῦν ἀρετῶν μὲν, ὀειζόμε-
 θα, φρόνησιν, σωφροσύνην, ἀνδρίαν, δικαιο-
 σύνην, καὶ τὰ ἀχ τούτων γινώμενα, ἢ ἐν
 τούτοις πδριεχόμενα τῶν φιλοσοφίας μόρια.
 ἐξετάσωμεν τοιγαροῦν, τί δηλοῖ τῶν εἰρη-
 μλίων ἐκείσιν, καὶ ὅποιαν ἐχει διάνοιαν, ἢ δρ-
 μίωείαν, ἢ δύναμιν. οὐκοῦν φρόνησις μὲν ὄβρι-
 στὸς ἐν ἡμῖν λοπκῶν ἢ ἐγρήγορις, ὡς πδρ ἀμέ-
 λει πῶρα φροσύνη καὶ ἀφροσύνη πάλιν, ἢ φύ-
 του μέθη ἐκ τῶν παιδῶν ἱκτομλίη, καὶ οἷος

τις νεφέλη γνομένη καὶ πυκνουμένη, καὶ ἐπι-
 περατοῦσα καὶ σωροῦ αὐτὸν οὐκ ἔωσα τὸ
 δέον τῷ λογικῷ. τοιγαροῦν, ὑγεία φρόνησις
 ὀνομάζεται. Καὶ σωφροσύνη δὲ πάλιν περ-
 ατορομένη, τῷ τῶν παιδῶν ἔλουθῆσαν. σῶν
 γὰρ πάλιν καὶ ἀρτίον τῷ λογικῷ τὸ φρόνη-
 μα κερτημένη, χαλαρὰ μὲν τὰ πάθη, καὶ ἄπορ-
 ρεῖ, καὶ σκεδάννυται, καὶ εἰς φλεγμαῖνον αὐ-
 τῆς διαλύεται, φέρεται δὲ οὐτάκτως ὡς τῶν
 ἵππων ὁ ἠνίοχος νοῦς. τῷ τῶν παιδῶν τοίνυν
 οὐτάξια, καὶ τῷ ἠνίοχου τῷ ὑγείαν, σωφρο-
 σύνη ὀνομάζομεν. Ἀνδρία δὲ καλοῦμεν,
 τῷ δικαίαν τῶν θυμοειδῶν κινήσιν. ὡς ἄρα αὐ-
 πάλιν θρασυτήτα, τῷ ἀδικόν τε καὶ ἀτα-
 κτον. Δικαιοσύνη δὲ, τῷ ὀρθὴν τῆς ψυχῆς
 ἡγεμονίαν, καὶ τῶν ὑψηλῶν παιδῶν τῷ συμ-
 μερίαν, τῷ γὰρ ἐπιθυμητικῷ καὶ θυμοειδῶς ἢ
 πρὸς εἰς λογικὸν ὑαρμοσία, καὶ ἢ πρὸς ἀλλήλας
 ὑκρασία, τῷ τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν πράγμα-
 τέυεται κτήσιν. Ἐπειδὴ κρίνω τίνα τὰ τῶν
 ἀρετῆς μῦθα μεμαθήσμεν, καὶ ποίαν ἔκα-
 στον ἔννοιαν ἔχει καὶ δύναμιν, φέρε πάλιν ζη-
 τήσωμεν, πῶς ταῦτα εἰς βουλόμενον διασε-
 εἰν κατοροῦσαι, πλούτω χρώμενον σωδρ-
 γῶ, ἢ τῷ πενίαν ἐπίκουρον εἰς τῷ κτήσις
 λαμβανόντα. ἀλλ' ὁ μὲν πλούτος πολλοῖς

ἐπιθυμητικῶν

ἔχων θορύβοισ' καὶ φροντίδας παντοδαπὰς,
 καὶ τεικυμῶν εἶδη μυρία, ἐπίβουλός ὄστις
 ἀλλ' οὐκ ἐπίκουρος ἀρετῆς. πῶς γὰρ αἴ τις κα-
 τορδῶσειε σωφροσύνην δεινέκως γαστριζόμε-
 νος, καὶ συμποσίοις περιστετικῶς, καὶ συσί-
 πια κατὰ σκδυάξων, καὶ σιβάσι, καὶ τραπέξαις
 εὐαχολούμηνος, καὶ σιρποιοῖσ', καὶ ὄψοποιοῖσ',
 καὶ ποπάνων δημουργίῃσ', καὶ οἴνοισ' ἀνθοο-
 μίαισ', καὶ θιάλαισ', καὶ κύλικαις, καὶ ἐκπω-
 μάτων εἶδη παντοδαπὰ, καὶ ὄψων ποικιλίαν,
 εὐτὴ διακοίᾳ περιφέρων, καὶ χανδρὸν ἢ ἀκρα-
 ρον πίνων, καὶ πέρα τῶ μέτρου τὴν γαστέρα φορ-
 τίξων. καὶ τῶ μὲν λογικοῦ τὴν ἐγρήγορσιν κα-
 τασβενύς, αὐξῶν δὲ τῆ ὑλῆ τῶ παθῶν τὴν
 πυραύ. καὶ τὴν μὲν ἀκόλαστον ἠδονὴν αὐτῶ πλεί-
 στον ἐξάπτων, εὐν δὲ θυμὸν κατὰ τῶν διακο-
 νοῦτων εἰς ἀκμὴν πῶρα θήτων, καὶ δουλον τῶ
 παθῶν εὐν ἡγεμόνα ποιῶν, καὶ τῆς γαστρὸς ὑ-
 πηρέτω τὸν δεσπότην ἐργαζόμενος, καὶ εἰς
 ἀνδραποδῶδεις κατὰ σύρων ἐπιθυμίας εὐν
 τῶ ξώου τὴν ἡγεμονίαν. πῶρα τῶ πεποικώτος
 δεξάμηνον, καὶ ἀειχμαλώτον πῶρα δίδουσ' τοῖς
 ὑπηκόοις τὸν ἀρχόντα, καὶ κατὰ σύρεσθαι ἢ
 ἠνίοχον πῶρα τῶν ἰππων παρασκδυάξων, καὶ
 εὐν κυβερνήτην τῶ οἰάκων οὐκ ἐπὶ χεῖρας, καὶ
 ἀέπαν εὐσκάφος ἰθύνειν, ἀλλὰ τὰς εὐ παθῶν
 τεικυμίας

τεκνυμίας εὐδιδόναι βασιλεύουσας εἰ σκιά-
 φος, καὶ αὐτὸ ἕως βρύχου ἐργασομίας ;
 οὐκ ἔστι οὐδ' ὅριος οὐ μόνον φρονήσεως ἀμοι-
 ρος, ἀλλὰ καὶ πανρδαπαῖς ἀκολασίας περὶ
 κείμνος. Ἐπὶ γὰρ δικαιοσύνης τί δεῖ καὶ λέ-
 γειν, καὶ αὐτῆς τῆς ἀπιλεγόντων σωμολο-
 γούτων, ὡς ὁ τῆς πλείονος ἐπιέμνος κτή-
 σεως, ἀδίκου καὶ δικαίου διαφορῶν οὐκ ἐδέ-
 λει γνωρίζειν, ἀλλὰ τοῖς θιούτοις, ἀτακτα,
 ἀόριστα, ἀδιὰ κείτα πάντα. Ὅτι μὲν δὲ οὐδέ-
 διον πλούτῳ σωδργῶ κεχημλίσις κατὸρ-
 θῶσαι πῶ ἀρετῶν, καὶ τοῖς λίαν ἐριστικοῖς ἐά-
 διον ἐκ τῆς εἰρημνίων κατὰ μαθεῖν. Ὅτι δὲ ἡ
 πενία φιλοσοφία εἰσι σωδργῶς, καὶ οὐδ' αὖ
 ἄλλος τίς πῶ τελειοτάτην κατὸρ θῶσειε καὶ
 ἀρετῶν, αὐτίκα μαθησόμεθα. πρῶτον μὲν
 γὰρ τῆς ἀναγκαίων ἡσπάνις, ἕως κατὰ κλί-
 θεοῦται τῆ λογικῶν τὰ πάθη κατὰναγκάζει,
 καὶ φλεγμαίνειν οὐκ ἐὰν, καὶ κατὰ τῆς ἡνιό-
 χου σκιρτῶν, ὅτι τοῖς σφυφῶσι καὶ γαστριζομέ-
 νοις συμβαίνει. ἔπειτα, ἡ ψυχὴ τῆς πῶριπῶν
 φορτίων ἀπαλαττομνίη, καὶ τῆς ἐξωθεν φρον-
 τίων ἐλδοθῆρα τυγχάνουσα, καὶ ἡσυχίασ
 ἀπάσης καὶ γαλήνης ἀχλαύουσα, εἰς ἑαυ-
 τῶν νεδύκῆα, τὸ τε οἰκείον ἀξίωμα κατὰρα,
 καὶ τῆς ὑπηκόων παιδῶν πῶ δουλείαν γνω-

θ

εἰς δὲ καὶ τῆς ἡγεμονίας ἐχομένη, νομοθετεῖ
 τοῖς ὑπηκόοις τὴν οὐταξίαν, καὶ κωλύει δι' ἀλ-
 λήλων, ἀμφοτέρων τὴν ἀταξίαν. καὶ νῦν μὲν
 ἐπανίστησι τὴν ἐπιθυμίαν φλεγμαίνοντι τῷ
 θυμῷ, καὶ τὸ ζύτου σύντονον, τῆ ταύτης
 μαλακότητι διαλύει. νῦν δὲ μεματίθησι κατὰ
 ταύτης τὴν τῆς ἡμετέρας οἰκονομίαν, καὶ τῆ
 μάστιγι τῆς θυμοῦ συσέλλει ταύτης τὴν ἀδὴ δὲ
 πρὸς φοραί. σωδρζούσι δὲ πάλιν ὡς λοπκῶ
 πρὸς τὴν παθῶν οὐταξίαν οἱ πόνοι, ἡ γὰρ
 τῆς εὐδείας ἀνάγκη, πρὸς φιλοπονίαν ἐγεί-
 ρει, καὶ τῆς μὲν ἀναγκαίων ἡσπάνισ πρὸς φέ-
 ρει ὅσους πόνοις, ἡ δὲ τῆς πόνων ταλαιπωρία
 τὰ πάθη μαραινουσα, φλεγμαίνειν οὐκ ἔσθ,
 διαπανδσα τὰς ὑλας. τί τοίνυν ἀχρευσίς
 τοῖς δικαίοις τὴν πενίαν σωεξδουγκίην ὀ-
 ρῶν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄργανον διαβάλλει
 ὁμοιον ποιῶν, ὡσπερ αὖ εἴ τις θρόνου μὲν ἐ-
 παινωῶν, καὶ βράθρα, καὶ κλίνας, καὶ θύρας,
 καὶ οἰκοδομημάτων καὶ λήν, τὰ δὲ τῆς οἰκοδο-
 μου καὶ τέκνονος ὄργανα σκώπτων καὶ μεμ-
 φόμνος, τῷ σκεπάρνω, καὶ τῷ τερέρω, καὶ τοῖς
 ἄλλοις, δι' ὧν ἐκείνων ἔκτασον γίνεται. Ὅτι δὲ
 ῥᾶον ὄσθ πενία μάλλον, ἢ πολούτου τὴν ἀρε-
 τὴν κερδῶσαι, μαρτυροῦσι μὲν τῆς δὲ σε-
 βείας οἱ εὐφροίμοι, μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ πρ' ἔλ

λησι βούλοσ' ἔραται, καὶ τῷ τῆσ φύσεως νό-
 μῳ διδασκάλῳ χρῆσάμενοι. δεῖα πενίασ' ἕαφ'
 ἅπαντες τὴν ἠθικὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν,
 καὶ ταῦτα τῆσ θεῶν οὐκ ἔπακούσαντες λο-
 γίων, τῆσ ἀνθρώπων βουόντων, εἰ μὴ μῆτις ἀχ-
 τάξῃται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖσ, οὐδὲν-
 ναταί μου εἶναι μαθητῆσ, ἀλλ' ὅμως ἤρκεσεν
 αὐτοῖσ εἰς διδασκαλίαν ἡ φύσις. καὶ γὰρ ὁ θεῖος
 λόγος οὐ καινὰ προσφέρει παιδεύματα, ἀλ-
 λά τῆσ τῆσ φύσεως νόμων ἀναμνηστικῆ, καὶ
 ἀδιέφθαρτοῦ χρόνος δεῖα τὴν ἀνθρώπων
 ἕστων τῆσ φύσεως χάρισμα, ταῦτα ὁ
 τῆσ φύσεως ποιητῆσ δεῖα τῆσ οἰκείων ἀναχά-
 φει κηρύκων. εἰ τοίνυν καὶ Σωκράτησ, καὶ Διο-
 γένησ, καὶ Ἀνάξαρχοσ, καὶ οἱ τούτοισ παρα-
 πολήσοι, τῆσ ἠθικῆσ ἀρετῆσ τὴν κτήσιν πολε-
 σάντες, τῆσ πολούτου τὴν κτήσιν ἀπώσαντο,
 καὶ πενίαν τῆσ ἀγαθῆσ κτήσεωσ ἐλαβον σωφρ-
 γόν, καὶ ταῦτα τυφλώπροντες πολεῖ τὴν τῆσ
 δογματῶν ἀλήθειαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν
 οὐ προσμελόντες, καὶ τὸν ἀγαθὸν οὐκ εἰδότεσ,
 τί τῆσ πενίασ' ὡς φιλήτησ κατηγορεῖσ, δι' ἡμῶν
 οὐ ποροσ ὁ τῆσ ἀρετῆσ δρόμοσ, καὶ ἡ φραχία
 καὶ προσάντησ ὁδοσ, οὐ πετῆσ καὶ ἕσθια τοῖσ
 ἀνύοισι γίνεται; καὶ ταῦτα φαμεν, οὐ πο-
 πολούτου κατηγοροῦντες, οὐτε κακῶ τὸ κατὰ

κὸν ἰώμενοι, εἰ γὰρ πονηρὸς ὁ πλοῦτος, ἢ βλα-
 σφημία κατὰ τὸ δεδωκότος χερσὶ. ἀλλὰ
 πλοῦτον μὲν καὶ πενίαν, οἷον ὕλας πινάς, ἢ
 ὄργανα τοῖς ἀνθρώποις πρῶτ' ἢ πεποιηκός
 περκεῖσθαι φαμὲν, ὅθεν δὲ τούτων τῶν ἀνθρώ-
 πων οἷον ἕνασ' δημιουργοῖς, ἢ τὸ τῆς ἀρετῆς
 ἀγαθὸν διαβάλλειν, ἢ τὸν τῆς κακίας ἐκ-
 τυποῦν ἀνδριάντα. ἀλλὰ ὅθεν μὲν πλούτου,
 μόλις αὖ ὀλίγα τῆς ἀρετῆς εἰς κάλλος δια-
 γλύφεται μόρια, ὅθεν δὲ πενίας, καὶ πολλοῖς
 πάντα δημιουργεῖν ὅτι δλωατόν. μὴ τοίνυν
 σκώπτωμεν τὴν πενίαν τῆς ἀρετῆς τὴν μητέ-
 ρα, μήτε μὲν τὸν πλοῦτον διαβάλλωμεν, ἀλ-
 λά τῆς οὐκ εἰς δέον ἕντι κεχημελίων κατηγο-
 ρήσωμεν. Ἐπεὶ καὶ ὁ σιδήρεος ἐδόθη μὲν τοῖς ἀν-
 θρώποις, οἰκοδομίασ', καὶ γηπονίασ', κὴ ναυ-
 πλίασ' σωδρῶσ', καὶ τῆς ἄλλων τεχνῶν τῶν
 κατὰ τὸν βίον ἐπίκουρος. οἱ δὲ κατ' ἀλλήλων
 λυτῶντες, οὐκ ἐδῶσι ὅθεν μόνον ταῖς ἀναγ-
 καίαις χρεῖαις ὑπηρετεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλ-
 λήλων σφραγὴν δι' αὐτῶν μηχανῶνται. οὐ μὲν
 ὅθεν ὅθεν τῶν σιδήρου κατηγοροῦμεν, ἀλλὰ τῆς
 κακῶς αὐτῶν χρωμλίων τὴν πονηρίαν διαβάλ-
 λωμεν. Οὕτως ἢ τῶν οἴνου χρήσις, ἐδόθη μὲν τοῖς
 ἀνθρώποις εἰς εὐφροσύνην, ἀλλ' οὐ πρῶτα φρο-
 σύνην καρδίαν, οἱ δὲ τὴν ἀμετερίαν τιμῶν-

τες, καὶ οἰνοφλυγία περιστετηκότες, τὸν δὲ-
 φροσύνης γυνήτρα, παραφροσύνης ποιούσι
 πατέρα. ἀλλ' ἡμεῖς τῇ δικαίᾳ ψήφῳ δικάζον-
 τες, ὅτ' μὴ κακῶς ᾧ θείῳ δώρῳ κεχρημένοι,
 οἰνόφλυγας καὶ μεθύσις, καὶ πονηροῖς ἀφ-
 καλοῦμεν, τὸν δὲ οἶνον ὡς θεόσδοτον δῶρον
 θαυμάζομεν. Οὕτω τοιγαροῦν τῷ πλούτῳ
 καὶ τοῖς χρωμίοις δικάζομεν, καὶ τὸν μὴ, τῷ
 κατηγορίας ἐξέλωμεν, ὅτ' δὲ, εἰ μὴ οἰκονόμοι
 τούτου δίκαιοι γίνονται, ταῖς μεγάλας σε-
 φανώσομεν δυσφημίαις, εἰ δὲ τῶν τάξιν ἀμεί-
 ψαντες, δοῦλοι τῷ πλούτου φαίειν, πάντ' ἔ-
 κελευόμενον δρῶντες, καὶ πᾶσαν πονηρὰν
 διακονίαν μετόντες, τῶν πονηρίας γραφίῳ
 κατ' αὐτῆς εἰσενέγκομεν, ὅτι δεσπόται χειρο-
 τονηθεῖντες, τῶν ἡγεμονίαν διέφθειραν, καὶ
 τῶν δουλείαν τῆς δεσποτείας ἠλλάξαντο.

Ἀλλ' ἴσως αἰεὶς εἴποι τῆς μόνον τοῖς καλῶς
 λεγομένοις ἀντιλέγειν ἐπισαμίων, τίνοσ' χά-
 ριν οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις τῷ πλούτῳ τῶν κτη-
 σιν ὁ ποιητὴς ἐδώρησεν, ἀλλὰ τοῖς μὴ, πλοῦ-
 τον σωέξουξε, τοῖς δὲ πενίαν στυεκλήρωσε,
 καὶ πολλῆς ἀνωμαλίας πλήρη τὸν βίον
 πεποίηκεν; ὃν ἠδέως αὐτὸν ἐροίμην, τί δήποτε
 τοῖς τῷ σώματι μέλεσιν, οὐ τῶν αὐτῶν ἅπα-
 σι δέδωκεν ὁ δημιουργήσας ἐργεῖαν, ἀλλ' ὅ-

φθαλμοῖσ μὲν χρωμάτων καὶ χημάτων δια-
 κρισιν εἰεχίευσεν, ἀκοῶσ δὲ φωνῶν καὶ ψό-
 φων εἰδέναι διαφορὰν, τὰς δὲ εἶναισ ἀτμῶν
 αὐτὴ λαμβάνεσθαι, καὶ τῶ ἡδέος εἰ δυνῶδεσ
 διακρίνειν, πῶ δὲ γλῶτταν ταῖσ τῆσ φύσεων
 ποιότησι διακρίνειν, καὶ γλυκέος καὶ ὀξεός,
 θριμέος τε καὶ πικροῦ καὶ πιμελώδοιο εἰ δια-
 φορον εἰδέναι. καὶ οἷσ μὲν ποσὶ πῶ βασιλικὴν
 δίδωκε δύναμιν, ταῖσ δὲ χερσὶ πῶ παντοδα-
 πὴν ἀπένειμν ἐργασίαν. καὶ γαστέρα μὲν βοφῆσ
 δοχεῖον, ἢ παρ δὲ τροφῆσ καθαρθέμεον, ἐγκέ-
 φαλον δὲ μυελῶν θησαυρὸν, πηγὴν δὲ θερμώ-
 τητοσ πῶ καρδίαν. καὶ ταῖσ μὲν ἀρτηρίαισ,
 εἰσπέμπεισ τὸ πνεῦμα, τὰς δὲ φλέβασ ἀ-
 τωροῖσ ἀπέφηνεν αἵματος, καὶ ἀλλὰ ἀλλῶ
 εἰ ἐργεῖσ ἀπέφυσεν μορίω. καὶ μὲν ἀπαντα
 τὰ εἰρημλῖα, καὶ ὅσα σείγεται, εἰσ ἐνὸσ σῶ-
 ματοσ σωτελεῖ τελειότητα, ἀλλ' ὅμωσ ἐκεί-
 σὺν τι καὶ ἴδιον πεπίσενται, καὶ οὐ κοινῶσ σω-
 τελεῖ. ὅψι μὲν γὰρ, ποδηγείσ τὸ πόδασ, καὶ τὸ
 λείον αὐτοῖσ ἔσπεδείκνυσί, καὶ τῆσ τραχυτέ-
 ρων ἀρσφείχει χερίων, φέρεται δὲ ἔσπε πο-
 δῶν. καὶ ἀκωὴ δὲ κτύποισ δεχομένη, διεγείρετ
 πῶ ὅψιν εἰσ θεωρίαν, ὅρα δὲ τῆσ ὀψεωσ μαρ-
 τυρίη τῆσ κτύπων ὅσ ποιητάσ. καὶ ἵνα τῆ
 ἀρσολικῆ μαρτυρία ὅσ εἰρημλῖοισ βεβαιώ

» σωμην λόγισ', οὐ δύναται ὀφθαλμὸς εἰπεῖν ἁ. Κορ.
 » τῆ χειρὶ, χρείαν σου οὐκ ἔχω. ἢ πάλιν ἠκε- β'.
 » φαλὴ ὅτις ποσὶ, χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω, ἀλ-
 » λά πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ
 » σώματος ἀδενέσθρα ὑπάρχειν, αἰαγκαῖα
 » ὄσι. καὶ ἂν δοκοῦμεν ἀπρωτόρα εἶναι, τού-
 » τοις μᾶλλον πρῖασότεραν ἕμιλῶ πρῖιτίθε-
 » μεν. καὶ οὐδεὶς ἐδυσχέρανε πῶποτε, διάφορον
 βλέπων ἐν τοῖς μέλεσι τῶ ἐνέργειαν, εἰ μὴ
 κομιδῆ παραπαῖοι, ἀλλὰ καὶ σέρχει, ἢ θρω
 μάξει τὸν ποιητῶν, οὕτω ὅφως ἔκαστα δια-
 κείναιτα, καὶ ἐκείτω τῶ ἀρμότηουσιν ἀκρ-
 νεύμαιτα χρείαν, καὶ τῶ ἰδίαν, κοινῶ ποιη
 σάμενον. οὐτε γὰρ ὄψις μόνη τῆσ' ὄρα τῆσ' ἀκρ-
 λαύει, οὐτε ἀκοὴ τ' ἀκουσῶν, οὐτε εἶσ' ἴμα τ'
 γεύσεων, οὐτε ἠρῖν τῆσ' ὀσφρήσεων, οὐτε οἱ πό-
 δεσ βαλίσεως, οὐτε εὐδργείας αἰ χεῖρδσ, οὐτε
 εροφῆσ ἢ γασῆρ, οὐτε θερμότησ ἢ καρδία, οὐ-
 τε αἰαθήσεως ὀ ἐγκέφαλος, ἀλλ' ἰδιάξουσας
 μὲν ἔκαστον ἐχει τῶ ἐνέργειαν, τῶ δὲ κοινῶ συ-
 νεισφέρει τῶ ὠφέλῃαν. ἢ τὸ μὲν, ἀπαν θερ-
 μαίνει τὸ σῶμα. τὸ δὲ, ἀπαν ζέφει. τὸ δὲ, ἀλ-
 λον ἕνα φέρον περσφέρει τῶ ζῶω. καὶ τὸ ποι-
 κίλον τῆσ εὐδργείας, εἰς ἀπαντα μὲν τὰ ὄσ'
 σώματος μεμέρισαι μόρια, ἀκρλαύει δὲ ἀλ-
 λήλων πάντα, καὶ γίνετα ἡ χρεία κοινή. καὶ

οὔτε ἡ ἀκοὴ ἀγανακτεῖ μὴ ὀρώσα, οὔτε ὁ φθαλ-
 μὸς ἀναχεραίνει τῷ μὴ ἀκούειν, ἀλλ' ἕκαστον σέβ-
 χει τὸ ὄρωσ τῆς φύσεως, καὶ τὴν εἰσφορὰν
 ἀποδίδωσιν, ἢν ἐξ ἀρχῆς φέρειν ἐτάχθη. σὺ
 δὲ λίαν ἀγανακτεῖς, ὅτι μὴ πάντες οἱ αὐτῶ
 ποιτοῖς τῶ πλοῦτου ῥύμασι περικλύζον-
 ται, καὶ οἰκίασ' οἰκοῦσι λαμπράς, καὶ χιτώ-
 νων καὶ ἐφεςτίδων περιφανεία κοσμοῦσι τὸ
 σῶμα. καὶ ἐφ' ἵππων καὶ ἡμιόνων ὀχύμνοι,
 πολλοὺς ἔχουσι τῶν ἡγουμνίων, τῶν ἐπομνίων,
 καὶ θεραπεῶντων ἑσμὸν ταῖς θεραπεύαις δια-
 κονοῦντα, καὶ κλίνασ' χρυσοπάσοι, καὶ σρω-
 μινῶ μαλακίῳ καὶ διαρρέουσιν, καὶ ὀφθαλμῶν
 μαγανείασ', καὶ ἡδονῶν ἐπινοίασ', καὶ χλι-
 δὴν πανταχόθεν προσδρομλίνην, καὶ τὰς ἡ-
 δονὰς ἐξάπτουσιν. καὶ πῶς αὐτὶς ἐκτίσατο
 σωφροσύνην τοσούτοις αὐτῶ πολεμίοις ἐγεί-
 ρων; ἐξ ἀπάντων αὐτῶ τῆς ψυχῆς καὶ
 τῶ σώματος ἐξελαύνων μορίων; πῶς δ' ἂν φρο-
 νήσεως εἰ ἔξει γένοιτ' αὐτῷ ἀνθρώπος, τοσούτοις
 φορτίοις τὸ λογικὸν καταχωννύς; καὶ τί δεῖ
 λέγειν σωφροσύνην, καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἀν-
 δρείαν, καὶ φρόνησιν, ὧν οὐδὲ τὰς περσηγο-
 εῖασ' ἀκούειν ἀνέχονται; πῶς ἂν ὁ πλοῦτος
 ὑφ' ἀπάντων ἐκτίσῃ, πάντων ὁμοιμίᾳ τελευ-
 μηλίῳ; πῶς δ' ἂν ἰσονομίᾳ οὔσης, καὶ χρη-

μάτων ὁμοίως ἀπαντες ὑποροῦντες, τῶν
 ἀναγκαίων ἀπὸ λαοῦ; ἢ τίς ἀνδρακονεῖν ἠνέ-
 χειρ, τὴν αὐτὴν ἔχων πύριουσίαν; τίς ἐργά-
 ρα περὶ σφύβην, καὶ ὄψα κατασκυλάξην, οὐκ ἀνα-
 γασούσης εὐθείας; τίς ἀρτοποιεῖν, ἢ μύλην ἢ
 σῖτον ἀλῆθειν, καὶ διακείνην κοσκίνων τὰ ἄλ-
 ρα, καὶ μύτην, καὶ πέτην, καὶ πυρὸς ἀνέχε-
 σθαι; τίς δὲ αὖ βοῖσ ἀροτῆρας ἕως ζυγῶν
 ἠγάγε, καὶ γῆν εὐεούργησε, καὶ σπέρμα κατέ-
 βαλε, καὶ βλαστήσαντα καὶ ἀκμάσαντα τε-
 μῶν, τῆ ἄλω πρέστωκε, καὶ τῆς ἀχύρων ἀπέ-
 κεινε, μὴ τῆς πενίας ἢ τῶν πόνων ὠδούσης;
 τίς αὖ λιθοτομίας περὶ σφύβην, καὶ τῶν λί-
 θων τὰς ὑλάς ταῖς οἰκοδομίας περὶ σφύ-
 βην, καὶ οὐκ ἠκαλῶς στωαρμόσας τὰς οἰκίας
 ἐτεκτῆνατο, μὴ τῆς εὐθείας νυτῆούσης, καὶ
 περὶ ἐργασίαν κινούσης; τίς αὖ ναυτικῶν με-
 τελήλυθε τέχνῳ; τίς δὲ κυβερνητικῶν ἐμπο-
 ρείαν, καὶ ναυτικῶν φιλοπονίαν; τίς ὑφαν-
 τικῶν καὶ σκυτοτομικῶν; τίς κεραμικῶν, καὶ
 χαλκιδυτικῶν; εἰ γὰρ ἴση ἦν τῆς χρημάτων ἢ
 κτήσις, οὐκ εἶα διακονεῖν ἑτέρω τὸν ἔτορον,
 ἀλλὰ δυνῶν δάτορον ἀνάγκη, ἢ τῆς ἀνθρώπων
 ἕκαστος πᾶσαν μετῆφ' ἑαυτῷ χρεῖαν τέχνῳ,
 ἢ ἀπαντες αὖ κατὰ ταύτ' τῆ ἀπάνει τ' ἀ-
 ναγκαίων διεφθάρημεν. ὅτι δὲ πάσας αἰθρώ-

πων ἔνα μετελθεῖν τέχασ τῆς ἀδυνατίων,
 οὐδεὶ λόγων, μαρτυρούσης τῆς πείρασ, δύο
 γὰρ εἶπες κατὰ ταυτῶ μαθεῖν ἐδελήσεις,
 ἀμφοτέρωσ ἀπόλλισι, θατέρωσ τῆ ἑτέραλυ
 μαινομίης. εἰς ἀμφω γὰρ ἡ διαύοια μεριζομέ-
 νη, καὶ ἀμφοτέρων ἐπιλαβέσθαι μὴ δυναμέ-
 νη, ἵνα ἀμὲν ἐξ ἀμφοῖν ἐκμάθηται μόρια, ἀ-
 κριβῆ δὲ καὶ τελείαν οὐδὲ μᾶς πλὴν γνώσις
 εἰσδέχεται. ὑπελείπετο τοίνυν ἀπαντας πα-
 ναλευθίαν ἄπομείναι, δεῖ πλὴν ἴσθην τῆς χρη-
 μάτων δὲ ποσίου, καὶ συμβῆναι ταυτὸν τοῖς
 πῶ κόρω τῆς σιπίων πλὴν ἡδονῶ ἀφανίζοισι, καὶ
 γὰρ ἐκεῖνοι τῆ συνεχία τῆς ὀψων τὰς ὀρέξας
 ἀμβλύοισι, καὶ οὗτοι δεῖ τῶ χρημάτων ἔρω-
 τα, καὶ τῆς ἀναγκαίων εἰδεῖς γίνεσθαι πο-
 θούσι, καὶ ἐν μὲν χρημάτων ὀλεθρον τῶ μὲν
 πενίωσ περιμῶσι ζωῆς. ἀλλὰ τούτοις μὲν
 ληρεῖν καταλείψομεν, ἡμεῖς δὲ καὶν ταῦ θα-
 πτῶ τῶ θεοῦ κηδεμονίαν ἐπιδείξομεν, καὶ πλὴν κα-
 λουμίω παρ' αὐτῆς ἀνωμαλίαν, ζωῆς θυμῆ-
 ροῦσ ἀφορμῶ, καὶ πολιτείας ἀείσης ἄπο-
 θροισιν ἀκρφήνωμεν. ὁ γὰρ τῆς ὀλων πρῦτανις
 ἰσότητα καὶν ταῦ θα πρῦτανούων δειχθήσε-
 ται. πρῶτον μὲν γὰρ κοινὸν ἀπασι πλὴν γῆν δὲ
 δωκεν ἑδάφος, κοινῶν ἐσίαν, καὶ τροφὸν, καὶ
 μητέρα, καὶ τάφον, μίαν διαπλάσεως ἀφορ-

μὴν, τὸν χρόνον τὸν περὶ πάντων. κοινὸν ὄρωρον
 ἐν οὐρανὸν ἐξέτεινε. ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ
 τὰ ἄλλα φωστῆρας, οἷον ἕνας λαμπάδων
 φόροις κοινούσ' ἐδώρησατο. αἴρα μέτρον ἐξέχευ,
 κοινόν τινα καὶ ἄστρον πλοῦτον πᾶσιν ὁμοίως
 περὶ θεοῖς, οὔτε γὰρ ἄστρον αὐτῶν πλείονα
 τῆς πενήτων οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ τὴν ἴσην μοί-
 ραν καὶ ταῦθ' ἡ πενία λαμβάνει, μάλλον
 δὲ πλείονα, πλείουσ' γὰρ ταύτης οἱ πρόθυμοι,
 καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐξωμνέσρας ἔχοντες, καὶ
 τῆς πῦρι πῶν φορέων ἀπηλλαγμείας. πο-
 ταμοὶ καὶ πηγαί, κοινὰ πάλιν ἅπασιν ἀνα-
 βλύξουσιν ἅματα. καὶ τὰ σώματα δὲ πάλιν,
 ἴσα καὶ τούτοις καὶ κείνοις ἐδημιούργησε, μάλ-
 λον δὲ καὶ ταῦθ' ἄλλοις πλείονα οἱ πένητες,
 » ἐξωμνέσρας γὰρ τὰ τούτων, ἐνδεῖα γὰρ μήτηρ
 ὑγείας, κατὰ τὸν ὁφώτατον τῆς ἰατρῶν. καὶ
 » πόνοι, καὶ γυμνασίαι, σωβρῆτι ὑγείας, κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν ἄστρον διδάσκαλον. καὶ αἱ ψυ-
 χαὶ δὲ καὶ τούτων καὶ κείνων, τὴν αὐτὴν φύ-
 σιν ἀνέχουσιν. μία κυήσεως ἀφορμὴ καὶ τού-
 τοις καὶ κείνοις, μᾶς δημιουργία ὁ γάμος
 ἁπόθεσις, ἴσθι τῆς κυήσεως οἱ μῆνδρ, οὐ γὰρ
 αἰδεῖται τῆς χρημάτων τὴν πῦριουσίαν ὁ
 χρόνος, οὐδὲ ἀνέχεται τὸν πλοῦτον αἰσχυνό-
 μνος, περὶ τῆς κειμλίων ὄρων παραπέμψαι δ

τα. ὁμοίως ὡς τὸν αἶρα, ὁμοίως ἔλκει τὴν
 θηλὴν. οὐχ ἔτρω γάλακτι δὲ τῆς πένητος φέ-
 ρεται, ἔτρω δὲ τῶ τῆς πλοουσίου προσφέρε-
 ται, ἀλλ' ἴσης καὶ ὄστρο καὶ κείνο καὶ τῆς αὐτῆς
 ἀχλαύει τροφῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν εἰς τὸν
 βίον εἶσοδον μίαν κὴ τὴν αὐτὴν ἐχρησάσαν
 τες, ἀλλὰ κὴ τὴν ἐξοδον ἴσην, εἰς τὴν ἡμᾶς ἕως
 δέχεται θάνατος. οὐ γὰρ φοβεῖται ἐν πλού-
 τον ὁ θάνατος, οὐδὲ δειμαίνει τὸν δορυφόρον,
 οὐ φείτῃ τὴν αἰλουργίδα, καταφρονεῖ κὴ τεί-
 χους καὶ πύργων καὶ βασιλείων, καὶ εἰ τὸς τῆς
 θαλάμων γίνεται, οὐκ ἐλεεῖ δακρύνοντα, οὐκ
 οἰκτερεῖ παρακαλοῦντα, οὐ διαφθείρεται
 δώροις, τῆς ἰατρικῆς οὐκ ἀνέχεται τέχνης,
 ἀργὰς δεικνύσιν τὰς τῆς φαρμάκων διαβάσεις,
 οὐδὲ ἐπισκῆψαι πολλάκις συγχωρεῖ, καὶ δὴ
 λον ποιῆσαι ἐν τῆς κλήρου διάδοχον, ἀλλ' ἀρ-
 πάξῃ, σύρῃ, χωρεῖ τῆς σώματος τὴν ψυχῆν.
 κὴ δὲ τέλος τοιγαροῦν κοινὸν ἐχρυσίν οἱ πλού-
 τω κομῶντες, καὶ οἱ πενία συζῶντες, κὴ μετὰ
 δὲ τέλος δὲ κὴ τὴν εἰς τὴν ἐκδημίαν, ὁμοίως
 γὰρ σὴ πεδῶν ἔπεται, καὶ ἰχὼρ καταρρεῖ, καὶ
 σκώληκες ἀχρτίκτονται, καὶ τὸ βλοσυροῦς
 ὄμμα σβέννυται τε καὶ διατήκεται. καὶ δὲ
 ἀκόρετον σῶμα, καὶ ἡλυτῆσθα γλώσσα, σκα-
 λήκων γίνεται πῆρανάλωμα. καὶ ὁ γαυριῶν

εράχηνλος οὐκ ἀμπτῆται μόνον, ἀλλὰ καὶ δια-
 λύεται. καὶ ἡ φυσωμλὴ γνάθος, οὐ συσέλ-
 λεται μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλίγην κόνιν σωί-
 σαται. καὶ τὸ τῆς πῆριᾶς αἴθος μαφαίνεθ,
 καὶ φροῦθεν παντάπασι γίνεται. καὶ οἱ χρο-
 φοντες τὴν πονηρίαν δάκτυλοι, κείνται τῆς
 ἀρμονίας παντελῶς ἐσκεδασμένοι. οὐκοῦ-
 ταῦτα μὲν πάντα κοινὰ καὶ πλουσίοις καὶ
 πένησι πέρεται. ἔπολείπεται θίνω καὶ πε-
 νία καὶ πλουτος, ἀσὺ μὲν νομίζεις ἴδια, δεί-
 ξει δὲ ὁ λόγος σὺν θεῷ φαῖναι κοινὰ, ὁμοίως γὰρ
 τῆς τῶν πλουσίων πῆριουσίασ οἱ πένια συ-
 ζῶντες τυγχάνουσιν, ὁ γὰρ τούτων καὶ κείνων
 δημιουργός, τέχαις παντοδαπαῖς τὴν πένια
 ἐκόσμησε, διὰ τὰς πῆρι τὰς τῆς πένιων θύρας
 φοιτῶσιν οἱ πλούσιοι, καὶ χρήματα δίδόντες,
 τὰσ ἀναγκαίασ πῆρι αὐτῶν κομίζονται χρείας,
 καὶ πλοῦτων δὲ ἐν πλουτον δέομενοι, πά-
 σης ἀνίξοισι χρείασ. καὶ παρὰ μὲν τούτ,
 ἀρτοισ. πῆρι δὲ ἐκείνων, ὅφα ὠνοῦνται. ἔπο-
 δήματα ἔτροι τῆς πῆρι πῆριουσίασ.
 ἄλλοι χετῶνας καὶ ἀμπεχόνας καὶ ἐφεςεί-
 δας κατασκυάξοισιν. ἄλλοι τάπητας καὶ
 σέμματα καὶ πῆρι βόλαια. καὶ οἱ μὲν, οἰκίας,
 καὶ θρόνοισ. οἱ δὲ, λαχάνων γλῆν, καὶ ὀπωροῶν
 εἰδημυεία. οἱ δὲ, πυροῖσ, καὶ κειθῶσ, καὶ τὰ

ἐκ γαργίας ἀγαθὰ, ὧν δίχα διαβιδναί, τῷ
 ἀδινάτων, καὶ νῆχης ἐν Κροίσου κὴ Μίδου
 χρυσόν. τῷ δὲ πένητι, καὶ ἀργτος ἀρχήκεγ
 χρυδίασ, καὶ πιτήνειασ, καὶ τὸ τυχόν οἴφον
 ἀρκεῖ. τίνα οὖν ὀρθῶσ καὶ δικαίως διηδίζων
 καλέσεισ ἐνδεᾶ καὶ πένητα, καὶ τῆσ ἀναγ-
 καίων σπανίζοντα, ἐν τῆσ ὀλίγων δεόμενον,
 ἢ τῆσ παμπόλων; τὸν ἐν ταῖν χειροῖν ἔχον-
 τα τῆσ ζωῆσ τὰσ ἀφορμάσ, ἢ τῷ χρυσῷ ὧ ἀπί-
 σω πιδέοντα; ὅσ κλείθρα καὶ σφραγίδασ
 ἔσπρβαίνει καὶ σήμαντρα, καὶ θύραισ ἐρῶ
 ὄσαι φράσασ, ταῖσ τῷ τοιχερῶν κερσὶν εἰσ
 πδρῆται. καὶ τῷ μὲν τέχνιω τῷ πένητος, οὐ
 δεῖσ ἀναλάβοι λησῆσ, ἐν δὲ πλούτων, οὐ λη-
 σῆσ μόνον, ἀλλὰ καὶ σκυφαίτης ἀφαιρεῖθ
 ὅσ κερκτημλίοσ. καὶ ὁ μὲν πένησ ἐδὶ τῷ ἀγο-
 ρᾶσ κείθεται, σκυρτομῶν, ἢ χρυσόν ἐλαύ-
 νων, ἢ ἀργυρον, ἢ ἐσθῆτα, ἢ ἀλλοῖσ τῆσ ἀναγ
 καίων ἀχρυσόμενος. ὁ δὲ ἐδὶ τῷ πλούτῳ γαυ-
 ρεῶν, καὶ ἐσῶμα ἔσπρ τῷ κεφαλῶ ἀίρων,
 καὶ τὰσ χείρασ πδριφέρων μὲν τῷ πολλῶσ
 ὀδρυφόρων, παρὰ ὄσων φοιτᾶ. καὶ ὁ μὲν, ὡσ
 εἰκὸσ, κείθεται, ἢ τὰ δέρματα ῥάπτων, ἢ δια-
 γλύφων ἐν ἀργυρον, ἢ ἀλλοῖσ δρωῆσ μετέ-
 χεται τέχνης. ὁ δὲ ἔσθηκε πρὸσ διαλεγόμενος,
 καὶ τῷ χρείαν τῆσ προυνσίασ σημαίνων. τί τοῖ-

καὶ τῷ

νων ἀγανακτεῖς, καὶ τῆς πενίας κατηγορεῖς,
 ὄρων ἐν πλούτῳ μάλα ταύτης δέομνος,
 καὶ οὐδ' ὄρων ἐχθρὰς, ταύτης δίχα βιώ-
 ναι μὴ δυναμένοις; θαύμαζον τὸν οὕτω ταύ-
 τα σοφῶς πρυτανύσαντα, καὶ τούτοις μὲν
 χρήματα, τούτοις δὲ τέχνας ὀρέγοντα, καὶ εἰς
 ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν διὰ τῆς χρείας σωάγον-
 τα. οἱ μὲν γὰρ, χρητοῦσι χρήματα, οἱ δὲ, παρέ-
 χροῦσι τὰ τῆς τέχνης βλασθήματα. ἀντιφιλο-
 πμεῖται γὰρ ἡ πενία, καὶ νικᾷ τοῖς δώροις ἐν
 πλούτῳ. ἂν γὰρ ἐκεῖνος ὡς ἂν χρῆσα ἔχει, ταύ-
 τα διὰ τῆς τέχνης αὐτῆς μεταποιῶσα, ἀναγ-
 κοῦα δεικνύσῃ, καὶ πρὸς πάντας ἐπιτήδειαν
 χρείαν. εἰ δὲ τις ἀκραιβῶς καταμάθῃ, καὶ αὐ-
 τὰς τῆς πλούτου τὰς ὑλάς, ἢ πενία συλλέ-
 γει, αὐτῆ γὰρ μεταβάλλῃ ἐν χρυσόν, καὶ τὸν
 ἄργυρον, χαλκόν τε καὶ σίδηρον, δι' ὧν ὁ πλού-
 τος σωίσαται. ἐκ πάσης γὰρ τέχνης ἐραυιζό-
 μνος γίνεται, αἱ δὲ τέχναι τῆς πενίας ἴδιαι.
 καὶ ταύτας δὲ πάλιν τὰς ἀμόρφους ὑλάς ἢ
 πενία λαβοῦσα, εἰδοποιεῖ καὶ μορφοῖ, καὶ κα-
 τασκευάζει δακτυλίους, ἔρματα, πόρτιδε-
 ρα, ἐπιπλά, κύκλους, ἐκπώματα, καὶ τὰ
 ἄλλα πάντα, ὅσα τῆς πλουσίας τὴν γνάθον
 φυσᾷ. εἰρήνω καὶ ὁ πλούτος διὰ τῆς πενίας
 σωίσαται, καὶ ἡ πενία ἐν πλούτῳ ἔχει τῆς
 τεχνῶν

τεχνῶν ἐπίκουρον, τί ἀνισότητα κατηγορεῖς
 τῆς ἰσότητος; τί δὲ εἰαντία τὰ θύλα περισσεύουσιν;
 τί δὲ πολιτείαν διαβάλλεις, δῖης
 καὶ τοῖς πένησι καὶ τοῖς πλουσίοις ὁ βίος ὅτι
 θυμῆσδρος; πρὸ ἀλλήλων γὰρ καὶ οὐρι καὶ
 κείνοι τὸ εὐδύν λαμβάνοντες, αἴα πλοῦσι
 πύχρεια. Ἀλλ' ἴσως αὖ εἴποις. τί δή ποτε
 τῆσδ ὑπόρων οἱ πλείους ἀδικία συζῶσι, ὅτι
 τί δε οὐχ ἅπαντες δικαιοσύνης ὑπάρχουσι; ὅ
 θιμοι; ἀλλὰ πάλιν κἀνταῦθα εἰς αὐτεξού-
 σιον ἀφαιρεῖς, καὶ ἀκροσφείεις εἰς ζῶον τιμῆς,
 ἢν πρὸ τῆσδ πεπονηκότος ἐδέξατο. ἀλλωστε δὲ
 καὶ πολλὴ αὖ χώρα ἀκρολογία εἰλαβοῦσι
 οἱ τῆσδ κακίασ ἐργάται, εἰ κατὰ εἰν πρὸντα
 βίον μόνοις τῆσδ δικαίοις εἰν πλοῦτον ἀπενει-
 μνὸ κριτῆσ, εἴπον γὰρ αὖ, ἀπὸρ αὐτῆσ ὁ διστά-
 » σκαλος κατὰ τῆσδ ἰώβ ἐφθέγγετο. ὅτι σὺ πε κεφ. ἀ
 » εἰεφραξασ τὰ ἐσωθεν καὶ τὰ ἐξωθεν τῆσδ
 » κίασ αὐτῆσ πάντα. σῖτον καὶ οἶνον ἐπλήθυν-
 » νασ αὐτοῖς. ἀλλ' ἀκροσειλον τῆσδ χεῖράσ σου, καὶ
 » ἀψαι πάντων, ὧν ἐχουσίν. ἢ μὲν, εἰς πείσω-
 » πόνσε δὲ λογιόσι. Ταῦτα αὖ εἴπον οἱ τῆσδ
 κακία συζῶντες, εἰ μόνοι οἱ τῆσδ ἀρετῆσ φρόσε-
 μοι τῆσδ πλοῦτον τὸ δῶρον ἐδέξαντο. ἐπειδὴ δὲ,
 πρὸς θεῆκε μὲν πένειαν, καὶ πλοῦτον εἰς μέσον.
 οἶόν τινασ ὑλάσ ὁ ποιητῆσ, χροῦνται δὲ τού-

ρις τινές μὲν, εἰς ἀρετῆς κτήσιν, τινές δὲ, εἰς
 κακίας ἀπόθεσιν, οὔτε πλουσίοις, οὔτε πέ-
 νησι κακία συζῶσιν ἀπολείπεται συγγνώ-
 μης πρέφασις. οἵ τε γὰρ τὸν πλοῦτον οὐ κα-
 λῶς οἰκονομήσαντες, καὶ μήτε συμφοραῖς ἀλ-
 λοτρίαις ὄντων αὐξήσαντες, καὶ κοινωνοὶ τῆς
 βυπείας τῶν δεομένων λαβόντες, ἀπχρῶσιν
 εἰς κατήγορίαν τῆς ἀδίκως καὶ πλεονεκτι-
 κῶς χρησαμένων τῷ πλούτῳ. οἵ τε τῷ πενίαν
 φιλοφιλία κεράσαντες, καὶ καρτερικῶς αὐ-
 τῆς καὶ γνησίως τὰς προσβολὰς ἐνεγκόν-
 τες, ἀληθεῖς κατήγοροι τῆς ἐν πενίᾳ τῷ κα-
 κουργίαν μεμαθηκότων γνήσονται. Βλέπε
 δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ τῆς κυβερνήτου οἰκονομίαν,
 ἵνα θερμότρονον αὐτῷ προσενέικης τῷ ὑμνω-
 δίαν. ἐπειδὴ γὰρ πολλῶν εἶδε πρός τὸν πλου-
 τοῦτας τῷ θεραπείαν, ὑγίαν σωεκλήρω-
 σε τῆ πενίᾳ. καὶ ὁ μὲν, φέρεται φοραδὴν. ὁ δὲ,
 βαλίξυ ποδῶν ἀλοτείων μὴ δεόμενος. καὶ ὁ
 μὲν, ἐπιθυμεί τῆς τῆς πένητος ὑγείας. ὁ δὲ, ἐ-
 λεεί τῆ πλούτου τῷ ἀργασίαν. ἐστὶ δὲ ἰδεῖν
 καὶ ἐν ταῖς νόσοις, τὸν μὲν, ἀπομυείων θερα-
 πεύόμενον, καὶ πικρῶς ἀλγυόμενον, καὶ φέ-
 ρειν οὐ δυνάμενον τῷ τῆ νοσήματος προσβο-
 λῶν. καὶ ἐν ὄρα μὲν χειμῶνος, ἐλεεινῶς οἶκοι
 κατὰκειται, ἀπὸ σφομνῆς μαλακῆς καλιν-

δούμνος, ἱμαζίοις πολλοῖς καὶ θερμοῖς εἰει-
 λημμείοσ, ἐχάρασ' ἔχων πόντικε μλίασ, κῆ
 τῶ κρυμῶ πολεμούσας, φάρμακα μυεῖα τῆ
 νόσῳ μαχόμενα, ἰατρῶν ἄποχίσεις φυχατω-
 πούσας, θήλουσ πρόντας, καὶ τῆσ παδῶν τὰς
 αἰκίδασ τῆ διαλέξῃ συλῶντας. εἰ δὲ θεροῖσ
 εἴη καιρὸσ, ἔτῳροισ δῶρον οἴκοι πάλιν ἄποδέ-
 χονται κῆα πεπῆα μλίοι, καὶ τὰς τῆσ αἰέμασ
 αὔρασ ῥαδίωσ ἄποδεχόμενοι. εἰ δὲ καὶ αὔ-
 ται λύξαιεν, θοίζοντα ταῖσ εἰπίσι τὸν αἰε-
 μον οἰ θεράπωντες. κλάδοι πανταχόθεν πεί-
 κεινται, κῆ πον χειδιάζοντες, καὶ ἄλλοσ τῶ
 οἰκίαν ἀρφαίνοντες. ὕδατος μηχανῶντα
 κρουνοῖσ εἰ τεωρόφοισ, τὸν ὕπνον αὔτῃ τοῖσ
 βλεφάροισ ἐπιθεῖναι βουλόμνοι. καὶ τοσαύ-
 τῃσ θεραπείασ πανταχόθεν προσφορομέ-
 νησ, οὐδὲν ἢ πῆον ἐκείνοσ ἀλγύνεται, γυμνού-
 μνος, πόντισξε φόμνος, τῆ κινήσει τῆσ χειρῶν
 τῶ κεκρυμμένην σημαίνων πυραί. ὁ δὲ πένησ,
 εἴα μὲν οἰκίσκον ἔχει, καὶ δῶρον αὔτῃ μαθῶ.
 εἰσὶ δὲ οἰ μαθὸν παρέχειν μὴ διασάμνοι, τῶ
 ἀγροῦν ἐχρῶσιν οἰκίαν, κῆ κλίνῃ τὸ ἔδαφος,
 καὶ σρωμνῶ ἐν φορυτὸν, καὶ οὔτε ἰατρὸσ πα-
 εἶσεται, οὔτε ὄψοποιὸσ τοῖσ τῆσ ἰατροῦ διακο-
 νῶν ἐπιτάγμασιν, οὐκ οἰκέτησ, οὐ θεράπει-
 να, τυχὸν δὲ, οὐδὲ γμῆ σὺνδυνοσ. πάντα δὲ

αὐτῷ γίνεται ἡ τῆς θεοῦ προμήθεια, ἀμβλύ-
 νουσα μὲν τῆς παιδῶν τὰς ἀκίδας, ἀμαυροῦ-
 σα δὲ τὰς ὀδύνας, σβεννῦσα δὲ φαρμάκου
 δίχα τὴν πύρρον φλόγα, ἀπείργουσα δὲ τὴν
 βλάβην, τὴν ἀπὸ κρυμοῦ, τὴν ἀπὸ φλο-
 γμοῦ, τὴν ἀπὸ τῆς ἀποκειμένης νοτίδος. οὐ-
 δεὶς ἐκείνον διδάσκει, τίνα τῆς ἐδεσμάτων
 κρέφει τὴν νόσον, τίνα τῆς ὑγείας σωαγωνίξει,
 ἀλλὰ ἀδιορίστως καὶ ἀδιακρίτως ἐπιτυχὸν ἐ-
 θίει, καὶ ἐπιβλαβερὸν ὠφέλιμον γίνεται, καὶ
 ἐπιψυχρὸν ὑδρωπινόμιμον, φάρμακον ἀναφαί-
 νεται, καὶ ὁ ξηρὸς ἀέρας τὴν φλόγα κατα-
 σβέννισιν. οὐ δεῖται τῆς αἰωθῆς λαμπάδων,
 ἢ τῆς κἀτωθεν ἐπιεμμένων ὑψηλῶν, ἀναπλη-
 ροῖ γὰρ ἡ φύσις τὴν αἰθερα, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς
 ἰατρῶν βοήθειαν ἀντιπροσφέρει τῷ κἀμνοντι.
 καὶ ἐστὶν ἰδεῖν τῆς ἐδάφοιο ἐρριμμίον, ῥᾶον
 φέροντα τὴν νόσον, ἐκείνων τῶν τῆς προφη-
 μίας θεραπείας ἀχλαυόντων. ὁρῶν τοιγα-
 ροῦν ἐν ἐκάστῳ τῆς γινομμένων τῆς θεοῦ τὴν κη-
 δεμονίαν μὴ πολυ-
 ἐκασον. εἰ δὲ θέλῃς καὶ
 τῆς πολυπραγμοσύνης σω-
 αῦτη σου τῆς πορείας ἡγείσθαι
 ἔρδυναν ποδηγεί-
 τω. ταύτην πειθόμενος, λάβε πᾶσαν ἀφορ-

* λαμβαν-
 νομένων

μὴ εἰς ὑμνωδίαν τῶ κτίσαντος, μίμησαι γὰρ
 θεῖς ἐκείνοισ' παῖδας, οἱ καμίνω πῆραδοθί
 τεσ, καὶ τὴν αἴψυχον κτίσιν εἰς δοξολογίαν καὶ
 ἑξομολόγησιν ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὡμῶς τῆ κα
 μίνω πῆραδεσκότα τύραννον, εἰς θεωρία
 τῶ θαύματος εἴλκυσαν, καὶ τὴν πολεμικήτα
 θεὸν προσκωῆσαι τῆ θαυματουργία κατη
 νόησαν. ἐκείνοισ' μὲν οὐτε καμίνος εἰς βλα
 σφημίαν κινήσαι τὴν γλῶτταν ἠνάγκασεν,
 ἀλλὰ καὶ τοσαύτη πῆραδοθίτες φλογί, ὑμνοῖς
 ἐν δὴ γέττω ἐγέραιρον, σὲ δὲ οὐτε καμίνος,
 οὐτε λέοντες βλασφημεῖν ἀναγκάζουσιν, ἀλλ
 λά τοῖς θεοσδότοις ἀγαθοῖς εἰς φυφῶν, οὐκ
 αἰδομένη τῆσ' ὄψεων. εἰ δέ μοι πείθοιο, τὴν
 γλῶτταν δὴ σε βεῖα κοσμήσεις, καὶ τὴν μὲν
 κτίσιν ἐπαινέσεις, τὸν δὲ κτίστην ὑμνή
 σεις, καὶ τὴν παροῦσαν αὐτῶ

πανταχοῦ προμήθειαν

προσκωήσεις αὐτῶ

ἡ δόξα εἰς τῶ

αἰῶνας,

Ἀμήν.

Ὅτι δουλεία καὶ δεσποτεία πρόσφοροι
τῷ βίῳ. λόγος, Ζ΄.

Υ δέεται μὲν τῆς αἰθρωπίνης
γλώττης εἰς ὕμνων χρησίαν
τῆς ὀλων ὁ ποιητῆς, οὐδὲ γὰρ
τῷ ἄγγέλων δεξολογίαν,
ὡς δόμιλος δέχεται, ἀλλὰ τῷ
δύνοιαν ὄρων, εἰ δὲ γνώμον ἀφ
σιασ δὲ τὰς νομικὰς ἠνίκαι
φέροντες, οὐχ ὡς χρεῖαι δὴ πο
ἀλλ' ἕως τῆς μν
εἶων δὲ ὄρων ὡν ἐδέχοντο τῷ δεσποτῷ
χάειν ἐκτείνην πειρώμενοι. αὐτίκα θίνω ἐσιν
ιδεῖν, οὐδὲ πάντας μίαν κῆτὴν κῆτὴν περὶ φέ
ροντας, ὁ μὲν γὰρ, ἔθνε μόχον. ὁ δὲ, ἀμνόν. ὁ δὲ
χίμαρον. κῆ ὁ μὲν, πλείστα θύματα. ὁ δὲ, ἐλά
τῆ. ὁ δὲ τούτ' ἀφρον, κῆ πενία συζῶν, ζούτος
ρυθόνων, ἢ νεοτῆοῖς πῶριδων. ὁ δὲ καὶ τού
των σπανίζων, σεμίδαλιν ὀλίγην, καὶ λιβα
νωτοῦ χρεῖαι πινά. ποιότητι τοιγαροῦ γνώ
μης, οὐχὶ ποσότητι δώρων προσέχειν τὸ δίκαιον
κατὰ εἰτεῦθαι δὴ πούθειν διδασκόμεθα. κῆ
εὐδὲ δύσεβεις ἡμῶν προσφέρομεν λόγοις, οὐχ
ἵνα τῆ βραχυτάτη σαζόνι τῷ ἀβυσσον τῆς
θεῖας αὐξήσωμεν, ἀλλὰ καὶ τῷ οἰκέταις

δύνοισαν ἐπιδείξαι πειρώμενοι, καὶ τῆς ὁμοδοῦ
λων διελέγξαι εἰ θράως, καὶ εἰ δεσποτικὸν
αὐτοῖς ἔπειθ' εἶναι ξυγὲν περμηθούμενοι. κο
μιδῆ γὰρ ἀχάλλομεν τὴν πάντα κυβερνώ-
σαν τῆς θεοῦ σοφίαν ὑπ' αὐτῆς συκοφαντου-
μένην ὀρώντες, οὐ χρεῖν καὶ εἰ παρόντα τῆς
λόγου πόνον ἐδεξάμεθα, καὶ παῦσαι τοῖς
ἐλέγχους τὴν βλασφημίαν πειρώμεθα.

Οπι μὲν οὖν λίαν ἀνοήτως καταιγίζονται τὴν
δοκοῦσαν ἀνωμαλίαν τῆς βίου, καὶ πρᾶπαίον
τες τὸ δέον οὐ σωραδισιν, ἰκανῶς ὁ περὶ τού-
του λόγος ἐδίδαξε, καὶ τῆς πενίας ἔπειθ' ἐδεί-
ξασ' εἰ χρήσιμον, καὶ τῆς πλούτου διελέγξασ'
τὴν εὐδαιαν. Ἐπειδὴ δὲ οὐ μόνον τῆς πενίας
κατηγοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν δηυλείαν ὀλοφύ-
ρονται, καὶ τῶν βασιλικῶν ἀχρόνρονται φό-
ροις, καὶ ἔτ' ὅρα τὰ τῶν δε τῶν βίῳ λίαν ἀρμότ-
ροντα, φέρε καὶ πᾶσι τούτων μικρὰ διεξέλ-
θωμεν, καὶ τῶν ἀείσοις τῆς ἰατρῶν μιμησόμε-
θα, οἱ τῶν ἀρρώσοις ἀχρότοις ὀρώντες, καὶ τὰ
περσφορόμενα σιτία πάντα βδελυτῆομενίσι,
τέχναις ποῖν ἰατρικαῖς τὸ δύ' ἄρεσον αὐτῆς
οὐ μάλα κατὰ σοφίζονται. τὰ γὰρ ξηρότ' ὅρα
καὶ στενυφνότερα τῆς ἡδυσμάτων πρᾶμιγνῶ-
τες, εἰ βδελυκτὸν τῶν ἀρρώσων φαεινόμενον ἡδύ-
σον ἀπὸργάξονται. καὶ οὕτοι δὲ ὁμοίως ἐκεῖ

νοῖς, πᾶσι τῆς ὀρωμνίαις ἢ γνομνίαις ἐπιμέμ-
 φονται. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος πρᾶ γνάμην
 συμβαίνει, καὶ ἀλγυόμνοι λίαν, τῶν σιτίων
 ἀπέχονται, καὶ μελαβεῖν ποθοῦντες, ἕως
 τῆς νόσου κωλύονται. τούτοις δὲ ἐκούσια καὶ
 αὐθαίρετα πολεμεῖ τὰ πάθη, καὶ τὸ δύσα-
 ρεσον ἐχρῶσιν οὐ πρὶ σιτία καὶ ὄψα, ἀλλὰ πε-
 ρὶ πάντα τὰ σοφῶς καὶ δικαίως ἕως τῆς
 θείας προμηθείας οἰκονομούμενα. ἢ ἀείρον
 τες μὲν, τὸν ὄμβρον ἐπιθυμοῦσιν. ὄδοι ποροῦν-
 τες δὲ, τῆς ὄμβρων κατηγοῦσι. χρήσοισι δὲ
 θερμότερα τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, ἵνα πέσο-
 νας τῶν σπερμάτων ἑὸν καρποῖς ἀπὸ γά-
 σηται, καὶ δυχεραίνουσι πάλιν, καὶ ἐν φλο-
 γμὸν αἰτιῶνται. πάντα πόνον ἕως τῆς γα-
 στρος κατὰδέχονται, καὶ γηπονίασ, καὶ ναυ-
 τηλίασ, καὶ μακρὰς ὄδοι πορείασ. καὶ πάλιν
 αὐτῆς πικροὶ κατήγοροι γίνονται, ὥσπερ οὐ
 δουλεύειν τοῖς τῆς ψυχῆς δύμασιν, ἀλλ' ἄρ-
 χειν τεταγμένης. μέμφονται σκηπτοῖς, καὶ
 χαλάζαις, καὶ ταῖς τοιαύταις σιδείαις. καὶ
 πάλιν τῆς τῆς θεοῦ μακροθυμίασ κατηγο-
 ροῦσι. καὶ οὐτε εἰ δίκαιον αὐτοῖς, οὐτε τὸ μα-
 κροθυμον καταιδεῖ. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν τῆς μακρο-
 θυμίασ ἀχλαύειν, καὶ μεγάλα πημμε-
 λοῦντες, προσεύχονται, ἑὸν δὲ σφᾶς αὐτοῖς

λελυπηκότας, ἀκράτον δέχεσθαι δέλοισι τὸ
 δικάϊον τὴν προσβολῶν. εἶδον πένητας, οὐ-
 θύς τὴν γλῶτταν κατὰ τῆς προνοίας ἐκίνη-
 σαν, καὶ πολλοῖς τὴν πένιαν κατέχωσαν σκώμ-
 μασιν. ἐθάσαντο πολούσιον ἐπ' ἀκρων οὐνύ-
 χων βαδίζοντα, λεόντειον βλέποντα, τῆδε
 καὶ κείσε τὸν ὄμιον περιφέροντα, ἢ ἐπ' ὄχη-
 μάτων φηρόμενον, καὶ πολλοῖς οἰκέταις καὶ
 ῥαβδούχοις κυκλούμενον, μισαφέροισι κατὰ
 τῆς χρημάτων τὴν βλασφημίαν. δυσχεραί-
 νοισι τὸν βίον, ὡς ἀνωμαλίας ἀνάπλεω. καὶ
 μισοῦσι τὸν θάνατον τὸν τὴν ἀνωμαλίαν
 παύοντα, καὶ τὴν ἰσοπρίαν τοῖς σώμασι
 ἀχρνεύοντα. καὶ μὴ εἶδει ἐν βίον θαυμάζειν,
 τὸν ἐν θανάτῳ μεμφομένην, ἢ τὸν θάνατον
 οὐφηνεῖν, τὸν τὸν βίον ἀπωμένην. εἰαίτια
 γὰρ ἐκ διαμέσου θάνατος καὶ ζωὴ. οἱ δὲ, φύρ-
 δην ἀπαντα βλασφημοῦσι, καὶ πάντων ὁ-
 μοίως κατηγοροῦσι. καὶ παῖδες μὲν ὄντες, μα-
 καρίζοισι τὸν ἀνδρα. αἰσροὺς δὲ γηρόμενοι,
 ζηλωτοῖς ἀχρηλοῦσι τὸν παῖδα. καὶ τί δεῖ
 πάντα λέγειν τὰ ἕπο τῆς πονηρίας ταύτης
 νόου συκοφαντούμενα; οὐδὲν γὰρ δεῖ τῆς γι-
 νομνίων, ὃ μὴδέχεται λαισθεῖας ἐέλος ἕπει
 τὸ κτύπων γλώσσης πεμπόμενον. φέρε τοίνυν
 ταῖς ἰατρικαῖς μεθόδοις χρησόμενοι, δείξω-

μιν αὐτοῖς ἢ δισατά τεως αὐτῶν ἀρκυαίον-
 τα. Ἐδρὶ μὲν οὖν πλούτου καὶ πενίας, καὶ τῶ
 εἰ τούτοις δοκούσης αἰωμαλίας, ἀρχαῶν-
 τως εἰ τῶ περὶ τοῦδε λόγου διεξήλθομεν. καὶ
 ταύτης, καὶ τούτου δεικνύτες εἰ χρήσιμος.
 Ὅτι δὲ εἰς δουλείαν καὶ δεσποτείαν ὁ ποιητὴς
 ἐξ ἀρχῆς τὴν φύσιν δέκεναι, αὐτίκα δηλώ-
 σομεν. Δεῦρο τοίνυν πάλιν ταύτῃ ἡμῶν τὴν
 πρώτῃ διάπλασιν, καὶ ἔλεπε ἕνα μὲν ἀν-
 θραπλατόμενον ἀπὸ γῆς, γυναικα δὲ ὁ-
 μοίαν οὐκέτι ὁμοίως ἀπὸ γῆς. πλὴν γὰρ
 μίαν ἐξ ἐκείνου λαβὼν ὁ ποιητὴς, οὕτω εἰ γέ-
 νος οὖν διεπλασεν, ὅπως μὴ φύσεως δευτέ-
 ρας αὐτὴ νομίζηται διὰ εἰς τῶ χώματος ἕτε-
 ροῖον. εἰς τοιγαροῦν ἀπὸ γῆς διεπλάσθη. καὶ
 ἐξ ἀνδρὸς ἡ γυνή. καὶ ἐξ ἀμφῶν ἀπασα τῶν
 αἰθρώπων ἡ φύσις. εἰ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ποιητὴς,
 τοῖς μὲν, δουλείαν. τοῖς δὲ, δεσποτείαν ἀπέ-
 νειμεν. ἀλλ' εἰ ἀπάντων ἐδημοῦργησε γένος.
 καὶ τῶ Νάε δεῖ κεβωθὲν κατασκυάσαι κε-
 λύσας, καὶ μεθὸν δικαιοσύνης τὴν σωτηρίαν
 πορεύσας, αὐτὸν καὶ τὴν ὁμόζυγα σὺν τοῖς υἱέ-
 σι καὶ ταῖς ἐκείνων γαμεταῖς εἰς τὴν κατα-
 σκυάθειαν εἰσελθεῖν περὶ ταξέ κεβωθῆς,
 καὶ δουλῶς οὐδεὶς εἰσελήλυθε, οὐδέ πω γὰρ
 ἡ φύσις ταύτην εἰσεδέεκτο τὴν περὶ αἵρεσιν.

Γω. 5'.

ἀλλὰ μόνα τὰ τῶν ὄντι δεῦλα τῆς ἀλόγων τὰ
 γλῆν, ἀ τούτου χάριν τῆς ὄλων ὁ ποιητῆς εἰς
 τόνδε ἐν βίον πρῆγαγεν. Ἐπειδὴ δὲ πολλῶν
 ἐν τοῖς μὲν ταῦτα τῶν ἀκοσμίαν εἶδεν ἐκτὸς
 ἀναρχίας γελημιλίω, καὶ πᾶσαν ἀδεῶς
 πρᾶξιμοίαν ἐκτελουμίω, εἰς ἀρχοντας καὶ
 ἀρχομίωσι δειλε τῆς ἀνθρώπων τὸ γλῆος,
 ἵνα τῆς ἀρχόντων ἐδέος σμικρύνῃ τὴν ἀμαρ
 τημάτων ἐπληθῆτος. οἶδε γὰρ φόβος χαλι
 νοῦ τῆς ἀλόγων παιδῶν τὰς ἀφορμαῖς, καὶ
 τῆς ψυχῆς τῶν πρὸς τὸ χεῖρον ἀμβλύνειν ἐο
 πῆν. καὶ πολλάκις ἀ λόγος οὐκ ὤνησεν, ὁ φό
 βος κατῶρθεσεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ φύσις εἰς ἐ χεῖ
 ρον ἐξώκειλε, καὶ ὁ νοῦς τοῖς πάθεσι πῶρικλυ
 θεῖς, ἕπερ βρῦχίος τε γνόμενος, οἷόν τε σκά
 φος ἀνδράπισον, ἀτάκτως φέρεσθε ἐ σῶ
 μα κατέλιπεν, ἀναγκασίως ἐδείκθημι νόμων,
 καὶ δά πῶρ ἕνός ἀγκύρας, ἰσώσης ἐ σκάφος,
 καὶ τῶν ἀδὲ τὸ πρὸσω φορὰν κωλυούσης καὶ
 συγχωρούσης ἀναδύναι τὸν κυβερνήτην, καὶ
 τῆς οἰάκων ἐπλαβέσθαι. τούτων δὲ τῶν νόμων
 γνέσθαι τῶν δέσιν, οὐχ οἷόν τε ἦν, Ἰσοκρα
 τίασ οὔσης, καὶ πολιτευομένης ἰσονομίας.
 οὐδὲ γὰρ ἐν ταῖς δημοκρατουμίαις πόλεσιν
 εἶδα ὁ δῆμος ἔχε τῆς πρᾶξιμοίω τὸ κύρος,
 τῆς ἴσων ἀπαντες μετελάττανον. ἀλλ' οἱ μὲν

ἀρχι-
μείων

ἢ ἄν θεομοθέται· οἱ δὲ, νομοθέται· οἱ δὲ, στρα-
τηγοί· οἱ δὲ, τῶ ἀρχιμείων ἐπιλήρου τῶ τά-
ξιν· ὁ δὲ δημαγωγός, καὶ τῆς ἀρχόντων ἐκρά-
τει, καὶ τῆς ἀρχηγῶν· καὶ εἰ ταῖς ὀλιγαρχ-
ουμίαις δὲ πόλεσιν, οἱ μὲν πολλοί, τὸν τῆς
ὑπηκόων ἐπιλήρου κατὰ λόγον· οἱ δὲ ὀλί-
γοι καὶ φρονήσει περὺχοντες, καὶ ἀρετῇ δια-
λάμποντες, τὰ τε κοινὰ διακονεῖν, καὶ ταῖς
ἡγεμονίαις διελάττανον· καὶ οἱ μὲν, ἔφο-
ροι· οἱ δὲ, ναύαρχοι· οἱ δὲ, ἀρμοσαί· καὶ ἡ-
γον εἰς ἐπιλήρου ἢ αὐτῶν αἰετα δοκῆ· οὐ-
κοῦν ἢ μὲν ἀμαρτία, τῆς νόμων τῶ χρείαν
εἰσῆγαγεν· οἱ δὲ νόμοι, τῆς τῆς ἡθελίων ἔξου-
σίαις ἐδέοντο· οὐ μόνον δὲ τῆς πειθαίτ, ἀλλὰ
καὶ τῆς κολάζειν τὸν πᾶραβαίνοντας δλωα-
μείων· καὶ ἢ μὲν ἀμαρτία, τῶ ἀταξίαν εἰσῆ-
γαγεν· ὁ δὲ τῆς ὄλων πρῦτανις, τῆ ἀταξία
τῶ τάξιν ἐπέθηκε· καὶ τῆς ἀμαρτίας τῶ
ῥύμιω, οἷόν τι χαλινῶ τῆς νόμοις ἀνέσειλε·
τούτου δὲ τῶ χαλινῶ τὰς ἡνίασ, κατὰ πᾶρ
ἡνιόχοις τῆς ἀρχιστῆν εἰεχείρησεν· ἔπειτα τού-
του καὶ πόλεως κοσμοῦνται, καὶ κῶμαι, καὶ
στρατεῖαι· τίς γὰρ ἂν ἠνεγκε τῆς ἀδίκων τὰς
χείρας, εἰ μὴ τῆς πλεονεκτικῆς αὐτῆς φλο-
γῆς τῶ ἑαδὶ τὸ πρῶτον φοραὴ ἐπεῖχε τῶ νόμων
τὸ δέος, δίκῃ γὰρ ἰχθύων κατέφαγον οἱ μεί-

ξοισ ἔνδ' ἐλάττωσ', εἰ μὴ τὸ ξίφος ὀνέμος τεθνη-
 γμείον ἐδείκνυε, καὶ τὴν πυρὰν ἀπὸ μύθου,
 καὶ τὰ ἄλλα ὅσα πρὸς ἑμῶν τῆς κακουρ-
 γίας συζώντων ἐπινοήθη ῥίς ἀρχοῖσιν. Εἰ γὰρ
 καὶ τῆς νόμων ἀπειλούντων, καὶ τῆς ἀρχόντων
 κολαζόντων, εἰσὶ πινδύοι θεοῦ παντὸς ἀ-
 γριώτεροι πᾶσι ἔνδ' πέλασ' ἀκύνονται, καὶ
 ἀπὸ τοῦ ὡς σκορπίοι, καὶ δάκνοισιν ὡς ὄφεις,
 καὶ λυτῆ ὡσιν ὡς κύνες, καὶ ἐρύχονται κατὰ
 τῆς ὀμοφύλων, ὡς πᾶσι κατὰ τῆς ἀλλογενῶν
 οἱ λέοντες. τί οὐκ αὖ ἐδρασσαν νόμων μὴ ὄντων,
 καὶ ἀρχόντων μὴ κολαζόντων; νῦν δὲ, πολ-
 μῶνται μὲν παρ' αἰῶν πᾶσι νόμοι, λαοθάλασσιν
 δὲ ὄμοιοι οἱ πολμῶντες πειρῶνται, ἔνδ' νόμοισ'
 δειμαίνοντες. καὶ τὴν ἀδικίαν τῆς δεινότητος ἔ-
 λόγων συγκαλύπτειν ἐπιχειροῦσι. καὶ ὁ ἀδι-
 κούμενος ἀδελῶς πρὸς τοὺς ῥίς δικάζοισι, καὶ τὴν
 τῆς ἀδικίας εἰσάγει γραφίω. καὶ τὴν τοῦ
 ἠδικηκότος εἰ δέδοικε δωρασίαν, οὐδὲ φείτῃ
 τῆς πλούτου τὴν περιφαιψαν. ἀλλ' ὡς εἰς λι-
 μνία εἰς τὸ δικαστήριον ἐρέχει, καὶ τῆς ἀδικίας
 δικαίεται τὰ εἶδη, καὶ ἔνδ' νόμοισ' εἰς μέσσοις
 ἀχθῆναι πᾶσι καλεῖ, καὶ κατὰ ῥύτοις δικά-
 ξειν εἰς δικαστήριον ἵκετέυει. ὁ δὲ, τὴν ψῆφον ἐκ-
 φέρει, καὶ τὴν ἀρπαγεῖσαν οἰκίαν, ἢ τὴν ἀγρὸν,
 ἢ τὸ σκεῦος ἀχθῆναι εἰς ἠδικημένω κελεύει.

κολάζει δὲ πολλάκις καὶ ζημίαι χρημάτων
 τὸν ἀδικίαν τε τολμηκότα. δὲ δὲ εἴς τὸ δέος, καὶ
 τοιχωρύχοι, καὶ λωποδύται, οὐ περφαίως,
 ἀλλὰ κρύβδην τὴν ἀδικίαν μετῆκοι, καὶ τῶν
 πειρᾶσαι λαμβάνειν, τὸ δέος κηρύττουσι.
 ἢ γὰρ αὐτὴν ἐγχειρίδια λαβόντες, ἀπαντας εἴς
 περτυχόντας κατέσφαξαν, καὶ τὰς ἐκείνων
 κτήσεις διείλοντο. ἐπειδὴ δὲ δειμαίνουσιν, οἱ
 πολλοὶ μὲν, ἡσυχάζουσιν. οἱ δὲ τῆσ' πονηρίας
 κατὰ τολμῶντες, ἢ τῆσ' ὁδῶν τὰς ἐρημοτέρας
 καταλοχῶσιν, ἢ νύκτωρ εἰ τὰς πόλεις κα-
 κουροῦσι. εἰ σκότος, καὶ τὸν ὕπνον, καὶ τὴν
 ἀπάντων ἡσυχίαν, τῆσ' ληθείας λαμβάνον-
 τες σωδρῶν. καὶ δύο δὲ τούτων, ἢ εἰς φῶρα
 δέντες, καὶ κολαδέντες ὑπὸ τῆσ' νόμων, ἵκα-
 νὸν τοῖς ἄλλοις ὠφελείας ὑποδείγμα γίνον-
 ται. καὶ τῶν ὁμοζόπων τὴν τιμωρίαν ὁρῶν-
 τες, μετῶσι τὴν πονηρίαν ὡς θανάτων ριού-
 των μητέρα. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τοῦ-
 τοῖς ἐξέβλυ τὸν λόγον, τὴν τῆσ' δουλείας
 αἰτίαν διεξελεθεῖν ἐσελήσας. ἐπανελεθεῖν δὲ
 ὅθ' ἐξέβλυ καιρός. Οὐ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὁ
 τῆσ' ὅλων δημιουργός, μίαν εἰργάσατο πάν-
 των τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, καὶ ἐξ εἰδὸς
 ἀνδρὸς καὶ μᾶς γυναικὸς ἀπάσαν τὴν οἴκου
 μέλην οὕτω τῶν γένουσ' ἐπλήρωσε, μαρτυρῆς ἢ

Δεία γραφή. οἷ, τε γὰρ τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχον-
 τα καὶ δύομενον, οἷ, τε τὰ νότεια καὶ τὰ βό-
 ρεια μέρη διήληχότες, καὶ οἷ τὰ μέγα δὲ ταύ-
 τῆς οἰκουῦτες, εἴ, ἔχουσι δὲ τῆς διαπλάσεως
 εἶδος, εἴ, αὖ, εἴ, τῶν αἰσθηθέντων ἀειθμῶν, εἴ,
 μόνοις ἢ, θεοῖς καὶ χρώμασι διαφέροντες. ἀλλὰ
 τὰ μὲν ἢ, θεοῖς, τὰ, ἔ, θεοῖς ποιεῖ, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
 αὐτεξούσιον. ταύτην δὲ, κἢ, παρ' ἡμῶν αὐτοῖς
 ὄσιν ὄρεῖν τὴν διαφορὰν. τὸ δὲ τῶν χρωμά-
 των ἐτόροιον, ἢ, τῶν χρωμάτων ἀπεργάζεται θε-
 οῖς. οἷ μὲν γὰρ πόρρω τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος οἰκουῦ-
 τες, λευκοτέρων ἔχουσι τὴν τῶν σώματων ἐπιφάν-
 νειαν. οἷ δὲ τοῖς ἐσώτοις καὶ ἐσπερίοις τμήμασι,
 κατὰ δὲ νόπον τῶν πολλῶν μέρος εἰδὶαι τὰ ὄσιν
 λαχόντες, πλεονασμῶν τῆς ἀκτίνος γινόμε-
 νοι, μελαίνονται δὲ σώμα, ξύλων τινῶν δίκλι-
 τῆ πλείονι τῶν πυρὸς ὀμιλίας ἐπανθρακουμέ-
 νων, καὶ τὴν μέλαιναν χροίαν εἰδυομένην.
 οὐκοῦν μία μὲν τῶν ἀνθρώπων ἢ φύσις, κἢ ἀρ-
 χόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ὑπηκόων καὶ βα-
 σιλέων, καὶ δούλων καὶ δεσποτῶν. μία δὲ
 οὐσα ἢ φύσις, τῶν δημιουργῶν κηρύττει τὸ δίκ-
 καιον. διαρθεῖται δὲ τῶ χρόνῳ εἰς δουλείαν
 καὶ δεσποτείαν, καὶ τούτοις καὶ κείνοις τὸν
 αὐτὸν φυλάξαι χάρακτῆρα, κατηγορεῖ μὲν
 τῆ ἀμαρτίας, ταύτην εἰσαγωγῆς τὴν χροίαν.

2190

τῷ δὲ ποιητοῦ καὶ εἰ ταῦτα πρὸς ἰσότητά δει-
 κνυσθῆναι. ἐφύλαξε γὰρ μέχρι τέλους πρὸς τὸ οὐ-
 σίας ταυτότητα. πρὸς δὲ ἀταξίαν τῆς ἀμαρ-
 τίας, τῆς τάξεως τῆς ἡγεμονίας ἐξέβαλε. καὶ
 πρὸς ἐκείνης πλεονεξίαν, τῷ κανόνι τῆς νομο-
 θεσίας ἐρρύθμισεν, οἷον πρὸς ναυπηγὸς σπάρτη-
 σανίδας ἀπενυθύνων, καὶ ἐπιβριτήτων ἀφαιρού-
 μενος. μὴ τοίνυν τῷ δημιουργοῦ κατηγόρη πρὸς
 δουλείαν θεώμενος, ἀλλὰ πρὸς ἀμαρτίαν καὶ
 βλασφημίαν φέρεται, δι' ἣν εἰς δουλείαν καὶ δε-
 σποτείαν διερέθη τῆς ἀνθρώπων ἐγένος.
 οὐ δὲ σκάφος μὲν ὄρων ἐξ οὐραίων φερόμενος,
 καὶ οὐ μὲν πλωτῆρας ἡσυχῆ καὶ θεμελίους,
 οὐ δὲ ναύτας, ἢ ταῖς κόπαις ἐρέποντας,
 ἢ τὰς προτόνοισ' ἔλκοντας, ἢ ἄλλοι τῆς κε-
 λδομίων ἐργασομένων. ἐν δὲ προρέα, σκο-
 πέλαι καὶ βράχη καὶ σπιλάδας πύρισκο-
 ποῦντα, καὶ τῷ κυβερνήτῃ μινύοντα. τὸ δὲ
 κυβερνήτην πᾶσιν ἐπιστατοῦντα, καὶ τοῖς πη-
 δαλίοις τὸ σκάφος ἰθύνοντα, θαυμάζει πρὸς
 τάξιν. καὶ οὐ κελούεις εἶναι πάντας κυβερ-
 νήτας, οὐδὲ πᾶσι πρὸς τῆς νηὸς ἡγεμονίαν κε-
 λούεις. καὶ οὐ μὲν, ἡσυχάζοντα βλέπων.
 οὐ δὲ τὸ κελδομένον δρῶντα. τὸν δὲ προ-
 λέγοντα ἐφαινόμενον. τὸν δὲ, πάντων ὁμοῦ
 πρὸς ἑατέοντα, οὐκ ἀγανακτεῖς, οὐδὲ κατη-
 γορεῖς

πορείς ἀκοσμίαν, ἀλλὰ μᾶλλον θαυμάζων
 τῶν τάξιν διατελεῖσ. τὰς δὲ οἰκίας οὐκ ἐθέ-
 λεις ταῖς ὀλησίαι παραπλησίως κυβερνά-
 σθαι, ἀλλὰ δυσχεραίνεισ, ἐν μὲν, ἡγούμενος
 βλέπων τῆς οἰκίας, ἑὸν δὲ, ἀγομείοισ; κῆ μὲν
 οἰκία καὶ ναῦς κατὰ τῶν οἰκονομίαν, λίαν
 ἀλλήλας ἐοίκασιν. ὁ μὲν γὰρ δεσπότης, καὶ δὴ
 πᾶν τις κυβερνήτης, τῆς τῆς οἰκίας οἰάκωσ
 ἐπειλημμένος, τοῖσ πᾶσιν ἐφέσθηκεν. ὁ δὲ τῶν
 οἰκετῶν πρῶτεύων, ὁ τῆς ἄλλων ἀπάντων
 τῶν κηδεμονίαν πεπιστευμένος, ἐν πρῶτῃ με-
 μούμενος, διδάσκει τὸν δεσπότην ἀνομίξῃ συμ-
 φέρειν. τῆς δὲ ἄλλων οἰκετῆς, οἱ μὲν, ναύταις
 παραπλησίως, μερικαῖς ἐγκεχειρισμένοι φρον-
 τίδας, τὰ κελεύόμενα πράττοισιν. οἱ δὲ
 λοιποὶ δίκην πλωτήρων ἐν μέσῳ τούτων
 εἰσὶ, ἕκαστος τούτων ἰθὺς ὄμνηοι, καὶ τῆς ἀναγ-
 καίων ὄχθῃ τούτων τυγχάνοντες. τί δὴ ποτε
 τοίνυν σκάφος μὲν οὕτω κυβερνώμενον ἐπαι-
 νεῖσ, οἰκίαν δὲ τῶν αὐτῶν δεχομένην οἰκονο-
 μίαν σκώπτῶν διατελεῖσ; ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι σε
 καὶ στρατεῖαν ἐπαινεῖν, ἥσ ἡγεῖται μὲν ὁ στρα-
 τηγός, φυλάττοισ δὲ ἑὸν λόχοισ οἱ λοχαγοί,
 ἐν κόσμῳ τὰς τάξῃς ἀγοισὶν οἱ ταξίαρχοι.
 ἑκατόνταρχοι δὲ, καὶ χιλίαρχοι τὰ πρᾶ τῶν
 στρατηγῶν σωθήματα κῆ τοῖσ διαπορθμίου

κ

σι, καὶ νῦν μὲν, εἰς φάλαγγα καθιστῶσι τῶν
 στρατείων. νῦν δὲ, εἰ πολινθίω. ἀλλοτε ἑδί-
 κέραισ' ἀρχισίν. ἐσι δὲ ὅτε κέραισ' ἐκείτορος
 ἐπίπλειςον ἐκτείναντες, κυκλοῦσι μὲν οὖν
 πολεμίοισ', οὐδὲ φυγεῖν ἐπιτρέποντες, ἀλλὰ
 πάντοθεν ὁμοίως ἀθιγίτες τὰ βέλη, καὶ ἀρδην
 ἀπαντας ἀναερούτες. τούτων δὲ οὐδὲν ἐγε-
 γόνει, μὴ τῆς στρατείας εἰς ἀρχοντας καὶ ἀρ-
 χιμλίουσ' διηρημλίας. πολυαρχία γὰρ εἰς στρα-
 τεία, μάλιστ' ἐλαβρότατον, εἰς πολ-
 λά κατὰ τέμνουσα καὶ τῶν ὁμόνοιαν διασω-
 σα. καὶ πολλὰς βουλαῖς ἰθύνειν μὲν πειρω-
 μλιν, βλάπτουσα δὲ μάλλον ἢ κυβερνώσα.
 πῶς τοίνυν οὐκ ἀτόπων, καὶ εἰνήσει θωμά-
 ζοντα τῶν τῶν εἰς περσασίαν, καὶ στρατείας
 ἐπανοῦντα τῶν τάξιν, ἢ ν οἱ τῆς στρατηγῶν
 ἐργάζονται νόμοι, μέμφεσθαι σε οἰκίαν οὖρον
 ἀγομλιν τ' εὐτόπον, ἀλλὰ* μικρὸν φησι εἰ δου-
 λούειν, καὶ τῆς ἐξουσίας τ' δεσποτῆς εἶχειν τῶν
 τῆς ἀναγκαίων ἀχλάωσιν, καὶ πόνοις διηνε-
 κέσι ταλαιπωρεῖσθαι. ἀλλ' εἰ φιλαλήθως
 τῶν εἰρημλίων ἐκασον σκοπήσαι θελήσειας,
 ἐξῆσθαι φράσας τις ἐμεικτοῖς λόγοις, διη-
 σεις τὰ μὲν, ἀθυμίας. τὰ δὲ, πολλῆς ὠφε-
 λείας μεσά. ὁ μὲν γὰρ τῆς οἰκίας δεσποτῆς,
 πολλὰς πολιορκεῖται φροντίσι, σκοπούμε

* πικρὸν

νος ὅπως τοῖς οἰκείοις ποίση τὰς χρείας,
 ὅπως βασιλεύσι τὴν τεταγμένην εἰσφορὰν
 εἰσενέγκῃ, ὅπως ἀχρόταται μὲν τῆς περὶ
 δυνάμεως πῶς ἴσθαι, ὠνήσονται δὲ τὰ εὐδύοντα.
 ἀγνώμων ἢ γῆ πῶς ἴσθαι πόνους ἐγλίξῃ, τὴν
 τῆς αἰσθητικῆς πῶς τὸν ποιητικὸν ἀγνώμο-
 σύνῃ οὕτως μίμνησιν, ὁ δὲ αἰσθάνεται,
 καὶ δανεισὰς πῶς ἴσθαι, καὶ χρηματικῆς
 διαγραφῆς, καὶ τὴν αὐθαίρετον ἐπιπέταται
 δουλείαν. ἢ νεγκῆ ἢ γῆ πῶς ἴσθαι, καὶ βί-
 θη ταῖς ὠδίαισι, καὶ τοῖς ληϊοῖς καλύπτεται,
 καὶ βαροῦσα τῷ πῶς ἴσθαι καὶ τῷ δέν-
 δρων πῶς κλάδους πρὸς ἑαυτὴν νόειν κατα-
 ναγκάζει, ὁ δὲ πάλιν ἐτέρως κεντεῖται, τῆς
 καρπῶν πῶς ὠνήσας πῶς ἴσθαι οὐχ διεί-
 σκει, καὶ γίνεται αὐτῷ τῆς δουλείας ἢ δου-
 θωρία μικρῶν ἀφορητοτέρα. οὐ μόνον δὲ
 αὐτῆς μεθ' ἡμέραν ἀεὶ φροντίδες ἐπίασιν, καὶ τὴν
 ψυχὴν πῶς ἴσθαι καὶ κακῶσιν, ἀλλὰ καὶ
 νύκτωρ χαλεπώτερον πολεμοῦσιν. ἢ οὐχ ἴ-
 ξουσα γὰρ ἢ ψυχῆ, καὶ τῆς ἑξωθεν πραγμά-
 των ἀπληλαγμένη, ἀκρετέστερον τῆς οἰκείων,
 ἢ ἀγαθῶν, ἢ κακῶν ἐπαυθαίετα. ὁ δὲ οἰκεί-
 τῆς τῷ σώματι δουλεύων, ἐλβυθέρων ἔχει τὴν
 ψυχὴν, τούτων ἀπάντων ἀπληλαγμένη.
 οὐ γὰρ οὐδύρεται γῆς ἀκαρπία, οὐδὲ ὠνίωσι

ἀπρασίαν ὀλοφύρεται. οὐκ ἀλγύνεται εἰς
 δαιμόνην θεωρῶν, οὐδὲ διαπρακτόρων ἔσμον.
 δικασθείοις προσεβούην οὐκ αἰαγκάζεται, οὐ
 δὲ διδάσκει τῷ κήρυκος τὴν φωνὴν, οὐδὲ δι-
 καστὴν βλοσυρὸν δεικνύτα εἰς ἄμμα. μέσῳ
 λαμβάνει εἰς τηρέσιον, ἀλλὰ φροντίδος ἀ-
 πηλαγμείον. ἐπ' ἐδάφοισι καθύδι, ἀλλ' οὐ
 μεριμνά. τὸν ὑπνον ἐξελευνεί, ἀλλὰ γλυκίσι
 αὐτῷ τοῖς βλεφάροισι ἐπιχόμνος, οὐκ ἔα τ
 τῷ ἐδάφοισι ἀπιτυπίασ' αἰσθάνεσθαι. καὶ οὕτω

Ἐκκλ. ι' » φυσιολογῶν ὁ σοφὸς ἔλεγε. γλυκίσι ὁ ὑπνος τῷ
 δούλου. ἐνὶ χιτωνίῳ τὸ σῶμα καλύπτει, ἀλλ-
 λά ῥωμαλεώτερον ἔχει τῷ δεσπότην εἰς σῶμα.
 ἄρτον ἐσθίει πιτυρίαν, οὐδὲ μικροῦ περιψή-
 ματος ἀχλαύων, ἀλλ' ἠδὲ τὸν τῷ δεσπότην τ
 τροφῆς ἀχλαύει. ὁ μὲν γὰρ διηνεκῶς γαστριζό-
 μνος, καὶ τῷ κόρῳ τῶν ὄρων ἐκδιδάσκων,
 ὥθει τὰ σιτία, καὶ κατ' ἀνάγκην τῇ γαστρὶ πα-
 ραπέμπει. ὁ δὲ τῇ χειρὶ μετῶν τὴν μετάλη-
 ψιν, καὶ τὸν χοίρικα τὸν διδόμενον οὐ μόνον νο-
 μικῶς διατρώων, ὀρεγόμενος τὴν τροφὴν διαδέ-
 χεται, ἀλλὰ καὶ πέτην ῥαδίως, σωδρῶν λα-
 βῶν τὸν πόνον. σὺ δὲ, τὴν μὲν δουλείαν βλέ-
 πεις, τὴν δὲ ὑγίαν οὐ βλέπεις. καὶ τὴν μὲν
 διακονίαν ὀραῖς, τὴν δὲ θυμηδίαν οὐ θεωρεῖς.
 καὶ τῷ μὲν πόνου κατηγορεῖς, τῷ δὲ ἀφρόντισθα

βίον οὐ μακροίσεις· καὶ τὴν μὲν ἐπιθυμίαν
 διαβάλλεις, τὸν δὲ ἴδιον ὑπνον οὐ βλέπεις·
 καὶ μὴ εἶδει καντεῦθεν τὴν τῆς θεοῦ πρόνοιαν
 καὶ πείναι, καὶ τὴν τῆς οἰκονομίας ἰσότητά
 θεωρῆσαι· ἐπειδὴ γὰρ ἡ τῆς ἀμαρτίας αἰτία γ
 κη, εἰς ἡγεμονίαν καὶ δουλείαν τῆς ἀνθρώπων
 τὴν φύσιν δένειμε, τῆ μὲν, μετὰ τῆ ἡγεμονίας,
 καὶ τὰς φροντίδας σωέξουξε, καὶ ἀστυπνίαν
 σωεκλήρωσε, καὶ νόσους πλείους ἀπένειμε·
 τῆ δὲ δουλεία, πλείονα δέδωκε τὴν ὑγίαν,
 καὶ ἠδία τῆς σοφῆς τὴν ἀχλαύσιν, καὶ ὑ-
 πνον ἠδύν, καὶ μακρότρονον, λύσαι τὸ κόπου
 τὸ σῶμα δυναμῶν, καὶ πρὸς τοὺς πόνοις αὐ-
 τὸ τῆ ὑσδαίαν ἐξωμῶν ἐσθρον ἀχρηῆσαι· μὴ
 κρίνω μόνους ὄρα τοὺς πόνοις, ἀλλὰ καὶ τὰς
 τῆς πόνων ὄρα πᾶσα μυσθία, καὶ τὸν τῆς ὀ-
 λων πρῦτανιν δὲ πάντων ἀνύμνει· τί δὲ πο-
 τε δὲ διαβάλλεις τοὺς πόνοις ὅ πάντα ἔαδίας
 συκοφαντῆς; τί τῆς ἀνθρώπων ἀγαθῶν,
 δίχα πόνου κατὰ τοῦτο; ποία δύκλῆεια
 τῆ ἀνθρώπων ἡ φύσις, οὐ δὲ πόνων κατὰ τοῦ-
 ται; τὰ ἐκ γηπονία ἀγαθὰ, δὲ πόνων κατὰ
 πούμεθα, τοὺς τῆς δύπορίας κατὰ τοῦτο· πό-
 λης οἰκοδομοῦμεν, μετὰ πόνου τὰς κατὰ
 σκιδάξοντες· πόνων ἡγουμένων, οἰκῶν ἀχ-
 λαύομεν, ἐσθῆτι τὸ σῶμα καλύπτομεν, ἕως

δῆματα τῆς ποσὶ πῶριτίθην, σιτία παντο
 δαπὰ περισφρόμεθα. καὶ τί δει πάσας κα
 ταλέγειν τὰς χρεῖας, ὧν οἱ πόνοι δημιουργ
 οῖ; ἀλλ' ἔοικας κηφὴν τις εἶναι, καὶ ἀργία
 σωτεθραμμείος, καὶ τῆς ἀλλοτείων πόν
 νων δρεπόμνος τὸν καρπὸν, οὐδὲν δὲ αὐτοῖς
 σωεισφέρων τῷ βίῳ, ἀλλὰ γλατῆσαν μόνιν,
 πάντα σκόπησιν πεπισευμένην. καὶ τὴν πολ
 λὴν ἀδολεχίαν, ἡ ἀργία γεγλήνηκεν, ὁ γὰρ πόν
 νοις ἐχολακῶς, ὀλίγα μὲν φθίγγεται, πολ
 λά δὲ λίαν ἐργάζεται. εἰ τοίνυν πόνω τ' ἀγα
 θῶν ἔκασον κατὰ φύσιν, μὴ διαβάλλῃς δὲ
 τὸν πόνον τὴν δουλείαν ὡς φίλος. σκόπησον
 δὲ, ὡς καὶ πολλοὶ τῆς δεσποτῶν οὐκ ἔλαττον
 πονοῦσι τῆς οἰκετῆς, μάλλον δὲ καὶ πολλῶ
 πλείω, εἰ καὶ τῆς ἐργασίας καὶ τὰς φροντίδας
 στωαριθμῆσαι. σὺ μὲν οὖν τῆς νῦν ὄντων τὸν
 αὐτοδακίον διαώρησον, ἐγὼ δὲ σοὶ τὸν παλαιὸν
 ἕως δείξω, πλείω τῆς οἰκετῆς πεπονηκότες.
 Βλέπε τὸν μὲν μακρίον Νάδε, ξύλα τέμνον
 τα, καὶ ταῦτα τῶσκε πᾶρνω καθαίροντά τε,
 καὶ πρὸς τῶν ἰσθμῶν δὲ θείαν ἐξομαλίζοντα, καὶ
 τὴν κίβωτον ὡς περσετάχθη ἐκ ξύλων τετρα
 γώνων κατὰ σκιδνάξοντα, καὶ γόμφους τὰς ἀρ
 μονίας σωδέοντα, καὶ τούτω τῷ τρόπῳ πᾶ
 σαν ὑφαίνοντα, καὶ τῆ ἀσφάλτῳ, καὶ τῆ πίσῃ

Γεν. 5'.

καταχρίοντα, κἢ τοῖς ὕδασι τῶν εἰσροῆν ἀφ-
 τειχίζοντα. ἐν δὲ μέγαν Αβραάμ τὸν πα-
 τειάρχην, ἃ ὄντω καὶ δεκα καὶ τετακοσίων Γεν. 18
 οἰκογενῶν δεσπότην, αὐτοεργουῖτα, κἢ τοῖς 19.
 ξείοις διακονοῖτα, καὶ εἰς τὰ βουκόλια βέ-
 χοντα, καὶ τὸ μοχάειον ἔλκοντα, κἢ τῶν ὀ-
 μόξυχα πρὸς τῶν ἀετοποιῶν ἐπέχοντα. καὶ
 κείνῳ δὲ ὠφύτως μάτρουσαν τὰ ἄλδρα, κἢ
 οὐ ἐγκρυθίασ' ὀπῆσαν, καὶ ταῖς θειραπαί-
 ναις τῶν διακονίαν οὐκ ἐπιβέπωνσαν. αὐτῶν
 δὲ τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον πρεσβύτην πρεσβῶ-
 τα τοῖς ξείοις, καὶ βεπέξης μὲν οὐ κοινωνοῖ-
 τα, τῶν δὲ διακονίαν πληροῖτα. Βλέπε Γεν. 18
 τῶν Ρεβέκκην τῶν τῶ Βαθουήλ θυγατέρα,
 ἃ Ναχὼρ τῶν ἔχρονον, ἡλικίαν μὲν ἔχουσα
 γάμον, ὧρα δὲ λάμπουσαν, καὶ θαλάμοις
 ἐμφοιλοχωρεῖν οὐκ ἀνεχομένην, ἀλουργοῖσαν
 καὶ ὑδροφοροῖσαν, καὶ εἰς τῶν περὶ τῆς πό-
 λεως πηγὴν διαθείουσαν. καὶ οὐ μόνον οἴκαδε
 εἰς πῦρ κομίζουσαν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀφικνου-
 μένοις τῶν αὐτοεργίαν πρέχουσαν, καὶ αἰμα-
 μλίνην εἰς ὕδωρ, καὶ αὐτοῖς τε καὶ ταῖς καμή-
 λοις προσφέρουσαν, καὶ τῆς σωφροσύνης τὸ
 καλὸν κτῆμα σῶον διαφυλάττουσαν, κἢ τῶν
 πρὸ θενίαν ἀκήρατον διασώζουσαν, καὶ οὐ πό-
 νοισ' μὲν πάσης αἰρουμένην περὶ θυμίας. καὶ

τούτοις ὠραῖζομένην μάλλον, ἢ ἢ κάλλιφ λαμ
 πρωομένην. ἐν τούτοις ὁ ταύτης υἱός, ἅτε δὴ
 ταύτησ υἱὸς ὁ μέγας Ιακώβ, εἴκοσι διετέλε-
 Γεν. κη' σεν ἔτη, ποιμαίνων καὶ θηρίοις παλαίων, καὶ
 κθ'. λ'. τῆσ τῆσ ἀκτῖνος λυπηρῶν αἰεχόμενος. καὶ ὑ-
 πνου κόρον λαβεῖν οὐδὲ νύκτωρ διαάμενος.
 καὶ τὰσ ρύτου δὲ γαμετὰς, δι' ἅσ καὶ τῶσ
 πόνων ρύτων ἠνέχετο, πρέβατα νεμούσας
 ἐν ταῖσ ἰσοείαισ δόεισκομεν. καὶ οἱ τούτου δὲ
 μβ'. παῖδες, κτηνοτρόφοι, τε ἦσαν, καὶ αὐτοεργοί,
 καὶ ποιμνίον, καὶ πολλαπλάσιον τῆσ οἰκε-
 τῆσ ἔπιμαίνοντες πόνον. καὶ ὁ θειότατος δὲ
 Ραχ. κθ' μαυῖσῆσ, τεσσαράκοντα ἔτη ἔσθρον διετέλεσε
 πράξ. ζ βιοτεύων ἐν εὐόπον. καὶ ἡ τούτου δὲ γαμετῆ
 ἰδρέωσ οὐσα θυγάτηρ, πρέβατα νέμουσα, καὶ
 τῆσ ἀδίκων ποιμνίων, διὰ τ' ρύτου βοηθείασ
 ἀπαλαγεῖσα, τῶ μνησεῖαν ἐδέξατο. ἀλλὰ
 γ' ἔπειθ' ἰδὼν μηκύνειν ἐν λόγον, καὶ πάντα
 εἰς μέσον ἀγειν τ' θείασ γραφῆσ ἑὸν μετὰ πό-
 νων τῆσ βίου δικοβραμόντασ τὸν διαυλον. Εἰ
 ρίνω οὐκ οἰκετῆσ μόνον, ἀλλὰ καὶ δεαποτῆσ
 ἴδιον ἐπονείν, ἴννοσ χεῖν τῆσ δουλείασ διὰ
 ἑὸν πόνουσ κατηγορεῖσ; τῆσ μὲν γ' πόνων οἱ
 δοῦλοι, κοινωνοῖσ ἔχουσ ἑὸν δεαπότασ, τῶσ
 δὲ φροντίδων, τοῖσ δεαπότασ οὐ κοινωνοῦσιν.
 εἰ δ' ὁ μὲν πόνουσ κοινὸσ δούλων καὶ δεαποτῆσ,

ἡ δὲ φροντὶς ἰδίᾳ τῆς δευποτῆς, πῶς οὐ μα-
 κρείοισ κείνομεν τὸν τῆς φροντίδων ἀπλη-
 λαγμοῖοις, ἀλλὰ τοῖς ἀθλίοις ἐγκαταλέγο-
 μεν; Ἐπειδὴ τοίνυν ἀνέκριστο ἐδίχθη καὶ ταῦ-
 θα τῶ τῆς ὄλων κηδεμόνοσ ἡ πρόνοια, φέ-
 ρε τῆς εἰρημνίων ἐκασον εἰς ἐν σωμαγαζόντες
 αἰα κεφαλαιωσώμεθα τε, καὶ σαφεσέραισ
 αὐτῆς πλὴν κατανόησιν πρηνσώμεθα. ἀπεδέ-
 ξαμεν θίνω, ὡσ μίαν ἐξ ἀρχῆσ ὁ ποιητῆσ ἐ-
 δημιούργησε φύσιν, καὶ ταύτην αὐτεξουσίω
 λόγω τετίμηκεν. εἶτα ὅτε εἰσ οὐδὲν αὐτῆ τῶ
 αὐθαρέτω τῆσ γνώμησ χρησάμεν ἔρρεψεν ἡ
 εἰ χείρον, εἰσ μυρία τε πηλημελημάτ' ἐξώ-
 κηλεν εἶδῃ. ἐδει τοιγαροῦν νόμοισ αἰα χαί-
 σαι τῆσ ἀμαρτίας πλὴν ῥύμιν, οἱ δὲ νόμοι τῶ
 ἡθούτων ἐδέοντο. διηρέθη τοίνυν αἰαγκαίωσ
 διχῆ τῆς αἰθρώπων ἡ φύσισ. καὶ οἱ μὲν ἀρ-
 χιν ἐτάχθησαν, οἱ δὲ ἀρχοῖσ ὑπακούεισ,
 ἵνα τῆσ νόμων ὁ φόβοσ, καὶ τῆσ ἀρχόντων εἰ-
 δέοσ, πλὴν πολλὴν ἐκείνοσ κατὰ παύση φο-
 ραί. ἀρχοῖσ τοιγαροῦν πόλεων μὲν, ἀρχον-
 τεσ. κωμῶν δὲ, κηδεμόνοσ. στρατηγοί, στρα-
 τείασ. κῆ τούτων δὲ, κακείνων, οἱ βασιλεῖσ.
 τῆσ νηὸσ, ὁ κυβερνήτησ. τῶν ἀθλητῆσ, οἱ παι-
 δοτείβα. ὁ γραμματεῖσ, τῆσ μίρακίων. ὁ
 σκυρτόμοσ, τῆσ φοιτητῆσ. ὁ χαλκοτύποσ ὡ-

σαύτως τῆς παρ' αὐτῶ μαθεῖν βουλομένης
 τῆς τέχνης. ἄρχεται τοιγαροῦν καὶ τῆς οἰκίας
 ὁ δεσπότης. οὐτε γὰρ οἶόν τε δεσπότης δίχα
 πράττειν καλῶς οἰκίαν, καὶ μαρτυροῦσιν αἰ-
 ρύτων ἐσθρημλίαε, παντάπασιν ἐρημούμε-
 ναι. ταύτην τὴν ἡγεμονίαν ἔχεισιν καὶ τ' ἀγ-
 γέλων οἰδῆμοι. διδασκόμεθα γὰρ ὑπὸ τῆς
 θείας γραφῆς, ὡς οὐκ ἀγγέλοις ἔχει μό-
 νοις, ἀλλὰ καὶ ἀρχαγγέλοις οἰκήτορας ὁ
 ὑπὸ κεφαλῆς ἡμῶν οὐρανόσ. καὶ οἱ μὲν περὶ
 σατένοισιν, οἱ δὲ ὑπακούουσιν, οἱ δὲ καὶ ἐπα-
 ρανομίασ ἐλδύθρον οἰκῶσι χρεῖον. καὶ ἡ σω-
 μάτων καὶ παιδῶν ὑπὸ τέρρα φύσις, ταύτην
 οὐκ ἠρνήθη τῆς τάξεσ, ἀλλ' οἱ μὲν ὀπειθῶς
 ὑπακούουσιν, οἱ δὲ κοσμίως ἡγεμονόουσιν. τί
 δυσχεραίνεις αὐθροπε, παρ' ἀνθρώποις βλέ-
 πων, εἴθι πολλὴ πρὸς ἐχειρὸν ἠρόπη, τὸ ἀρ-
 χον, καὶ ἐπ' ἀρχόμενον; οἶον γὰρ τι φάρμακον
 ἀλεξίκακον τοῖς τῆς ἀνομίασ ἔλκεσι πῶς τ'
 ἀρχόντων οἰκονομίαν ἐποιήτης ἐπιτέθεικεν.
 ἄρχεται καὶ παίδων πατήρ, καὶ παιδεύει οὐκ
 παῖδας ἀκολασταίνοντας, καὶ ἐπαινεῖ σω-
 φρονουῦτας. ἄρχεται καὶ παιδίων ὁ διδάσκα-
 λος, καὶ τῆς ὁμόφυτος ὁ ἀνὴρ. καὶ τῆς οἰκετῆς
 ὁ δεσπότης. οὐκ μὲν δύνουσεροσ ἀφδεχόμε-
 νος, καὶ πρὸς ἀξίωσιν, καὶ ἐλδύθρον πολλὰ

κισ, τῶν δὲ νωθεῖς καὶ κακουργεῖν εἰθισμέ-
 νοις παιδιούων, κὴ καλοκαγαθίας διδάσκων.
 ταύτην τὴν τάξιν καὶ τοῖς ἱεροῦσιν δέδωκεν
 ὁ τῆς ὄλων θεός. καὶ τῶν μὲν, ἰδρωσύνης ἠξίω-
 σεν. τοῖς δὲ, τὴν τούτων ἡγεμονίαν ἐπίστευσε.
 καὶ ἄλλα δὲ εἶδη ταγμαμάτων ὑπ' ἐκείνοις πε-
 ποίηκεν. εἰ δὲ βλέπων εἰοῖο τῆς δεσποτῆς,
 ἄγαν ὠμοῖς, καὶ λίαν ἀκολάστοις, καὶ ἱναῖς
 τῆς ἀρχόντων δώροισι ἀπεμπολοῦντας εἰδέ-
 καιον, περσπῆαίεις καὶ τὴν ἀντιλογίαν ὠδί-
 νεις, ἐγώ σου περλαμβάω εἰν πονηρόν τ' δια-
 νοίωσ' τόκον, καὶ φημί. ὡς τοῖς τοιούτοις οὐχ
 ὁ θεός τὴν ἡγεμονίαν ἐπίστευσε, ἀλλ' ἡ τ' ἀρ-
 χυμῶν πονηρία τὴν τῶν ἀρχῶν ἐπεσπά-
 σατο. ὄνησιν γὰρ οὐδεμίαν πρὸς τῆς οὐ κὴ κα-
 λῶς εἰσηγησαμῶν ἐλκῦσαι θελήσαντες, ἀλλ'
 λαὲ τῆ μοχθηρία τῆς φύτου τὴν ἐκείνων διδα-
 σκαλία ὑβρίζαντες, τῆς θείας ἐπιμελείας
 σφάξαι αὐτῶν ἀπεσέριξαν. εἴτα τῆς θείας γυ-
 μνωθεῖς οἰκονομία, τῆς τοιούτων ἡγε-
 μόνων ἀπήλαυσαν, ἵνα τῆ πείρα τῆς χειρό-
 των εἰς μνήμην ἔλθωσι τῆς κρηθόνων, κὴ τ'
 καλῶς κὴ ἀγαθῶς ἐκείνων ἐπιμνησάωσι παι-
 δαγωγία. οὐσίκομην δὲ τὸν τῆς ὄλων θεός
 δι' ὑποβολῆν τ' τῆς ἀνθρώπων πονηρίας
 τὰς ἡνίας ἐδύντα πολλάκις, καὶ φέρεσθαι

τῆς ἀνθρώπων ὡς αὐτὴ δόλωσι συγχωροῦντα
 τὸ γένος. καὶ εἶπε ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τῆς περὶ τοῦ
 Ζαχ. ι α' » διδάσκων, καὶ πρὸς τὸ Ἰσραὴλ ἔλεγε. καὶ εἶπον.
 » οὐ ποιμαναὶ ὑμᾶς. εἰ ἀρχὴν ἤσκειν, ἀρχὴν ἠσκέ-
 » τω. καὶ τὸ ἀρχὴν ἠσκέων, ἀρχὴν ἠσκέω. καὶ τὰ κα-
 » τὰ λοιπὰ. κατεδίε τω ἑκάστῳ τὰς σάξιας τῆς
 » πωλησίον αὐτῶν. χρῆται γὰρ αὐτῶν ἀρχόντων πο-
 νηρῶν ἢ γουμνῶν, καὶ δεσποτῆς ὡμῶν καὶ
 πικρῶν οἰκίας κυβερνῶντων, τὸν τῆς δόλου
 πρῦτανιν ἰκετεύειν, καὶ τῆς τῆς βίου μεταβο-
 λῆς, καὶ τῆς τῆς εὐφροσύνης εὐαγγελίᾳ, ἵλεώτε
 ποιεῖν, καὶ ὡς ἐπικουρίαν ἐγείρειν, καὶ θερ-
 μῶς ἰκετεύειν τὴν τῆς καιροῦ δυσκολίαν με-
 ταβαλεῖν. Οὐ γὰρ ὑπακούειν ἑραδίως τοῖς
 εἰλικρινῶς ἀπιβουλοῦσιν, ἀγαθός τε ὢν, καὶ
 ἐλεεῖν πεφυκώς, μάλλον δὲ ἐλεεῖσθαι τυγχά-
 νων πηγῆς, αὐτὸς μαρτυρῶν οὕτως ἰκετεύου
 Ησα. ν η' » σιν ὑπισχνούμενος καὶ λέγων. ὅτι καλέσεις,
 » ἐγὼ δὲ σου ὑπακούωμαι. ἐπὶ λαλοῦντος σου
 » ἐρώ. ἰδοὺ πάρεμι. Ὅτι δὲ οὐδέ οἰλίαν πρᾶνο
 μοι, καὶ δυσσεβεία πάντα ἀρκυῖται. Οι-
 λονφικῆσαντες οἱ οἱ τε λαοὶ ἄσθενες τὸ λογι-
 κὸν ἐξέωμλίσθη, καὶ τῆς δυσσεβείας ὑπάρχον-
 τας ἐρασάς, διὰ τῆς μετὰ ταῦτα λόγου, συν-
 δεῶ φάναι, δηλώσαντες. ἔτι δὲ τῆς πρῶτης καὶ
 κοινῆς καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἀνθρώποις δωρεᾶς χο-

ρητοῦντα, καὶ μυείοις ὅσοις ἀγαθοῖς τὸ ἡμέ-
τερον περικλύζοντα γλῶσσοις ὑμνήσωμεν. αὐτῶ
ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ εἶναι φρονοῦντας, οὐδὲ τὸ πρ-
νηροῖς δουλεύειν δευόταις λυ-
μνίεται. ΛΟΓΟΣ, Η΄.

Εγάλης μὲν οὐκ οἶδα σαφῶς,
καὶ γλώττης χρεία καὶ διανοίας,
τῶν μεγάλων οὐ τῶν λόγων ἀπό-
θεσιν ἀναδέχεσθαι πειρωμένη,
πέφυκε γὰρ πως κινδυνεύειν
εἰ τοῖς λόγοις τῆς πραγμάτων ἡ δόξα, τῆ γὰρ
τύτων ἀδυναμία καὶ ῥώμη φιλοῦσι κείνην τὰ
πραγμάτα, οἳ μὴ τῆ φύσει τούτων, ἀλλὰ τῆ
δεινότητι τῶν λόγων προσέχειν ἐθέλοντες. ἐπεὶ
δὲ τῆ τῶν ἀποθέσεως διαμάχῃ διαρρήσας, οὐκ
ἐμέσθη ταύτῃ τὰ τῆς ἐνοίας κυήματα, οὐ
δ' ἐλογισάμην τὰς μικρὰς αὐτῆς καὶ ἰσχυρῆς
λοιοῦ ἀδυναμία, ἀλλ' ἐσκόπησα μόνον ὡς δὴ λέον
ὄβρι τοῖς εἰδέναι θελοῦσι τὴν ἀληθείαν εὐφως,
καθὰ πρὸ ἡλίου τοῖς ἐρρωμένοις τὰς ὀφθαλμοῦ. καὶ
μηδενὸς γὰρ σωτηροῦτος, βοᾷ τὸ ποιητοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἡ πρόνοια. οὐδὲν οὐκ ἀπει

κὸς δὲ αὐτῷ ὡς ἴστω, οὐδὲ μέμνησθε ἀξιὸν πρᾶ-
 σχῶν εἰς ἡμῶν ἐργάταις τῶν γλωττῶν, τῇ πάν-
 τοθεν φθορῆν φωνῇ, καὶ ταύτην εὐχῶν
 τοῖς βεβυσμείοις τῶν ἀχρεῖτων ὡσὶν. Ὅτι μὲν
 οὐκ ἀπενία καὶ πλοῦτος αἰαγκαῖα ἔβρω
 καὶ χρήσιμα, καὶ δουλείαν δὲ ἕνα καὶ δεσπο-
 τείαν, καὶ δὲ πρὸς πᾶσι φάρμακα τοῖς ἔλκεσι
 τῆς ἀμαρτίας ὁ τῆς ψυχῶν προσήνεκτα ἰα-
 τρὸς, τῶν θείων χάριν σωδρῶν ἐχρηκότες, ἴστω
 ὡς ἀπεδείξαμεν. Ὅτι οὐ λαβᾶται δουλεία
 τοῖς χρωμείοις, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐβουλομέ-
 νοις οὐδὲ γατεῖ, αὐτίκα τὴν θεῶν φάνα, δειχθή-
 σεται, ὅτι οὐ γὰρ χρεῖς ἐρεῖν ὑπεχόμεθα. Διὰ
 τὸν μὲν γὰρ τῶν βουλομῶν, καὶ διὰ τῆς πα-
 λαίων παραδειγμάτων εὐδὲ σωδουλοῦν-
 τας ἐξετάσαι, καὶ διαρῆσαι πολλοὺς ἀρετῆ
 φρονήσας, καὶ τῶν δουλείαν οὐνοῖα κοσμοῦ
 τας, καὶ τῆς μὲν αἰάκης οὐ δεομῶν, γνώ-
 μη δὲ τὸ θεῶν ἐργασιομῶν, καὶ τῆς δεσποτῆς
 τῶν θεραπεῖαν περαιομῶν, καὶ τούτου
 χάριν καὶ ἐλδοθεῖας ἀξιουμῶν, καὶ χρη-
 μάτων πολλῶν κυεῖοις γνομῶν, καὶ τῆς κα-
 λῆς δουλείας τὰ ἐπίχειρα δρεπομῶν. οὐ πα-
 ρέλκον δὲ ἴσως καὶ τῆς πάλαι δεδουλοκότῃ
 ὀλίγοις εἰς μέσον παραγαγεῖν, καὶ γυμῶσαι
 τῆς οὐσεβείας ἐν δημοσίων, ὃν ἐκεῖνοι σωκῆ

γαγον, εἰς ἔλεγχον τῶν τῶν δουλείαν διαβάλλ
 λην ἐπιχειρούντων, καὶ τῆς μείζονος βλασφη
 μίας τῆς ἀφορμῆς ποιουμένων, καὶ κατὰ
 τῆς τῆς Θεοῦ προνοίας ἐπιτεύθειν ἀφαιεῖν τὰ
 βέλη τολμώντων. Παρίτω τοιγαροῦν πρῶ-
 τος ἀπάντων, ὁ πρῶτος Ἀβραάμ τῆς πατριάς
 χου Σεράπων. οὗτος τοίνυν ἠνίκα γεγηρακώς
 ὁ πατεράρχης ὤφθη, τῆς φύσεως ἐν ὄρασι
 εἰδώς, καὶ τῆς βίου ἐτέλει ὄρων, γῆρας γὰρ
 θανάτου προσίμωτον, πρὶν τῆς υἱοῦς ἐτελέσθαι,
 καὶ φέρειν αὐτῷ γυναῖκα προσέταπται ἐκ τῆς Γου καὶ
 οἰκείας φυλῆς, καὶ φύγειν τὴν τῆς αἰαγ-
 καίων συγγένειαν πῆν γυναικα, ταῦσ παλαι-
 αῖς δὲ λογίαις πισεύων. τῆνικαῦτα ὁ θαυμα-
 σὸς οὗτος οἰκέτης, πρῶτον μὲν, ἀκρίβως ἀ-
 παντα βαρύνει τῆς δεσπότου τὰ ῥήματα,
 καὶ τὸν προσφορόμενον δεδιώσῃ ὄρατον, καὶ ἐν
 τῆς ἀπάντων ἐπόπῃ ὄρατον ὄρατον ὄρατον,
 πυνθάνεται πρῶτον, εἰ δεῖ τὸν υἱὸν εἰς τὴν
 πατρίαν ἀπαγαγεῖν οἰκίαν, τῆς γυναικὸς τῶν
 ἐκδημίας πῆναι του μῆνισ. τῆς δὲ Ἀβραάμ ἀ-
 παγορεύσαντος, καὶ φήσαντος μὴ δεῖν ἀπά-
 γειν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ κεκληκότι διαρρῆν, καὶ
 τοῖς ἐκείνου πηδαλίοις πισυφῆν. ἀπαίρει μὲν
 ὁ παῖς ἐκ τῆς δεσποτικῆς οἰκίας, πολλοὶ δὲ
 σαθμοὶ ὀδεύσας, εἰς τὴν χαρραὶ ὀφετῆ ἡμέ-

ρασ πρεχλίνω . και τὰς μὲν καμήλαις καθί-
 ξει, φάρμακον τῶν πόνων τῶ ἀνάπαυλαις
 προσφέρων, αὐτὸς δὲ μακρὰ χεῖρας εἰπὼν
 οἷς ἐκόμιξε δώροις, και πάση τῇ τῷ πλούτου
 περιφανείᾳ, εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτεί-
 νασ, ἐν θεὸν ἱκετεύει, περιμνήσασα τῷ φοβί-
 μου γινέσθαι, και κατεγγυῆσαι κόρην αὐτῷ
 τοῖς δεσποτικοῖς συμβαίνουσαν ἢ θεοῖν . ἄξιον
 δὲ και αὐτῶν ἐκείνων τῶν ἱκετικῶν ἀκούσαι
 Γεν. κδ' » ῥημάτων . κύριε γὰρ φησι τῷ κυρίου μου Α-
 » βραάμ, ἰδοὺ ἐγὼ ἔσθην ἀδὴ τῆς πηγῆς τῷ ὕ-
 »δατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκόντων τῶν
 » πόλιν, ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ, και
 » ἔσται ἡ πρὸ θενοῦ ἢ αὐτῷ ἐγὼ εἶπω, ἐπίκλινον τῶν
 » ὕδριαν σου, ἵνα πίω, και εἶπη μοι πίε, κὴ ταῖς
 » καμήλαις σου ὕδρεύωμαι ἕως αὐτῶν παύσων
 » πίνουσαι . ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου
 » Ἰσαάκ . και ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι ἐποίησας
 » ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβραάμ . τίς οὐκ αὐτῷ ἀ-
 »γαθήν τῆς δυσεβείας ἐν αἰσρα; μάλλον δὲ
 » τίς αὐτῷ ἀξίως τῶν εἰρημνίων ἔκασον δυσφημή-
 »σαι; ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν κατὰ ταυτὸν πίσει κὴ σο-
 »φία και δυσεβεία τῶν δὲ χλιῶν κοσμουμλίν . ἐ-
 » γὰρ, πᾶσιν ἐγγῶσαι φράσαντα, κὴ τῷ θεῷ
 » περιμνήσασα τῶν τῆς ἐκδημίας ὑπόθεσις
 » ἀναρτῆσαι, πῶς οὐκ δυσεβεία ὅτι κὴ σοφίας
 » τῷ αἰωτάτω;

τῆς αἰωτάτω, εἰ δὲ τῆ τῶ δεσπότου διαρρή-
 σαι δικαιοσύνη, καὶ εἰ τούτου καλέσαι θεοῦ
 εἰν κοινὸν ἀπάντων θεόν, καὶ δι' ἐκεῖνον ἐλπί-
 σαι τέλος πάντων λήψασθαι τὴν δύχην, καὶ
 τὴν ἀέτησιν εἰς πύρασ ἀχθήπεσαι, ποῖα κ
 πίσεως ἐκδρόλιω καταλείπει; τετυχηκώς
 δὲ ὧν ἤτησε, θεοφιλῆς ἀχθὲ δεικται, οὐ γὰρ
 αὐ' οὐτῶ ῥαδίως εἰ τυχευ, εἰ μὴ λίαν ἦν δύνουσ
 τῶ δεσπότι. τὴν δύνουσαν δὲ, ἡ τῆς ψυχῆς εἰ-
 δημιούργησεν ἀρετῆ. ὅτι δὲ πῶ αὐτίκα τε τυ-
 χηκεν, ἡ ἰσορία διδάσκει. εἰς γὰρ τῆς δύχῆς τὸ
 τέλος, ἐφθασεν ἡρ' ἐβέκκα, καὶ εἰ τῆς φιλο-
 ξενίας ἐπεδείκνυ σημεῖον. καὶ σμικρὸν ὕδωρ
 αἰτηθεῖσα, καὶ τὰς καμήλαισ ἀπάσαισ ποτί-
 ζειν ἐπέγεται. καὶ μὲν πόνου τὸ ὕδωρ αἰ-
 μωμλῆ, λογικῶν καὶ ἀλόγων θεραπεύει τὸ δὲ
 ψος, αἰσθίαν ὁμοῦ καὶ φιλανθρωπίαν ἐπι-
 δεικνυμλῆ, καὶ τῆς εἰ τῶ λόγῳ τ' δύχῆς ξω-
 γραφειθείσης κόρης, ἀρχέτυπον φαινομένη.
 καὶ τῆσ ἀβραμαίασ οἰκίασ ἀξία δεικνυ-
 μλῆ, καὶ τῶ φιλοξενίῳ κηδεσῆ, στωμολογοῦ
 σαν κεκτημλῆ τὴν γνώμην. ὅτι δὲ καὶ ὁ πῶς
 ἐκεῖνος οἰκέτης ἤτησεν ἰκετεύων, οὐκ εἶδος, οὐ
 μέγεθος, οὐ παρῶν αἰθῆσ, οὐκ ὀφθαλμῶσ
 κάλλος, οὐκ ὀφρύων δύνουσ γραμμαῖσ, οὐ
 γλῶσσῳ περιφαιφαι, οὐ πλούτου περιουσίασ,

λ

Γεν. κδ

ἀλλὰ φιλέξονον γνώμῳ, ἢ πιον εὖρον, φθί-
 γμα πρᾶον καὶ μέτερον, ἢ θος ἐπεικὲς κὶ θε-
 λαίθροπον, ἀξιόν τε τῆς δεσποτικῆς οἰκίας,
 τῆς πᾶσι ξείοις ἠνεωγμείης, τῆς εἶδη ποικί-
 λα δεχομένης, κὶ πᾶσι περὶ φρούσησ τὰ πρὸς
 φορα. ταῦτα ἢ τῆσε, ταῦτα ἔλαβε. κὶ οὐδὲ
 οὐθὺς ἀβα(ανί)σω ἔλαβεν, ἀλλ' ἐτάξων τῆς
 γνομνείων ἐκείων, ἰδεῖν φησὶν ἐβούλῃ, εἰ οὐκ
 ἔδωκε κύριος τὸ ὄσον αὐτῷ, ἢ οὐ. ἐπειδὴ δὲ ἀ-
 παντα εἶδεν ἢ τῆσε σημεῖα, οὐδὲ οὕτως ἔ-
 ἔδωκε πρὸ τῆς ὑμνωδίας τῆς μνησείας τὰ
 σύμβολα, οὐδὲ ὑφ' ἡδονῆς ἠπῆθεῖς, ἐπελήθη
 τῷ δεσποκότῳ. ἀλλὰ τὸ δῶρον βλέπων, βλε-
 πειν ἐπίστευε καὶ τὸν τῷ δῶρου δετῆρα, κὶ πρὸ
 τῶρον ἐκείνον εἰς δύναμιν ὑμνησεν, εἴθ' οὕτως
 τὸ δῶρον ἔδέξατο. πυνθόμενος γὰρ τίς τε εἶν,
 καὶ ἐκ τίνος ἔφυ, καὶ μαθὼν ὅτι βασιουὴ λ-
 μνὶ ὄσι θυγάτηρ, ἔχει δὲ καὶ καταγωγὴν καὶ
 χιλὸν ταῖς καμήλοισ ἀρκούται, σπεύσας
 ὁ παῖς, προσεκύνησε καὶ εἶπεν. οὐλογητὸς
 κύριος ὁ θεὸς τῷ κυρίου μου Αβραάμ, ὃς οὐκ
 ἔγκατέλιπε τὸ δικαιοσύνη αὐτῷ καὶ τὸ
 ἀλήθειαν ἀπὸ τῷ κυρίου μου, ἐμέ τε οὐκ ἔδω-
 κεν εἰς οἶκον τῷ ἀδελφοῦ τῷ κυρίου μου. ἐπει-
 δὴ γὰρ ὧν ἢ τῆσαν ἔλαβε πλείονα, οὐ μόνον γὰρ
 ἔδωκεν ἠκόρη, ἀλλὰ καὶ καταγωγὴν δώσειν

Γεν. κδ

αὐτομάτως ἐπηγείλατο, καὶ τροφὴν ἑαυ-
 τῷ καὶ ταῖς καμήλοις παρέξειν ὑπέχετο, καὶ
 τῷ συγγλῖφαι, ἢ οὐκ ἤτησε μεθ' ὧν ἤτησε
 εἶδε πᾶραχθεῖσαν, ὕμνοις οἷς ἠδύνατο, εἰν τῆς
 χείρσ ἡμείβετο χρυσόν. καὶ ταῖς θείαις ἐ-
 παγγελίαις, εἰ ἀψιδὸς ἐμαρτύρη. διλογη-
 τὸς γὰρ φησι κύριος ὁ θεὸς τῷ κυρίου μου Α-
 βραάμ. Δίκαιος μὲν γὰρ φησιν ὑπάρχεις, 10x. 107
 πλείονα ἢ δὲ σεβῶν ποιούμενος ἀδὲ μέλφαι,
 καὶ εἰσὸν μὲν δὲ νοαυ οἰκέτην, ἐμὸν δὲ χρυσὸν
 δεσπότην, πάσης ἀξίωσιν θεραπείας. τῷ δὲ
 ἀλήθειαν σου τῆς λόγων κηρύττει τὰ πράγμα-
 τα, εἰ πασι γὰρ τὰς ἐπιδοχίσεις βεβαίοις,
 ἄς τῷ κυρίῳ μου δίδωκας. οὕτως ὑμνήσας ἔ-
 μεγαλόδωρον, προσφέρει τῇ κόρῃ τῆς μνη-
 σείας τὰ σύμβολα. καὶ κοσμεῖ μὲν χρυσῶ τὰ
 ὦτα, ὡς δὲ πετῶς καὶ μάλα ταχίως ἔξαιων
 τὰς αἰτήσεις δεχόμενα. κοσμεῖ δὲ τὰς χεῖ-
 ρας ὡσαύτως, ὡς καλῶς ἐπιουργούσας τῇ
 μεγαλοφυχίᾳ τῷ γνώμῃ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τῷ
 οἰκίαν εἰσελήλυθε, καὶ εὐθὺς ἐκείνης γλυνῆτο-
 ρας ἐδέασατο, καὶ τῷ δεσπότην τὰς εἰτο-
 λὰς ἀπεκάλυψε, καὶ τῷ θεοῦ τῷ ἀδὲ κουεῖαν
 ἐγνώρισε, καὶ θεραπείας, ἄτε δὴ γνώσῃμας,
 πλείστης ἀπὸ πλάσσειν, ἡρᾶ ἐπελάθῃ τῷ δε-
 σπότην, καὶ κεντούμενος ἀπὸ φροντίδων, ἔ-

δεσπότην πρῆιδε, καὶ τὴν οἰκείαν αἰάπαυ-
 λαν τῆς ἐκείνου περὶ τίμηκε θεραπείας,
 οὐδαμῶς. ἀλλὰ καὶ τῶν κόρη φύσαντος,
 καὶ τῆς γλυνησαμῆνης, καὶ τῶν τῆς ὠδίνων κοι-
 νωνήσαντος μῦθον ἀπιβολούτων, ἵν' ὡς ἐκ-
 θεμούσης τῆς κόρης πρὸς ὀλίγας γυνῶν ἀφ-
 λούσωσιν ἡμῶρας, οὗτος ἔλεγε, μὴ κατέχετε
 Γεν. κολ " με, ὅτι κύριος διώστωκε τὴν ὁδὸν μου. ἐκπέμ-
 " φατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. καὶ
 πανταχοῦ τῶν λόγων τῆς θείας περὶ σοφείας κοσ-
 μεῖ, καὶ τῆς ἀγαθῶν ἐκεῖθεν ἔλκει τὴν χρ-
 ρηγίαν. καὶ τὰ καθ' αὐτὸν, ἐκείνης αἰάπῃς τῆς
 περὶ μηθείας. τί τῶν εἰπέ μοι πρὸς βλαφείας
 ἢ δουλείας; τίς δὲ τῶν ἔλθω θεῖας τεθραμμείων,
 καὶ ἐπ' ἔλθω θεῖας γαυριώντ' περὶ γόνοις, το-
 σαύτην ἀρετὴν ἐπίδειξιν ἐποίησατο; ποῖαν δὲ
 τῶν ἀκρῶς δισεβείας ἔπῳ βολῶν καταλε-
 λοίπει; Ἀλλ' ἴσως αἴτις εἶποι τῆς συκοφαν-
 τίας ῥάπῃ εἰν ἀδίσταμῶν, καὶ τὰ καλά δια-
 βάλλειν δεδιδασκεῖων, ὡς ἡ τῶν δεσπότου φι-
 λωσοφία τῶν οὕτως ἐπαιδεύειβησε, καὶ
 πρὸς ἐκείνον ὁρῶν οἷον ἵνα καὶ τοπῆρον, εἴλ-
 κυσεν ἐκεῖθεν τῶν τῆς ἀρετῆς χαρακτηρίας,
 οἱ δὲ πονηροῖς ἐχρηκότες δεσπότας, ἐκμάτηον-
 ται πάλιν ἐκ τῶν ἀρχετύπου τὸ μίμημα, καὶ
 τὰς τῶν πονηρίας ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν λαμβά-

νοντες, ὁρᾷ γὰρ τὰ γίνονται κακίασ', εἰ ἐαυτοῖς
 ἑὸν διδασκάλου δεικνύτες. Φόρε τίνω τὸ
 ψεύδος αὐτῷ διελέγξαμεν, καὶ δείξαμεν ὡς
 αὐθαίρετος ἢ τῷ ἀρετῇ ἢ τῷ κακίασ' ἢ κτήσις,
 ἢ τῷ οὐ βουλόμενον οἰκέτην κακίασ' συζῆν, οὐ
 δεῖς αὐτὸν πονηρὸς ἀναγκάσειε διαπότῃσ'. ἀγέ-
 ατω δὲ εἰς μέτρον ὁ θειότατος Ἰωσήφ, ὅτι μὲν
 γυναικὸς ἐκείνης ἕκγονος, τῷ δὲ πατεράρχου
 Ἀβραάμ ἀχρόνος, εἰ ἦεν, εἰ ἀκμή, εἰ ὄρα (τῷ
 γὰρ ὄρα ἢ ἀκμασιότῃ, τὸ ἔαρ τυγχάνει) εἰ
 ἦεν μὲν ἢ τῷ ἡλικίασ', εἶχε δὲ τὸ αἶψος τῷ χρό-
 νου, ὄρα δὲ λάμπων κατὰ τὸ σῶμα, λαμπρο-
 τῆσ' εἶχε τῷ σώματος τῷ ψυχῆσ'. ἐπὶ δὲ
 σοσ δὲ ἦεν τῷ πατρί, καὶ λίαν ἐράσμιος, οὐχ
 ὡς ὀψιγονοσ μόνον, ἀλλ' ὡς ἢ τῷ τρόποισ' συμ-
 βαίνων, ἢ τῷ πατρὶ ἀρετῆσ' ἐκμαγειοσ
 ὑπάρχων. οὗτος ἐπειδὴ ἑὸν ὄνειροσ εἶδεν ἐ- Γεν. λξ
 κείνοσ, καὶ τῷ πατρί διηγήσατο τῷ ἀδελ-
 φῶν ἀκουόντων, παρεμῖται μὲν οὖν ἀπὸ
 τῷ φόβου, καὶ δέχεται λοιδορίασ', ἀὲς ὁ φό-
 νοσ ἐγέννησε. χρόνου δὲ ὀλίγου διελθόντος, οἱ
 τῷ ὄνειρον τῷ δὲ κληρίασ' οὐκ εἰεγκόντες, ἀφ-
 κνούμενον πρὸς αὐτὸν τὸ μείρακιον διασάμε-
 νοι, ἀδιπέχοισι μὲν ὡς θηροσ ἀρνίω ποιμνῆσ'
 κεχωρισμῆσ', καὶ τῆσ' τῷ ποιμνίωσ' κηδεμο-
 νίασ' γεγυμνωμῆσ'. καὶ μῦτε τῷ πατρὸσ τῷ

πολλὰ αἰδέσθαι, μήτε δ' ἡρώσ' οἰκτεῖραν
 τες καὶ δάπνρ πινὶ βακτρεία δ' νέω σκηεπίό
 μων, μή τῶν τ' φύσεως οἰκονομίαν, μή τ' συγ
 γλυείας δ' δίκαιον, μή τῶν τ' εἴξισ ταυτότη
 τα, μή τ' ἡλικίας δ' ἄορον καὶ κηκίως ἀπεί
 ραστον, μή τῶν ἀκούσιον ὡς εἰ ὄνειροις ἡγεμο
 νίαν, κἢ τ' σκιάς ἀπάσης ἀδρανεσέραν τέως
 ἀρχῶν, ἐπεχίρησαν μὲν ἑαυτ' τέως πᾶσθ' ἰ
 ναι σφραγῆ, καὶ μαῖαι τὰς χεῖρας αἵματι
 συγγλυκῶ. εἶτα τῶν Ρουβὶμ ἀπαγορεύσαν
 τος τῶν σφραγῆν, κἢ φυγεῖν τῶν κηλίδων ταύ
 τῃν πᾶσκελεύσαντες, εἰ λάκκω Ἰνὶ Ἐραχὺν
 αὐτ' κατακρύψαντες χρόνον, ἀπεμπολοῦσι
 μικρὸν ὕδρον ἰσμαηλίταις ἐμπόροις, κἢ δε
 ραπένοισι τῆ πράσει τ' φόνον, οὐδὲ βλέπειν
 αἰεχόμενοι τὸν κατ' ὄναρ ἡγεμονεύσαντα.
 τοιαύτας ριγαφουῶ δίκας ἕατ' εἰς πνίωσι
 τίτας ὁ Ἰωσήφ, ἀγε δ' ἡμῖν εἰς τῶν Αἴγυπτον,
 ἀποδίδοται δὲ πάλιν τῶν Ρουβὶμ, ἀρχιμά
 χειρος δὲ ἦν οὗτος τῶ βασιλέως. ἀλλὰ κἂν
 ταῦτα γινόμενος, τῶ πατρῶων ἐλδουθερίαν
 ἐφύλαξε, καὶ τῶ τῆς περὶ γόνων δὲ γλῆσαν ἀ
 κήρατον διετήρησε, καὶ οὐ συμμετέβαλε δ'
 καιρῶ τῶ γνώμῃ, οὐδὲ ταῖς συμφοραῖς ἡ
 κολούθει ἢ τῆς εὐόπων εἰαλλαγῆ, οὐδὲ καὶ δά
 πνρ χροῖαν εἰήλαξε τῶ περὶ αἵρεσιν, ἀλλὰ κἢ

ἢ βίον ἀμείψασ, καὶ ὅς ἐλθὺς θείας εἰς δου-
 λείαν μὲταπεσὼν, ἠδὲ τῆς περὶ τέρσας δρῆρις
 γνώμης, καὶ λέγων ὅτι οὐκ ἔστι πρᾶξιων, περὶ ἀμ-
 πουσαν εἶχε τὴν αἰδῶ τῷ μετόπῳ. τούτου
 χάριν καὶ παρ᾽ αὐτῆς τιμῆς ἀπάσης ἀξιοῦ-
 ται, καὶ τῆς δεσποτικῆς οἰκίας ἑὸν οἴκησας
 ἐγχειρίζεται. καὶ τοῖς μὲν δεσπόταις, τὴν δὲ
 νοικῶν. τοῖς δὲ ὁμοδούλοις, τὴν ἀδιείκειαν δε-
 τέλει περὶ σφδρόν. καὶ πρὸς τὸν τελευτικώτατος
 δὲ γνώμων γινόμενος, τῆς ἰθαυομενίων ἐποιεῖτο
 τὴν περὶ σφδρόν ἀδιμέλειαν. καὶ ἦν τούτοις
 καὶ κείνοις ἐπιδράσας. σύμμετρον γὰρ τῆς ἀρε-
 τῆς τὴν χάριν θεοῦ ἐδέχετο, μάλλον δὲ πολ-
 λαπλασίονος τῶν πόνων ἐσβέπετο ἑὸν καρπῶν.
 ὅσα δὲ αὐτὸς ἐποίησ, κύριος δὲ ὄδου ἐ-
 ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ἀλλὰ πάλιν αὐτὸν ἐπέ-
 θεν, ἐτόρος διεδέξατο κλύδων, καὶ τὴν τῆς
 δουλείας τελευτίαν, χαλεπώτερον πάλιν
 ἐδέξατο ζάλη. καὶ τὸ μὲν ἐλίπεν αὐτὸν κῦ-
 μα, τὸ δὲ κατέλαβε. καὶ ὅσα τούτων καὶ πνυ-
 μάτῳ καὶ κυμάτων ὀδύων, ἀβάπτησον τὸ σκά-
 φος διέσωσεν. ἦν γὰρ ὡς εἶρηται νέος, τῆς ἀκμῆς
 τῆς ἡλικίας κοσμομήνης, οἷον πᾶν θῶς τῆς κα-
 λῦκων περὶ κῦψαν, ἑὸν ἰούλιος ἔχων ἠδὲ τὴν
 γλίαν καὶ δ᾽ ἀπὸ βαδίζοντας, καὶ σεφάου δι-
 κῆν παρ᾽ αὐτῶν ταυνοῦτας. ἀέγλιω ὄρασ ἀ-

Φοίβη, κοσμιότητι μεμιγμένην, ἔλδου θεία κε
 κραιμμένην, αἰδῶ τοῖς μετώποις ἔχων ἔγκα
 δημύνην, πειθῶ τοῖς χίλεσιν ἐπιζάνουσα.
 ταῦθ' ἢ δέσποινά διηνεκῶς ὀρώσα, δέον ὠφέ-
 λειαν εἰτεῦθεν ἀρύσασθαι, εἰς δὲ τῆσ' ἀκολα-
 σίας βάραθρον εἰέπεσεν. ὡς δὲ τῆ ὑλῆ τῆσ'
 θεώμασ', εἰδοθέν τῆσ' ἰδιθυμίας ἢ φλόξ εἰς
 ὑψος ἠγείρω, καὶ ὁ λογισμὸς παρ' αὐτίκα ἐν
 σπινθῆρα μὴ κατασβέσας, μεγίστην ὑπόδοξ
 τῶν πυρᾶν γνομένην, οὐκέτι ἴσχυε σβέσαι,
 τῆνικαῦτα σύμμαχον τῶν αἰαίδειαν λαβοῦ-
 σα, σαγηνούην λόγισ' ἐπειράθη ἢ νέον. ὡς δὲ
 κρείττον ἐφαίνη τῆσ' δικτύων τὸ θήραμα, καὶ
 ῥαδίως τὸν παγλίτας ἐπὶ ῥεπήδουσε σάλι-
 κας, καὶ οἷσ' ποτνιαμύνη περσίνεγκε λόγισ' ἐ-
 ταιρικῶσ' καὶ ἠδονῆ κεχρωσμένοισ', ἀπῆλθον
 ἀπρακτικὰ καὶ αἰόνητοι, τῆνικαῦτα λοιπὸν
 ρίς λόγοις ἐρῶσθαι φράσασθαι, ὅτ' ἔγω περσφέ-
 ρη τῶν πείρων, καὶ σύμμαχον λαβοῦσα τῆσ'
 θαλάμων τῶν ἐρημίας, κατέχει τὸν νέον, δοῦ-
 λον αὐτὸν ἢ παιδῶν, ἀλλ' οὐ δεσπότην νομί-
 σασα. ὁ δὲ τῆ μὲν τῆσ' ἀνθρώπων οὐκέτ' ἀρῆ-
 σαν ἐρημία, ἐν δὲ πανταχῶ πρῶντα ὀφθαλ-
 μὸν ἐθεώρει. καὶ οὔτε τῶν δουλείαν ἰδὲ νοῦ
 ἔλαβεν, οὔτε τῶν ἐκείνης ἐδεισε δεσποτείας,
 οὔτε τῆσ' συμφορᾶσ' δὲ μέγεθος, ἢς ὑπέμεινε,

λοιπὸν ἀφείναι τὰς τῆς παρθένου ἡδέως
 σενήνισσας, ὡς οὐδενὸς ἐφορῶντος τὰ ἀνθρώπι-
 να, καὶ ποινῶν ἀποιτοῦτος τὸν ἀδικεῖν περὶ
 ρουμλίους. ἀλλ' αἰτέταξε τὸν λογιζομένον καὶ δου-
 λεία, καὶ δεσποτεία, καὶ βίου μετεβολῆ, καὶ
 ἀδύθυμιασ ὀρμη, καὶ ἡλικία πρὸς πολυμέ-
 νη, καὶ λόγοις πιθανοῖς καὶ κοτίλλοις δούλω
 πρὸς δεσποίνης περὶ σφοδρῶν, καὶ κατηγόρων
 ὀρμη, καὶ περὶ σφοδρῶν καὶ συκοφαντία, καὶ μυ-
 εῖαις εἰπεῖν συμφορῶν φρομῶν. καὶ πρὸς
 τὸν τοῖς τῆς δουλείας νόμοις χαίρειν εἰπὼν,
 καὶ τῶν τῶν συμβούλου καὶ διδασκάλου τὰ
 ξιν ἀναλαβῶν, γίνεται σωφροσύνησ σωτήρο-
 ρος καὶ ἀκολασίασ κατήγορος. καὶ τῆ πρὸς βυ-
 τῶν ὁ νέος, καὶ τῆ δεσποίνης ὁ δούλος, καὶ τῆ
 αἰσθησῶν σωεξουγκμῶν, καὶ τῶν ἀδύθυμιασ δὲ
 νόμωσ ἀναπιμπλαῖται δυναμῶν, ὁ γάμου ξυ-
 γῶν οὐδέπω δεξάμενος, ἀλλὰ σφοδρῶσ δεχό-
 μενος τῆσ ἀδύθυμιασ τὰσ περὶ σβολὰσ, πρὸς
 σωφροσύνησ περὶ σφοδρῶν πρὸς αἰνεσιν. ἀξίον δὲ
 καὶ αὐτῆσ ἐκείνων τῆσ ἰδρῶν τῆσ σωφρονος ε-
 » πακοῦσαι ῥημάτων. Εἰ ὁ κύριός μου φησὶν οὐ Γεν. λθ
 » γινώσκει οὐδὲν δι' ἐμὲ εἰ ἢ οἴκω αὐτῶ, καὶ πάν
 » τα ὅσα ὄσιν αὐτῶ δέδωκεν εἰς τὰσ χεῖρασ
 » μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει εἰ τῆ οἰκία ταύτη, οὐδέ
 » ὑφαρξῆται οὐδὲν ἐμὸν πλὴν σου, δὲ τ' σέ

„ γυναικα αυτῃ εἶναι. καὶ πῶς ποιήσω εἰ ἔῃ
 „ μα τὸ πονηρὸν εἶδος; ἡμαρτυκῶς ἔσμαι εἰσα
 „ τιον τῆ θεοῦ. οὐ βλέπεις φησὶν ὃν ἐλέπω.
 σὺ μὲν γὰρ μεθύεις τῷ πάθει, ἐγὼ δὲ ταύτης
 οὐκ ἐδέξαμην τὴν μέθην, ἀλλ' ὄρω τὸν τοῦδε
 τῆ παντὸς κυβερνήτην, ὄρωντα τῆ γινομλίων
 ἔκαστον. οὐ γὰρ ἐπέχρισιν ἐκείνον τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ἀ βούλεται θεωρεῖν ὄροφος, καὶ τοῖχος,
 καὶ θύραι κεκλεισμένα. οὐδὲ τῆσ νυκτὸσ εἰ-
 σοφῶδες, ἐμπόδιον γίνεται τῆ θεωρία. οἶδεν
 οὗτος σαφῶσ, καὶ τὰ τῆσ διανοίασ κυήματα,
 καὶ περὶ τῆσ ὠδίνων εἰς λόγισ ἐξ κυομλίουσ
 ἀκείβωσ θεωρεῖ. εἶσιν ὄρων, δειμαίνω καὶ δὲ
 δοικα, καὶ ὑβρίσαι τὸν γάμον οὐκ ἀνέχομαι,
 τῆ φύσεωσ τὴν πηγὴν, τῆ εἰς τῆ βίον εἰσόδου τὴν
 θύραν, διὸν οὐ κατέλιπε τῆ αἰθρώπων εἰ γέ-
 νος, ὅσ οὐκ ἐὰ σβεσθῆναι τῷ θανάτῳ τὴν φύ-
 σιν, ἀλλὰ τῆ φυτουργία νικᾷ τὰσ τῆ τέμνον
 τοσ χεῖρασ, καὶ πῶρι γίνεται τῆ βλάση τῆσ
 τῆ ἀμῶντρεσ σρεπάνησ, ὅσ εἰς ἀρ μιμείθ μετὰ
 τὴν τῆ χειμῶνοσ λησεῖαν ἀναφαινόμενον, καὶ
 τὰ ἔσπε ἐκείνου γυμνούμενα πάλιν ἀμῶν
 νύτα. ἐδέξω ζυγὸν ὡ γῆναι; σέργε τὸν ζυ-
 γόν. μὴ διαρρήξησ τὴν ζεύγλιω, μὴ δὲ τὰ ἐκ-
 τὸσ πῶρισκόπει, ἀλλὰ τῷ ὁμοζύγῳ περὶ σε-
 χε. σὺν ἐκείνῳ τῆσ γεωργίασ ἔλκην ἐτάχης

εἰς ἄροτρον. μὴ ἀπιμάσης γαμηλίου νόμου, καὶ
 φύσεως ὄρου, μὴ δὲ ὑβείσης δύνῃν ἔξω θεοῦ
 τεπιμηλίην. ἐτέρων δεσπόζειν ἐτάχθεις, μὴ
 γλῆν δούλη τῆς ἡδονῶν, μὴ καθυβείσης τῆ πο-
 νηρᾶ ταύτη δουλεία τῶν δεσποτείαν, μὴ τὰς
 αἰσθρα ποδώδεις ἐπιθυμίας κυρίας τῆς ψυ-
 χῆς ἀρφήνης, μὴ δὲ εἰσάλλεξης τῶν τάξεως,
 μὴ δὲ ἀφέλη τῶν ἡγεμονίαν τῆς λογισμῶν,
 μὴ δὲ τὰς ἡνίασ ἐγχειρίσης τοῖς πάθεσιν. εἰπὼ
 μὴ οὐ καὶ σὲ βούλομαι τὸ πάθος ἐλαδί-
 ραν γνέσθαι, εἰ δὲ οὐ πείθῃ, οὐδὲ δέλεις ἀ-
 παλλαγῆναι τῆς μέθης, ἀλλ' εἰπὼ πῆανομεῖν
 οὐκ ἐξομαι, εἰ σῶμα γὰρ δούλος, ἀλλ' οὐ τῶ
 ψυχῶ ἐγνόμην. μυσάπτομαι δὲ ἄλλως τὸ
 τὸ πράγματος ἀδικον. πολλὰς ὑμῖν δὲ ὄργε-
 σίας ὀφείλων ὡς κεκτημένη, οὐκαὶ ἐξομαι τοῖς
 εἰσάντιοις τὸν δεσπότην ἀμείψασθαι. ἀγνῶ-
 νητος γὰρ ὢν, τῆς οἰκογενῶν περὶ τῆς μημαι-
 καὶ χθῆς καὶ πρῶτον εἰσελθῶν εἰς τῶ ὑμε-
 τέραν οἰκίαν, ἀπάντων τὰς ἡνίασ ἐδεξά-
 μην. ἀπάντων με τῆς κατὰ τῶ οἰκίαν κηδε-
 μόνα κεχειροτόνηκεν ὁ δεσπότης. καὶ ἐν νεώ-
 νητον αἰσθρα, ἡγεμονοῦειν ἀπάντων ἐκέλευ-
 σε. σὲ μόνην εἰσω τῆς ὄρων τῆς δεσποτείας
 πτωσίηκε, τὸ γάμου τὸ νόμου αἰδοῦμενος.
 ποίοις τοίνυν ὀφθαλμοῖς ἴδω τὸν οὐ τῶ τε-

ἄμνηστον, τοιοῦτος αὐτὸν ἀμειψάμενος; βδε
 λυρὸν ὡς κεκτημένη, λήθη χαίτων καὶ δούργε
 σιῶν ἀμνημοσύνη. χαλεπώτερον δὲ τούτων
 καὶ λίαν παγυχάλεπον, ἀδικία. καὶ ἀδικία
 τοιαύτη κατ' δούργετου γνομλήν. φυλάτῃν,
 οὐκ ἐπιτῆν ἐτάχθω τῶ δεσπότη τὰ κτήμα
 τα. οὐ γίνομαι ληστής ἀπὸ φύλακος ἀσφα
 λῶς. οὐχ ἂν πῶμαι τῆς ἔξω τῆς ἐμῆς δεσπο
 τείας μεμνηκότων, οὐδὲ μιμούμαι Ἀδάμ
 τὸν περὶ πάτορα, ὅς τῆς φυτῆς λαβὼν ἀπάν
 των πρὸ ἐξουσίας, εἰς ἐκεῖνο πρὸ χεῖρα ἐξέτει
 νεν, ὅτι πρὸ ἐκτὸς τῆς αὐτῆς δεσποτείας ἐτύγ
 χανε, καὶ τῶς εἰς ἐπιθυμίας, τῆς ἀπάντων
 ἐξέπεσε. Τοιαῦτα ὁ δούλος ἐκεῖνος πρὸς τὸν
 πονηρὸν δέσποιναν ἐκείνῳ διέξισι. καὶ οὐτε
 ἡ δουλεία αὐτὸν ἐλάβησατο, οὐτε τῆς δεσποί
 νης ἡ πονηρία. μάλλον δὲ καὶ ἐδειξεν ἑαυτὸν,
 ὡς πρὸ χρυσὸν, ἢ λίθον λαμπρότερον. Ἐπειδὴ
 δὲ λέγων οὐκ ἐπεισε, καὶ βιασθεὶς ἀπέφυγε, καὶ
 τὸ ἰμάτιον ῥίψας γυμνὸς ἀπεπήδησε, μόνῳ
 ἔχων τῆς σωφροσύνης πρὸ ἀμπεχόνῳ. οὐ γὰρ
 ἡσχύνθη καὶ δάπρ Ἀδάμ μετὰ τὸν πρῶτον ἀβασί
 σιν, ἀλλ' ἔχεν ἐκεῖνος πρὸ τῆς πρῆβασίας
 πρὸ τὸν γυμνωσιν τῶ σώματος διάθεσις,
 ταύτην ἔχων οὗτος ἐξελήλυθε. τῆνι καὶ τα
 συκοφαντεῖ μὲν ἐκείνη, καὶ πείθει τ' αἴδρα,

καὶ σωφροσύνης ἐπίβουλον καλεῖ τὸν ταύ-
της πρῶμαχον. ὁ δὲ σιγῶν δέχεται τῷ διαπό-
του τὴν ψῆφον, καὶ οὐκ αἰέχεται τῷ διαποί-
νης γυμνάσαι τὴν πονηρίαν. ἀλλ' εἴλω βε-
βαιῶσαι τῇ σιγῇ τὴν συκοφαντίαν, ἢ τὴν τῷ
ἑδὶβουλῆς ἐξηγήσασθαι βραχυδίαν, καὶ διαπο-
τικῶν προφανῶς ἀκολασίαν ἐλέγξει. συμ-
βουλιῶν μὲν γὰρ ἦν ἔδει, προσήνεκεν. ἀλλ' ὡς
πρὸ ἐξήμιον ἀλοῖς, καὶ τῷ διακρίνοντι μὴ συμ-
παρῶν, μὴ δὲ τῷ κατηγόρῳ ἀκούων, τὴν ἐξε-
νεχθεῖσαν τιμωρίαν ἐδέξατο, καὶ τῷ δεσμοτή-
ριον ὤκει, καὶ τῷ κακούργοις συνεδεσμεῖν,
καὶ πάντα γενναίως ἐφόρε τὰ δεινά. καὶ τὸ
πυκνὸν τῆς συμφορῶν καὶ ἐπάλληλον, τὴν τῷ
ψυχῆς οὐκ ἐλήστευσεν γνώμην, οὐδὲ τὴν αἰ-
σθητικὴν αὐτῆς εἰς δειλίαν μετέβαλε. τοσαύ-
την δὲ εἶχε καὶ τοῖς δεινοῖς δύσφροσύνῃ καὶ θυ-
μηδίᾳ, ὡς καὶ τῷ ἄλλοις δεσμοτάς ψυχα-
γωγεῖν. καὶ εἰ ἀδὴ μονοῦ τας ἐώρα, πῶς αὐτοῦ
μῆκος διετέλει. τεκμηριῶ γὰρ πολλάκις τὴν
τῆς ψυχῆς διάθεσιν, τῆς προσώπων ἡδέσις,
καὶ συνεδίθεται τοῖς τῆς ἐνοίας κινήμα-
σιν, οὐ χρόα μόνον προσώπου, ἀλλὰ καὶ κίνη-
σις ὀφθαλμῶν, καὶ ὀφρύων συναγωγῆτε καὶ
αἰεσις. καὶ τὴν μὲν τῷ θυμοφθόρῳ ἐπανάστα-
σιν, ἐβλοσυρὸν τῆς ὀφθαλμῶν ἐδίσσημαίνε.

τὸ δὲ χερσὶν τῆς ἀθυμίας, αἱ τῆς βλεφά-
 ρων παραδηλοῦσι σολίδες, ὅρ' ἰαξόμεναι τὸ μέ-
 λιαμα. τὰς δὲ φροντίδας, ἡ τῆς ὀφρύων κα-
 τὰ τὸ μέσον ἀνιτίηται σύνοδος. ἐν δὲ τυφόν,
 ἡ τούτων αὐτῶν, ἡ δὲ αἰὼν καμπυλωθείς αἰα-
 χώρησις. Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ πλεῖστα τῶν ψυ-
 χῶν κινήματων ἐν τοῖς προσώποις παραδη-
 λοῦται, ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος ἀθλητῆς, οἷον ἴε-
 σιν ἀγγέλοις τῆς ψυχῆς χρώμενος τοῖς προ-
 σώποις, ἡ δὲ ἀθυμωῦντας διετέλει ψυχαγω-
 γῶν. καὶ ποτε θαυμάσιος ὄνομα βασιλέως οἰ-
 κέτας ἀθύμως διακειμένους, τόντε ἀρχινο-
 χόον, καὶ ἐν ἀρχιπρωτοπριόν, ἀμαρτημάτων
 γὰρ εἴκεν ἐκεῖσε καθείρθησαν, ἀμφοῖν πέ-
 σεισι καὶ πυνθάνεται, καὶ τῆς ἀθυμίας πύ-
 αῖται ἀνδρῶν, αὐθρῶπος τοσαύταις πε-
 ρικλυζόμενος συμφοραῖς, ἀχρόνος μὲν τοῦ
 Αβραάμ, ἔκγονος δὲ τῆς Ἰσαὰκ, υἱὸς δὲ τῆς Ἰα-
 κώβ, πάντων αὐτῶν προσφιλέστατος, φωτὸς
 δίκλω ὀξώμενος, ἀφορμὴ θυμηδίας ὑπάρ-
 χων, εἰς δουλείαν μὲν πρῶτον, καὶ ταύτην ἔπει-
 μείνας πύρι συμφοραῖς, οὐ βαρβαρῶν ἰνῶν
 ἀγρίων δορυμέλων ἐιληχότων, ἀλλὰ ἀδελ-
 φῶν φθόνῳ δεδουλοκότων, καὶ οὐδὲ ἀδικίαν
 ἰνα δεικνύτων, ἀλλὰ ἡ δὲ ὀνειροῖς ἐφόδιον
 εἰς δυσμείειαν εἰληφότων, οὐδὲν τούτων εἰς

δαίμοι καὶ εἰληφότων, οὐδὲ τὰ μὲν πλὴν δου-
 λείαν συμβεβηκότα, καὶ τὸν πόθεν σωφροσύ-
 νης λόγος, καὶ πλὴν μὲν πλὴν νίκῃ καὶ ταδί-
 κῆν καὶ πλὴν αἰτὶ σεφάων πρῶτον, καὶ αἰτὶ
 ἀναρρήσεων δεσμοτήριον, προσήψαν ἄλλοις
 ἀθυμονῶντας πρὸς γὰρ, καὶ τῆς σωδεσμο-
 τῶν ἐπυνθάνω, λέγων. τί ὄντα τὰ πρόσωπα
 ὑμῶν σκυθροπὰ σήμερον; τῆς δὲ φησάντων
 ὀνειροῖς ἐωρακέναι, καὶ τῆς τῆς δόμωειας εἰ γὰρ μ.
 νοία κνησάσαι τὸν λογισμὸν, οὐκ ἐθρήνησεν
 ὁ θεὸς ἐκεῖνος αἰὲρ τῆς ὀνειρων ἀκούσας, οὐδὲ γὰρ λ.
 ὠλοφύρατο τῆς οἰκείων ἀναμνηθεὶς συμφο-
 ρῶν, οὐδὲ ἀφῆκε δάκρυον ἀγλυνές, οὐδὲ αἰώ-
 μοξε, καὶ τῶν παθῶν πλὴν τραγωδίαν εἰς μέ-
 σον πρὸς γὰρ. μάλλον δὲ οὐκ ἐγέλασε μέγα,
 ὀνειρων ἀκούσας, ὧν δὲ ψῆδος τέως περφα-
 νῶς ἐθεώρη, οὐδὲ ἐφασκε πρὸς τὸν δεσμοτάς,
 ἀγνοεῖτε τῶν ὀνειρων ὡς εἰκεν ὡς οἱλοι δὲ ψῆ-
 δος, ἀπείρασι τῆς ῥύτων ἀπάτης, ὡς εἰκός,
 ὑπάρχοντες, πλὴν τούτῳ δόμωειαν ποθεῖτε;
 ἐγὼ δὲ πλὴν πείρατι ἔχων διδάσκαλον, καὶ ταγε-
 λαῦ ὑμᾶς τούτων πρὸς γὰρ, οὐδὲν γὰρ οὐρι-
 μωύουσιν ἀληθεῖς, ἀλλὰ τάναντία πάντα
 τῆς ἀληθείας περιλέγουσιν. ἢ λπιστα τῶν ἀδελφῶν
 ἠγεμονοῦειν, καὶ τῆς παρῶν ἀρξάν οἰκίας
 ὀνειροῖς πιστεύσας ποτε, καὶ οὐ μόνον τῆς ἠγε-
 ρασούφ

μονίαισ' οὐκ ἔτυχον, ἀλλὰ καὶ τ' ἔλθου θείας
 ἐκπεσῶν, δοῦλος ὁ ταλαίπωρος ἐχθρόμην· καὶ
 οὐδὲ δουλεύων ἐξ οὐραίων ἠνέχθην, ἀλλὰ καὶ
 ταῦθ' ἀμυθείαις περιπεσῶν δίκυμiais, δεσμευ-
 τήριον οἰκεῖν ἀναγκάζομαι. μὴ τοίνυν ὑμᾶς τα-
 ρατῆέ τωσαν αἰνυκτερινὰ φαιτασίαι· ἀληθ-
 εῖαισ' πόρρω τυγχάνει τῆσ' ὀνείρων τὸ γέ-
 νος. οὐδὲν τούτων οὐκ εἶπεν, οὐκ ἐκείνησεν ὁ
 γλυναῖος ἐκεῖνος αἰὴρ, ἀλλὰ φησὶ πρὸς αὐ-

Γεν. μ'. » τοῖσ' οὐχὶ δὴ τὰ θεοῦ ἢ διαβόησις αὐτῶν

» ἴσιν; ἀπαγγείλατε οὖν μοι· καὶ πανταχοῦ
 τὸ θεῖον ὄνομα περιφθέρει, καὶ τούτω τήν τε ψυ-
 χῶ ὁμοῦ καὶ τῶ λόγῳ κοσμεῖ· καὶ θεοῦ λέ-
 γων εἶναι τὴν ἑρμηνείαν, κατὰ θεοῦ ταύ-
 τῆς, ἅτε δὴ θεῖον ἑαυτὸ κατὰ σκλάβιασας νεῶν,
 ὁ δὲ ἠρμήνδουε, καὶ τὰ ἀινιγματώδη, καὶ σαυε-
 σκιασματὰ ἐγύμνου· καὶ μὲν δὲ τέλος τ' ἑρ-

Γεν. μ'. » μινείαισ' τῶ ἀρχαιοχόρῳ φησὶν· ἀλλὰ μνή-
 » σθητέ μου, ὅταν οὖ σοι γλήνηται, ὅτι κλωτῆ ἔκ-
 » λάπην ἐκ γῆσ' ἐβραίων, καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα
 » οὐδὲν κακόν, καὶ ἐνέβαλόν με εἰς τὴν λάκκον
 » τῆσ' οἴκου τούτου· καὶ οὐδὲ τῆσ' ἀνάγκῆς ἐγκα-
 » λεσάσης τὴν τῆσ' ἀδελφῶν ἐγύμνωσε πονη-
 » εῖαν, ἀλλὰ πρὸσσωπον ἑποδεικνύει δὲ τὴν κλο-
 » πῆσ' ἑβραῖα, καὶ τῶν ἑρῶ δουλον πεποιηκό-
 » τας, λόγῳ προειν οὐκ ἀνέχεται, ἀλλ' αἰδοῖ
 » φύσεως

τῆ φύσεως συγκαλύπτῃ τὴν ἀδικίαν, οὐ μόνον
 δὲ τὴν τῶν ἀδελφῶν χροφήν εἰσενεγκεῖν οὐκ
 ἠθέλησεν, ἀλλ' οὐδὲ τῆ δεσποίνης τὴν πονηρίαν
 τοῖς ἀγνοοῦσι δήλιω πεποιήκε. καὶ τοσαύτην
 αὐτῷ σπειδῶς λαγνείαν, ἀκολασίαν, φει-
 δος, συκοφαντίαν, ἀδιβουλίω. τούτῳ μὲν οὐ-
 δὲν εἰς μέτρον πῆήγαγεν, ἀπλῶ δὲ μόνω πε-
 εἰ αὐτῷ τὴν ἀχρησίαν εἰσήνεγκεν. ὅτι κλο-
 » πῆ, φησὶν, ἐκλάπην ἐκ γῆς ἑβραίων. καὶ ὧδε
 » οὐδὲν κακὸν ἐποίησα. καὶ ἐπέβαλον με εἰς τὴν
 » λάκκον τῆς ὀχυρώματος τούτου. βλέπε ῥημά-
 των φιλοσοφίαν. βλέπε διανοίαν μεγαλο-
 ψυχίαν. βλέπε φρόνημα ἀδούλων καὶ ἀκα-
 τάπληκτον. βλέπε ψυχὴν τὴν αὐτὴν αἰεί-
 καὶ μήτε ἐν δυνάμει ἐπαιρομένη, μήτε ἐν
 δυσκλίσει ταπεινούμενη, ἀλλὰ πάντα
 γελάσαν καὶ τὰ λυπηρὰ τῆς βίου, καὶ τὰ τέρ-
 πνα, μόνω δὲ ἀρετῶν θαυμάζουσιν, καὶ ταύ-
 την μετρίαν ἀποσάξουσιν. τί τοίνυν ἢ τῆς δε-
 σποίνης ἐλυμήνατο ἑδελυρία; τί δὲ αὐτὸν ἢ
 ἐκείνης ἐβλάψε πονηρία; μὴ εἴπω ὁρίζεσθαι
 εἰς εἰς δούλων τῆς δεσποτῆς τὴν μοχθηρίαν,
 δυνατὴν γὰρ καὶ πονηροῖς δεσπόταις δουλεύον-
 τα, φυγεῖν παντὶ δένδρῳ τῆς πονηρίας τὴν μί-
 μησιν. Ὅτι δὲ οὐ δεσποτεία πονηρίας διδάσκα-
 λος, οὐτε πλοῦτος κακίας δημιουργός, βλέ-

μ

Γεν. μεβ'

πε ἄφρον αὐτ' ἢ μὴ δουλείας ἀπαλαττόμε-
 νον, κἢ τ' βασιλείας τὰ δευτέρα λαμβάνον-
 τα, κἢ τῶν θρόνοις οὐκ ἐπαρόμενον, ἀλλὰ τῶν
 ἀρχῶν ἢ πύθῃτι κεραινώτα, καὶ τῶν ἡγεμο-
 νίαν κηδεμονίαν δεικνύτα. κἢ τὸν ἀδελφοῖς
 ὄρωντα μὴ, φόνον ἀρτύνοντας, οὐ φονῶντα
 δε. κἢ τ' μὴ ὀνείρων ἀναμνησκόμενον, τοῦ
 δὲ φόνου τ' ὀνείρων ἰδίαν θανόμενον. ὁ μὲν
 ἢ λιμός τὸν ἀδελφοῖς εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰλ-
 κυσεν, ἢ δὲ χρεία προσκινεῖν ἠνάγκασεν ἀγνο-
 οῦντας τ' προσκινούμενον. οἱ δὲ πολεμησά-
 ντες ὄντες, διὰ τ' ἰδίαν βουλεύσαντων εἰς πέρας
 ἐλάμβανον. καὶ οἱ τῶν ὀνείρων χεῖρα τ' ἀδελ-
 φὸν ἀφρονοῦντες, ἵνα μὴ προσκινώσωσιν ὡς προσ-
 εῖπον οἱ ὀνειροί, τῇ πράξει τῶν προσκινούσιν
 κατεσκύαζαν. πράξεις γὰρ, ἐδούλουσε. δου-
 λούσας, συκοφαντίαν ὑπέμνε. συκοφαντη-
 θεῖς, ὤκησε δεσποτικόν. καθάρχεις, τοῖς τῶν
 βασιλέως οἰκέταις τῶν ὀνείρων ἡρμήνυσε. ἐ-
 κείθεν γίνεται τῶν βασιλέων γνώριμος ἀπαλ-
 λάττει φορυβούμενον ὑπὸ ὀνείρων. κἢ σαφῶς
 ὀμιλούσας, κἢ εἰς πρακτέον συμβουλεύσας,
 χειροτονεῖται λοιπὸν ὧν σωεβούλουσεν οἰκο-
 νόμος. κεραινώσι τῇ φορᾷ τῶν κεραιῶν, τῶν
 προσδοκωμένην τ' γῆσ ἀκαρπία. καὶ τῶν διε-
 τηταῖν φυλάττει φάρμακον ἢ λιμῶ. κἢ γίνεθ'

ροφύς οὐκ Αἰγυπτίων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν
 ἀδελφῶν, οἱ Ἰσραηλῶν αὐτὸν ἐποίησαντο. περὶ
 κωούσι τοιγαροῦν αὐτὸν ἀληθῶς οἱ τῶν οὐρεί-
 ρων φθονήσαντες, καὶ οἱ τῶν οὐρείρων περὶ κύν-
 ησιν μὴ δεξάμενοι, τῶν ἀληθῶν περὶ κύνησις
 ἐποίησαντο. ὁ δὲ, τῶν μὲν περὶ κύνησιν δέχετο,
 τοῖς δὲ ἴσοις τῶν ἀδελφῶν οὐκ ἀμείβετο, ἀλλ-
 λά σέφει, καὶ θεραπέυει, καὶ περιίκα τὸ σίτον
 δωρεῖται. καὶ τὸ τελευταῖον, τὸν ὁμογάστρα
 θεασάμενος ἀδελφόν, καὶ τὸ δράμα τὸ ἀδελφῶν
 λῆσ' ὑφῆνας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐποδμαχρῶν-
 τας τῶν νέου, καὶ τῶν τῶν πρεσβύτου πατρὸς
 θεραπέυει τὸ σφῶν αὐτῶν περὶ κύνησιν ἐ-
 λδὲ θεῖας, τὸ περὶ κύνησιν ἀφελόμενος, καὶ
 πάντα ἐξω τῶν δικαστηρίου γινέσθαι κελεύ-
 » σασ. ἐγὼ φησιν εἰμὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, Γεν. μέ
 » ὄν εἰς Αἴγυπτον ἀπέδοθε. καὶ ἵνα μὴ παρω-
 τίκα τῶν δέφικατα πωλησίτες, τὸν τῆς ἀχ-
 πωλησίτας ἐπομείνωσιν ὀλεθρον, οὐθὺς ἐπή-
 » γαγε λέγων. καὶ νῦν μὴ φοβείσθε, μὴ δὲ σκλη-
 » ρὸν ὑμῖν φανήτω, εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέσταλκέ με
 » ὁ θεὸς ἔμπεραθεν ὑμῶν. ἵνα δὴ γὰρ ἡ δειαυτῶν
 πάσης ἀχλογίας γεγυμνωμένοις, καὶ τῶν
 γλῶσσῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀμαρτίας πεπεδη-
 μένην, αὐτὸς ὁ τὰ μυσία ἐκεῖνα πεπονθῶς δει-
 ναί, τῶν μὲν κατηγόρειαν ἔα, τῶν δὲ ἀχλογίαν

μ ἢ

» εἰσφύει· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέσαλκέ με ὁ Θεὸς ἔμ-
 » περασεν ὑμῶν, ἵνα διασφαλῆ λαὸς πολλὸς·
 οὐχ ὑμῶν φησὶ τὸ ὄρον, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· μὴ δυ-
 χειράνετέ μου τὴν δουλείαν, θείαν οὖσαν οἰκο-
 νομίαν· ἀπὸ Θεοῦ τὸ δέος· οὐδὲν ἐντεῦθεν γε-
 γνήηται χαλεπὸν· πάσης αἰγύπτου τὴν ἡγε-
 μονίαν ἐδεξάμην ὅλα δουλείας· ὅλα ταύτης
 ἔχω τὴ βασιλείας τὰ δεύτερα, καὶ τὰς ἡνίας
 κατέχειν ἐθνοῖς τούτου πεπίστευμαι· τοιοῦ-
 τος οὗτος, καὶ δουλοῦν, καὶ βασιλοῦν· τοιοῦ-
 τος ἐν δὲ κληρία καὶ δυσκληρία· τοιοῦτος κα-
 κοπραγῶν καὶ λίαν δὲ ἡμῶν· οὐκοῦν οὐ πολλοῦ-
 τος, οὐδὲ δεσποτεία· οὐ πενία, οὐδὲ δουλεία
 τὴν κακίαν γεννώσιν· ἀλλὰ πανταχοῦ κρα-
 τεῖ δὲ τῆς γνώμης αὐθαίρετον· ὅτι δὲ οἴκετῆρ
 ἀρετῶν, δεσποτῆρ οὐ λυμαίνεται πονηρία, καὶ
 ἀφ' ἐτόρων πᾶραδειγμάτων καταμαθεῖν δὲ-
 πετέσ· τίς ἀγνοεῖ τὰ θεῖα πεπαιδευμένων,
 τῷ Αχασίῳ τὴν πονηρίαν, καὶ τῆς Ιεζάβελ
 τὴν δυναστείαν, καὶ τὴν κατὰ τῷ Θεῷ λύτ-
 ταν; ἀλλ' ὅμως τούτοις Αβδίου δουλοῦν, καὶ
 πᾶρα τούτῳ οἰκονομίαν ἵνα πεπιστευμένος, οὐ-
 μόνον ῥίς δεσποτικοῖς οὐκ ἠκολούθησεν ἴχνε-
 σιν, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰσπέναν ἐκείνοις ὁδεύων
 διετέλεσεν· οἱ μὲν γὰρ κατὰ τῆρ προφητῆρ τῷ
 Θεῷ μεμνηότες, ἀπαντας ἠπέειποντο παρα-

γ'. Βα-
 σιλ. ιζ'.
 ιη'. ιθ'.

δοῦναι σφραγῆ· καὶ ρυφίω ἠγούρω τῆς τῆ
 θεοῦ θεραπόντων τὴν αἰαίρεσιν, παντελῶς
 τὸν τῆς δυσεβείας ἁπινθῆρα κατασβέσαι
 φιλονεικοῦντες· ὁ δὲ, ταῖς τῆς δεσποτῆς ἀνο-
 σιουργίαισ ἀντιγωνίζετο, καὶ τῆς δυσεβείας
 ἐν πυρρὸν σῶον φυλάττειν ἐσπούδαξε, καὶ
 περφήτας ἐκαστὸν εἰς δύο ἁπλοαίοις κατακρύψας, βα-
 φασ ἔρεφε, λιμοῦ χαλεποῦ τὴν οἰκουμένην· σιλ. ιη΄
 νῆω κατέχρητο, ὃν ὁ μέγας ἡλίος ἐπεστράτευ-
 σε πῆσ ἀνθρώποις, δῖνας αὐτοῖς τῆς ἀσεβείας
 εἰσπραττόμενος· καὶ οὔτε τῆς δεσποτῆς αὐτῆς
 ἠθροιάδης γνώμη ἐφόβησεν, οὔτε τῆς δυσεβείας
 ἐξεδειμάτωσεν ἡ σφραγῆ· οὔτε ἡ τῆς λιμοῦ τυ-
 ραννίς, καὶ τῆς ἀναγκαίων ἠσπάνις, μικρολύ-
 γρον αὐτὸν πῶδὲ τὴν ἀγίων περφητῆς θε-
 ραπείαν ἀπέφηνεν, ἀλλ’ ἐκείνης μὲν τῆς ὁμότη-
 τος ἐβδελύττετο, τούτοις δὲ τὴν αὐτάρκη
 περσέφδρε χρεῖαν, τῆς οἰκείας ἀσφαλείας τὴν
 ἐκείνων περσαιοῦμενος σωτηρίαν· καὶ θάνα-
 τὸν ἠγούμενος, τὴν αἰδὺ ἐκείνων ζωῆν· καὶ εἰ οἷς
 μὲν ἐπολεμείτο θεός, οὐδαμῶς τὴν πρέπου-
 σαν διακονίαν πῆς δεσπόταις περσέφδρε· ἔδὲ
 δὲ κατὰ τῆς πάντα πεποιηκόςτος πιδεμείοισ νό-
 μοῖς, καταγελάσσοις ἠγούμενος, ἔδὲ μὲν ἠθρο-
 μείοισ ἐμίσει, ἔδὲ δὲ θραῦ τὸ κελευόμενον ἀ-
 ναγκαζομείοισ, ἠλέει· ὁ λεθείαν δὲ τὴν τοιαύ-
 μ ι ι ι

τὴν διακονίαν ἡγούμενος, ὅτι αἰαρεῖσθαι κε-
 λυομένους, σωτηρίας ἡξίου. τὴν μετ' ὑσε-
 βείας πλουτῶν, τὴν σὺν ἀσεβείᾳ ζωῆς, ἡμῶν
 τέραν ἡγούμενος. οὐκοῦν οὐκ ἔβλαψεν αὐτὸν ἡ
 τῆς δεσποτικῆς βδελυγίας, ἀλλ' ἐπίσημον ἀπέ-
 φηνε καὶ πρόβλεπτον τῆς κυρίων ἢ πονηρίας.
 οὐδὲν γὰρ γνώμης περὶ αἰουμένης ὑσεβεῖν ἰ-
 σχυρότερον, οὐδὲν δυνατώτερον ψυχῆς κα-
 κίας δουλεύειν οὐ βουλομένης. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶ-
 δα τί πάστω τῆς ἀρίστων ἀνδρῶν ἀρετῆς βια-
 ζομένης τὸ λόγον, ἢ πέρας τῆς μέτρον μηκύνει
 αἰαγκαζούσης, φέρει ὅσων ἐλκύνσαντες, ἐφέ-
 τερων μετὰ βῶμιν παράδειγμα. Σε δεκίαν
 τίς ἔσχατος ἐγλίξεν βασιλεύς ἰσχυρίων, πολ-
 λὴν ἢ αὐτὸς νοσήσας ἀσεβείαν, καὶ τῶν θεῶν
 χρησμῶν ἐπαίειν οὐκ ἀνεχόμενος. οὗτος τὸν
 θότατον Ἰβρεμίαν, τὴν ἡαῦτα περφητένον
 τα καὶ διαπορθεύοντα τοῖς ἀνθρώποις
 τῶν θεῶν τὰ θεώσιμα, εἰς λάκκον κατέβη-
 κε δυσώδη βόρβορον ἔχοντα, ὅτε λυπηρὰ λίαν
 καὶ ἀλγεινὰ περὶ γόρυσεν. Ἀβδεμέλεχ δέ-
 τις οἰκέτης ἀθίοφ' ἐκτομίας, οὐ τὴν βασιλείας
 τὸν ὄγκον εἰς νοῦν λαβὼν, οὐ τὴν κρατοῦσαν
 ἀσεβείαν, οὐ τὴν κατὰ τῶν περφήτου μακίαν,
 οὐ τῆς δουλείας τὴν συμφορὰν, ἐλέγχει μὲν
 τῶν βασιλέως τὴν ἀδίκον ψῆφον, κατηγορεῖ δὲ

δι'. Βα-
 σιλ. κ δι'
 κέ'. καὶ
 Ἰβρ. λ δι'

Ἰβρε. λ η
 λ θ'.

τῆς κατὰ τὸ περὶ φήτου τολμῆσεως πῦρο
 μίαι, καὶ τὸν τῆς γινόμενῶν φόρον ἕως δὲ
 κνισί, καὶ τῆ δικαίᾳ ἡμῶν τῶ βασιλείᾳ
 δεδίπτεται. καὶ γίνεται σύμβουλος τῆ βασι
 λέως ὁ οἰκέτης, τῆ ἀνδρὸς ὁ δυνούχος, τῆ ἡμε
 ραποῦ ὁ ὄρνεις, τῆ Ἰσραηλίτου ὁ αἰθίοψ,
 ὁ ἐκ τῆ Χαμ, τῆ ἐκ τῆ Σάμ κ' γένος κατὰ γον
 ζος. καὶ πείθει τοῖς δυσεβέσι λόγοις τῆ βασιλείᾳ,
 καὶ ἀνάγει τῆ περὶ φήτην ἐκ τῆ πικρᾶς ἐκείνης,
 καὶ σοφώδους καὶ δυσώδους εἰρητῆς. καὶ τῶ
 αἰαγκαῖαν αὐτῶ χρηγεῖ σοφίᾳ πάντα τῆς
 πολιτοκίᾳ ἐν χρόνῳ. καὶ λαμβάνει πῦρ
 τῆ διοῦμαθὸν τῆς δυσεβείας, τῶ δὲ λόγιαν.
 καὶ τῆς πόλεως ἀλούσης, καὶ τῆ οἰκονύτων
 τῆ βασιλείᾳ κατασφαγίτων, οὗτος ἀχ
 λαύει τῆς σωτηρίας, κατὰ τῶ θείαν ἕως
 χροσιν. οὐδὲν δὲ τὸν τὸν ἐκ τῆς εἰρημίων, ὡς οὐ
 λυμαίνονται μόνον τοῖς ἀγαθοῖς οἰκέταις οἱ
 πονηροὶ δεσπόται, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐξ ἐκεί
 νων ὠφέλειαν κερποῦνται. καὶ οὐκ ἔτι πάλιν
 καὶ ἐτὶ ὠθεί ὅτι καταμαθεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ αἰνά
 σατος ἡ πόλις ἐκείνη δὲ τῶ πολλῶ πῦρο
 μίαν ἐγένετο, πολλοὶ δὲ ὁ πόλεμος θοινατῶ
 πῦρ ἐπέμπε, τῶ δὲ ἕως τοῖς εἰς βαβυλῶν Δανιὴλ
 να δορυαλώτοις ὁ τῆ χαλδαίων ἀπήγαγε βαβ. γ. δ.
 σιλδύς. εἶτα τῶ ἐξ οὐ γένων πεφυκότας, καὶ

ὦρα σώματος λάμποντας, καὶ ἡλικίας ἀκ-
 μῆ νεανιδιομλίου ἀρκείνας, εἶδον τοῖς βα-
 σιλείοις διάγειν ἐκέλευσε, τῷ βασιλικῆν δια-
 κονίαν πληροῦντας. πρὸ τῶρον δὲ αὐτοῦ ἐκέ-
 λυσε τῷ ἐκ τῆς πολιορκίας καὶ τῷ ὁδοιπο-
 είας ἀκρόβιασαι κακουχίαν, διαίτη λαμ-
 πρᾶ, καὶ σιτηρεσίοις, καὶ ὄψοις ἐκ τῆς βασιλι-
 κῆς προσφορομλίου σραπέξης. Ἐνταῦθα μοι
 βλέπε τῷ τῆς θείων μερακίων ἐκείνων δι-
 γλίφαι. οὐτε γὰρ ἡ τῆς πόλεως ἄλωσις, οὐχ ὅτι
 θείου νεώ ἐμπρησμός, οὐχ ἡ τῆς ἀδύτων καὶ
 ἀφάυτων ὄρημία, οὐτὰ θεῖα σκότη καὶ λά-
 φυρα τῆς βαρβάρων γελημηλία, οὐχ ἡ τῆς βα-
 σιλέων αἰαίρεσις, οὐχ ἡ τῆς ἰδρέων σφαγή, οὐχ
 ἡ πόρρωθεν τῆς ἀγίων οἰκησις, οὐχ ἡ ἐν τῇ ἀλλο-
 τεία διατειβή, οὐχ ἡ ὄρημία τῆς διδασκόντῶν,
 οὐχ ἡ τῆς κρατονύτῶν ἀσέβεια, οὐχ ἡ τῆς δουλείας
 ἀνάγκη, οὐχ ὁ βαρὺς τῆς βασιλέως ζυγός, οὐ-
 τὸ τῆς ἡλικίας ἄωρον, οὐ πόθος ζωῆς, οὐ φό-
 βος τελευτῆς, οὐκ ἄλλο τῶν τοιούτῶν οὐδὲν αἰέ-
 πεισε μικρόν τι πᾶρ φεῖσαι, καὶ πᾶρ βῆναι τῶν
 τῆς νόμου γραμμάτων. ἀλλὰ παρακαλοῦσι
 μὲν ἐν ἡγεμόνα σφῶν γελημηλίον, τῷ ἀκ-
 ασερμάτῶν αὐτοῖς χρηγῆσαι σροφίῳ, τῷ βα-
 σιλικῶν βδελυτόμνοι θοίνῳ, καὶ τῷ ποι-
 κίλῳ ἐκείνῳ μυσσάτῶμνοι πανδαισίαν. ἐώ

ρων γὰρ αὐτῶν τῆ τῆς εἰδώλων μαυνομήνης
 περσοποιῶν. τοῦτον δὲ εἶχεν θάρσος, καὶ πόθος
 τὸν πατρῶον θεὸν ἀγάπην καὶ πίσιν, ὡς ἔπει-
 χίασθαι τῷ κηδεμόνι τῶν ἀρχῶν ἀρεμάτων σο-
 φῆν, λαμπροτέροις αὐτῶν ἀρχαῖς εἶξιν, τῆ βα-
 σιλικῆ σιτουμλίων σιτία. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν
 τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τῆ πίστεως ἐσβέβησαν τοῖς
 καρπῶν. ἀπεφάνησαν γὰρ ὡς ἐπηγγείλαντο
 τοῦ πάντων ὁμοῦ τῆς λαμπρῶς ἐστιαμλίων,
 οὐ παρθέσοι τε καὶ οὐ θάφροισι, καὶ ὡρα πολέιο
 νι λάμποντες, καὶ ῥώμη κοσμούμενοι σώμα-
 τος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος περικόπῃων, καὶ εἰς αὐ-
 θροῦς τελεῖν αὐτῶν πῶρεσκύασε, καὶ πείρα
 τῆς σφετέρῃς ἀρετῆς δεδωκότας, ἀρχεῖν ἔλα-
 χον τῆς ἐγχεύων οἰδορυάλωρι, τῆνικαὶ τα
 πάλιν ἔτρεπον αὐτοῖς ἀνοίγεται σάδιον. ὁ γὰρ
 ἀλαξῶν ἐκεῖνος, καὶ τῷ τύφῳ τῆ κακίας τοῖς
 πατέρῃ μιμούμενος, ἀνίστησι μὲν τῶν μεγίστην
 εἰκόνα ἐκείνῳ, τῶν δὲ ὑλῆς καὶ χρυσοῦ κατε-
 σκευασμένην. πῶρα καλῶνται δὲ πάντα ὡς
 θεὸν περσοκωεῖν τῶν εἰκόνα. τοῖς δὲ περσοκ-
 νεῖν οὐκ ἐθέλοισι, περσοθηκε ἱμαρῶν, τῶν κα-
 μνον ἐκείνην, ἀπολησῖα σοφῆς ταύτην ἑαδῆ
 πολέιον ἀξήσας. τότε τοίνυν πολλοὶ μὲν τῶ
 βασιλεῖ χειζόμενοι, εἰ κελευόμενον ἐποίωσιν.
 πολλοὶ δὲ τὰ συνήθη δρωῖντες, ὡς ἐνὶ τῶν ἄλλων

εἰδώλων ἐσέβας προσέφθρον. ἦσαν δὲ οἱ φό-
 βω τὸ πυρᾶς περίετο τὰς ψυχὰς. καὶ ἄπο τῆ
 στωειδῶσ κεντύμνοι, ἐθεῖον σέβας ἰδὲ
 τὴν εἰκόνα μετέφθρον. οἱ δὲ γεννάσαι ἐκεῖ-
 νοι, Ἀναΐας, Ἀξαείας, καὶ Μισαήλ, οἱ τῆ
 νόμου εὐφροῖμοι, οἱ τῆσ ἀβραμαΐας πίστεως
 κληρονόμοι, οἱ τῆσ δὲ σεβείας ἀθληταί, οἱ τῆ
 χεῖρος πρόσδρομοι, οἱ τῆσ πίστεως πέμαχοι,
 οἱ δοῦλοι τὰ σώματα, καὶ τὰ φρονήματα ἐλδύ-
 θοροι, οἱ ἀχμαλώτοι, καὶ βασιλέων τὰς ψυ-
 χὰς ὑψιλότοροι, οὐ μόνον ἐκόντες οὐ προσε-
 κύνησαν τῆ εἰκόνι, ἀλλὰ καὶ κατηγορηθέντες,
 ἀπλογίαν μὲν οὐδεμίαν προσφθροισίν, αὐτὴ
 κρῖσ δὲ ἀπαγορεύοισι τὴν προσκύνησιν, καὶ με-
 γάλῃ βοῶσι φωνῇ. ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῶ, ὃ ἡμεῖς
 λατρεύομεν, ὃς δύναται ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆ
 καμίνου τῆ πυρὸς τῆσ καιομένης. καὶ ἐκ τῆ χει-
 ρῶν τοῦ βασιλῆ, ῥύσεται ἡμᾶς. καὶ ἐὰν μὴ, γνω-
 σὸν ἔστωι ὃ βασιλῆ, ὃ ἔτι τοῖς θεοῖς σου οὐ
 λατρεύομεν, καὶ τῆ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, ἢν ἔστησας
 οὐ προσκαυόμεν. οὐ γὰρ ἰδὲ μαθῶ ὃ πεποι-
 κότα δουλεύομεν, οὐδὲ τῆ δὲ σεβείας τὴν σωτη-
 εῖαν ἀνούμεθα, οὐδὲ ἐκ παντὸς ῥόπου ζωῆσ
 τυχεῖν ἐπιμέμεθα, ἀλλὰ σέβομεν τῆ δεωό-
 του τὸ βούλημα. καὶ νᾶ παλάξῃ τῆ δεινώσ,
 χεῖν ὁμολογοῦμεν. καὶ νᾶ τούτοις πρόριπείν

Δαν. γ

συγχωρήσει, προσκαυόμεν. ὅτι μὲν γὰρ δύναται κρείττους ἡμᾶς ἀρχεῖναι τῆς ἀπειλουμένων τιμωριῶν, οὐδαμῶς ἀμολοβόμεν. εἰ δὲ καὶ βούλεται, ἀγνοούμεν. ἀνέφικτος γὰρ ὁ τῆς θείας προμηθείας βυθός. μήτινν μέλλε, ἀλλὰ ταῖς δυσρεπισμαίαις παράπεμπε τιμωρίαις. ἠδῶν μὲν γὰρ ἡμῖν ὁ μετ' ἀσεβείας θάνατος, τῆς συν' ἀσεβείᾳ ζωῆς. οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον, ὁ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ τῆ καμίνῳ γὰρ νεανίᾳσ' παρέπεμπε. εἰ δὲ πῦρ, ἔλυσε μὲν τὸν ἐκσιδήρου δεσμόν, αὐτὸν δὲ ἐφύλαξεν. ἀψαυθῶν δὲ τῆς δοθείσης οὐκ ἠνέχετο Ἰοφῆς, ἔφυγε δὲ, καὶ τὰ νῶτα δέδωκε, καὶ κατὰ τὸ οἰκείων ἐχώρει προσκαυητῆς. γὰρ δὲ τῆς θεοῦ θράποντας, ἀκηράτοις ἐφύλαττε. καὶ καινὸν καὶ πρῶτον ἐγλίβοθ' Ἰαῦμα. οἱ μὲν γὰρ ἐν μέσῳ τῆς πυρᾶς ὄντες, καὶ ἐπ' αἰθράκων βαδίζοντες, πείραν τῆς φλογὸς οὐκ ἐλάμβανον. οἱ δὲ πῦρ ἐξωθεν, καὶ τῆ καμίνῳ πρὸς τροφὴν χρηστοῦντες, τροφή τῆς πυρὸς ἐγίνοντο. καὶ οἱ μὲν, ἀνώμοτον ἐμπιπράμενοι. οἱ δὲ εὖ δὴν ὑμνοῦντες ἐχόρδον, καὶ πρὸς κτίσιν ἀπάσαν εἰς κοινωσίαν τῆς ὑμνωδίας ἐκάλουσαν. καὶ τοῖς ἑποτρυνόμενοι τῆς ἀνοήτης προσκαυομένων σοιχίοις, ὑμνεῖν τὴν δὲ δὴν ἐκέλευον. Ἰσχυρὴ δὲ ἦν τῆς θαυματουργίας ἐκείνης ἡ δύναξις.

μιν, ὡς αὐτὸν ἐκεῖνον θραμεῖν πρὸ αὐτοῦ ἐν
 ἀλαξόνα καὶ μεμνηότα τύραννον, ἢ περὶ
 νῆσαι τοῦ πῶ τ' εἰκότος πρᾶκτηρα μίσιος περὶ
 κύνησιν, καὶ πᾶσιν ἐπιτείλαι τοῖς ὑπηκόοις, τ'
 τούτ' ἡραίρην θεόν. Οὕτως ὁ μέγας Δαμιῆλ
 πῶ αὐτῶ ρύτοις συμφορᾶν ἔπομείνας, ἢ
 θρυάλωρο γεγονώς, ἢ μὲν βαρβαρίων βιο-
 τεύειν ἠναγκασμένος, τὸν παρῶν ἀκείβως
 διεφύλαττε νόμον. ἢ κατ' ἐκεῖνον πολιτευό-
 μενος, καὶ θρασίᾳ ἢ ἀκίβδηλον ἐφύλαττε πῶ
 ψυχῆ. καὶ ροαύτην ἠθείει τ' ἀρετῆ πῶ αἰ-
 γλίω, ὡς ἢ τ' θηριώδη τύραννον ταῖς ριαύ-
 ταις ἀσφαπαῖς κατὰ πῶληξαι. ἢ πρῶτος
 μὲν δήλοισ τοῖς ἀγνοουμίσις ὀνειροῖς κατὰ σῆ-
 σαι. ἐπειτα δὲ τὸ θεόν εἰσηγήσασθαι, καὶ τὸ
 σωοίσειν μέλλον ἔπειδειξαι ἢ πρᾶινέσαι.
 Καὶ τί δεῖ πάντα λέγειν τὰ ὑπ' ἐκεῖνου γε-
 γνημῆα λαμπρῶς; ὅπως μὲν ὁ βασιλεύς
 ἐπεσεύχεσθαι, καὶ ἐν θεόν ἰκετεύειν ἀπηγό-
 ρουσεν. ὅπως δὲ οὗτος πρῶτον εἰνόμως δι-
 χόμενος, ἢ κρύβδην ἔπειτα ποιῶν, ἐπειδὴ δὲ ὁ
 δυναστείας νόμος ἐτέθη, περὶ φανῶς τ' θεόν αἰ-
 πβολῶν διετέλεθ, τῶ νόμου κατὰ γελῶν, καὶ
 τῶ νομοθέτου κατὰ φρονῶν. ὅπως πρᾶδόνθη
 τοῖς λέουσι. ὅπως καὶ ἐκεῖνοισ κατὰ πῶληξε
 ταῖς τῆς δουλείας ἀκτίσι, καὶ οἰόν' ἵσι κη-

Δαμ. 5'

μοῖς τῆς τῆς θεῖας εἰκόνος χαρακτηῖσιν ἐπέ-
 θεσαν αὐτῆς τὰ μεμνηότα σώματα. ὅπως
 εἴλκυσεν εἰς θεωρίαν τῆς θεαύματος τὴν δυναστε-
 βῆ βασιλέα. ὅπως αὐτὸν ἐδέξατο, ὡς ὁ τῆς
 ἑβραίων θεός, πάντων ὑβί ποιητῆς καὶ δεσπό-
 τῆς. ὅπως τῆς εἰδώλων ἀπάτην διήλεγε
 ξε; δυναστὴν γὰρ τούτων ἕκαστον ἐκ τῆς ἰσορίας
 καταμαθεῖν. καὶ γινώσκει σαφῶς, ὡς δυνατὸν
 πονηροῖς δεσποταῖς δουλεύοντας, μηδεμίαν
 ἐκείθεν ἐκμάξαοθαι πονηρίαν, ἀλλὰ τῆς ἀ-
 κρῆς τὴν ἀρετὴν καταλαβεῖν κορυφῶν, καὶ τού-
 τοῦ τῆς πλάτης ἐλδοθεῖν, καὶ πρὸς τῆς
 ἀλήθειαν ποδηγεῖν, καὶ πολλοῖς ἐτόρσις προ-
 κείσθαι σωτηρίας ἀρχέτυπον. μηδεὶς τοί-
 νω μήτε τὴν δουλείαν κατηγορεῖτω, μήτε τῆς
 πονηρίας δεσποταῖαν νικᾶν τῆς δούλων τῆς ἀ-
 ρετῆς νομιξέτω, ἀλλὰ πανταχόθεν τῆς θεοῦ
 τῆς προμήθειαν ὁράτω. Ἀλλὰ ἢ τυχὸν εἴποι-
 ζις αὐτῶν. τί δὴ ποτε τῶν παρανομία σωεξηκό-
 τας ὁ τῆς ἄλλων θεός τῶν βαβυλωνίων πᾶσα * ὄλων
 δέδωκε βασιλεῖ, καὶ τῶν δικαίους εἶασε δο-
 ρυαλώτους γενέσθαι; ποῖα τῶν προνοίας
 ἔργον; ποῖα ψήφου δικαίας; ποῖα δὲ οὐκ
 εἰσιν ἐν τούτοις ἀταξία καὶ ἀκοσμία καὶ σύγ-
 χυσις; ἀλλὰ ταῦτα λέγειν ὑδιχειροῦσιν οἱ
 τῆς θεῖας οἰκονομίας τῆς ἀβυσσον ἀγνοοῦν.

πες. οἱ δὲ μεμνημένοι, καὶ τῆς θεῶν μυστηρίων
 τευθάρμοιοι, ἴσασιν τούτων τῶν αἰτίων καὶ εἴ-
 ξαν. κήδεται γὰρ τῆς πλημμελοῦντων, καὶ
 παιδύει ὁ φιλαίθροπος, καὶ ἀτημέλητον
 οὐδένα ἀνθρώπων ἐθέλει καταλιμπάνειν. οὐ
 χέειν καὶ πέμπων αἰχμαλώτους εὖ πρῶτό
 μοις, σωέπειψεν αὐτοῖς οἷόν τινας παιδο-
 κρίβασιν καὶ διδασκάλους εὖ ἀρετῆ συζων-
 τας, ἵνα καὶ πᾶσι ἐνὶ λύχῳ φωταγωγούμε-
 νοι καὶ ποδηγούμενοι τῶν τούτων βίῳ καὶ λό-
 γῳ, τῶν ἀπλανῆ κρίβων οὐ τωπῶσ ὀδύωσιν.
 Οἱ δὲ οὐ μόνον τοῖς ὁμοφύλοις σωτηρίας ἐγέ-
 νοντο πρόξενος ἢ τούτων αἰχμαλωσία, ἀλλὰ καὶ
 εὖ ἀλλοφύλοις ἐφώτισε τῶν τῶν Διογνώσιος
 φωτῆ, μαρτυρῆσι δὲ εἰσεία. Εἰ γίνωνται αὐτοὶ μὲν δὲ
 τῆς αἰώνων δέλαμψαν, καὶ πᾶσι φανεῖσ ἐγέ-
 νοντο, καὶ πᾶσι βλεπῆσι, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
 ἀρχίτυπον ὠφελείας κατέλιπον, καὶ βίῳ
 σωαίμαλώτοις ἑσώθησιν σωτηρίας ἐγέ-
 νοντο, καὶ εὖ βαρβαροῖς ὠνήσαν, ἀκραιφνῆ
 φυλάξαντες τῶν δὲ σέβειαν, καὶ δι' ἐκείνης
 μεγάλα θαυματουργήσαντες θαύματα, τί τῶν
 προνοίας κατηγορεῖς τοιαῦτα περιηθουμέ-
 νης; τί δ' οὐχὶ μάλλον ὑμνεῖς τὸν τῆς ψυχῶν
 οἰκονομον, καὶ τῆς κτίσεως κυβερνήτην, οὐ-
 τω βεβῶσ ἀπαντα καὶ συμφέρωντως ἰθύνων

τα ; ἐγὼ μὲν οὖν ἐκ τῆς θείων ὑπέδειξα λόγων,
 ὡς δυνατὸν πονηρῶ δεσπότη δουλούοντα, κα
 κίαν φύγειν, καὶ ἀρετῶ μετελθεῖν, καὶ τοῖς
 δεσπότης πολλάς προφάσεις πᾶραχεῖν ὠφε
 λείας. σὺ δὲ οὖν νῦν σωδουλούοντας πᾶρι
 σκόπησον, καὶ ὅφει πολλοὺς ἀκολάστοις μὲν δου
 λούοντας, ἀκολασίαν δὲ βδελυτομλίους, καὶ
 σωφροσύνην ἱμῶντας, καὶ οὐδεμίαν ἐκ τῆς
 δεσποτῆς κακίαν ἐκματομλίους, ἀλλ' ὦν ἀρ
 τίως διεξεληλύθαμεν ἀνδρῶν, μιμομλίους ἴ
 βίον. καὶ ἔκτε τῆς εἰρημλίων, ἔκτε τῆς ὀρωμέ
 νων, καὶ τῆς ἡμετέρας φύσεως τὸ αὐτεξού
 σιον διδάχθεις, καὶ τῆς τῆς θεοῦ προνοίας πῶ
 σοθίαν καταμαθῶν, παλινωδίαν αἴσον. καὶ
 πῶν νῦν ἀνακρομλίην ἔπι βυβλασφημίαν,
 εἰς ὑμνωδίαν μετέβαλε, καὶ τὰ κρούματα
 τῆς γλώσσης τὰ νῦν κατὰ τῆς θεοῦ γιγόμε
 να, ἔπι θεοῦ γιγέσθω, καὶ τῆς ποιητοῦ πῶ
 προνοίαν ἀδέτω Χριστοῦ τῆς Θεοῦ
 ἡμῶν, αὐτῶ ἡ δόξα εἰς οὐ
 αἰδινασ, Α' μήν.

Ὅτι οὐκ ἄνθρωπος τῆς δικαιοσύνης ὁ πόνος, καὶ ἐν τῷ πόνῳ μὴ φαίνεται. καὶ πᾶσι ἀνάστασεως, ἀπὸ φυσικῶν λογισμῶν.

Λόγος, Θ'.

Ε

Εκκ. γ'

Γ' τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης πράξεως ἀπαντες ἠθέλον ἐπαίειν, ἵνα διαρξήσθην βρώσης, χαλεπῶ τὸρά σου μὴ ζητήσῃ, καὶ ὑψιλότῳ τὸρά σου μὴ ἐξέταξε, ἀπεσταλμένοι, ταῦτα διακοῦν, πολλῶν οὐκ αὐτῶν ἐδέηθησαν λόγων, πλὴν πᾶσι πάντα τὰ τοῦ προμήθειαν διφκνῦναι βουλόμενοι. λίαν γὰρ ἦν ὑπετές καὶ μάλα ῥάδιον, τῆς πᾶσι τῆς κηματαίᾳ πολυπραγμοσύνης ἀπηλλαγμένοι, καὶ πᾶσι ταύτην τῆς τῶ πάντος οἰάκων ἐπειλημμένον, καὶ βίως ἀπαντα κυβερνῶσαν. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶ ἀνθρώπων ἐκόντες ὄραυ οὐκ ἐδέλοισιν, ἀλλὰ καὶ τῶ ὀφθαλμοῖς μύοισι, καὶ τὰ ὧτα βύοισι, καὶ τῆς πανταχόθεν φθομῆς φωνῆς ἐπαίειν οὐκ ἐδέλοισι, καὶ τῆς οὐ καλῶς ἔσπε τῶ θεοῦ, γηγομῆων ἐκασον κωμωδοῦσι, βλασφημοῦσι, διαβάλλοισι, καὶ μνεία ἀπὸ στωείροισι τὰς ψευδεῖς κατηγορίας ὑφαίνοντες, εἰκότως οἶμαι τὸν κατὰ τῆς κατηγορίας ἀνεδέξασθαι

ξάμεθα λόγον, συκοφαντίας οὐραν, ἀλλ' οὐκ
 αἰτίαν ὀρθῶς ἀποδείξαι βεβλήμενοι, καὶ τῶν πο-
 λεμουμένων ὑπ' αὐτῶν προμήθειαν καλέσαντες
 σύμμαχον, καὶ τῶν ἀπολογίᾳς περὶ ἡμῶν
 νοι λόγου, οὐκ τῶν μὲν ἤδη διεξεληλύθαμεν λό-
 γοις, τῶν δ' ἀχαιείων διελέγχοντες βλασφη-
 μίαν. καὶ τῶν ἀχαιείων αὐτῶν κατηγόροις ὁμοῦ
 καὶ μαρτύρας πῆν γὰρ μεν εἰς μέτρον, οὐρανόν,
 καὶ γῆν, καὶ θάλασσαν, καὶ αἴερα, καὶ τὰ ἐν τούτοις
 ἅπαντα σώματα, ἑμψυχὰ τε καὶ ἄψυχα, λαοί
 καὶ τε καὶ ἄλογα, πῆλυα καὶ περὶ, καὶ νηκτὰ, καὶ
 ἀμείβια. καὶ πρὸς τούτοις, τῶν δ' ἀνθρωπείων
 σωμάτων κατασκυλῶ. τῶν δ' ἐκείνων δ' ἰσο-
 είων διαλάμπουσιν τῶν θεῶν βλάβαν καὶ προμή-
 θειαν. δὲ θεῶν δὲ τὸν τῶν λόγου δῶρον, δὲ οὐ τῶν
 ἀνθρώπων ἡ φύσις, καὶ γαργίαν δῦρε, καὶ ναυτι-
 λία, ἰατρικὴν τε καὶ χειρουργικὴν ἰατρικὴν
 μιν, καὶ τὰς ἄλλας πάσας τέχνας καὶ ἰατρικὴν
 μιν, αἵ τ' ἀνθρώπων τ' εἶον ἡδύω κατασκυλῶ-
 ζοισίν. Ἀποδείξαι μὲν δὲ, σὺν θεῶν φάσει, καὶ τῶν
 ζώων ἡμῶν τε καὶ ἀγρίων τῶν χρείαν, καὶ πᾶσι
 του καὶ πενίαν τὸ χρήσιμον, δουλείαν καὶ δεσπο-
 τείαν δ' ἀναγκαῖον. εἶτα πρὸς τούτοις, ὡς μὴ
 δεμίαν πρὸς τῶν κακίᾳς συζώντ' δεσποτῶν ἔλκευ-
 σι βλάβαν, ἢ ἐδέλωσι σωφρονεῖν, οἱ δουλοῦν-
 τες. καὶ τούτ' ἐκ μὲν τῶν θεῶν χειρῶν τὰς ἀπο-

δείξεις εἰς μέσον ἢ γὰρ μὲν. τῆς δὲ πικροῦς τῆς
περνοῖας καὶ τηγούρας, ἢ ἡδὴ τῆ παρόντος δου-
λοῦντων τῶν ἐξέτασιν πῆελίπομεν, ἐστὶ γὰρ
καὶ νῦν ἰδεῖν μυρίοις πονηροῖς μὲν δεσποταῖς
δουλοῦντας, οὐ μόνον δὲ τῶν δεσποτικῶν κα-
κίαν οὐ μιμουμένους, ἀλλὰ καὶ κομιδῆ ταύτην
βδελυτῶν μύοις, καὶ καλοῦσα γὰρ ἀσπαξο-
μύοις, καὶ τῶν εἰσπύων τοῖς δεσποταῖς ὀδεύον-
τας. Ἄλλ' ἴσως πάλιν ἐτέρων εἴτε ὑθὺς ἀφορ-
μῶν καὶ τηγούρας κατὰ τῆς θείας λήψονται
περνοῖας, καὶ τῶν τ' ἀρετῶν ἐροῦμαι, μά-
τακα πονεῖν φήσοισι, καὶ κατὰ πεζῶν ἀπειρήν,
τὸ δὴ λεγόμενον, καὶ κοσκίνων ὕδωρ αἰτλεῖν, καὶ
ποιαῦτα ἀπὸ δραῦν, καρπῶν ἀγαθῶν οὐδα-
μῶς ἀχλαῦντας. οἱ μὲν γὰρ φασι, πενία συ-
ξάσι, καὶ ταλαιπωρία συγκεκληρωμένοι, πο-
λὴν τ' βίον ὀδεύοισιν. οἱ δὲ, τ' βαρὺν ἔλκεσι
τ' δουλείας ζυγόν, καὶ δὴ νεκροῖς ἔποκεινται
πόνους. καὶ εἰ τούτ' πολλῶν χαλεπώτερον, πολ-
λοὶ γὰρ πονεῖν μυσσάτοιοι, πονηροῖς δε-
σποταῖς δουλοῦν ἀνέχονται. ποῖον ἔνεχον
σίφησιν οὗτοι μιᾶτον; ποῖας τ' ἀρετῆς τὰς
ἀνιδόσεις; ποῖα τ' πόνων τὰ ἡδὴ χίμα; τίς ὁ
τ' ἰσθμῶν καρπός; ποῖα τ' ἀγῶνων τὰ ἀθλα;
οὔτε γὰρ τῶν δουλοῦν λαχόντας ἀπαντασ
ἐλοῦσθαι οὐδὲν ἰδεῖν ἀχλαῦντας, οὔτε τῶν

πενία μὲν συγκληρωθείτας, ἀρετὴ δὲ φροντι-
 σὰς γενημηλίοισ, εἰς τὸ ἄπλουσίων μὲν ἀνά-
 τας ὀρώμεν κατὰ λόγον, ἀλλ' αὖ τῆ περὶ τῆσ
 οὐ πλείουσ ταλαιπωρία διαμεμνηκότας.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ ταλαίπωρε, κῆ χαμαίζηλε, τῆ
 γαστρὶ, κῆ τῆ γνάθῳ, κῆ ταῖς ὀφρύσι τὴν οὐδα-
 μονίαν μετρεῖς, κῆ ὄρον δύπραξίαν εἶν νομί-
 ζεις ἑστὸς ὑψιλήν, κῆ δορυφόροισ, κῆ ἐφεστῆ-
 ρα λαμπραῖ, καὶ ἴσασοισ ἠσκημηλίοισ εἰς κήλ-
 λος, καὶ περὶ μετωπίοισ, κῆ περὶ σφηνιδίοισ κός-
 μοισ λαμπρωσμηλίοισ, κῆ κήρυκα βοῶντα, κῆ
 οἰκίαν εἰς ὑψος ἐγηγεμμένην, καὶ ἀνδρῶνασ
 τοῖς ὄξυ βόιασ κῆ δεῖταλίαν λίθοισ διω-
 διομείοισ, καὶ χειρὶ τέχνη πεποικιλμέ-
 νοισ, κῆ σιδάρας, κῆ κύκλοι, κῆ ἐπιπλά, κῆ ἐκ-
 πώματα, κῆ οἶνοισ ἀνδρσομίας. κῆ πανδασίασ
 σικελικώτε, κῆ συβαριτικῶ. καὶ τὰ ἄλλα ὄ-
 ρα οἱ τὸν ὑγρὸν, κῆ αἰεμηλόν, κῆ ἀβροδίατοισ
 ἰδίτησ οἰσὶ βίον. ταῦτα δὲ πάντα τῆσ οὐ
 φρονονίτ' ἔκαστος, οὐ μόνον οὐκ οὐδαμονίαν,
 ἀλλὰ κῆ κακοδαμονίαν ἐσχέτην, κῆ δύσπρα-
 ξίαν εἰωθὺν ὀνομάζειν. οὐδὲ γὰρ ὄξυ εἶσ
 δῶκε τοῖσ ἀνδρῶποισ τὸ πλοῦτον ὅτ' ὄλων
 πρῦτανις, ἵν' εἰς ἀκολασίαν αὐτὸν δαπανήσω-
 σι, κῆ πονηρίασ ἐφόδιον γένηται. ἀλλ' ὅπασ
 αὐτὸν οὐ κῆ καλῶσ οἰκονομήσαντες, κῆ αὐτοῖ

τε ὧν δεῖ μεγαλοῦντες, καὶ τοῖς δεομένοις τῆς
 πρὶ τῶν μεγαλοῦντων, σωφροσύνης αὐτὸν καὶ
 δικαιοσύνης ἀχρῆνωσιν ὕλην. οὐ μόνον δὲ αὐ-
 τὸς ὁ τῶν ὀλων θεὸς οὕτω ταῦτα διέταξε, καὶ
 οἱ θεοὶ αἰσθῶντες ἐπόμνοι τῷ δεσπότη, τῶν καὶ
 μελίσσων ἐργασίῳ ὄρουσιν, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς οἱ τῶν
 ἐσχετῆν ἀχρηστίαν νεοσηκότες τῶν κακῶν οὐ-
 τῶν ὡπλοῦτων κεχηρμένων κατηγορεῖν εἰώθα-
 τε. μάλλον δὲ τούτοις μὲν ἀξιούτε συγγνώ-
 μης, τῶν δὲ τῆς ὀλων πρῦτανιν ἐλασφημεῖτε,
 ὡς πονηροῖς αἰσθῶντοῖς τῶν ὡπλοῦτων δεσπο-
 κῶτα τῶν ἐξουσίαν. οὐκοῦν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς
 σωδοκεῖ, μὴ τῶν τριακῶν τῆν χλιδὴν διπραξίαν
 οὐδέποτε, ἀλλὰ τῶν δίκαιον, καὶ σῶφρονα βίον
 ἐπαίνων ἀξιὸν εἶναι, καὶ διφιμίας τῶν αἰω-
 τάτων, καὶ εἴτ' εἰς πενίαν, εἴτ' εἰς πρὶονσίαν φα-
 νείη, τῶν ἴσων σεφάτων ἀξιούτων. ἠγοῦμαι δὲ, ὅτι
 τῶν εἰς πενίαν τῶν ἀρετῶν ἀδιδουμένων, ὡς μεί-
 ζονα καρτορία ἀδιδουμένων, διπλοῖς σε-
 φατοῖς καὶ ὑμεῖς ταυνιώσετε. ἀλλ' οὐ τῶν ἐ-
 χροῖν οἱ τῶν θεῶν δεραπεύειν ἐσπουδακότες με-
 ῶν, οὐδέ εἰς ταύτην ὁρῶσι τῶν ἀντίδοσιν, οἱ
 ὡπλοῖς τῶν θεῶν νόμοις ἐσπουδακότες. εἶδε γὰρ
 πολλοὶς πηλάκῃς καὶ λαβῶσαι τῶν αἰσθῶν-
 των ὁ ἐπαῖνος, χαυνοὶ γὰρ τῶν περθυμίας,
 καὶ τῶν δρόμων λυμαίνεταί. καὶ ἠγοῦμαι τίς

αὐτὸ κατελιηφείαι τὸ δρόμον τὸ πέρμα, ὅτι
 γὰρ ὁ ἐπαινος ὑπαινίττειται, παύεται τὸ εὖ
 χριν, καὶ τὴν νίκην ἀχρησιώσιν. ὅτι καὶ ὁ τῆς
 ὀλων θεὸς διὰ τὸ περσφῆτου πῶδων ἔλε- Η' σα. γ
 » γε λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανῶ
 » σιν ὑμᾶς. καὶ τὴν τείβον τῆς ποδῶν ὑμῶν
 » τὰς ἀπαισί. διαλύοισι γὰρ τοῖς ἐπαίνοισι τῆς
 περσφίμας τὸ σύντονον, καὶ καταλαβεῖς
 οὐκ ἔδωσι τὴν νόσαν. οὐ πῶς ὁ μακαρίας ἔρε-
 χε Παῦλος, οὔτε τοῖς ἐπαινοῦσιν, οὔτε τοῖς
 βλασφημοῦσι περσέχων, ἀλλὰ τῆς ὀπιδεῖς
 » μὴ ἀδελαν θανόμνος, τοῖς δὲ ἔμπερσθεν ἐπε φιλιππ
 » κτεινόμνος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἀδὲ τὸ βρα γ
 » βείον τῆς αἰῶ κλήσεως. οὐ τοίνυν μαθὸν οὐ
 ζονται τὸ πόνων τὸν παρὰ τῆς αἰθρώπαις
 ἐπαινον, τῆς θείων νόμων οἱ φύλακες, ἀλλὰ
 τὰς θείας ἀναμλιόισιν ἔπι χίσεις, τὸν τῆς
 ἀθλων ἀγωνοθέτην περσμείοισι, ὅτι ἀκηρε
 τοῖς ἀναμλιόισι σεφαίοισι, τὰ θεός δοτα κα-
 ραδοκοῦσι βραβεῖα, τὸ δικαίου κριτὸς τὴν ψῆ
 φον περσδέχονται, τὴν τῆς σωμάτων αἰάστα
 σιν, τὴν εἰς οὐρανοῖς ἀνά βασιν, τὴν μετ' ἀγ-
 γέλων χρεῖαι. καὶ περὶ τούτ' ἀπάντων, τὸ
 δινεκῶς αὐτὸ ἐν ἐρώμνον ὄρα. δι' οὗ τὸ εἶου
 τὸ πέλατος διαπρῶντες, τὸ τὴν πονηρίας ὑπε-
 ρέπλωσαν κυμάτ', καὶ μετὰ πολλῶν διακιν

- χόμνοι πόνων, οὐκ ἠθέλησαν ἀπεβρύχοι γενέσθαι, ἀλλὰ τὴν τῆς λιμνῶν ἀδιθυμίαν τῆς πόνοισι συζύξαιτες, ὑπέρεισαν τὴν ἀδίναν.
- ἡ λιμνὰ δὲ ἔχουσιν οἱ τῆς ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἐλλοπακότες, οὐ ξωλύ, οὐκ αἰάσασιν, οὐκ ἄλλο τι τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' αὐτὸν τὸ ποθούμενον, δι' ἃν εὐφρανῶν ἠγοῦνται τὴν κακουχίαν, καὶ ὑπνοὺς ἠδιστον τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν, καὶ τὴν εἰ ἐρήμοις διατελεῖν, τῆς εἰ πόλεσι θυμωρεσθῆναι, καὶ τὴν εἰ πενία ζῶν, τῆς μὲν πλούτου λαμπρότερον, καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν, πάσης τυραννίδος ἠδίων.
- οἱ τῆς ἀρετῆς ἐργάται περὶ νεῦ. » μιλίοισι τῶν μαθόν. Ἔστι γὰρ κληρονομία τῆς θεοκρατευσίμου τὸν κύριον, ὡς ὁ περὶ τῆς Ἡρακλίου βροῦ. μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Δαβὶθ, δι' ἡμετέρον ὕμνον ὑφαίνων ὃ δοθῆεν τῶν ἀγαθῶν, καὶ λέγων Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου κύριε. ὅποσα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης Χριστὸς εἰς τοῖς ἰδίοις διαγυγῆναι τοιαῦτα διεξέρχεται, Μακάριοι λέγων
- ματθ. ε' » οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν, καὶ τὰ ἄλλα ταῦτά τούτοις ἐπέμνησεν, ῥάδιον τῷ βουλομένῳ τὰς δεύσας ἀναπύξαι καὶ βίβλους καταμαθεῖν.
- ματθ. κ' » οὐρήσει γὰρ ταῦτα καὶ τῆς τῆς ταλαίτης δια-

νομή. καὶ τῆ τῆς δέκα παρθέτων παραβο-
 λῆ. καὶ τῆ τῆς ἀμνῶν, καὶ τῆ τῆς εἰφωλῶ
 σροπικῆ διακρίσει. καὶ τῷ αὐτῷ, τῷ τὰ ξιζά-
 νια δεξαμενῶν. καὶ τῆ σαγήνη, ἣν καλεῖται
 μὲν οἱ χαλαράντες εἰς τὸ πέλαγος, ἀορίσως
 δὲ τῶν ἰχθύων ἀγρόσαντες, οὕτω λοιπὸν ἀεί-
 σην διαίρεσιν ἐποιήσαντο. μυρία δὲ τοιαῦτα
 καὶ τῆς ἀριστολικῆς διδασκαλίᾳ ἐστὶν εὐρεῖν.
 ταῦτα τοίνυν τῆς φιλομαθῆσι κατὰ λιπῶν
 ἐρδυνᾶν, ὡς μῆκος ἀπειρον ἐμποιονῶτα ἄλλο
 γῶ, ἀδὲ τὰ σωεχῆ βασιούμαι τῶ λύγου. ἀλ-
 λως τε δὲ καὶ πῶριπὸν καὶ λίαν πῶέλκον τῆς τ
 ἀρετῆς ἀνιδόσεων ἀρετῆς θείας γραφῆς τὰς
 ἀρεδείξας ποιήσασθαι. οἳ τε γὰρ πισέυοντες τῆ
 αἰθρώπων τῆ τῆς ὄλων θεῶν, τῆς ἡμετέρως
 οὐ προσδέονται λόγων, ἀλλ' ἀκούονται τοῖς τ
 πίσεως ὀφθαλμοῖς, καὶ τῆ τῆς θεοπνύστων
 λογίων διδασκαλία. οἳ τε μηδέπω πεπισυκό-
 τες, ἀλλὰ ὡς τῆς ἀπίστας κατεχόμενοι ζόφῳ,
 καὶ τῶν κατὰ τῆς πεποιηκότος ἀχαισίαν νομο-
 σηκότες, τῆς τῆς θείας γραφῆς ἐπαίειν οὐκ
 ἀνέχον τὴν λογίων. ἀλλὰ ὡς τὰς ἐκεῖθεν ἀρεδεί-
 ξας ἡς τῆς πῶόντος κατὰ λιπόντες, τῆς φρο-
 κῆς αὐτῶν διελέγξωμεν λογισμοῖς. πυνθόμε-
 θα τοίνυν αὐτῆ τῶν σωφροσύνη καὶ δικαιοσύ-
 νῃ, καὶ τὰλλα τῆς ἀρετῆς μέρη, πῶτόρον

1. 8 ΤΟΜ

2. ΝΥΟΛ

ἀγαθὰ νομίζουσιν εἶναι, καὶ ἀγαθῶν αἰτία, ἢ
 τῆ κακίας συγκαταλέγουσιν. ἀλλὰ εἴτε οὐ
 δ' αὖτις εἰπεῖν ὁ τῆς κακίας πατὴρ αἰάχοι
 τ' αὖ πῶποτε. πῶς γὰρ, ὅτε τοῖς οὕτ' ἐργά-
 ταις ὡς ἐναντίοις ὁσημέραι πολέμων, καὶ τῆ
 μὲν ἀκολασίᾳ τῶν σωφροσύνην, τῆ δὲ δικαιο-
 σύνη τῶν ἀδικίαν αἰτιτάτων αἰεί, αἰάκη ρί-
 νω αὐτῶν σωμολογεῖν τῶν διδασκάλῳ, καὶ
 μὴ πειρᾶσθαι νικᾶν ἐν κακίᾳ ἐν ταύτῃν γε-
 γνηκότα. οὐκ ἔστι γὰρ μαθητὴς ἑπὶ τῷ διδά-
 σκαλον κατὰ τῶν τῆς κρείου φωνῶν. πάλιν
 τοίνυν αὐτῶν περὶ σωτήριον. εἰ τοίνυν κα-
 λὰ ταῦτα, καὶ καλῶν κάλλιστα, καὶ ἀγαθὰ
 ἀγαθῶν ἀρίστα, καὶ οὐδεὶς αὐτῆ ποιμὴ ταύθ' οὐ-
 τως ἔχειν μὴ σφόδρα πᾶσαιων, καὶ εὐφρονεῖν
 ἀφρημῶν, περὶ δὲ δὴλον ὅτι εἰς τούτ' ὀρ-
 γάτας, καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ὀνομάζεσθαι, καὶ
 καρπὸν ἔχειν, οὐ μόνον τῆς πόνων ἰσχύροπον,
 ἀλλὰ καὶ πολλαπλάσιον. πῶς γὰρ οὐκ ἄτο-
 πον, ἐν μὲν γῆ πόνον ἀέριμα τα κατὰ ἑλ-
 λοντα, πολλαπλάσια δὲ περὶ τῶν πόνων
 τὰ ἐπίχειρα. καὶ τῶν φυτουργῶν ὡς αὐτῶν δένδρα
 φυτεύοντα, πᾶσαι ψυχρῶν ἔχειν τῆς καρπῶν
 τὰς ὀδύνας. εἰ δὲ τῆ ἀρετῆ κομῶντας, καὶ
 ἀλοσηκόμοις τῶν θεῶν τούτου παραδείσου γι-
 γνομῆνοις, καὶ πολὺ μὲν ἰσχύρωτα, πολλὴ δὲ πό-

ματθ. ι
 λουκ. ε

νον εἰς τὴν τῶν φυτῶν τούτων εἰσφρόντας ἕδρ
 μέλειν, μόνον ἄκαρπον ἔχειν τὸ πόνον, καὶ ἀγέ
 ρασον τὸ ἰσθρῶτα, καὶ τὸ μὴ σωματοκωῦτας
 καὶ φωνασκοῦτας, καὶ σεφάων ἀχλαύην,
 καὶ βραβεῖα λαμβανῆν, καὶ τοῖς πρῶτα τῆς θεοῦ
 τῆς παινιούδοι κρότοις, τὴν δὲ ἀρετὴν ἀθλη
 τικῆς καὶ πυκτικῆς ἀπρωτέρων φαιῆναι; καὶ
 μήτε διατάς ἔχειν, μήτε ἀγωνοθέτην, μήτε γέ
 ρασ, μήτε βραβεῖον, μήτε σεφάων τὸν μέγ
 στον ὄψον ἀγῶνα; καὶ τραγωδίασ μὴ καὶ κωμω
 δίασ ἔσονται, ἔχουσιν εἰς ὃ βλέποντες
 τὴν τέχνῃ μετῆσι, καὶ τῆ τῆς σεφάων ἐλ
 πίδι τῆς πόνων ἀνέχονται. καὶ ἀρμάτων δὲ
 ἠνίοχοι κινδύνων κατὰ τολμῶσι τὴν νίκῃ
 προσμεύοντες, καὶ τὴν παρὰ τῆς διατῆς ἀνα
 μλόντες δύφημια. προσδέχονται δὲ καὶ τὸν
 πρῶτα τῆς ἰσθρῶτων μισθόν. καὶ ὁ κυβερνήτης
 τῶν λιμνῶν πρῆσκοπῶν, τῆς κυματῆς καταβλ
 μαῖ, καὶ τῆ τῆς κέρδοις ἕδρ θυμῆς ψυχαστοῦ
 μλῆος, φέρει τῆς καταιγίδων τὰς προσβο
 λὰς. καὶ ὁ σκυτοτόμος δὲ, καὶ ὁ χαλκοτύπος,
 καὶ ἄπας τέχνῃ τινὰ μδαχειρξόμλῆος, εἰς τὸ
 λος τῆς πόνων προσδέχεται, καὶ τὴν τῆς ὄφε
 λείας ἐλπίδα τῆς πρῆ τὴν τέχνῃ ταλαι
 πωρία παρὰ συγνῆς, ἠδὲν ἕχει τοῖς ἰσθρῶσι
 συγκεκριαμμεῖν. μόνῃ δὲ ὡς εἶσκει τὴν τῆ

ἀρετῆς, εἴτε τέχνῳ τίς ὀνομάξῃν ἐθέλοι, εἴτε
 ἐπισημίῳ ἐπι ἀγῶνας ἢ ἀθλοῖς, εἴτε γεωρ-
 γίᾳ καὶ φυτουργίᾳ οὐκ ἔχει τέλος χρηστὸν
 εἰ καὶ ᾧ τὸ πόνων ψυχαγωγῆσαι δυνάμενον.
 ἀλλὰ μάτην μὲν σωφρονούσιν οἱ σώφρονες, ἢ
 τοῖς πολλοῖς καὶ ποικίλοις ἀταγωνίζονται
 πάθει, τὴν τούτων πύρρην κατασβέσαι θε-
 λοεικοῦντες. μάτην δὲ οἱ τὸ δικαιοσύνης ἔρ-
 γάται τῆ ἀδικίας πικτένοισι, ᾧ τε ἀλοξίωσι
 ἀπὸ χόμῃνοι, καὶ τὰ οἰκεῖα περιέμῃνοι. ἀχρη-
 στος δὲ καὶ τῆς ἀνδρείας ἢ κτήσις τις μετιού-
 σι, γλυναίωσι γὰρ φρόντες τὰ περὶ πῆνοντα
 λυπηρὰ, τὸν ἀγῶνα δέ τιν οὐκ ἔχουσιν. ἀλλ' οὐκ
 ἐσι ταῦτα οὐκ ἐσιν. ἀξιάχασον γὰρ ἢ ἀξιόκτη-
 τον τῆς ἀρετῆς ἔκκτημα. καὶ ἴσως ἢ ὑμεῖς
 αὐτὸ φαίητε, ὡς τὸ τῶ στωϊκῶτος ἀνάγκης ὡ-
 σούμενοι. ἐμπέφυκε γὰρ αὐτῇ τοῖς ἀνθρώποις
 ἡ γνώσις, καὶ οὐ δεῖται τῆς ταύτην λαχόντ'
 τὴν κτήσιν οὐδεὶς, λόγων ἐπεισάκτ', ἢ θεόθεν
 φρομῶν, ἢ πρὸ ἀνθρώπων περὶ φρομῶν.
 ἀπὸ χρῆ γὰρ ὁ ἔμφυτος λόγος, εἰς τὴν τούτ' δι-
 δασκαλίαν. μαρτυροῦσι δὲ ἢ οἱ τῆς κακίας
 ἔργάται, καὶ κρύβδην αὐτὴν μεζύοντες, καὶ
 εἰ ἀφωραδῶσι, ἀχρηστίας σφίσι αὐτοῖς μη-
 χανώμενοι. καὶ γὰρ τοιχωρύχοι, ἢ τυμβορύ-
 χοι, καὶ λωποδύται, ἢ μοιχοί, ἢ ἀστροφόνοι,

καὶ οἱ τὰ τούτῃ συγγενῆ μεγαλοδουλοῦντες,
 σκοτῶσι σωβρῶν κεχηρημένοι, ταῦτα ποιεῖν
 αὐτῶν χειρῶν. εἰ δὲ καὶ μεθ' ἡμῶν τις πειραθεῖν
 τούτῃ τί θράσαι, σύμμαχον λαμβανέτω ἀν-
 θρώπων τῶν δριμύων. οὐκοῦν, δίδων λαοθά-
 νειν πειρῶνται, δηλοῦσιν ἢ ἐχούσι πᾶσι τῆς
 γινουμένων διακρίσιν. οὐ γὰρ αὐτὸν λαόν, εἰ καλὰ
 ποιεῖν ὑπέλαβον. λαοθάναειν δὲ πειρῶμενοι,
 καὶ εὐφραδῆναι δειμαίνοντες, ὁμολογοῦσιν
 ὡς πονηρὰ τὰ γινόμενα. οὐκοῦν ἰσέον καὶ ὑμεῖς
 ὧ λίαν ἀχέρισοι, ὡς ἀγαθὴ τ' ἀρετὴ ἠκτῆσις,
 καὶ ὡς μάλα πολλοῖς ἔχει πόνοις σωεξου-
 γμείοις. περὶ δὲ τοίνυν τῶν πρὸ πάντων ἐ-
 παινουμένην, καὶ τῶν οἰκείων καὶ τῆς ἀντιπάλλων,
 καὶ μετὰ πολλῶν πόνων καὶ προυμένην, ἀξίας
 ἔχειν τὰς ἀντιδόσεις. Ἀλλ' ὁρῶμεν καὶ τὰ τ' πα-
 ρόντα βίον, πολλοῖς μὲν ταύτην αἰρουμένοις,
 καὶ πολλῶν ἑκτὸς αὐτῶν πόνων ἀνεχομένοις,
 οὐ πάντας δὲ ἐπαίνου, καὶ πρῆξις δι' αὐτῶν ἀπο-
 λαύοντασ. ἀλλὰ γὰρ μὲν, ὡς ταύτης ἐραστὰς
 ἐπιτοῖς ἀπάντων σῶμασι πρὸ φθορομείοις, καὶ
 πολυθρυλλητοῖς γινουμένοις, καὶ μετὰ τελευ-
 τῆς ἀείμνησον ἐχνηκότασ τὸ κλέος. γὰρ δὲ,
 παντάπασιν ἀγνωστομείοις καὶ κρυπτομείοις,
 καὶ μαρκαρίτη περσοικότητασ ἐπὶ εὐθυθῶ κα-
 λυπτομείω καὶ τῶν ὀσφείω καὶ φεγγαμείω. ταῦ-

τα ποίνων ὀρῶντες, σκοπώμεθα πρὸς ἡμῶν αὐ-
 τοῖς, τί δὴ ποτε ἢ τὰ θεῖα ποδὶ πολλοῦ ποισ-
 μίων, πινές μὲν εἰσι λίαν ἐπίσημοι, ἕνές δὲ,
 παντελῶς ἀσημοί. εἶτα λογισόμεθα, ὡς δι-
 καιος ὢν ὁ θεῶν ὄλων ποιητὴς καὶ κριτὴς, πῶς
 οἰκείοις ἀγωνισαῖς ἀγωνοζυγίῃσι δικαίως, καὶ
 οὐκ ἀνέξετα παρὰ φθεῖραι τὸ δίκαιον ἢ τοῦ
 δικαίου φυτάνη. ἐπειτα καὶ ταῦτοισ' κακί-
 νοις τετελευτηκότασ' ὀρῶντες, καὶ εὖ μὲν μὲν
 πολλῆς τῆς δυσκλείας, εὖ δὲ λίαν οὐτελῶς,
 ὡς θεῶν τυχόντ' ἕνές, λογισόμεθα πάλιν, ὡς
 ἐτόρ' ἴσως βίον ἠυξέπισεν, εἰ ὦ πρὸς ἀξίαν
 αὐτῶν εὖ βεβιωκότασ' ἀμείβετα. δι' ὧν
 μὲν γὰρ ἐνίοισ' περὶ φανεία τε τίμηκε, εὖ τῆσ'
 ἀρετῆσ' παρεδήλωσε σεφαίουσ'. τῷ δὲ μὴ πάν-
 τας κατὰ τὸν παρόντα βίον λαμπροῖσ' ἀχρ-
 φῆναι καὶ περὶ δόξουσ', ἢ πρὸς δοκώμενον βίον
 πρᾶγμασι. καὶ γίνεται ἢ μὲν ποδὶ εἰίοισ' ἕ-
 μη, τῆσ' τῶ θεοῦ δικαιοσύνης σημεῖον. εἰ δὲ μὴ
 πάντας εὖ τούτ' ὀργάτας ἢ ἴσων μεγαλαγ-
 χάνην, τὸν μέλλοντα βίον τιμητοῖ, καὶ βε-
 βαιοῖ τὴν θεῶν περὶ δοκωμίων ἐλπίδα. τούτου
 χάριν οὐ πάντας ἀνακηρύττει κατὰ τὸν πα-
 ρόντα βίον, εὖ δὲ καὶ καλῶς βεβιωκότασ'
 ὁ θεῶν ὄλων πρῦτανισ', οὐδὲ πάντας ὡσαύτως
 κολάζει εὖ κακίασ' στωεξηκότασ'. ἀλλὰ εὖ

μὲν, παραδίδωσι ἡμῶν, καὶ τῆς ψήφου εἰ δὲ
 καιον παραδεικνύς, καὶ ἄλλοι οὐκ ἄλλοι ποῖο
 δεδιπτόμενος, καὶ εἰς μετὰ μέλαινα περικαλού
 μένος. μὴ πάντας δὲ ἀφανίζων οὐκ ἄλλοι ποῖο
 ὄργατας, πάλιν ἡμῶν τὸν μέλλοντα περιση-
 μαίνε βίον. εἰ δὲ μηδεὶς ἔτρός ἐστι βίος μετὰ
 τὴν εἰπεῖσθαι ἐκδημίαν, ἡδίκιωνται μὲν αὐτὴ
 κρισὶ οἱ κολασθεῖτες εἰς αὐτὴν, τῆς ἄλλων δια-
 φυγόντων τὴν δίκην. ἡδίκιωνται δὲ περιφα-
 νῶσ λίαν οἱ φιλοπόνησιν ἀσπαζόμενοι, περα-
 πείασ δὲ ἄλλοι ταύτην ἢ τιμῆς οὐδε μᾶς ἀπο-
 λαύοντες, τῆς ἄλλων ὁμοίαν μὲν εἰς βίον κατὰ
 δικότων, εἰς δὲ κλεία δὲ πολλῆ τὸν βίον διε-
 ξελθόντ. ἀλλ' ἀδικον ὀνομάζειν τὴν τῆς δι-
 καιότητος πηγὴν, πάσης ἐπιβλασφημίας ἐ-
 πέκεινα, καὶ οὐδεμίαν μακίαν ἐπὶ βολῆν
 καταλείπει. εἰ δὲ δίκαιος, ὡς πρὸ οὐκ καὶ δὲ
 καιος ὁ τῆς ἄλλων ἐφορος, καὶ ὄργα τὰ γινόμε-
 να, καὶ κείνη δικάως, καὶ ἴσως κατέχει τὰ τῆ
 δίκης ζυγὰ, καὶ ἡ κλονηθῆναι θελήσει, φιλοπο-
 θρωπίασ ψήφον, ἀλλ' οὐκ ἀδικίασ περιση-
 σιν, ἔτρός ἐστι ψήφος, εἰ ὡ καὶ οἱ διαφυγόντες
 τὴν ἡμῶν εἰς αὐτὴν, τὰς ἀξίας τίσοισι δὲ
 καις, καὶ οἱ ἡμῶν οὐδε μᾶς κατὰ εἰς παρόν-
 τα βίον ἐπὶ τῆς τῆς ἀρετῆς ἀπολαύσαν-
 τες πόνων, κομμοῦνται τῆς ἰσθμίων τὰς κί-

πιδόσεις. ἀλλὰ τυχόν καὶ ὑμεῖς αἰσωμολο-
 γήσεται. καὶ γὰρ ἑλλήνων παῖδες, οὐ περὶ φή-
 την, οὐκ ἀχρόστολον, οὐκ οὐαγγελιστὴν δεξά-
 μενοι κήρυκα, ἕως τῆς φύσεως μόνης ποδη-
 γησίτες, ταῦτα οὕτως ἔχειν ὑπέλαβον, εἰ
 καὶ πολλὴν ὑπέμειναν πηλασίον, τὸ μυθῶδες
 ταῖς ἀληθείαις ἐγκαταμίξαυτες δόξαις. ἐπεὶ
 καὶ ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι, καὶ ποιητῶν αἰ-
 θρώπων κολάσεις, καὶ δικαίων αἰσθητῶν θερα-
 πείας μὲν τῶν εἰτεῦθεν ἐκδημίαν ἐσεῖσαι,
 καὶ ἐπίστευσαν καὶ ἐδίδαξαν, καὶ τῶν τῆς δι-
 δασκαλίας μνήμων δὲ τῆς συγγραμμά-
 των κατέλιπον. εἰκὸς τίνω καὶ ὑμᾶς, καὶ τῆ
 φύσει πειθομλίους, καὶ κεῖνα δεδιδασχμένοις,
 καὶ ἕως τῆς ἀπίως εἰρημλίων σωωθουμέ-
 νοις, συμφῆσαι, καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ὁμολο-
 γῆσαι. μόνων δὲ τῆς ψυχῶν, ἢ αἰεσιν, ἢ κολα-
 σιν ἕως πῆδύσαι γενέσθαι, εἰ δὲ σῶμα οὕτως
 ἐξρίφθαι, τῆσιν πεδόνι πῆρα δεδουμένον, ὡς ἀχρη-
 στον παντελῶς καὶ ἀλόγον, πῶς γὰρ αἰετὸν ἔχει λό-
 γον, μὲν τὸ σῶμα τῶν ψυχῶν ἀγωνισαμέ-
 νω καὶ νικήσασαν, μόνω σεφρασθῆναι, ἢ τῶ
 τῶν ἐσθρημλίην, μόνω κολάσει πῆρα δεδουμένω;
 εἴπωι γὰρ αἰετὸς περὶ εἰκότως περὶ εἰν κειτῶν ἢ κολα-
 ξομλίην. οὐ μόνον γὰρ σοῖς ὡς δέωστα πῆρα βέβη-
 κα νόμοις, ἀλλὰ μὲν τὸ σῶμα εἰς τῶν τῆς

και κίαν σκόπιλον ἐξώκειλα. μάλλον δὲ, εἰ
 δεῖ τὰ ληθῆς εἰπεῖν, ἐκεῖνό με εἰς τὸν τῆς ἀ-
 μαρτίας πῆρσιν βόθρον. ἕως τῆς ἐκείνου
 δελεαθεῖσα ὀμμαῖτ, δύνασ ἀλλοτρία εἰσύ-
 λησα, ὡραν πῆρσι γασάμω ἐτέρω περσῆ-
 κουσαν. κτημάτ κὴ χρημάτ ἐπεθύμησα, ζύ-
 των με βλέπειν αἰαγκαζόντ. εἰ τεύθει εἰς τ
 τ ἀδικίασ ἐξέπασα βυθόν. τὰ γὰρ τούτου με
 κατεδούλωσε πάντῃ, καὶ ἦν ἐδωκας ἐλδου δε-
 εἶαν ἀφείλαντο, θεραπεύειν γὰρ ἠναγκαζόμεν
 ὡς ὁμοφυῆς καὶ ὁμόδουλον, καὶ ταῖς τούτου
 χρείαις ὑπηρετεῖν. ἡ γαστήρ, πρὸς γαστριμαρ-
 γίαν κατῆπειγεν. ἡ δὲ γαστριμαργία, τὰς τ
 ἀδικίασ ὡδινεν ἐπινοίας. δυσχεραίνουσα πολ-
 λάκις, ταῖς τ σαρκὸς αἰαγκαῖς ὑπέκωνθα,
 καὶ ἀδῆμονοῦσα κὴ λία ἀλγοῦσα, τὰς ταύ-
 τῆς ἀδῆθυμίασ θεραπεύειν ἠναγκαζόμεν. κὴ
 πολλάκις μὲν αἰτέχον, κὴ τὰς ἐκεῖθεν περσβο-
 λὰς γλυναίωσ ἀπεκρουσάμω. ἡ δὲ τὸ πολέ-
 μου συχρότης κατηγωνίατόμου πολλάκις. κὴ
 ἐάλων ἡ ταλαίπωρος ἀδελφῆ πειθομένη. τὸ
 το κατὰ ζύχουσα, ἠνιῶμω, ἐγὼ γὰρ πάλιν τῶ
 ὀδύνω ὑπεδεχόμεν. καὶ φρέφουσα, ἐπεβου-
 λουόμεν, τὰ γὰρ εἰ τεύθειν σκιρτήματα πάλ-
 λιν ὑπεδεχόμεν, κὴ εἰ περσικτέον ἠγνοῶσ. ἡ τε
 γὰρ ταλαίπωρία τούτου, πολλὴν μοι τῶ ἀε-

νίαν εἰργάσατο. καὶ ἡ θέραιπεία σφοδρότερα
 ἀπέτελει τὴν μάχην, καὶ τὴν πῆράταξιν ἀ-
 νερίπιζε. μὴ τοίνυν με μόνον ὡς δέσποτα πα-
 ραδῶς τιμωρία, ἀλλ' ἢ μετ' ἐκείνου τῆς δου-
 ρωνέλου θέραιπον, ἢ καὶ κείνο σὺν ἐμοὶ τῆ κο-
 λάσει πῆράπεμψον. εἴποι δ' αὖ καὶ τὸ σῶμα,
 τὸ καλῶς τοῖς τῆς ψυχῆς ὑπηρετήσαν βου-
 λύμασιν ὁμοίως πρὸς ἐν δίκαιον κείτῳ, εἴ-
 πινος μεγάλα βοιφωνῆς. οὐδὲς με δημιουργή-
 σας ὡς δέσποτα, τὴν ψυχὴν ἐφύσησας. εἰ δὲ
 θεὸς τῆ ἀρχῆς πᾶσαν τῆς φύσεως τὴν ὁδὸν τε-
 κμηλάσαι, πρὸ τῶν ἐγὼ τ' δημιουργίασ' ἀ-
 πῆλαισα, εἴθ' οὕτως τὴν ζωτικὴν μοι τ' ψυ-
 χῆς ἐπέθηκες δύναμιν. ἀπῆλαισα καὶ τῆς ἐ-
 παραδείσω διαίτης μετ' αὐτῆς ἐγὼ. κοινῆ δ'
 τῆς κυήσεως ἐμὴς σιωπῆ γὰρ μεν χρόνον.
 κοινῆ τῆς ὠδίνων λυθείτων εἰς τὸνδε ἐν εἶον
 ἐβληλεύθαι μεν, καὶ τοῦδε τῆς φωτὸς ἀπῆλαι-
 σα μεν, καὶ τῆς ἀέρος τὴν χρεῖαν ἐσπᾶσα μεν. κοι-
 νῆ δ' ἐν βίον ὠδεύσα μεν. οὐδὲν αὐτῆ καθ' αὐ-
 τὴν τῆς ἀγαθῶν εἰργάσατο πώποτε, ἀλλ' ἐ-
 μοὶ τῆ σαρκὶ σιωπῆ γὰρ κεχημλίη, τὸν δ' ἀρε-
 τῆς σωή γὰρ πλοῦτον. ἐγὼ τὰς ἀκρῆς νησείας
 ἀγρυπνίασ' τε καὶ χαμδνίασ', καὶ τ' ἀλλης
 ἀπάσης κακουχίασ' τηκεδόνιασ' δεχομλίη, ἢ
 εἰτεῦθαι αὐτῆ σωήθρῆσαι πλοῦτον. ἐγὼ δ' ἀ-

κρυον

κρυον ἐχρήγασα περὶ σευχολίην. ἐγὼ τὴν καρ-
 δίαν αὐτῆ περὶ ἔπουργίαν πνύματος πα-
 ρειχόμενω σένην ἐπειχολίην. ὁ γὰρ τ' ἐμῆσ γλώτ-
 τῆς ὑμνοῦσά σε διετέλεσε. τοῖς ἐμοῖς χίλε-
 σιν ὀργάνοις κεχρημένη, σοὶ τὰς ἀνέσεις περ-
 σέφθε. τὰς ἐμαῖς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτεί-
 νουσα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἐδρέπετο τὸ
 καρπόισ. ἰδί τῆς ἐμῶν ποδῶν φερομένη,
 ἐδρέχε περὶ τὸν ἰδρούσ σου σηκοῖσ. ἐγὼ πα-
 ρείχην αὐτῆ τὰς ἀκοῖσ, εἰς τὴν τῆς σῶν λο-
 γίων ἔπουροχίω. τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς κε-
 χρημένη, ἠλίον ὀρώσα καὶ σελήνιω, καὶ τῆς
 ἀστέρων χροῖον, καὶ οὐρανὸν, καὶ γῆν, καὶ θά-
 λασσαν, καὶ πᾶσαν τὴν ὀρωμένην κτίσιν, περὶ
 τὴν σὴν θεωρίαν ἐποδηγεῖτο. καὶ ἐκ τῶ μεγέ-
 θουσ καὶ τῶ κάλλουσ τῆς ὀρωμένων, σὲ τὸν θε-
 μουργὸν ἐφαντάξθη. ὁ γὰρ τῆς ἐμῶν ὀφθαλ-
 μῶν, τ' ἐν τῆς χροῖμασι κεκρυμμένον ἐλή-
 σευε θεσαυρόν. τοῖς ἐμοῖσ δακτύλοις ὀργά-
 νοις κεχρημένη, τὰς θείας σου διδασκαλίας
 χροῖμασιν ἐνεχάραξε, καὶ ἀθάνατον τὴν βύ-
 των κατὰ λέλοιπε μνήμιω. ὁ γὰρ τ' ἐμῶν χει-
 ρῶν, τὸν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην δικτη-
 εῖουσ οἴκοις ἀνέστησεν. ἐμοὶ στωδργῶ κεχρημέ-
 νη, τὸν τῆς ἀγάπης ἐπλήρωσε νόμοισ. ὁ γὰρ τῆς
 ἐμῶν χειρῶν, τὸν τῆς ἀγίων πόδας ἐήψε. ὁ γὰρ

τῆς ἐμῶν χειρῶν, θλιβομένης ἐπῆρκεσε, τὰ
 πεπονηκότα σώματα θεραπείας ἠξίωσε. μὴ
 ποίνω μεδέσποτα χρώσεως ὁμόξυτος, ἀνωθεν
 συξυλχρείσης μοι. μὴ δὲ διαξδύξης συξυγίαι,
 οὐχ ἀπλῶς οὐτως ἐκ τῆ συμβαίτος γεγλυ-
 μλίνην, ἀνωθεν δὲ ἕκαστῃ τῆς σῆς κληρωθεῖσαν
 δημουξγίασ, ἀλλ' εἴα σέφανον τοῖς εἴα δε-
 δραμικόσιν ἀχρόδος. ὅστω γὰρ τῆς σῆς ἰσότη-
 τος ἴδιον. ὅστω πρέπει τῆ δικαίασου ψήφω.
 ταῦτα αἰ εἴποι καὶ εἰ σῶμα, τὸ καλῶς τῆ
 ψυχῆ σωματωνισάμνον, εἰπνοσμεδαλάβοι φω-
 νῆς. Ἀλλ' οὐτε εἰ σῶμα ταῦτα ἐρεῖ, οὐτε ἐκεῖ-
 να ἢ παρανομία σωματικυία ψυχῆ, οὐδεῖθ
 γὰρ ἰκετείασ ριαύτης ὁ κριτής, ἀλλ' ὡς πῶρ
 ἰθύνει σοφῶς, οὐτω δικάζει δικαίως. καὶ τὰ
 σώματα ταῖς ψυχαῖς ἀχρόδοις, οὐτως ἀχ-
 νέμει τὰ πρὸς ἀξία ἀπάσαις. πῶσ γὰρ οὐκαὶ
 ποπον, ἀγισία μὲν εἰ πῶρα τάξει νίκλων νικη-
 κότα πινά, εἰκόνι πῶρ τῆς ὁμοφύλων ἕμώμε-
 νον μετὰ τῆς σκδύης ἐκείνης, ἢ χρώμνος ὅσθ
 πολεμίοισ ἐρέφατο, ἢ χροάφρασαι, ἢ πλάτ-
 τεσαι, ἢ διαγλύφρασαι, εἴτε λίθος, εἴτε χαλ-
 κός εἴη, εἴτε σκνίς τ' εἰκόνος ἢ ὕλη. καὶ εἰ μὲν
 τόξοις κεχημλίνος ἐνίκησε, μετὰ τῆς τόξων αὐ-
 τῆς ἐκτυποῦσαι. εἰ δὲ αἰχμῆ, καὶ κραίφ, καὶ
 ἀσπίδι, μετὰ ταύτης αὐ πάλιν τῆς σκδύης.

τὴν δὲ ψυχὴν μὲν τῷ σώματι ἀγωνισαμένην
 νικῶ, καὶ τῆς ἀοράτης πολεμίων περιγινόμε-
 νῶν, καὶ ζωγράφου τυχούσαν τῶ τῶν ὀλοῦ
 δημιουργοῦ, γυμνὴν εἶναι, τῆς πανοσιῶσ
 ἐσθρημύην; οὐ μόνον δὲ στρατηγὸν εἶναι ἰδεῖν οὐ-
 τὼ τιμώμενον, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὴν, καὶ πύ-
 κτην, καὶ δρομέα, καὶ τραγωδίασ ἔπιθε-
 τῶν, καὶ ἀεμάτων ἠνίοχον. τούτῳ γὰρ ἕκαστος
 μεθ' οὗ εὐίκτησε χάματος, τῶν δὲ εἰς αὐτοῖς
 εἰκόσι λαγχάνοισι. καὶ ὁ μὲν, ἔθηκε μετ' τῆς
 οὐκ εὐαίτης, καὶ τῆς στρατηγικῆς σοφῆς, Οἰνο-
 μάου τινός, ἢ κρέοντος προσωπεῖον ἔχων, μο-
 νοκουχὶ λέγων πρὸς ἀπαντας, ὅτι μὲν τούτῳ
 ὑπεκρινάμεν, καὶ μὲν τούτῳ νικῶμεθα. ὁ δὲ,
 γυμνὸς εἶχε, διδάσκων τῷ ἀγωνιστῶν τὸ εἶδος. ὁ
 δὲ, παλαίειν δοκεῖ, ἢ κατέχει τὸ σέφανον, καὶ
 διδάσκει τῶν ἀγνοούντων, πῶς ἄγωνισα ἠγωνί-
 σαι. ὁ δὲ, πυκτεύει, καὶ τὸ αὐτίπαλον παίδει. ὁ
 δὲ δηλοῖ δὲ τῷ χάματος καὶ τῷ μάστιγος ὁ πῶς αὐ-
 μεπῶν τέχνῳ, τῷ νίκης ἔτυχεν. μὴ τίνω τού-
 των ἀπάντ' ἀτιμωτέρων ἀφρήνης τῶ φύ-
 σιν, δὲ τῆς τούτῳ ἕκαστον κατὰ φύσιν. μὴ δὲ τῷ
 ἀνθρώπων ἀδικώτερον εἶναι θεῶν ἔπι λάβησ,
 δικαιοσύνης ὄντα πηγῆν. μὴ δὲ τῶν ἀνθρώπων
 αὐτῷ πῶς ἀπολοσίως τῶν οὐκ εὐαίτης νικητῶν ἔπι
 πῶς οὐσὶς γεραίρων. εἰ γὰρ ἀνθρώποι πολλὰ κίσ,

οὐδὲ δὲ δίκαιον πρὸς πολλοῦ ποιούμενοι, ἀλλὰ
 καὶ φύτου λίαν ὀλιγοῦντες, ἄν εἰ τοῖς οὐτε
 λέσι τούτοις καὶ ἀκερδέσιν ἀγῶσιν οὕτω πι
 μαῖν εἰώθασι, πολλῶ μᾶλλον ἢ λαμπροῖς
 καὶ μεγάλους ἀγωνιστὰς, ὁ ταύτης καὶ νομο
 θέτης, καὶ ἀγωνοθέτης πρήσει, καὶ σεφαιώ
 σει, καὶ δὲ δίκαιον νικήσει τῶ μεγέθει τῶ
 ρεῶν. ἀλλ' οἶδα πόθεν εἰς ταυτηνὶ τῶ βλα
 σφημίαν ἐξώκειλασ, ἀπὸ γὰρ τῆς ἀδυνείας
 τὰ θεῖα τεκμαίρη, καὶ τῶ σὴν ἀδυνείαν, ὅρον
 ποιῆς τῆς θείας δυνάμεως. καὶ τὰ τοῖς λίαν
 ἀδύνατα, παραπλησίως εἶναι θεῶ νομίζεις
 ἀδύνατα. ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα οὐκ ἔστιν. οὐτε γὰρ
 ταυδὲν ὀπηλὸς τῶ κεραμεῖ δύναται, καὶ μὴν
 ἀμφω μᾶς ὑπάρχουσι φύσεως, ἀπὸ γὰρ γῆς
 καὶ οὗτος καὶ κείνος. καὶ μαρτυροῦν τῶ ἰώβ
 προσδιαλεγόμενος ἀνθρώπου, ἐκ τῶ αὐτοῦ
 διήρτισαι λέγων πηλοῦ σὺ ὡς καὶ ἐγώ. ἀλλ' ὁ
 μως καὶ μᾶς φύσεως οὐσης τούτε πηλοῦ καὶ
 τῶ κεραμέως, οὐ τῶ ἴσην δύναμιν εἰ ἀμφοῖν
 ἔστιν οὐρεῖν. ὁ μὲν γὰρ, κινεῖ. ὁ δὲ, κινεῖται. καὶ
 ὁ μὲν, πλάττει. ὁ δὲ, πλάττεται. καὶ ὁ μὲν, κε
 ραίνουσιν. ὁ δὲ, κεραίνουσι. καὶ ὁ μὲν, εἰδοποιεῖ.
 ὁ δὲ, εἰδοποιεῖται. καὶ ὡς αὐτὸ κεραμοῦς ἐθέλοι,
 μεταχηματίζεται. εἰ δὲ εἴδα μία ἡ φύσις, οὐκ
 ἴση ἡ δύναμις, πολλῶ μᾶλλον εἴδα διάφο

ρος ἡ φύσις, διάφορος ἢ ἡ δύναμις. ἀλλὰ γὰρ
οὐδέ στυγεῖναι δυνάτ' τὰ ἀσύγκριτα. πῶς γὰρ
αὐτὴ πῦρα βληθεῖν εἴη εἰ μὴ ὄντων, πῶς αἰεὶ ὄντι;
εἰ ἐν χρόνῳ, τῷ περὶ αἰώνων; εἰ ἐκ πηλῶν, τῷ
οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητῆ; εἰ τοίνυν τὰ βίβλια
ἀδύνατα, νομίσεις εἶναι ἀδύνατα καὶ θεῶν.
πάντα γὰρ ἐκείνη τῆ φύσει δυνάτα καὶ λίαν
δύ' πορὰ δύναται τοιγαροῦν, καὶ τὴν ἄπαξ
εἰς ἰχώρα διαρρένυσαν τὸ σώματος φύσιν, εἶτα
κόνιν γεγενημένην, καὶ πανταχοῦ διασπαρῆ
σαν, ἐν ποταμοῖς, ἐν πελάγεσιν, ἐν οἴωνοῖς, ἐν
θεαίοις, ἐν πυρὶ, ἐν ὕδατι (πάντα γὰρ τὰ τῆς
ἀπίστιας εἰς μέτρον φέρω κινήματα) σπαραγα
γεῖν σε θεῶν πάλιν, καὶ εἰς εἰς πρότερον καὶ
μέγεθος καὶ κάλλος ἐπαναγαγεῖν. ἡ θελήσει
γὰρ μόνον, καὶ ἐγλίξω οὐρανόσ. καὶ ἐκυστώθη
τοῦτον, ὅσον ἡ θελήσει. ἡ βουλήθη, καὶ ὑπερο
ρέθη ἡ γῆ, καὶ κρέματα μόνον τῷ θεῷ τὸν
ὄρον θεμέλιον ἐχουσα. εἶπε, καὶ ἐγλίξω φῶς. Γεν. α΄.
ἐκέλευσε, καὶ πῆχθη τῆς ὕδατος ἡ φύσις. περ
σέταξε, καὶ τῆς γῆς ἀπεκείθη. ἐκέλευσε, καὶ
ἐκοσμήθη ἡ γῆ, λήμωσι, καὶ ἄλπεσι, καὶ λιθί
οις παντοδαποῖς. εἶπε, καὶ πῆχθη ζώων εἶδη
μυεῖα, χερσαῖα, ἐν ὕδατι, καὶ αἰετα. ὅτι ταῦτα
λόγῳ πεποιηκῶς, ἔαον καὶ τούτ' πολλῶ τὴν
τῷ σώματι αἰίσθησι φύσιν. ἔαον γὰρ πολλῶ

τὸ παλαιωθεὶ καινουργῆσαι, ἢ τὰ μὲν ὄντα
 δίχα ὑλῆς ποιῆσαι. εἰ δὲ ἀπίσει, εἰρήσοι
 Γαῦλος ὁ μέγας τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος.
 α'. Κορ. » ἀφρον, σὺ ὁ ἀπίσει, οὐ ζωογονεῖται, εἰ μὴ
 β'. » ἀφροσύνη. καὶ ὁ ἀπίσει, οὐ δὲ σῶμα δὲ γνησὸ
 » μλλον ἀπίσει, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχη
 » σίτου, ἢ ἕνος τῆς λοιπῶν. ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν
 » αὐτῷ σῶμα, καὶ ζωὴς ἡ δέλησεν. εἰ δὲ κἢ τὴν φύ-
 » σιν διδάσκαλίου, λῆρόν τινα καὶ μῦθον νομί-
 » ξεις, δέξαι τὴν φύσιν διδάσκουσαν κἢ κηρύττου-
 » σαν τὴν αἰδέσασιν. ὁ γὰρ γηπῶνος, τέμνει μὲν
 » πρῶτον τὰς αὐλάκας, κἢ οἶόν τινας τάφους
 » ὀρύττει, εἶτα καταβάλλει τὰ σπέρματα, κἢ
 » ὡς πρὸ σώματα τάφω πρᾶξιδοῖς, καταχών-
 » νισι. καὶ τούτων πλεονέκεινος οὐδὲν ἰσχύει
 » ποιεῖν. ἀλλὰ καὶ ἡ ὕδατος οὐ πρῆ, προσφέρει
 » ἔτι δύναται μόνον. ὁ δὲ θεὸς, ἢ οὐρανόθεν ὕδρ,
 » ἢ τὸ ἐκ πηγῶν καὶ ποταμῶν ὕδωρ τοῖς σπέρ-
 » μασι χρηθεῖ, εἶτα ἀρδεύων ταῦτα καὶ δια-
 » βρέχων, κἢ οἶόν τι σπηπεδόνι τοῖς ἀνθρώποις
 » σώμασι πρᾶσλησίως πρᾶξιδοῖς, ἀχρηστα μὲν
 » λοιπὸν τοῖς ἀνοῖς εἰς ἐσωδὴν ἐργάζεται, χρη-
 » σιμα δὲ λίαν τοῖς ἐξ αὐτῶν πικτομυλίοις σώμα-
 » σιν. ἅπερ δὲ χόμηναι γὰρ τὴν νοτίδα, κἢ οὐρνώ-
 » μηναι, γληνᾶ μὲν τὰς τῶν εἰζῶν προβολὰς, ἀδτι
 » λαμβάνεται δὲ ταύτης τῆς πρᾶκειμένης γῆς,

εἶτα τὴν ἐκταύτης νοτίδα, καθάπερ δι' αὐ-
 λῶν πινῶν τῶν εἰζῶν ἔλκει πρὸς ἑαυτὰ, καὶ τί-
 κτει τὴν αἰὼφυομένην βοτάνην. καὶ κατὰ μέ-
 ρος δὲ τῷ περὶ φημίω φρέφῃ λόγῳ, καὶ τήν τε
 καλάμην εἰς ὕψος πρᾶπέμπει, καὶ τὴν μὲν ἄστα-
 χω ἐκφύει, κεκρυμμένον ἔχοντα ἐν καρ-
 πῶν, οἷον δὲ τινὰς δρυφόρους τῶν αἰθέρας πε-
 ρικείμενον. μὴ τοίνυν ἀπισήσης τῆς τῶν σωματῶν
 αἰαστάσης, διηνεκῶς βλέπων τὴν αἰαστάσεως τὰ
 μιμήματα, καὶ διηνεκῶς ἀκούων τῆς τῶν αἰαστά-
 σεως κηρυγματῶν. ἵνα δὲ βεβαίαν δέξῃ τὴν πε-
 ρὶ τῶν αἰαστάσεως πίσιν, ἔλθέ μοι πάλιν ἡδὲ τὴν
 τῶν φυτῶν ἰσορίαν, καὶ βλέπε τὰ κλήματα τῶν ἀμ-
 πέλων, καὶ τῶν ἄλων δένδρων, ἢ τὰς καλουμέ-
 νας ἀποσπάδας, ἢ τὰς ἀπὸ τῆς εἰζῶν χελῶ-
 νας. τῆς μὲν τομῆς, τὴν οἶον εἰ τελευτῶν δεχόμε-
 να. τῆς δὲ ἐν τῷ βόθρῳ θέσει, καθάπερ τινὶ τά-
 φῳ πρᾶσιδόμενα. εἶτα χωνύμην καὶ σκτόμε-
 να, ἔπειτα τῶν θείων βουλήματι, καὶ εἰς αὐτὰ
 γλυκύντα, καὶ βλαστοῖς αἰαφύοντα, καὶ ἡ-
 βῶντα, καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενα, καὶ βεῖθοντα
 τῷ καρπῷ, καὶ τῆς ταφείτης κλημάτης οὐκ ἐ-
 πέσρα τὰ τεχνεῖα γινόμενα. καὶ τί λέγω
 κλήματα καὶ δένδρα καὶ σπέρματα; ἔλθέ-
 μοι πρᾶσι τῶν σῆς φύσεως ὀργανήριον. βλέ-
 πε τῆς σῆς διαπλασεως τὰς ὕλας, πῶς οὐ-

τελείσ καὶ μικραὶ, καὶ κωρύξης οὐδὲν διαφέ-
 ρουσαι. ἀλλ' ὁ μωσ τὸ δὲ τελεῖσ ἐκείνο καὶ μι-
 κρὸν, καὶ ἄψυχον, καὶ ἄπνοον, καὶ αἰαίαθη-
 τον, παντελῶς θεοῦ νόσαντος, αἰθρωπος γί-
 νεται. καὶ εἰ ἔχων εἶδος, εἰς μυρίασ ἰδέασ με-
 ταποιεῖτο, τὰς μλίσεγανὰς καὶ αἰπιτύωουσ.
 τὰς δὲ δὲ εἰκτοῖσ, καὶ μαλακὰς. καὶ τὰς μλί,
 μακρὰς καὶ πολυπόρουσ. τὰς δὲ, συχαῖς καὶ
 πυκνὰς. καὶ τὰς μλί, παχίασ καὶ λείουσ.
 τὰς δὲ, λεπτήσ καὶ ἡσίοουσ καὶ ὑμνωδεῖσ. καὶ
 τὰς μλί, αὐλοειδεῖσ καὶ σφραγιδεῖσ. τὰς δὲ,
 νόσας καὶ οὐδὲν σφραγιδεῖσ ἐχούσας. καὶ
 εἰσιν ἰδεῖν ἀπὸ τῆσ βραχίασ ἐκείνησ ὕλης γι-
 νομλίοουσ καὶ αἵματος ὀχετοῖσ, καὶ πνύματῶσ
 ἀγωγοῖσ, καὶ σιωδέσμοουσ σεγανοῖσ, καὶ σαρ-
 κῶν μαλακότητα, καὶ ὀσῶν ξηρότητα, καὶ
 ὀφθαλμῶν σερότητα καὶ λαμπρότητα, καὶ
 κόρης καθαρότητα, καὶ παρειᾶσ λείότητα,
 καὶ τειχῶν λεπτότητα, καὶ τὰ μα μῶρια,
 ὅσα τὸ αἰθρώπειον ἔχει γένος. ὧν τὴν χρείασ
 καὶ τὴν εἰργείασ, πολλοὶ μλί τῆσ πρὸ τῶν
 τα δεινῶν διεξελεθῆν ἐπειράθησαν, ἠπῆθησ
 τεσ δὲ τῆσ τῆσ δημιουργοῦ σοφίασ, εἰς ὑμνω-
 δίασ τὸν λόγον ἐπύρασαν, καὶ ταῦτα, οὐδὲ τῆ
 ἡμετέρας ὄντεσ αὐλήσ, ἀλλὰ τῆσ ἔξω πλαι-
 νομλίων περβάτων. ἀλλ' ὁ μωσ τὴν ἀγαθήσ

πῶσαν νεμόμενοι, καὶ ἕως τῆς φύσεως μόνης
 κινούμενοι καὶ παιδαγωγούμενοι, τὸν ποιμῆνα
 καὶ κηδεμόνα καὶ ποιητὴν ἅπαντος, ὡς ἔχω
 ρησαν, ὑμνήσαν. σὺ δὲ πρὸς τῆς φύσει καὶ νό-
 μον ἔχων διδάσκαλον, καὶ προφύτας τὰ
 θεῖα παιδύοντα, καὶ τῆς ἀχρυσίων ἅχο-
 ρόν, πείριτε τῆς ὄντων διδάσκοντα, καὶ ποδὲ
 τῆς μελλόντων κηρύττοντα, δέξαι πάντα χό-
 θεα τὸ ὠφελίαισ' ἢ ὄρανον. ἀρχὴ δὲ καὶ
 μὴ τῆς ἐμβρύων ἡ φύσις, καὶ ἡ πρώτη τῆς
 ἀνθρώπων διάπλασις, ὑποδείξαι τοῖσι τῆς
 κειμένων ἀνθρώπων ἀνάστασιν. πίσειον εἶναι
 γαστέρα μητρῶαν, τὴν γῆν. μήτραν, ἢ τάφον.
 σπέρμα δὲ, τὸ φύσεως εἰς βραχύτατον ἐκεῖνο
 καὶ χνοῶδες ἢ σώματος λείψανον, ὃ καὶ παν-
 τῶσιν ὄν ἀφανὲς πᾶσιν ἀνθρώποις, θεω-
 ρητόν ὄσι τῷ θεῷ. καὶ ἢ ὀφθαλμὸν ἐκεῖνον φαλμ.
 » οὐδὲν πέφυγεν. εἰ γὰρ τῆ χειρὶ αὐτῶ τὰ πέρα 68'.
 » τὰ τῆς γῆς. καὶ αὐτὸς ἐμέσῃσε τῆ χειρὶ εἰ ἕ-
 » ἰσα. μ'.
 » ὄρω, καὶ ἢ οὐρανὸν ἀπιδάμῃ, καὶ τὴν γῆν πᾶ-
 » ὅσον θρακί. καὶ ἕξασον αὐτῶ διασάσαι τὰ εἰ-
 » τῆ χειρὶ. καὶ γὰρ καὶ σοὶ ὄρω λίαν ὀπετίς,
 καὶ ἀναμίξαι θελήσης κέγχρον καὶ φακόν,
 καὶ πυροῖσ' καὶ κειθαῖς, πάλιν αὐτὰ διακεί-
 νεις ὀμαρῶς, ὡς πῶρ ἐθέλεις. εἰ τοίνυν εἰ τῆ
 χειρὶ τοῦ θεοῦ τὰ πέρατα τῆ γῆς, ἕξασον αὐτῶ

κομίδῃ, καὶ τὰ παντελῶς ἀναμλίτα, ἀ-
 κριβῆ καταστῆσαι. πίσειον τοίνυν μήσαν εἶν
 ἢ τάφον. σπέρμα δὲ, τὸ ἀρκείμνον λείφα
 νον. πλάσῃν δὲ, ἢ πλάσῃν. ὠδίνας δὲ τὴν ἐ-
 ράτην τῆ βίου ἡμέραν, καὶ τὴν φοβερὰν τῆ
 ἀρχαγγέλου φωνῆ. Ἐλπίζει γὰρ φησι, καὶ
 οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφ' ἑαυτοῦ. τότε τῆς
 βεβιωμένων τὰς δυνάμεις εἰςπραχθισόμεθα.
 τότε τῆς καλῶς ἡμῶν, ἢ κακῶς εἰργασμένων
 τὸν λόγον ἀκροάσομεν. τότε τὰ κεκρυμμένα
 τῆς διανοίας ἡμῶν βουλεύματα, δῆλα πᾶσι
 γνησέται. τότε πάντες πᾶρασησόμεθα ὡς βή-
 ματι τῆ χειρὸς, ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ δὲ
 τῆ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴ-
 τε κακόν. ταῦτα δεισαντες ὡς αὐθροποι, ἀκ-
 ροθε τὴν κατὰ τῆς περνοίας ἀπέχου. φύ-
 γετε τὴν πονηρὰν ταύτην δυσμεσίαν. παύσα-
 θε βλασφημίαν, ἀχλογίαν ἐσθρημλίαν.
 ἀπέσαθε πρὸς ἃ πεποιηκότα θιλίαν, ἵν' ὡς
 θίλωσῆμας κυβερνήσῃ, καὶ μὴ ὡς πολεμίοισ
 ἐξωβάλλῃ τῆ σκάφοισ. ὑμνήσατε τὰ τῆ περ-
 νοίας πηδάλια, ἵν' ἕως τούτῃ κυβερνώμενοι,
 ἢ πρὸντος βίου τὰ κύματα διαφύγητε, καὶ
 τῆ λιμνίων ἐκείνων τῆς ἀπηνέμων ἀχλαύ-
 σῃτε, ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ὡς κυβέρῃ ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς
 πρέπει πᾶσαι δόξα εἰς τὸν αἰῶνα, ἀμήν.

ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς οὐκ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀπάντων ἀνθρώπων κηδόμενος διετέλεσε. καὶ
πρὸς τῆς τῆ σωτῆρος ἐνανθρωπήσεως.

Λόγος, Ι΄.

Α

Πλωτον μὲν οὐκ οἶδα σαφῶς
τῆς θείας σοφίας καὶ περ
μηθείας τὸ πέλαγος. καὶ
μέμνημαί γε τῆς θειοτά-
του περφήτου βοῶντος. τὰ

ψαλ.
λέ.

» κέματά σου, ἄβυσσος πολ-
λή. μέμνημαι δὲ καὶ τῆς μεγάλου κήρυκος τῆς
ἀληθείας τῆς θεοσεσίου Παύλου, τοιαύτην
» πάλιν ῥήξαιτος φωνῶ. ὡ βράχος πλούτου
» καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ, ὡς ἀνεξορύ-
» νητα τὰ κέματα αὐτῆς, καὶ ἀνεξιχνίασαι αἱ
» ὁδοὶ αὐτῆς. οὐ τοίνυν αἰοήτως τῆς ἀνεπίκτων
κατατολμῶμεν, ἀλλ' εἰς δύνάμιν τὰ θεῖα
θαυμάζομεν. καὶ ὅσον χειροῦμεν, ὑμνοῦμεν.
ἴσμεν γὰρ καὶ τὸ ἥλιον πλεόν ἢ δεῖν καπι-
δεῖν φιλονεικούντας, οὐτε ὧν ποθοῦσιν ἀρ-
λαύοντας, καὶ πῶ ὄψιν λυμαινομένους, καὶ οὐ
μόνον φῶς ἐκεῖθεν οὐχ ἔλκοντας, ἀλλὰ καὶ
σκότος ἐπασσωμένους. ταυτὶ δὲ ὄψιν καὶ τὸ νοῦν
τὸ ἀνθρώπινόν ἔστιν ἰδεῖν ἄπο μείοντα, ὁρῶν ἡ
σαι γὰρ πολλάκις ἄπο ἀβελτησίας φιλονει-
κῶν, ἔστι πῶ γῆν ἄπο εἶδον, καὶ τίς αὐτὸ πάλιν

ῥωμ.
ιά.

ἀθανάτων συγκείνων, μηδρακιώδη περσαγορδί.
 και' ἔτι δὲ τῆς θείας περμηθείας τεκμή
 ριον. ὁ γὰρ ὁφῶς ἅπαντα περσαυδύων, εἰδώς
 ἡμῶν τῆς ἀλαξονείας τὸ φύσημα, οὐδὲ τοῖς
 ἀγίοις δέδωκεν ἀκεβῆ τὴν γνῶσιν τῆς θείων.
 φισίοι γὰρ ἡ γνῶσις, ὡς ᾧ μακαρίῳ Παύλῳ κη' α'. κρη. η
 τῆ ἀληθείας δοκεῖ. ἀλλ' ἂν ἴδον αὐτῶν περτε
 θεικεν ἀρετῆς, ἵνα κατὰ τὸ παρόντα βίους
 καλῶς ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάθη παντελῶς
 ἀχρυσάμενοι, καὶ φθορᾶς καὶ παθῶν ἐλδύ
 θερον εὐδυσάμενοι τὸ σῶμα, τῆνικαὶ τα τε
 λείαν τὴν γνῶσιν ἕως δεξώμεθα. οὐδεμίαν
 λοιπὸν, εἴτε δὴ παθῶν ἀπηλλαγμένοι, καὶ τῆς
 ἀγῶνων ἔξω γινόμενοι, δεχόμενοι τὴν βλάβην.
 μὴ τοίνυν τῆς ἀνεπίκτων κατατολμῶμεν,
 ἀλλ' οἷς εἰλήφαμεν σέρξωμεν. καὶ ὡς χρηστοῦμεν,
 τὸν ἀγαθὸν ἡμῶν δεσπότην ὑμνήσωμεν. καὶ οἷς
 ἔχουμεν, τὸν εὐργέτην αἰνέσωμεν. ὁρῶμεν αὖ
 δρασ' ἀρετῆς ὀρθῶς ἐν δὲ κλεία ζῶντας
 καὶ τιμῆ καὶ θραπείας, περσακνήσωμεν τὸν
 τῆς ἀρετῆς νομοθέτην, καὶ ἀγωνοθέτην ὀρθῶς
 αὐτῶν καὶ δικαίως ἀνακηρύττοντα. θεωροῦ
 μεν ἄλλοις τὸ αὐτὸν μὲν βίον περσαερουμλίσις,
 οὐ τῆς αὐτῆς δὲ πᾶσα ἀνθρώποις ἀχρυσάμενοι
 τας, μὴ δὲ χερσαίωμεν ὡς φιλότησ, ἀλλὰ πι
 στεύσωμεν αὐτῶν μὲν καλῶς ἀγωνίζεσθαι τῆς

καρτερίας ἐν αἴθρον, ἀνακηρύττειν δὲ
 διὰ τούτου εἰς τὸν προσδοκώμενον βίον, ὡς εἰ
 τῷ περὶ τοῦδε διεξελιγμένῳ λόγῳ, καὶ μὴ
 βλασφημίας κατὰ τῆς προνοίας ἀκοντίσω
 μὲν λόγῳ. αἴτιον γὰρ, καὶ πολλῆς γέμον
 ἀβελτηρίας, μάλλον δὲ ἐξαιτίας μακίας, αὐ
 τοῦ μὲν ἐκείνου διὰ τελευτῶν πλείοντα,
 καὶ ἄπο καταγέστων βαλομελίου, καὶ μετὰ
 πολλῆς δυσκλείας τὸν βίον ὁδεύοντα, ἐν
 κυβερνήτην ὑμνεῖν, τοῦ δὲ ἔξω βελῶν, εἰ δὴ
 λεγόμενον, κρηνημίου, καὶ διατάς μάλοισ
 ἢ ἀγωνιστὰς γλομελίου, τὸν ἀγωνοθέτην λόγοις
 βάλλειν βλασφημίας, ἐπειδὴ τοῖς ὄροις αὐ
 δύναται. οἱ δὲ τῆς δυσκλείας κρίσιμοι οὐκ
 εἰς οὐραίων μόνον φερόμενοι, ἀλλὰ καὶ κλύδω
 νι καὶ χειμῶνι παλαίοντες, τὸν τῆς ὀλῶν
 ὑμνοῦσι θεόν. ἐστὶν ἀκοῦσαι τῶ μακαρίου Δα
 βίδι βοῶντος, ἀνδρὸς εἰς πολέμοις ἐν βίοις
 ἀπαντα καταλάσαντος, κῆρυξ οἷσιν

ἡαλ. » προσπαλάσαντος συμφορῆς. τί αὐτὰ πο

ριε. » δώσω τῷ κυρίῳ πᾶσι πάντων, ὧν αὐτὰ πέσω

» κέμοι; ἐστὶ δὲ ἀκοῦσαι καὶ τῶ μακαρίου Δα

βιδί, καὶ τῆς ἀγίων ἐκείνων μερακίων εἰς αὐ

τῆ τῆ τῆς δεινῶν προσβολῆ τῶ θεῶν αὐμνοῦ

δαν. γ. των, καὶ δίκης τίνειν ἄπο τῶν ἐπλημμέλων

καὶ δί. ἄν ὁμολογητῶν, ἀλλ' οὐ σεφαίων σφῆς αὐ

ὅτι ἀξίους εἶναι λεγόντων, οὐδὲ δυσχεραίνον-
 των τὰ τῆς δίκης ζυγά-λιμῶ πιεζόμενος ὁ μέ-
 γας Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης, ὁ τὰς ἑποχῆς Γεν. ιβ
 σεις ἐκείνας θεόθεν δεξάμενος, ἔφθρε γῆν καὶ κ'.
 ναίως τὴν τῆς λιμοῦ περισβολίαν. δις τῆς ὁμο-
 ζυγος εὐρηθεῖς, καὶ παρὰ βαρβαροῖς ἀνθρώ-
 ποις ταύτην ὄρων, χεῖρ τῶν καλέσαντι ὁμο-
 λοπῶν διετέλεσε, καὶ τῶν ἑποχῶν ἀνα-
 μνήων ἐτέλος, ἀσμεῖως ἑπορεύθη τῶν κυ-
 μάτων. καὶ ἵς αὐτὸν ἐθίκοιτο λόγος τῆς τούτου
 μεγαλοφυχίας; τίς δὲ αὐτῆς τὴν ἀκραν θε-
 λοφίαν πρὸς ἀξίαν θαυμάσειε; οἷος φιλο-
 μαθῆσι τοῖναυ καταλιπὼν τὴν τῆς ἰσορίας
 ἀγνώσιν, καὶ καταμαθεῖν ἀκραιβῶς τὴν
 τούτου, καὶ τὴν ἐκ τούτου ἀνδρίαν καὶ κερ-
 τερίαν, καὶ σωφροσύνην, φιλοπονίαν τε καὶ
 φιλοθείαν, καὶ ἀπαξάπλῶς ἐπ' αὐρῆς ὑ-
 ψος, ἀπὸ τῆς νέας διαθήκης βασιουμα-
 τῶ λόγῳ. Βλέπε τοῖναυ τὸν Γέρον καὶ Ἰωάν-
 νην, ὅτι πύργου τῆς δύσεβείας, ὅτι σύλῳς
 τῆς ἀληθείας, ὅτι τῆς ἐκκλησίας τὴν οἰκο-
 δομὴν ἑπορεύοντα, ἑπομὴν Ἰουδαίων μα-
 σιουμλίου, χαίροντα δὲ καὶ γεγηθότα, ὅτι
 κατηξιώθησαν ἑπορὸν τῆς ὀνόματος τῆς Χειροῦ πρῶξ. ἐ-
 ἀπμαθῆναι. ὁ γὰρ ταῦτα συγγεγραφῶς,
 εἰρηκῶς ὁ πρῶτος ἠκίαθησαν, οὐκ ἔφη κατε-

ῥῶσ αὐτοῦ φέρειν καὶ γυναικίως τὰς μάστιγας,
 ἀλλὰ χαίροντας ἐξεληλυθέναι καὶ γεγυμνα-
 σμένοι. διαφορὰ δὲ πολλὴ ἔχει εἰς χεῖρας
 πρὸς τὸ φέρειν. φέρει μὲν γὰρ τις πλὴν τῆς ἀ-
 νικρῶν προσβολῆς, ἀλλ' ὀδυνώμενος καὶ ἀνιά-
 μενος. ὁ δὲ χεῖρων κηρύττει πλὴν τῆς ψυχῆς
 θυμηδίαν. οὕτω καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ἐβόα,
 ἡμεγίστη τῶ κηρύγματος σάλπιγγε. διδασκῶ
 εἰ ἀδενείαις, εἰ ὑβρεσιν, εἰ ἀνάγκαις, εἰ δια-
 γμοῖς καὶ σενοχωρίαις ἕως Χειρῶν. καὶ οὐκ
 εἶπε φέρων ἢ καρτερῶν, ἀλλ' διδασκῶ, ὅτι πρὸς πολ-
 λὴν σημαίνει τῆς ἀρετῆς τὴν ἐπίτασιν. καὶ ἐτέ-
 ρωθι δὲ, νῦν χεῖρω φησὶν, εἰ τοῖς παιδήμασιν
 ἕως Χειρῶν. καὶ αὐθις. οὐκ ἄξια τὰ παι-
 δήματα τῶ νῦν καιροῦ, καὶ τὰ λοιπά. καὶ
 ῥωμ. η'. πάλιν. τίς ἡμᾶς χεῖρει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ
 Χειρῶν, θλίψις ἢ σενοχωρία, καὶ τὰ ἕξῃσ. ἀλ-
 λ' ἐπιλείπει με ἡ ἡμῶν τῶ μεγάλου παιδοσφι-
 βου τῆς τῆς δυσεβείας ἀθλητῆς τῶν βιοῦντος
 λόγῳ συλλέγοντα. εἰ τοίνυν οἱ πάντες εἶδος ἀ-
 ρετῆς σπειληφότες, οὐ μόνον οὐδ' οὐχεραίνου-
 σι τῆς τῶ εἴου θαλάττης πλὴν ξάλλω, ἀλλὰ καὶ
 τῶ ῥοδίου ξέοντος, καὶ πνευμάτων καὶ καται-
 γίστων περὶ ἡ γυμνασίων, καὶ σφοδρίων διακυ-
 κώντων εἰς πέλαγος, ὡς ἐξ οὐρανῶν φερόμενοι διε-
 πέλασαν ἀφρανόμενοι, ἔργον ἦν αὐτοῖς οὐ πο-
 λυπραγμονεῖν

λυπρά γμονεῖν τὰ γινόμενα, ἀλλὰ τὴν κυβερ-
 νήτην ὑμνεῖν. τί δὴ ποτε ὑμεῖς ἔξω τῆς κυμα-
 των ὄντες, καὶ ἠπειρώτα μάλλον, ἢ θαλάτ-
 τιστοι, σκώπτετε τὰ γινόμενα, καὶ οὐ μὲν αἰτω-
 νισὰς ἐπαινεῖτε, τῶ δὲ αἰωνοδείτου κατηγορεῖ-
 τε; καὶ μὴν προσήκει οὐ πῶς τῆς ἀθλητῆς
 θαυμάζοντασ ἀρετῶν, σέργειν ἐκείνων πῶς
 ψῆφον. ἐκείνοι δὲ ὡς δούργεσιαι μεγίστην ἐδέ-
 χοντο πῶς ἑκάστῳ τῶ κηρύγματος δυσκλήειαν,
 τὰς σφαγὰς, τὰς καταλύσεις, οὐκ ἐμπροσ-
 μῶσ, τὰς αἰκίας, τὰς λοιδορίας, τὰ δεσμο-
 θέτια, οὐκ ἐκινδύνοισ, οὐκ ἐν γῆ, οὐκ ἐν θαλάσ-
 σῃ, οὐκ ἐν πόλεσι, οὐκ ἐν ἀγροῖσ, οὐκ ἐκ τῆς οἰ-
 κείων. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τούτωσ ἐξέβημεν οὐκ ἐλά-
 γωσ, φέρε καὶ πῶς τὴν σωτῆρος ἡμῶν εἰαν-
 θρωπῆσεως μικρὰ διεξέληθμεν, ὁ κεφα-
 λαῖον ὄβρι μέγιστον τῆς τῶ θεοῦ πῶς οὐκ αἰθρο-
 ποισ κηδεμονίας. οὐδὲ γὰρ οὕτως αὐτῶ δει-
 κνιστὶν ἀμέτρητον ἀγαθότητα οὐρανόσ, κὴ γῆ,
 καὶ θαλάττα, ἡλῖός τε καὶ σελήνη, καὶ ἀστέ-
 ροσ, καὶ πᾶσα ἡ ὄρωμένη καὶ ἀόρατος κτί-
 σισ, λόγῳ μόνῳ δημουρηθεῖσα, μάλλον δὲ
 ἄμα πῶ βουληθεῖναι τῶ λόγῳ φανεῖσα, ὡσ
 τὸ, αὐτὸν ἐν μονογενῆ τῶ θεοῦ υἱόν, ἐν εἰ μορ-
 φῆ θεοῦ ὑπάρχοντα, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δό-
 ξησ, τὸν χαρακτῆρα τῶ ἀποστάσεωσ, τὸ ἀρχῆ

ὄντα, καὶ πρὸς τὸ θεὸν ὄντα, καὶ θεὸν ὄντα,
 δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, πλὴν τοῦ δούλου λα-
 βόντα μορφῇ, εἰς ὁμοίωμα αἰθέρωπου γε-
 νέσθαι, καὶ ἡμοίωσι αἰθέρωπου δύρεθῆναι ὡς
 αἰθέρωπον, καὶ ἑαυτὴν γῆς ὀφθῆναι, καὶ τοῖς αἰ-
 θέρωποις συναναστραφῆναι, καὶ τὰς ἀδελ-
 φείας ἡμῶν λαβεῖν, καὶ τὰς νόσους βασᾶσαι.
 καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος ἔδεικτε κτήριον οἶ-
 δε μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ πότις τοῦ αἰθέρωποις
 ῥωμ. ε' » ἀγάπης, καὶ βοᾷ λέγων. σωθήσονται δὲ πλὴν ἑαυ-
 » τοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὃς ἔτι ἡμῶν ἀμαρτω-
 » λῶν ὄντων Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. καὶ
 » πάλιν. ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ'
 » ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς
 » οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χάρισηται;
 » σωμολογεῖται αὐτῷ οὕτως ἔχειν, καὶ ὁ θεὸς ἀπέ-
 Εὐαγγ. γ' » σιος Ἰωάννης. οὕτως γάρ φησιν ἡγάπησεν ὁ θεός
 » τὸν κόσμον, ὅτι ἐν υἱὸν αὐτοῦ τὸ μονογενῆ ἔδω-
 » κεν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,
 » οὐ μὴ ἀχθήται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. ὅς
 » τίνων οὐχ ἀπλῶς κηδεταί τῆς ἀνθρώπων,
 » ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶν κηδεταί. τοσαύτη δὲ ἡ τῆς
 » ἀγάπης ὑπερβολή, ὡς τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ,
 » τὸν ὁμοούσιον, τὸ ἐκ πατρὸς περὶ ἑωσφόρου γεν-
 » νηθέντα, ὃ σωθῆναι κεχρημίσθη πλὴν κτίσιν
 » ἐδημοῦργησεν, ἵνα ἡμῶν ἀχθήται καὶ σω-

τῆρα, καὶ δι' αὐτῆ τῆς ὑποθεσίαις τὸ δῶρον ἡ-
 μῖν χερίσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ εἶδε τὴν ἡμετέ-
 ραν φύσιν ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν πικρὸν αὐτομο-
 λήσαν τύραννον, καὶ εἰς αὐτὸ τῆς κακίας
 κατὰ πεσοῦσαν εἰς βαράθρον, καὶ τοῦ τῆς φύ-
 σεως νόμοις ἀδελῶς πατουμλίοις, καὶ τὴν κτί-
 σιν φαινομένην τε καὶ φθουρομένην, καὶ τὴν δὲ
 μουργὸν κηρύττουσαν, πείσαι δὲ οὐ διασαμέ-
 ντω τοῦ εἰς ἀναληθισίαν ἐχάτην ἐκπεπῆσκό-
 τας, σοφῶς καὶ δικαίως τὴν ἡμετέραν πρα-
 γματέυεται σωτηρίαν. οὐ γὰρ ἠθέλησεν ἐξου-
 σία μόνη τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν χερίσασθαι,
 οὐδὲ ἔλεον μόνον ὀπλίσαι κατὰ τῆς ἐξουσίας
 ποδίσαντος τῆς ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἵνα
 μὴ ἀδικον ἐκεῖνος περὶ γοργόση εἰς ἔλεον,
 ἀλλὰ μηχανᾶται πόρον καὶ φιλευθροπίασ-
 γέμοντα, καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλλωπισμῶνον.
 αὐτὴ γὰρ αὐτῶ τὴν ἡττηθεῖσαν φύσιν εὐώσας,
 εἰς τοῦ ἀπώνας εἰσάγει. καὶ πρᾶσκούσσει τὴν
 ἡττησαν ἀναπαλαίσασθαι, καὶ τὴν κακῶς πάλαι
 νενικηκότα κατὰγωνίσασθαι, καὶ τῆς πικρῶς
 δουλοσαμλίου κατὰ λῦσαι τὴν τυραννίδα,
 καὶ τὴν περὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀναλαβεῖν.
 τούτου χάριν ὁ δεσπότης Χριστὸς τίκτεται μὲν
 ἐκ γυναικὸς ὁμοίως ἡμῖν, εἶχε δὲ πλεον ὁ
 ἴστος, τὴν πρᾶσσειαν. πρᾶσσειαν γὰρ ἡν ἡκυήσασθαι

σά τε καὶ ὠδίνασα ἐν δευτέρῃ Χειρῶν.
 Χειρὸν δὲ ὅταν ἀκούσῃς, νόει τὸν περὶ αἰῶνων
 ἐκ πατρὸς γεννηθέντα μονογενῆ υἱὸν λόγον,
 αἰθρωπεῖαν πῶρι κείμενον φύσιν, καὶ μὴ νο-
 μίσῃς οὐτέ λησαν τοῦ Θεοῦ τὴν κηρυττομένην
 οἰκονομίαν, οὐδέ τι γὰρ μολύνειν δύναται τὴν
 ἀκήρατον φύσιν. Εἰ γὰρ ἢ ἡλίον σῶμα ὄντα,
 ὄρατός τε γὰρ ὄξειν ὁ αὐξὶς, καὶ λύσιν ἑδιδέ-
 χεται, ὅρα σωματικῶν πρῶτον νεκρῶν, καὶ ἰ-
 λυὸς δυσώδισ', καὶ πολλῶν ἑτέρων δυσωμίας
 εἰσιόντων*, οὐδέ τι ἰσχύει μαῦναι, πολλῶ μάλ-
 λον τὸ ἡλίου τὸν πρῶτον, καὶ ἐν τῆσ' ἀπάν-
 των δημιουργῶν, ἐν ἀσώματον, ἐν ἀόρατον,
 τὸν ἀαλλοίωτον, ἐν ἀείωσάτως ἔχοντα,
 οὐδέ τι τῶν τοιούτων μολύνει δύναται. καὶ
 ὅρα ταῦτα οὕτως ἔχει, νόησον οὕτωςί. ἀπε-
 ρ. κγ' εἰσορῶν αὐτὸ τὴν φύσιν εἶναι καὶ φαμέν, καὶ
 πιστεύομεν. ἠκούσαμεν γὰρ αὐτὸ λέγοντος. μὴ
 Ησα. ξς' οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ λέ-
 γει κύριος, καὶ ὁ οὐρανὸς μοι θεός, ἡ δὲ γῆ
 ὡς πόδιον τῆσ' ποδῶν μου. καὶ τίς ἐμέρησε
 τῆ χειρὶ ἐξ ὕδατος, καὶ ἐν οὐρανὸν ἀπιδάμη, καὶ
 πάσαν τὴν γῆν ὄρακί; καὶ ὅσα τοιαῦτα μαρ-
 φαλμ. τυρεῖται. καὶ ὁ μακάριος Δαβὶδ, ἐβόα. ἐν
 4δ'. τῆ χειρὶ αὐτῶ ταῖς πέρατα τῆσ' γῆσ'. καὶ ὁ θε-
 πρᾶξ. ιζ' ἀπέσιος Παῦλος. ἐν αὐτῶ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα

μεθα καὶ ἐσμεν. εἰ τοίνυν εἰ αὐτῶ ξαμνὴ κῆ
 κινούμεθα κῆ ἐσμεν κατὰ τὴν τῶ ἀχρόλου
 φωνὴν, οὐδὲν ἔστι τῆ κτίσεως μέρος ἐσθημελίον
 θεοῦ. ἀλλ' εἰ τῆ κτίσει τὰ μὲν ἔστιν ἄγα, τὰ
 δὲ βέβηλα. καὶ τὰ μὲν, δύωδίασ. τὰ δὲ, δύ-
 σωδίασ μεσά. καὶ τῆ αἰθρώπων, οἱ μὲν δύσε
 βεῖα κοσμοῦται. οἱ δὲ αἰοσιουργία ἐγκαλιν
 δουῦται. οἱ δὲ πάντα πωληρῶν, οὐδὲν κεί μὲν εἰ
 τοῖς φοβουμῆσι αὐτὸν, μισεῖ δὲ πάντας τῶ
 ὄργασο μῆσισ. τὴν αἰομίαν, καὶ ἀχρλεῖ πάν- φαλ. εἰ
 τας τῶ λαλοῦται τὸ ψῦδης. καὶ αἰθρα αἰ
 μάτων καὶ δῆλιον βδελύσεται κύριος, κῆ οὐ
 προικεῖ αὐτῶ πωληρῶ μῆσισ. οὐδὲν τοιγαροῦ
 τῶ ἀκηρά τῶ λυμαίνεται. εἰ γὰρ οἱ τὴν ἰατε
 κῆ μετὰρχο μῆσισ τέχνην, οὐ μὲν λαμβάνοισ
 ἴσασμάτων, ἴσασματα θεραπέυοντες, ἀλλ' ὑ-
 γίαιαν μὲν πραγματεύονται τοῖς ἀρρώστοῖσι,
 βλάβη δὲ οὐδεμίαν ἐκείθεν πείζονται,
 πολλῶ μᾶλλον ὁ ἀριστοτέχνης θεὸς ἀπαθῆ
 τὴν φύσιν ἔχων καὶ τροπῆς ἰσθρτέξων. κῆ ἀλ
 λείωσιν οὐδε μῆσισ, οὐδὲν παντελῶς ἐκ τῆς
 ἡμετέρας ἰατρείας εἰλκυσε μόλυσμα. θεα
 μάσω μὲν τοίνυν αὐτὸν οὐκ ἀγγέλοισ τὴν ἡ-
 μετέραν αἰθρῆ φαίντα θεραπέαιαν, ἀλλὰ τὴν
 τῆ αἰθρώπων αἰαδεξά μῆσισ ἰατρείαν. οὐτῶ
 τοιγαροῦ γληνηθεῖς ὁ δεσπότησ Χριστὸς, ἔλ-

και μὲν μηδ' ἄνθρωπον δηλὴν πρὸς ἀπολήσειώς ἡμῶν, τί
 δεῖται δὲ ἕως φάτνης τῆς τῆς ἀλόγων φραπέ-
 ξης, καὶ τῆς τῆς ἀνθρώπων ἀλογίας κατ' ἕνα
 ῥῶν, καὶ τὴν οἰκείαν φιλανθρωπίαν πρὸς ἀδη-
 λῶν, ὅτι σοφὸς ὑπάρχων ὁ θεός, καὶ σοφὴ γί-
 νεται κατὰ τὸ ἀνθρώπινον τῆς ἀνθρώπων,
 τῆς πολλῶν ἀλογίας νενοσηκότ'. ἀλλὰ νῦν τὴν
 ἀνθρωπείαν φύσεως τὴν ἀλογίαν ἀφβαλ-
 λούσης, καὶ εἰς λογικὸν ἀλλάσεως, ἢ μουσικῆ
 αὐτὴν ἕως δέχεται φράξια, τὴν ὡς ἐκείνη
 γνομένη τὴν φάτνης, καὶ διδάσκουσα τὸν ἀνθρώ-
 πον. μὴ ἴσως ὡς ἠνίκα ὁ ἀνθρώπος ἐν τῆ ἡν οὐ συ-
 νῆκε. πρὸς ἄλλοις κτήνεσι τοῖς αἰθέ-
 ροις, καὶ ὁμοίωσεν αὐτοῖς. φάτνη τὴν θείαν
 ἐκείνην καὶ πνευματικὴν σοφὴν ὑπέδεξατο.
 ἐπειδὴ δὲ εἰς ἑαυτὴν πρὸς ἑαυτὴν ἡ φύσις, καὶ
 τὴν εἰκόνα τὴν θείαν πρὸς κείνην ὡς ἐπέ-
 γνω, τὴν καὶ τὰ λοιπὸν ἕως τὴν λογικὴν με-
 τέβη φράξια ἢ σοφὴ. ἐδέξατο δὲ καὶ πρὸς το-
 μὴν, καὶ θυσιῶν προσενήνοχε. καὶ γὰρ ἀνθρώ-
 πος ἦν. εἰ δὲ τῆ φυλακῆς τῆς νόμου, τὴν νί-
 ματο. εἰ κὴν ἀφροσύνη τῆ φύσει. φύγει δὲ καὶ ἀνθρώ-
 πινος εἰς Αἴγυπτον, πάντα χρῆσται ὡς θεός,
 καὶ τοῖς πάνσι παρὲς ἄμνος, ὡς φησὶν ἡ θεία γρα-
 φή. ἀφροσύνη δὲ καὶ πρὸς Ἰωακὴμ τὸν βα-
 σιλεῖον, ἀμαρτίας οὐδέξια ἄμνος ῥύπον. αἰέτι

ται βαπτίσματος, ἵνα πληρώσῃ πᾶσαν δι-
 καιοσύνην. καὶ κηρύττεται ἀπὸ τοῦ
 πατρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος δεικνυται. ὁ
 « μὲν γὰρ πατὴρ ἀπὸ θεοῦ ἐβόα. οὕτως ὅτιν οὐκ ἔστιν ὁ υἱός ματθ.
 « μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ οὐκ ἔδρασαν. εἰ δὲ πανάπειον 13.
 πνεῦμα ἐν εἶδει πρὸς ἑαυτὸν φαινόμενον, εἶλεκε
 πρὸς ἑαυτὸ τὴν φωνὴν, καὶ τὸ παρόντας ἐ-
 δίδασκε τίς ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν μαρτυ-
 ρίαν δεξάμενος. ἐντεῦθεν πρὸς τοὺς ἀγῶνας
 λοιπὸν κατὰ τὴν τυραννίδα χωρεῖ. καὶ γίνεται
 μὲν σάδιον τῆς ἀγῶνων ἡ ἔρημος, διαταί δὲ τὸ
 ἀγγέλων οἱ δὴ μοι, ἀντίπαλος δὲ, ὁ τὸ ἀλη-
 θεῖος ἀντίπαλος. ὁ πρῶτον μὲν τὴν φωνὴν
 ἀκούσας, καὶ τῆς προφητικῶν ἀναμνηθεῖς
 προρρήσεων, ἐδεδίκη τὴν πάλιν. καὶ φέρει μὲν
 αὐτὸ τὴν τῆς ἀρετῆς οὐκ ἴσχυεν ἀσραπὴν,
 ἀλλὰ κατὰ παλαίειν ἠπεύχετο, ἐδεδοίκει δὲ
 ἐν ἀγῶνα τῆς φωνῆς μεμνημένος. ἀλλ' ὁ τῆς
 ἡμετέρως φύσεως καὶ δημιουργοῦ καὶ πρῶ-
 μαχος καὶ σεφανίτης καὶ ἀγῶνοδότης, οὐδε
 δὲ τίετα τὸν ἀγῶνα, οὐδε ἀχροβεί τὸν θῆ-
 ρα, ἀλλὰ πᾶσα δαδρῦν καὶ προρέπει πρὸς πάλ-
 λιν, ἵνα τὴν προτέρα νίκην ἀφέληται. καὶ
 πᾶσα χωρεῖ πεινάσαι τὸ σῶμα, πρὸς ἀκον-
 τα ἡμῶν νηστεύσαντα μήκος. καὶ οὐκ ἔστι τῆς
 ἡδονῆς ἡσυχίας τῶν ἀπορῶν τὸ μέτρον, ἵνα

πιστευθῆναι ἀνθρώπινον. εἶδεν ὁ δυσμενὴς τὴν
 πείναν, καὶ τὴν νίκην ἠλπισε, καὶ τὴν πάλ-
 λιν ἐθάρρησε. καὶ τὸν Ἀδάμ ἐκεῖνον βλέ-
 πειν εὐόμισε, τὸ τῆς πείνης θεασάμενος πά-
 ρος. ἀλλὰ προσελήλυθε μὲν ὡς ὁ Ἀδάμ, οὐ-
 ρε δὲ ἐν τῷ Ἀδάμ ποιῆται τὴν τῷ Ἀδάμ πε-
 ρικείμενον φύσιν, καὶ φησὶν πρὸς αὐτὸν· εἰ υἱὸς
 ματθ. » εἰ τῷ θεοῦ, εἶπε ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἀρτοὶ γίνων-
 δ'. ται. καὶ παράγει μὲν εἰς μέσον τὴν οὐρανόθεν
 εἰς ἀχθεῖσαν φωνὴν βεβαιωθῆναι, ἐμπεισθῆ-
 ναι δὲ ταύτην αἰτεῖ τῇ τῆς ἀρτων θαυμα-
 τουργίᾳ. εἰτε ὕθην ὅτι καταμαθεῖν ἀκρωτῶς,
 ὡς παρ' ἡμῶν αὐτῆς ὁ πόλεμος λαμβάνει
 τὰς ἀφορμὰς τῆς πόλεμου. πείνῳ γὰρ διασά-
 μινος, ἐκ ταύτης ἀκροβολίζεται. ἀλλ' ὁ σω-
 τῆρ ὁ ἡμέτερος καὶ πεινῶντος τῆς σώματος, καὶ
 δεομένου τροφῆς, θαυματουργεῖν οὐκ ἀνέχε-
 ται. γραμμικῶς δὲ λόγῳ κατατοξοῦται ἐν τῷ
 » ραννον. καὶ φησὶ· οὐκ ἐπ' ἀρτῷ μόνῳ ζήσεται
 » ἀνθρώπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκ πορδου
 » μλίου ἡσώματος Θεοῦ. ἀνθρώπινως δὲ τὴν ἀχ-
 κροσιν ἐποίησατο, καὶ τὴν διότητα τέως ἀχ-
 * τὴν νίκην κρύβων, καὶ τοῖς ἀνθρώποις τῷ ὁμοίῳ * τῆς νί-
 κης πραγματευόμενος. οὐ γὰρ μόνος φησὶν ἀρ-
 τος σωδρός ὅτι τῆς τῆς ἀνθρώπων ζωῆς, ἀλλ'
 λαὶ καὶ πᾶς λόγος ἕως Θεοῦ προφορῶμενος,

ἀρχὴν ζῶν τοῖς πεινώσιν αἰθρώποις ποί-
 σαι πισεύομεν. ὡς καὶ ἀέρι του δίχα διαβιά-
 ναί τ' αἰθρώπων πρὸ φύσιν βουλομένου θεοῦ.
 οὐτω διαλύσας τὸ αἰτιπάλου τὰ μηχανήμα-
 τα, καὶ τὴν δευτέραν αὐτῶ καὶ τρίτην περὶ
 βολῶν ἀνόκητον δείξασ', καὶ ὡς αἰθρώπος τὰς
 ἀρχαίξιδις ποιησάμενος, ἵνα τὴν ἀχλωλύϊα
 τῆς αἰθρώπος ἀνακτήσῃται νικῶν, φέπετα
 μὲν τ' ἀλιτήριον, καὶ ἐν κοινὸν τῆς αἰθρώπων
 ἀλάσρα πάσει τῆς τυραννίδος. ἔπειτα δὲ τῆς
 τὴν νικῶν διασαμείων ἀγγέλων, αἰακηρύτ-
 τεταί. περσελθόντες γάρ φησιν, οἱ ἀγγελοι
 ὀθηκότου αὐτῶ. ἐκεῖθεν μυεῖα ὅσα θαυμα-
 τουργήσας. καὶ οἶκον μὲν ἐξ ὑδατος κλημάτ'
 δίχα καὶ γῆς δημιουργήσας. ἐκ πέντε δὲ ἀέ-
 ρων πολλὰς χιλιάδας κορέσας. καὶ λόγῳ χω-
 λούσ μὲν ἀρτίποδας ἀχφίνας, λεπρῶν δὲ
 τὴν λέπραν ἀχξύσας. καὶ χίρσας ἀργί-
 γοργίς ὀργαμέλιος. καὶ ὀφθαλμοῖς εἰ βλέ-
 πειν ἀφρημείσις, ὑγείᾳ τὴν αἰθροσιν χαιβά-
 μινος. καὶ τάφοις αἰοίξας, καὶ πεπεδημένον
 καὶ δυσώδη νεκρὸν φέχοντα δείξασ', φύρον-
 τα μὲν τὸ θανάτου τὰς χίρσας, πρὸς δὲ εἰς
 καλέσαντα δημιουργὸν ἐπειγόμενον, καὶ μήθ'
 ἔπειτα τῆς τὸ θανάτου πυλῶν, μήθ' ἔπειτα
 δισμῶν κατεχόμενον. ταῦτα καὶ μυεῖα ἔτε-

ρα δὲ γὰρ ἀμύητος, βασκαίνεται μὲν ὑπὸ ἰου-
δαίων, δέχεται δὲ τὴν ἀδύβουλιω ἐπιλοπι,
τὴν ἐκ ταύτης ἐσομένην τοῖς αἰοῖς προορώσ
σωτήριαν. καὶ ταῦτα αἰώθεν διὰ τὴν περὶ φήτου

Ἡσα. γ' " περὶ λέγειν. ἐγὼ δὲ φησιν οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ
" αὐτιλέγω, ἀλλὰ ἐν νῶτον μου δίδωκε εἰς μά-
" σιγὰς. τὰς δὲ σιαζόντας μου εἰς ῥαπίσματα.
" τὸ δὲ πρὸσωπὸν μου οὐκ ἀπίστρεφα ἀπὸ αἰ-
" σχύνης ἐμπήυσματ'. ταῦτα περὶ πῶν, ταῦ-
" τα παθῶν, τῷ σαυρῶ περὶ σκληῦται, οὐχ ἀ-
μαρτημάτων δίκης τίνων, ἀμαρτίαν γὰρ
οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δὴρέθη δόλος ἐν τῷ σῶ-
ματι αὐτῷ, ἀλλὰ τῆσ ἡμετέρας φύσεως ἐκτί-
νων τὸ χρέος, ὡφλε γὰρ αὐτῇ πῶρα βεβηκυῖα
τῷ πεπληκῶτος τῶν νόμων. ἐπειδὴ οὐ φείλουσα
ἐκ τίνων οὐκ ἴσχυσεν, αὐτῆσ ὁ δεσπότης ἀφῶς
μηχανᾶται τὴν τῷ ὀφλήματος ἐκίσειν. καὶ ταύ-
της οἰονίτινα κτήματα τὰ μέλη λαβῶν, καὶ
ταῦτα ὁφῶς καὶ δικαίως οἰκονομήσας, ἀπὸ
πληροῦ ἐ χρέος, καὶ τὴν φύσιν ἐλδύθισσι. καὶ
τύπων μαρτυροῦσ, Ἡσαΐας καὶ Παῦλος. ὁ
μὲν περὶ τῷ πάθισ ταῦτα διαπίσας, ὁ δὲ με-
τὰ τὴν ἐκβασιν ἐρμιωδύσας τὴν περὶ ῥῆσιν, εἰ-
αὐτὸ δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἐφ. δέ γξατο πνδύμα.
καὶ Ἡσαΐας δὲ πῶρῶθεν βοᾶ, ἀνθρώπος ἐν
κεφ. γγ " πληροῦ ὄν, καὶ εἰδῶς φέρειν Μαλακίαν. ἀπὸ

ἤ τῷ ὄρωμνον περισσούρει, ἐπειδὴ τὸ ὄρω-
 » μνον ἐπαχεν· οὗτος φησι, τὰς Μαλακίας
 » ἡμῶν φέρει, καὶ πάλιν ἡμῶν ὀδυνᾷται, ἡμεῖς
 » δὲ ἐλογισάμεθα αὐτὸν ἐν πόνῳ εἶναι, καὶ ἐν
 » πλῆθει ἰσχύος καὶ κακώσει· ὑπελάμβανον
 » ἡμεῖς αὐτὸν οἱ τῷ ξύλῳ περισσῶμνον ὄρων-
 » τες, ἵνα πάλιν ἀμαρτημάτων κολάζει-
 » θαι, καὶ δίκας τίνειν ἵνα ἰσχύων πλῆθει με-
 » λημάτων· διὸ καὶ μέσον αὐτὸν δύο κακούργων
 » ἰουδαῖοι περισήλωσαν, πονηραὶ αὐτῷ δόξα καὶ
 » κατὰ σκοιάσαι βουλόμενοι· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
 » τὸ ἅγιον διὰ τῶν προφῶντων διδάσκει, ὅτι αὐ-
 » τὸς ἐβραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ν γ'.
 » καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
 » καὶ σαφέστερον ὅτι διὰ τῆς ἐξῆς ποιεῖται· παι-
 » δία γὰρ φησὶν εἰρήνης ἡμῶν, ἐπ' αὐτῶν· ὦ μὲν ν γ'.
 » λωπι αὐτῶν ἡμεῖς ἰάθημεν· ἐχθροὶ γὰρ ὄντες
 » τοῦ θεοῦ, ἅτε δὴ περισσευούμενοι, παιδείαν καὶ
 » τιμωρίαν ὀφείλομεν· ἀλλὰ ταύτης ἡμεῖς μὴ
 » οὐκ ἐπειράθημεν, αὐτῶν δὲ ταύτην ὑπέμενε
 » ὁ σωτὴρ ὁ ἡμέτερος ἵνα μείναι ταύτην, τῷ
 » εἰρήνη ἡμῶν τῷ θεῷ εἰδωρῆτο· σαφέ-
 » στερον δὲ ὅτι διὰ τῆς ἐξῆς· πάντες γὰρ φη-
 » σιν ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· αὐτῶν γὰρ ν γ'.
 » τῆ ὀδῶν αὐτῶν ἐπλανήθημεν· διὰ ὅτι ὡς πρόβα-
 » τὸν ἀδὴ σφραγὴν ἔχον, καὶ ὡς ἀμνὸς εἰσακτῆρος

ἢ τῶ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος. ἔπρεπε γὰρ αὐ-
 τῷ, τῷ ὁμοίῳ θραπεύσαι ἑὸμοιον, καὶ οὐχ
 ἢ πρῶτον τῷ τῆς πρῶτων αἰακῆλέ-
 σσασθαι πλάην. γίνεται δὲ πρῶτον, οὐκ
 εἰς πρῶτον μεμβληθεὶς, οὐδὲ τροπὴν ἕως
 μείνας, οὐδὲ τῆς οἰκίας οὐσίας ἐκταῖς, ἀλλὰ
 ἢ πρῶτον τῷ φύσιν σαφῶς εἰδυσαμέ-
 νος. καὶ οἶον ὁ ἠγούμενος τῆς ποιμνῆς κεῖνος,
 κτηλὸς τῆς ποιμνῆς γινόμενος, καὶ ἀκολουθεῖν
 αὐτῷ πάντα τὰ πρῶτα παρασκευάσας.
 ὡς πρῶτον τοιγαροῦν καὶ ἰδρῆον ἐγλίτθω.
 καὶ ἕπειτα παντὶς τῆς γένου πρῶτον ἐχθρῆς
 σία. οὐχ ἄπλωσ δὲ ὁ πρῶτης καὶ σφραγῆς
 ὁμοῦ καὶ κουρῆς ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 θεὸς ἦν καὶ ἄμνος, τῆς δὲ σώματος σφραγισμέ-
 νου, ἀπαθῆς ἐμνησῆς εἶναι φύσις, αἰακῆλῶς
 καὶ ὁ θεῶσις Ἡσαΐας, καὶ τῷ τῆς πρῶ-
 του σφραγῆν, καὶ τῆς ἀμνοῦ τῷ κουραὶ ἠμῶν
 ὑπέδειξε. οὐ γὰρ μόνον φησὶν ἐσφραγῆν, ἀλλὰ
 καὶ ἀπεκείρατο. καὶ γὰρ κατὰ τὸ αὐτῶ π-
 νον τὸν θάνατον ὑπέμεινε. ὡς γὰρ θεὸς ξαν-
 καὶ ἀπαθῆς διαμλίων τὸν τῆς σώματος πόκον
 τῆς κείροισιν ἔδωκεν. οὐ τῷ καὶ ὁ μακάρειος
 Ἡσαΐας, τὰ σωτήρια ἡμῶν ὑπέδειξε πά-
 θη, καὶ τῆς παθῶν τὰς αἰτίας ἐδίδαξε.
 καὶ ὁ θειότατος δὲ Παῦλος αὐτῶν βοᾷ.

„ Χειρὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασαν ἐκ τῆς κατάραισ Γαλ. γ΄
 „ τῶ νόμου. γινόμενος ἕως ἡμῶν κατάραι.
 „ γέγραπται γὰρ, ἡδὴ κατάραι πᾶσ ὁ κρε- δου. κβ
 „ μάμνος ἕως ξύλου. εἰπὼν δὲ ἕως ἡμῶν.
 εἰδείξει, ὡς αἰδύθνος ὦν καὶ πάσης ἀμαρ-
 τίας ἐλδύθρος, τὸ ἡμέτερον ἀπέδωκε χρέ-
 ος, καὶ μυείοις ἡμᾶς ὀφλήμασιν ἕως κει-
 μλίοισ. καὶ τούτου χρεῖν δουλούειν ἡναγκασ-
 μλίοισ, ἐλδύθρίας ἡξίωσαν ἡμᾶς, κὴ Γεμάμε-
 νος, καὶ πικρὸν οἰκεῖον αἷμα κατὰ βαλώσ.
 διὸ ἐτόρωθι ὁ αὐτὸς βοᾷ λέγων. ἡμῆς ἡγορά- ἀ. κερ.
 ῶθημεν. τούτου χρεῖν καὶ τὸν δὲ σαυροῦ κατε ζ΄.
 δέξατο θάνατον. Ἐπειδὴ κατάραι ἦν κα-
 τὰ τὸν νόμον τούτου τῶ θανάτου τὸ εἶδος, κα-
 τάραι δὲ ἦν καὶ ἡ φύσις, ὡς πᾶραβεβηκυῖα
 τὸν νόμον, ἡδὴ κατάραι γὰρ φησὶ πᾶς, ὅς
 οὐκ ἐμμελεί τοῖς ἐγκειμλίοισ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶ
 νόμου τῶ ποιῆσαι αὐτὰ, τούτου χρεῖν τὴν
 κοινὴν ἀναδέχεται κατάραι, καὶ λύει ταῦ
 τὴν τῆ ἀδίκω σφαγῆ. μὴ ἕως κείμνος πᾶ τῆ
 κατάραι, ἀμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποίησαν, οὐδὲ
 οὐρέθη ἐν τῷ σώματι αὐτῶ δόλος, ἐν τῆσ ἀ- Ησα. νγ
 μαρτωλῶν ὑπέμεινε θάνατον, κὴ δικάζεται
 τῶ ἀλάσει τῶ κοινῶ τῆς φύσεως δνοσμεῖ,
 πέρμαχοσ ὁμοῦ καὶ σωήγοροσ τῆσ ἡμετέρας
 φύσεως γεγοκῶσ, καὶ φησὶν εἰκότως πέρσ ἐν

» πικρὸν ἡμῶν τυραννὸν· ἕλως παμπόνηρε,
 » καὶ τοῖς σωτῆρσι δικτύοις τεθῆρασαι, καὶ ἡ
 » ῥομφαία σου εἰσελήλυθεν εἰς καρδίαν σου, καὶ
 » τὰ τόξα σου σωερίβη· ὠρύξασθόθρονον, καὶ
 » εἰέπεσας εἰς αὐτόν· εἰπέ γὰρ, τί δὴ ποτέ μου εἰ
 » σῶμα τῷ σαυρῶ περυσήλωσας, καὶ τῷ θα-
 » νάτῳ πῆρέπιμψασθ; ποῖον εἶδός ἀμαρτίας εἰ
 » ἐμοὶ θεασάμενος; ποῖαν τῆ νόμου θεωρήσας,
 » πῆράβασιν, ἐρδύνησον νῦν γού ἀκείβέσθρονον
 » εἰ τῷ ἰκείῳ γυμνὸν εἶς θεώμενος· βλέπε καὶ
 » γλῶτταν, κηλίδος ἀπηλλαγμένην· καὶ ἀκοὴν
 » βλάβης ἀπάσης ἔλδου θέρων· καὶ ὀφθαλμοῖς,
 » λύμνω οὐδεμίαν ἔξωθεν δεξαμελίοισ· καὶ χεῖ-
 » ρας, ἀδικίας μὴ πόρρω γεννημένας, δικαιο-
 » σύνη δὲ πάση κεκοσμημένας· καὶ πόδας, οὐκ
 » ἄδι πανηρία περφητικῶς εἰπεῖν δραμόντας,
 » ἀλλὰ τὸν τῆς ἀρετῆς διαύλον αἰύσαντας·
 » ἐρδύνησον ἀπαντα λίαν ἀκείβῶς τὰ τῶ σῶμα-
 » τος μόρια· ἐρδύνησον τῆς ψυχῆς τὰ κινήμα-
 » τα· εἰ γὰρ μικρὸν δύρεθῆ ἡ πλημμέλημα,
 » καλῶς κατέχεις καὶ μάλα δικαίως, ἄδι τί-
 » μιον γὰρ τῆς ἡμαρτηκότων ὁ θάνατος, εἰ δὲ μη-
 » δὲν δὲ εἰσκήσθ, ὡν ὁ θεῖος ἀπαγορεύει νόμος, πάν-
 » τα δὲ μάλλον, ὅσα ἐκεῖνος διαγορεύει, οὐκ ἔω-
 » σε κατέχειν ὁ μὴ θέμις κατέχειν· μάλλον δὲ
 » καὶ τῆς ἀλλοῖς αἰοίῳ τῶ θανάτου εἰ δεσμο-

Ἡσα. 10

πῆλον, σὲ δὲ καθείρξω μόνον, ὡς ἐν νόμον πα-
 ραβελικότα τὸν θεῖον. ὁ γὰρ θεῖος νόμος ἐν
 ἡμαρτηκότας τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, σὺ δὲ
 καὶ ἐν ἀμαρτίᾳ ἀμύητον παρέδωκας τοῖς
 τῷ θανάτου δεσμοῖς. καὶ γέγονε ἡ ἀπολη-
 σία, ἀπηνεία ἐσχάτης αἰτίας. καὶ εἰς λαβῶν
 αἰλικῶς, πάντων ἐγμνώθης τῆς ὑπικώως,
 δικαίως, καὶ φαγῶν τροφῶν οὐκ ἐδώδιμον, πᾶ-
 σαν ἐμέσεις τὴν ἡδὴ κατὰ ποθεῖσαν, ἢ διδά-
 ξεις ἀπαντας τοῖς περὶ σὺν ἀρκείοθαι, καὶ
 τῆς μὴ περσικόντων ἀπέχεοθαι. ἀναμνήθη
 π, τίνοσ εἴκεν ὁ γενάρχης Ἀδάμ πῆροθίθ
 θανάτῳ. πάντων ἐκείνος τῆς τῷ πῆροθίθ
 φυτῆς τὴν ἐξουσίαν λαβῶν, οὐκ ἠρκέοθίθ
 δοθεῖσιν, ἀλλὰ κατετόλμησε τῷ τῷ γνώσεως
 φυτῷ, οὐ τὴν μετέληψεν ὁ ποιητῆς ἀπηγορεύ-
 κει. καὶ ἀπολησίαν νοσήσας, καὶ τῷ μὴ περσικ-
 κόντος ἀδιδυμίας, παντὸς ἀπεσθῆθίθ τοῦ
 παραδείσου. τούτοις σε τοῖς ἀδιδυμίοις ἔπει-
 βαλῶ. ἀδικον γὰρ ἐν μὲν ἐξαπατηθεῖτα,
 ριαύτην ἔπομείναι ζημίαν, ἐν δὲ ἐξαπατη-
 σαντα, μὴ τὴν αὐτὴν ἔπομείναι ζημίαν.
 Ἐπειδὴ ρίνω ἢ σὺ τὴν κατὰ τῷ ἡμαρτηκότῃ
 ἐξουσίαν λαβῶν, ἢ ψω σώματος ἀμαρτίαν
 οὐδεμίαν ὀργασαμένου, ἐκβηθί τῆς ἐξουσίας,
 ἐκβηθί τῆς τυραννίδος. πάντας ἐλθὺθ ὀρω-

τῷ τῷ τῷ τῷ

σω τῷ θανάτου. οὐχ ἀπλῶς χρώμνος τῆτι
 δεσποτείας ἔξουσία, ἀλλ' ἔξουσία δικαία. ἀπὸ
 δέδωκε γὰρ ἑαυτὸν τῷ γένει εἰς χρέος. οὐκ ὀφεί-
 λων γὰρ θάνατον, θάνατον ὑπέμεινα, καὶ μὴ
 ἑαυτὸν κείμνος θανάτῳ, ὑπέδεξάμην τὸν θά-
 νατον. καὶ αἰδοῦσιν ὧν, εἰ ἐχράφην τις ὑπευ-
 θύνοις. καὶ ὀφλημάτων ὑπάρχων ἐλεύθερος,
 μετὰ τῆς ὀφειλόντων ἐτάχθην. ἀπέδωκε τοί-
 νω τὸ τῆ φύσεως ὀφλημα. καὶ θάνατον ἀδι-
 κὸν ἑαυτὸν μείνας, καταλύω εἰς δίκαιον. καὶ
 οὐδ' ἐν δίκῳ κατεχόμενοις, ἀδικῶς καταχε-
 ρεῖς, τῆς εἰρηκτῆς ἀχλύω. βλέπε εἰς γραμ-
 ματεῖον τῆς φύσεως ἀπειλημμένον ὡς πικρὸν
 θάνατε. βλέπε αὐτὸ τῷ σαυρῷ περσπλωμέ-
 νον, καὶ τῆς γραμματέων τῆ ἀμαρτίας ἀ-
 πηλαγμένον. βλέπε αὐτὸ πονηρίας ἑαυ-
 τῷ οὐ δεδεγμένον. ἀπέδωκε τοίνω οἱ
 τοῦδε τῷ σώματος ὀφθαλμοί, ἑαυτὸν τῆς κα-
 κῶς διασκεμμένων ὀφθαλμῶν. ἀέ τοῦδε ἀκοαί,
 ἑαυτὸν τῆς ἀκοῶν εἰς μολυσμὸν δεξαμμένων. ἢ
 γὰρ πᾶσα ὡσαύτως, αἰ χεῖρες, καὶ τὰ λοιπὰ
 μέρη, ἑαυτὸν τῆς ἠντινοῦν ἀμαρτίας διαπρα-
 ξαμμένων μελῶν. τῷ δὲ χρέος ἐκπιθύντος, περ-
 σπικὸν οὐδ' οὗτου χάριν καθεργασμένον, τῆ εἰρ-
 κτῆς ἀπελαγῆναι, καὶ τὴν περσπῶν ἀχ-
 λαβεῖν ἐλεύθερον, καὶ εἰς εἰς παρσῶν χρεῖον
 ἐπικνελεῖν.

ἐπακελθεῖν. ταῦτα λέγων ὁ κύριος, τὸ, τε οἰ-
 κεῖον αἰέσθησε σῶμα, καὶ τῆ φύσει τῆς ἀνθρώ-
 πων τῆς ἀνάστασως ἐλπίδα κατέπειραν,
 ἐχέγγυον ἅπασι δωκὼς τὸ οἰκεῖον σῶμα
 τῶ ἀνάστασιν. καὶ μή τις οἰέσθω ταῦτα ἡμᾶς
 ἀδολεχεῖν, ἐκ γὰρ τῆς ἰδρῶν δὲ ἀγγελίων, καὶ
 τῆς ἀρχολικῶν παιδευμαίων, ταῦτα οὐ-
 τως ἔχειν ἐπαδεύθημεν. ἠκούσαμεν γὰρ αὐτῶ
 „ τὸ κυρίου λέγοντος. ὁ γὰρ ὁ τῶ κόσμου ἀρχῶν, Ἰωαν.
 „ καὶ εἰ ἐμοὶ δὲ ῥήσει οὐδέν. οὐδὲν γὰρ ἔχω φησὶ ιδ΄.
 τῆς τῆς ἀμαρτίας γνωρισμάτων. ἐλδύθε-
 ρον ἔχω πάσης πῆλομίας ἐ σῶμα, ἀλλ' ὁ-
 μως καὶ μηδὲν δὲ ῥήσει, ὡς μυρίοις ὀφλήμα-
 σιν ἔσθω κείμενον, πῆλομίας τῶ θανάτῳ. ἐγὼ
 δὲ ἀνέχομαι, δικαίως ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς τυ-
 ραννίδος ἐθέλων. διὸ καὶ αὐθις εἰ ἐτόρω χω-
 „ εἶω φησὶ. νῦν κείσε ὅσι τῶ κόσμου τούτου, νῦν κεφ. ιβ
 „ ὁ ἀρχῶν τῶ κόσμου τούτου ἐκβληθήσε τῶ ἐξω-
 τῆς γὰρ κείσεως γινόμενης, κατὰ κείσεται.
 καὶ ὡς ἀδικον κατ' ἐμοῦ τῶ ψῆφον ἐξενεγ-
 κῶν, τῆς τυραννίδος ἐκβληθήσεται. εἴτα ἐκ-
 διδάσκων ὡς οὐ μόνον τὸ οἰκεῖον σῶμα τὸ τῶ
 θανάτου διασείασ ἐλδύθερώσει, ἀλλὰ πᾶ-
 σαν ὁμοῦ τῆς ἀνθρώπων τῶ φύσιν, οὐθὺς ἐπῆ-
 „ γαγε λέγων. κατὰ ἐαυτὸν ἔσθω ἐκ τῆ γῆς, πᾶν
 „ τας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν. οὐ γὰρ ἀνέξομαι.

- » μόνον αἰατῆσαι ὁ αἰελαβόμιω σῶμα, ἀλλὰ
 πᾶσιν αἰθρώποις πραγματεύσασθαι τινὰ
 νάσασιν, ρύτου δ' χέειν ἐλήλυθα, κὴ τὴν τῆ
 δούλου μορφῶν αἰελαβόμιω. ἔτι σφραγῆντε
Ησα. γ' ἔχθω, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τῆ κείροντος αὐ
 τὸν ἀφῶνος. Ταῦτα καὶ ὁ μακάριος Παῦ
 λος φησὶ, Κολοσσαεῦσι χειρόφων, κὴ δι' αὐτῆς
 » ἀπασιν αἰθρώποις. καὶ ὑμᾶς χεῖρ φησὶ νε
Κεφ. β' » κροῖσ' ὄντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ τῆ ἀκρο
 » βυσία τ' σαρκὸς ὑμῶν, στωεζωποίησε σὺν αὐ
 » τῶ, χειροτάμνος ἡμῶν πάντα τὰ παραπτώ
 » ματα. ἔξαλείψασ' ἑ καὶ ἡμῶν χειροχειρόφων
 » τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῶν. κὴ αὐτὸ
 » ἦρκεν ἐκ τῆ μέλου, περσπλάσας αὐτῆ ὡ σαυρῶ.
 » ἀπικύσας ἡμῶν τὰς ἀρχὰς κὴ τὰς ἐξουσίας,
 » ρυτίσι τὰς ἐναντίας δυνάμεις, ἐδειγμάπσεν
 » ἐν παρήρησια, θραμβύσας αὐτῶν ἐν αὐτῶ. του
 » τέσιν ἀναμάρτητον αὐταῖς τὸ οἰκεῖον ἔτι δει
 » ξασ' σῶμα τε κὴ ψυχῶν, κὴ τὴν κατ' αὐτῆ γνο
 » μλήν ἀδικον αὐτῆ ψῆφον ἐλέγξας. κὴ ταῦτα
 » περσπλάσας, στωεζωποίησε πᾶσαν τὴν τῆ αἰ
 » θρώπων φύσιν. καὶ μυρία δὲ ἐτόρασ' μαρ
 » τυρία εἶσιν δὴ εἶν πρὸς τῆ θεία χειρῆ, ταῦ
 » τα οὕτως ἔχειν διδασκούσας, ἀλλ' εἰ συλλέ
 » γειν ἀπάσας ἡδεύσασθαι, καὶ τὴν περσπλάσας
 » σταν ἐκείνη ἄμωσία ποιήσασθαι, μῆκος ἀ

πειρον ὄργασόμεθα. τοῖς φιλομαθεῖσι κίνω
 αὐτὰς συλλέγειν καὶ ταλιπῶν, ἑδί τὰ σωε-
 χῆ βασιτοῦμα τῷ λόγῳ. Οὐ τῷ τοίνω ὁ δε-
 απότης, ὡς καὶ ταλύσας ἐν θάνατον, καὶ τῷ
 ἡμετέροι πραγματευσάμενος σωθῆσαν, εἰς
 τῶ οὐρανοῖσ' αἰελήλυθε, καὶ τοῖς τῆσ' ὑσε-
 βείασ' εροφίμοις τῆσ' αὐτῆσ' αἰόσου τὰς ἐλπί-
 „ δας κατέλιπεν. ὅταν γάρ φησιν ὑψωθῶ, πάν Ἰωάν.
 „ τας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τοσαύτη τῆ θεοῦ 16'
 τῆσ' ὅλων ἡ πόδι τῶ ἀνθρώποισ' κηδεμονία.
 τοσαύτην ὁ ποιητῆσ' ἡ ἀχρείσου δημιουργίας
 ἐποίησεν πρὸ νοῖαν. τοσαύτη τῆ πρωτύ-
 που πόδι τῷ οἰκείῳ εἰκόνα ἡ περιμήθεια.
 ἐδημιούργησεν ἐξ ἀρχῆσ', τῆ ὁμοιώσει τῆ ἴμη
 κεν, ἀλλ' ἀγνώμων αὐτῆ πόδι τὸν πεποικῶ
 τα γελίνηται, καὶ τῷ εἰκόνα τῷ θείῳ δια-
 φθεύρασα, τῶ τῆσ' θηρίων χαρακτῆρασ' ἐδέ-
 ξατο. καὶ αὐτῆ θηροδῶσ', θηριώδης ἐγλίβο. ἀλ-
 λ' οὐ πρόριεν αὐτῷ ὁ δημιουργὸσ' τῷ τῆ θη-
 είων πρόρικεῖμένην μορφῶ, ἀλλ' ἐεούργησεν
 αὐτῷ, καὶ εἰς τῷ πεποικῶ οὐ πρόπεικασ
 ἐπανήγαγε, καὶ τῷ παλαιῶ ἀχρόδωκεσ
 ὑμορφῶσαν, καὶ ὑοῖσ' τῶ οὐδὲ δουλοῦσ' ἀξίοισ'
 ἀπέφηνεν. ἀλλὰ γὰρ εἰσὶ ἕνδοσ' μηδὲν ὄργασό-
 „ μένοι κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἀλλὰ πε- 17. Θεο
 „ ειόργασόμενοι, καὶ πολυπραγμονοῦτες ἀμῆσαλ. γ'

» Ζήμις, καὶ τῆς θείας Θείας τῶν ἀβυσσῶν
 οἰκείοις λογισμοῖς μετῆσαι φιλονεικούν-
 τες, καὶ λέγοντες. τίνας χάριν οὐκ ἐξ ἀρχῆς
 ταῦτα ὠκονόμησεν ὁ Θεός, ἀλλὰ μὴ πολ-
 λὰς ἐπὶ χιλιάδας; ἀλλ' ὅτι μὴ ἐπὶ ταῖς
 τα πολυπραγμονεῖν, λίαν ἐστὶ θρασυ καὶ
 πολμηρὸν, αὐτοὶ φαῖεν, οἱ ταῖς ταῖς διδου-
 νόμητοι. Ἰνα δείξωμεν ὅτι οὐκ ἐκ μετὰ μελείας
 ταῦτα ἐν Θεὸν οἰκονομήσαντα, ἀλλ' ἀνωθεν
 καὶ ἐξ ἀρχῆς ταῦτα διατάξασθαι, φέρεται
 θείαν γραφὴν εἰς μέσον παραγάγωμεν, καὶ
 ἀκούσωμεν πρῶτον αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς Χριστοῦ,

Ματθ.
 κε'.

» ἐν τοῖς ἀποστόλοις λέγοντος. δεῦτε οἱ οὐλο-
 γημένοι τῆς πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν
 » ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβο-
 » λῆς κόσμου. εἰδὲ πρὸ καταβολῆς κόσμου
 τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τοῖς δι' ἐκείνων πεπιστευκό-
 σι τὴν βασιλείαν ἠνέπισθεν, οὐδὲν ὡς ἀ-
 νωθεν μὴ βούλεται ταῦτα ὁ Θεός, καὶ οὐ-
 νῶν μὴ ἀλλὰ, νῦν δὲ ἔτι. οἰκονομεῖ δὲ ἐν ἐκεί-
 σω καιρῶ ταῖς πρὸς φερόρα, καὶ τῆς δυνάμει τῆς
 αἰθρώπων τὰς διδασκαλίαις μετῆσαι. τούτου
 χάριν τῶ Ἀδάμ, οἷον ἀρπυγενεῖ βρέφει, τὴν πε-
 Γεν. β'. εἰ τῆς ξύλου δίδωσιν ἐπιτολήν. πρὶν τὸς γὰρ ἦν
 ἐκείνων νόμος πᾶς πρὸς μοιχείας, καὶ φόνον,
 καὶ τῆς λοιπῶν διηγορημῶν. Ἰνα γὰρ αὐ-

ἐμοίχουσε μᾶς οὐσης τῆνικαδε γυναικός; ἴ-
 να δὲ αὐτὸ ἐφόνουσεν οὐκ ὄντος τῶ προξένου;
 κατὰ τίνος δ' αὐτὸ φουδομαρτυρίαν ὑφίενεν, ἢ
 ἀδικίαν ἐτεκτίνετο; ἔτι δ' οὐκ ἄλλο μόνον λαμβά-
 νει τὸν πόρην τῶ φυτοῦ νόμον νηπιώδη πινά, καὶ
 βρέφουσιν ἀφ' ἑτοίμοις ἀρμόττονται. Πάλιν δὲ Γεν. 5'
 τῆς φύσεως αὐξήσεως μὲν πολλῶν ἐτῶν καὶ 5'
 αἰεθμὸν, τῶ Νάε πόρην βρωμάτων νομοθε-
 τεῖ, καὶ παρακελεύεται πάντ' ἀφ' ἑτοίμοις μὲν
 λαμβάνειν κρεῶν, τῶ καὶ σαρκῶν δηλαδὴ, καὶ
 γὰρ τούτ' αὐτὸν τῶ διαφορᾷ ἐξεπαίδευσεν,
 μόνου δὲ ἀπαγορεύει τῶ αἵματος τῶ μετὰ-
 λυψεν. Εκείθεν μὲν χρόνου πολλοῦ πόρην, Γεν. 16'
 καλεῖ μὲν ἐν Ἀβραάμ, κελεύει τῶ παρῶν, καὶ ἐξῆς
 κατὰ λιπεῖν οἰκίαν. ἄγει δὲ αὐτὸ, εἰς τῶ πά-
 λαι μὲν χαναναίων, νῦν δὲ παλαιστῶν περ-
 σαπορομλίην χώραν, καὶ δίδωσιν αὐτῶ τῶ τῶ
 πόρην τῶς εὐτολίην, ἵν' ἔχη ἐκρύτου γένος
 σημεῖον τῆς ἀσεβείας τῶ πόρην τῶν τῶ ἀ-
 φαίρεσιν. Τοῦ δὲ λιμοῦ τῶ αἰάγκω ἐπαγα Γεν. 4'
 πῶν, πανταχόσε πῶ ἀγει κέρυκα τῶ ἀσεβείας,
 καὶ αἰγυπῆσιοι καὶ παλαιστῶσι ἀρφαίνων
 τὸν οἰκεῖον θηράπονται. καὶ συγχωρεῖ μὲν αἰρ-
 παγῆναι πῶ τῶ βαρβαρίων τῶ τοῦδε ὁμό-
 ξυγα, ἀρπαχθείσης δὲ ἵππορήσισε, καὶ τῶν
 αἰρπαίνωντας ἐμασίτωσε. καὶ τῶν θηροτάς τῶ

γυναικὸς γινόμενῶν μετὰ λαμβάνειν τῆς θή-
 ρασ οὐκ εἶασεν, ἀλλ' αὐτὸς τῆς δικτύων ἔχον-
 τεσ ὧν ἠγρούσαν, οὐκ ἀπῆλυσαν. αὐτοὶ δὲ,
 ἄρκυσιν ἀοράτοις ἠγρούοντο, καὶ ἐμαίθανον
 ὅτι τῆς πείρασ τὴν τῆς ξείνου φιλοφείαν. καὶ
 μετεπέμπευτο τὸν ξείνον, ἐν ἐπήλυδα, τὸν ὀ-
 γνήϊον, οἱ τῆς ἐθνεῶν ἐκείνων βασιλεύοντες. καὶ
 ἰκέται τῆς ξείνου ἐγένοντο. ὁ δὲ, πρὸ φασιν λαμ-
 βαίνων, πρὸ σέφδρε τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ τῆς δύσε-
 βείας παιδεύματα. καὶ ἡ ἀδικία, τῆς δύσε-
 βείας τὴν ὁδὸν ἀνεώγνυ. καὶ ἡ πῦρ ἀνομος πλεο-
 νεξία, πρὸ ξείνος θεογνωσία ἐγλίθη. οὕτω
 καὶ κατὰ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰακώβ ὠκονόμησεν.
 ὁ μὲν γὰρ, τῷ Αβιμελὲχ δὴ ἐργέτησεν. ὁ δὲ, τῷ
 Λάβαν ἐν ὄντα θεὸν ὑπέδειξε, καὶ τῆς οὐκ
 ὄντων μὲν, δοκούντων δὲ τὴν ἀδίνφαν ἡ λευ-
 γισίαν. οὕτω καὶ κατὰ τὸν Ἰωσήφ ὠκονόμησε. καὶ
 δούλον γενέσθαι πρὸ τῶν συγχωρήσας, ὅτι
 δουλείας καὶ συκοφαντίας καὶ δεσμῶν τῆς
 Αἰγυπτίου αὐτῷ τὰς ἡνίας ἐνεχείρισε. καὶ
 πρὸ τὸν μὲν εἶα θεὸν ὡς οἰνοχόω κηρύττει, εἶτα
 τῷ βασιλεῖ τὴν αὐτὴν ταύτην διδασκαλίαν
 προσφέρει. ἐκείθεν τὸν οἴακας δεξάμενος, ἀ-
 παν σοφῶς ἰθύνει τὸ σκάφος. οὕτω τὸν Ἰσρα-
 ἴλ ἀνέστητα, τῷ Αἰγυπτιακῆς ἀπαλλάξαι
 δουλείας ἐθελήσας, μετὰ πολλῶν καὶ μετὰ

Γεν. κ'

κ'. καὶ κδ'
ἕως λβ'

λδ'

λθ'

μ'

Εξ ὁδ. α'.
β'. γ'. δ'.
καὶ εἰς.

λων ἀπαλλάτῃ τῶν θαυμάτων, τὸ ἐπίσημον αὐ-
των ἐν τεύθει μηχανώμενος. τῆς γὰρ ἐξουσίας
ἀπάντων ὄντων δ' ἐξουσία θεογνωσίας ἐχειροτό-
μη διάσκαλον. καὶ κατὰ πρόβει τὴν τοῦδε **Εξόδιον.**
τῶν ἐξουσιῶν ἐπιμέλειαν, νῦν μὲν ἐξελέξατο τὸν **Ἰησ. α'.**
Μωϋσῆν, νῦν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ πάλιν ἐν Σα **β'.**
μουήλ, ἄλλοτε δὲ ἄλλον τῆς περὶ τῆς, καὶ
δι' αἰῶνος αἰθρώπου φιλοσοφίαν ἀσκοῦντος, ἀ-
παντας δι' ἡργεῖ τῶν ὁμοφύλων. οὕτω δ' ἐ-
νὸς ἐξουσιῶν τῆς Ἰσραήλ, πάντα τὰ ἐξουσιῶν τῶν
αὐτῶν ἐχόντων φύσιν, εἰς τὴν τῆς δυσείας
κοινωνίαν ἐκάλει. καὶ ὅτι ταῦτα οὕτως ἐχει,
μαρτυρεῖ μὲν ῥα αἰβὴ πόρνη, ἀλλόφυλος μὲν
οὔσα καὶ πόρνη, ἀρκεθεῖσα δὲ μόνῃ τῇ φύσιν,
καὶ ὅτι ταύτης τῶν δυσείας δεξαμένη, καὶ
τῶν μὲν οἰκείων περιμένη, τῶν δὲ ἀλλοφύλων
ἀσπασαμένη. ἠκούσαντες γὰρ φησὶν οἷα ἐποίη-
σεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοῖς Αἰγυπτίοις. **Ἰησ. β'.**
καὶ ἐπέσεν ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς. ὅτι ὄντως
σωθέντες περὶ τῶν κατασκόπουσιν ποιῆται,
καὶ ὅτι ταύτας βεβαῖοι. μαρτυροῦσι δὲ
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι, δείξαντες τῆς κιβωτῆ τῆς
παρουσίας, καὶ πρὸς ἀλλήλους εἰρηκότες. οὐ-
τος ὁ θεός, ὁ πατάξασ τὴν Αἴγυπτον. οὐαὶ **ἀ. βα-**
ἡμῶν ἀλλόφυλοι. τούτου χάριν ὁ θεὸς παρα- **σιλ. δ'**
δίδωσι μὲν τοῖς ἀλλοφύλοις τὴν κιβωτῆ, τὴν

τῷ λαοῦ παρανομίαν ἐλέγχων. οὐ γὰρ ἔδει τὸ
 νόμον ποιήσασθαι πρέμαχον, ἢ περὶ φανῶς
 πῶς βεβηκότας τὸν νόμον. παραδοθείσης δὲ,
 φυλάτῃ ἐσέβασ', διδάσκων ἢ ἀλλοφύ-
 α'. Βασι λιοῦ ὡς οὐ θεὸν εἰκάζειν, ἀλλὰ αἰθρώπων
 λ. ε'. πῶς παρανομίαν. ἔτι ἴσως ἐν δαγῶν ἐν ὑπ' ἐκεί-
 νων ὡς θεὸν προσκυνοῦμενον, εἰδῶλον δὲ ἴσως
 ἦν ἀφρονον καὶ αἰαίαθητον, πεσεῖν περὶ τὸ κ-
 βωτοῦ, καὶ ἐτὴς προσκυνοῦτων ἀπιδείξαι
 πῶς κλυάξει, ἵνα μάθωσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὸ
 διάφορον. οἱ δὲ πάλιν μὴ αἰοήτως αἰορῶν
 σι, πάλιν δὲ ὁρῶσι κατὰ πεπῆωκότα καὶ προσ-
 νοῦσιν κωνοῦντα. εἶτα πολλῶν ἄγοντες ἀβελτη-
 ρίαν, καὶ τὸ διάφορον ὁραῖν οὐκ ἐθέλοντες, τῆ
 πείρα σωφρονεῖν ἐδιδάχθησαν. καὶ παιδευ-
 θεῖτες αἰένησαν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν μέθην
 ἐξέβαλον, καὶ πέμπουσιν ὡς ἔδει τὴν κβωτὴν
 τῆς οἰκείοις θραπενταῖς, καὶ αἰαθήμασι τε-
 τιμηκότας, ταῖς παιδείας κηρύττοισι. καὶ ἴσως
 ἔως δεχομένοισι αὐτῶν, διδάσκει τῆς ἐπανό-
 δου ἐν ἑρώπων. ἴσως καὶ ἀπὸ τῆς Βαλτάσαρ
 Δαν. ε'. » πεποίηκεν ὁ θεός. Ἐπειδὴ γὰρ εἰς πολλῶν ἀσέ-
 καὶ ἐξῆς » βεβαιῶν ἐξωκείλαυτα ἐν λαόν, δωρὸν ἄλωτον
 ἐπέμφεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὰ ἰδρὰ σκδύη
 λάφυρα τῆς πολεμίων ἐγλίξω, ὁ μὲν Ναβου-
 χονόσορ, ἄτε δὲ θεῖα, τῆς κοινῆς αὐτὰ πόρ

ῥω πεποίηκε χρήσεως, εἰς δὲ τοῦ ναοῦ τῆ νομι
 μορλίαν ὑπ' αὐτῆς θεῶν εἰσκεκόμικεν. ὁ δὲ
 ἐκείναι παῖς, Βαλτάσαρφημὶ, ταῖς παῖδας
 οὐ παιδευθεῖς συμφοραῖς, οὐ δὲ σκοπήσας ὁ
 ποιῶσ' ἐκείνος δίκης τ' ἀλαξονείας ἐξέπρε,
 καὶ ταῦτα ὡς εἴομμε τὰ θεῶν σκδύη τε π
 μηκῶς, φέρει μὲν εἰς μέσον τὰ ἀπαξ ἀφιδρω
 θύτα θεῶν, πίνει δὲ ἀπὸ τούτ' ὁ ἀληθής,
 προσφέρει δὲ καὶ τῆς συμπόταις τὰ ἀψα
 σα. ἀλλὰ τούτων γνομλίων, κατὰ τῆ ἀλάσο
 ροσ' ἐξεφέρει ψῆφος. καὶ χεῖρ ἀφανοῦσ' πινος
 εἰέχε χφε τῶ ρίχῳ τῆ θεοῦ τῶ ἀφασιν.
 καὶ ὁ μὲν, ἀφεία κατῆχε, οὐτε αἰαγνώσκην,
 οὐτε γινώσκην δυνάμην τῆ γεγραμμείως
 τῶ δύναν. ἡ δὲ μήτηρ, τὸν πολλὰ κισ ᾧ πα
 ρι τοιαύτας ἀφείας ἀγλύσαντα ἡ γην εἰς
 μέσον Δανιήλ. ὁ δὲ, αἰεγίνωσκετε καὶ ἡρμίνδνε,
 καὶ τ' πμωείας τῶ αἰτίαν ἐδίδασκε, λέγων.
 ὡς ἡμεῖς δίκης ἀμαρτημάτ' τείνοντες, δορυά
 λωτοι γε γνημέθα. καὶ ταῦτα ἡ τὰ σκδύη, ἄτε
 δὴ πρ' ἡμῶν αἰατεθείτα, ᾧ ἐξαισρα ποδίσαν
 ἡ πρ' ἐδωκεν ὁ θεός, διδάσκων ἡμᾶς, ὡς οὐ δεό
 μνος τούτ' θυόντ' ἡνείχετο. ἀλλὰ μέχρι μὲν
 ἡυσεβοῦμεν, ἐδέχετο ταῦτα πρ' ἡμῶν προσφε
 ρόμενα, θοραπέυην ἡμᾶς ἐδέλων, ἡνίκα δὲ εἰς
 ἀσέβειαν ἐξωκείλαμεν, καὶ τὰ προσενεχθείτα

πρὸ ἡμῶν ἀπέριψε δῶρα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 οὐ τωπῶς οἱ πατὴρ παιδευθεὶς, ἐτίμισεν
 ὡς εἰόμισεν, αἰθροπέισο μὲν αὐτὰ χρεία
 πόρρω πεποικῶς, τῆς δὲ νομιζομένης ἀνα-
 θεῖς θεοῖς· σὺ δὲ οὐδὲ τὴν ὑπ' ἐκείνου γελη-
 μλίην λογισάμενος τιμὴν, εἰς δ' ἃ ἀλαξονείας
 ἐξέπεσας βάραθρον, καὶ οἷσι δροῖσι ἐνεφύφας
 ἐκπύμασι· τούτου χείρο τούτων σε διδάσκει
 δεσπότης οἷον τῆς ἀλαξονείας δ' ἔλθεις, οὐτ'
 ἀψύχων κηδόμενος, ἀλλὰ τ' αἰθρώπων περι-
 σφύμενος· κὴ δὲ τ' σῆς τιμωρίας, πολλοῖς αἰ-
 θρώποις οὐταξίαις ἑσπόμενοις περιπθείς· ταῦ-
 τα ὁ μὲν ἔλεγει· ὁ δὲ, νύκτωρ τὴν τιμωρίαν
 εἰδέχεται· ἀφ' ἧς τοιγαροῦν, πῶς αἰθρώπων
 ἀπάντ' αἰεὶ περινόησε τ' ὄλων ὁ ποιητής· καὶ
 οὐ μόνον τ' ἐξ Αβραάμ καταζόντ' τὸ γένος,
 ἀλλὰ πάντ' τ' ἐξ Ἀδάμ· καὶ δὲ τ' εἰς ἔ-
 σθουσι, ἀπαντα ἐποδήγει πρὸς θεογνωσίαν τὰ
 ἔσθην· καὶ οὐ μόνον ἠνίκα ἠνυπέβει πρὸς φέρει
 τὴν διδασκαλίαν τούτ' πᾶσιν αἰθρώποις,
 ἀλλὰ καὶ ὅτε τ' παρανομία εἰσεπράττειτο
 δίκης· ἀμέλει τὸν Ναβουχοδονόσορ ἐκείνον, τ'
 ἀλαξόνα, ἐν τύραννον, τ' τὴν εἰκόνα τὴν χρυ-
Ησα. 14' » σὴν αἰορθώσαντα, τὸν εἰπόντα· ἐπάνω τῆς
 » ἀστρων θίσω ἐν θρόνον μου, κὴ ἐπάνω τ' νεφε-
 » λῶν αἰαβήσωμαι, κὴ ἔσωμαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ·

„ καὶ καταλήψομαι τῆ χειρὶ τὴν οἰκουμένην ὅ- Ησα. ε΄
 „ λω ὡς νεοασιαί, καὶ ὡς καταλελημμένα
 „ ὡς ἀρῶ. οὐδ' ἀγγέλων τῆς ὄλων ὁ θεὸς ἐ- οὐδ' ἀ
 παίδευσε σωφρονεῖν, ἀλλὰ τῆς ὑπὸ αὐτῶ δα
 ρυαλώτων γεννημένων. οἷς γὰρ εἶδεν ἐκεῖνος
 τὰ κρία μφράκια, τὴν μὲν βασιλικὴν νομοθε
 σίαν οὐ τελέσαντα, τῆς δὲ φοβρᾶς ἐκεῖνης
 πυρᾶς ὡς ἀθυρμάτ' καταφρονήσαντα, καὶ
 ἀδὶ τ' ἀνθρώπων ἐκείνων ὡς ἀδὶ ῥόδων βαδὶ-
 ζοντα, καὶ τὸν τοιαύτη φλογὶ πρᾶδε δορυλίοισ
 τὸν θεὸν ἀνυμνοῦντας, ἐκπλήττεται μὲν τὸ
 θαῦμα, καταπλήττεται δὲ ἐν τῷ θαύμα
 τος ποιητὴν. κελύβη δὲ πᾶσι ἐν τούτῳ θεοῖς
 προσκαθεῖν, καὶ ὑψίζον αὐτ' ὀνομάζει, καὶ τὸν
 ἀπάντ' θεὸν καὶ βασιλέα καλεῖ. οὕτω τὸν δ' βα-
 ασύρον ἐκεῖνον κατ' αὐτῶ λυτήσαντα, καὶ σιλ. ιη΄.
 τοῖς μουσικοῖς ἐκείνοισι χρησάμενον ῥήμασις. ιθ΄.
 ὅτι οὐ μὴ ῥύσηται ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἐκ χειρὸς
 μου, καὶ εἰσὶν οἱ θεοὶ τ' ἐθνῶν. τὴν οἰκείαν
 ἀδένεια ἔξεπαίδευσε, καὶ μόνον φυγεῖν κα-
 τήνάγκασε, τὰς πολλὰς ἐκείνας χιλιάδας,
 ἐφ' αἷς ἐφρόνει μέγαρα, ἐβραχίαια καιροῦ ῥο
 πῆ δὲ σὺς ἀγγέλου παραπέμψας θανάτω.
 οὕτω ἐν Ἰωναῖ νινυῖταις μεγανοῖαοσ ἀπίσει Ἰωνᾶ.
 λε κήρυκα, καὶ τὸ κελύβη ἐν ποιεῖν οὐ βουλό- ἀ. β΄.
 μένον, ἀλλὰ φυγεῖν ἀποήτωσ ἐπιχειρήσαντα,
 δεσμεῖ μὲν ταῖς κύμασι, καὶ θά πρὸς ἐνὶ δεσμοῖ

πλείω, κὴ πρᾶξις τῶ κήτει. εἰ δὲ ἄλλοι
 ἀπὸ γὰρ τὸ λογικόν, ἔνθα κηρύττειν ἔταχθη.
 Ἐπειδὴ δὲ ἔμελλε εἰ μέγα τὸ οἰκονομίας τελεί
 ὄσαι μυστήριον, κὴ εἰ δὴ τὸ θεῖον εἰς ἀνθρώπων
 σεωσ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατασπείρει
 ὄσαι κήρυγμα, τὴν καὶ τὰ λοιπὸν ὄσων εἰ-
 σὺνος, ὃ ἐπὶ δούλοισι τῶ ἐθνῶν ἀπάντ' ἔξαρ-
 χῆς ἐξελέξατο, εἰς πᾶσαν κατασπείρει τὴν οἰ-
 κουμένην, ἵν' ἐπίσωσιν ἀπαντες ἀκούειν, οἵ τῃ πο-
 λυθῶν καταχόμενοι πλάττει, ὡς εἰς ὅτι θεός,
 οὐρανοῦ κὴ γῆς ποιητής, κὴ ἕκτον εἰ κήρυγμα
 εἰς τῆς θεοῖς ἀχρότοις γίνηται. Ἀλλ' ἴσως αἰ-
 τις εἶποι, ὡς οὐ μόνον οὐ σωθήσονται ἰσραῖοι
 τῇ περὶ τὸ χριστοῦ διδασκαλίᾳ, ἀλλὰ κὴ λίαν αἰ-
 τέπραξαν, κὴ τῆς ἐξ ἐθνῶν πείθεσθαι βουλο-
 μένοις ἐμποδῶν ἐγίνοντο. ἀλλ' εἰ τις ἀκριβῶς
 ἐξετάσαι θελήσειε, κὴ τὴν εἰσαγωγήσιν ἰουδαί-
 ων σύμμαχον δύρησει τὸ ἐθνῶν πίστεως γνο-
 μῆν. ἢ γὰρ πρὸς ἰουδαίους διάλεξις, κὴ ἀχρὸς
 νόμου κὴ τῶ προφητῶ ἀχρότοις, σαφῆς μὲν ἔ-
 λεγξις τὸ τούτ' αἰοῖα εἰρήνη, ὑπεδείκνυε
 δὲ τοῖς ἐξ ἐθνῶν αἰώθεν τὴν χριστιανικὴν πα-
 λιτείαν κηρυγμένην. κὴ ἡ πρὸς τῶν ἐχθρῶν
 μαρτυρία, ἀξιόπιστον ἐποίησεν τὸ κηρυττόμενον
 λόγον. ἔφορον γὰρ οἱ τῶδε τὸ λόγου κήρυκες εἰς
 μέσον, κὴ Ἀβραάμ τὸ πατριάρχην, ταύτα σ-
 τὰς ἐπαγγελίας δεξάμενον, κὴ Ἰσαάκ τὸ τῶ

ἐπαγγελίᾳ καρπὸν· καὶ τὸ Ἰακώβ ταύτης
 πρὸς δὲ λόγιον πρὸς τὸ πατρὸς κομιθῆναι· καὶ
 τὸν Ἰούδαν, τὸ πατρῶον τὸ δὲ λόγιον κληροῦς
 διαδεξάμενον· καὶ τὸ μωσῆα ταῦτα περιεργασά-
 σαντα· καὶ τὸ βασιλεῖα Δαβὶδ ταῦτα περιεργασά-
 σαντα· καὶ Ἡσαΐαν καὶ Ἰβρεμίαν ταῦτα περιε-
 ργασάσαντας· καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ ταῦτα
 δὲ τὸ πνεῦμα περιεργασάσαντας· καὶ ἅπαντα
 τὰ περιεργασάσαντα τὰ ἡμέτερα σαφῶς περι-
 μνήσαντα· ὁρῶντες δὲ οἱ ἀκούοντες, σωωμο-
 λόποι, τὰς μὲν Ἰουδαίων θείας εἶναι ταύτας
 φωνάς· βλέποντες δὲ καὶ τὰς ἐν ᾧ ὄνομα πνευ-
 κεύου τελευτήσας θαυματουργίας, καὶ ἐχέου-
 γον λαβόντες τὰ λόγων τὰ σημεῖα, ἐδέχοντο
 μὲν ῥαδίως τὸ κήρυγμα, ἐπίστευον δὲ ᾧ κηρυττο-
 μένῳ θεῷ, πρὸς δὲ Ἰουδαίων ἐβδελύθηον βδε-
 λυεῖαν· οὐκοῦν οὐ μόνον ἐμπροσθὼν οὐ γέγονεν ἡ
 Ἰουδαίων ἀπειθεία ᾧ θεῷ κηρυττομένῳ, ἀλλὰ
 καὶ διῶν αὐτὴ τείνῃν ἐπεχίρουσιν, ἀξιόπιστον τῆς τὸν λό-
 γων εἰργάζοντο· ἢ πᾶσι ἀπὸ λόγια τὰς δεσποτι-
 κὰς μαρτυρίας εἰς μέγαν ἀγῶνα κατηνάγ-
 κασιν, ἐκεῖνα δὲ τὸ ψεῦδος διήλεγχον, καὶ τὸ
 ἀληθὲς τὸ φῶς ὑπεδέκνυσαν· αὐτῶν τοι-
 γαροῦν ὁ τὸ ὅλων θεὸς, πρὸς τὸ ἀνθρώπων οἰκο-
 νομῶν διετέλεσε σωτηρίαν, καὶ ἐκείτω καιρῷ
 πρὸς πρὸς φερόντα περιεργασάσαντα· καὶ ἵνα πρὸς
 διδάσκων ὁ μακρίμος ἔλεγε Γαῦλος· ἐφόβου Γαλ. α΄

πρὸς Γα " χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἔστιν, οὐδὲν διαφέ
 λα. δ'. " ρει δούλου, κύριος πάντ' ὧν, ἀλλ' ἔτι ἐπιζό
 " ποιοῦσιν οἰκονόμοις μέχρι τῆς περιουσίας
 " τῆς πατρὸς. οὐ τὰ κῆ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεῖς νήπιοι, ὑπὸ
 " τὰς σοφίας τῆς κόσμου ἡμεῖς δεδουλωμένοι. ὅτε
 " δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρόνου, ἔξαπέστειλε
 " ὁ θεὸς τὸ υἱὸν αὐτοῦ γνόμενον ἐκ παλαιῶν, γνό
 " μων ἔτι νόμον, ἵνα εἰς τὸν νόμον ἔξαγο
 " ράσῃ, ἵνα πᾶσι ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτῶν. ὅτι ἡμεῖς
 " τὴν πᾶσι οἰκονομίαν οὐκ ἐκμεταμελείασ
 " ἔληλυθα, ἀλλ' ἄνωθεν οὐ τὰ δέταξεν, ὁ αὐ
 " τὸς διδάσκει τὰς μαθήτας, κοινῶς ἐπιστέλλων
 α'. κρην. " καὶ γράφων. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν εἰ τοῖς τε
 β'. " λείοις, σοφίαν δὲ οὐ τῆς αἰῶνος τύτου, οὐδὲ τῆ
 " ἀρχόντ' αἰῶνος τούτου τῆς καταργουμένων,
 " ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ εἰς μυστήρια πᾶσι
 " ἀρκεκρυμμένην, ἣν προέβλεπεν ὁ θεὸς πρὸ τῆ
 " αἰῶνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντ' αἰ
 " αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν. εἰ ἢ ἔγνωσαν, οὐκ αὐ
 " τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. οὐ γὰρ αὐτοὺς φησὶ
 " νοῦν τῆς τῆς ἀνθρώπων δυνάμειας, προέφασιν
 " αὐτοῖς τῆς ἀγάν δυνάμειας πρὸ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἀγνο
 " οῦντες τῆς μυστηρίου ἐτέλους, ἐμαύησαν μὲν ἑαυ
 " τῶν τῆς ἡμετέρων ψυχῶν, ἀκούοντες δὲ τῶν ἀκροῶν
 " ἀγαθῶν ἡμῶν ἐγλύοντο πρόξενοι. οὐκοῦν ἀπε
 " κρύπτει τὸ μυστήριον, πρὸ δὲ τῶν αἰῶνων προέβλε
 " πον. ταῦτα πάντα ἔγνωκότες, καὶ οὐδὲ πάντ' αὐτῶν

ῥύτῳ περιήθσαν καταμαθόντες, ἢ τῷ αἰσά-
 θμητον αὐτῷ φιλανθρωπίαν ὀρώντες, καὶ
 ἢ ἀμέριτον βλέποντες ἔλεον, μάθετε ἢ δὴ ὄρ-
 γήτην ὑμνεῖν. λόγοις δὲ γνώμοσι τὰς μεγάλας
 δόξασίαι ἀμείψασθε. θύσατε ὡς θεῶ θυσίαι λαλ.
 αἰνέσεως. μὴ μολύνητε βλασφημίαι τῷ γλω μβ'.
 ῥῶν, ὄργανον ὑμνωδίας ποιήσατε τῷ εἰς τῷ
 το γεγεννημένῳ. ἢ θείων οικονομῶν, τὰς μὲν
 φαινομένας προσκυνεῖτε, τὰς δὲ κεκρυμμέ-
 νας μὴ πολυπραγμονεῖτε, ἀλλ' αἰαμείνατε
 τῷ μάθησιν εἰς καιρὸν ἐβουλήθη. ὅταν ἀχρὸν
 σώμεθα τὰ πάθη, τότε τῷ τελείαι γνώσει
 λιψόμεθα. μὴ μιμήσητε δὲ ἢ Ἀδάμ, ὃς τῷ ἀπὸ
 γορυμνίων καρπῶν κατετόλησε. μὴ ἀψιθε
 τῷ κεκρυμμένων, ἀλλὰ τῷ προσήκοντι και-
 ρῷ τῷ τούτων καταλίπετε γνώσει. πείσθη-
 τε τῷ σοφῷ λέγοντι. μὴ εἶπῃς, τί ὄψω, εἰς τί Εκκλ.
 ὄψω, πάντα γὰρ εἰς χρεία αὐτῷ ἔκτισται. λθ'.
 πάντα χόσῳ οὐκ ὑμνων ἀφορμαὶς ὄρανισ-
 μένοι, καὶ μία ὑμνωδία κεράσαντες, προ-
 σενέγκατε μεθ' ἡμῶν ὡς ποιητῆ, ἢ ἀγαθοδοτῆ,
 ἢ σωτῆρι Χριστῷ ὡς ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν, αὐτῷ ἢ
 δόξα ἢ ἢ προσκύνησις ἢ μεγαλοπρέπεια εἰς
 εἰς ἀτελεύτητοισ ἀιώνας τῷ αἰώνων, Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

κ β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π

Α' πάντα εἰσι τετραδία.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines.]

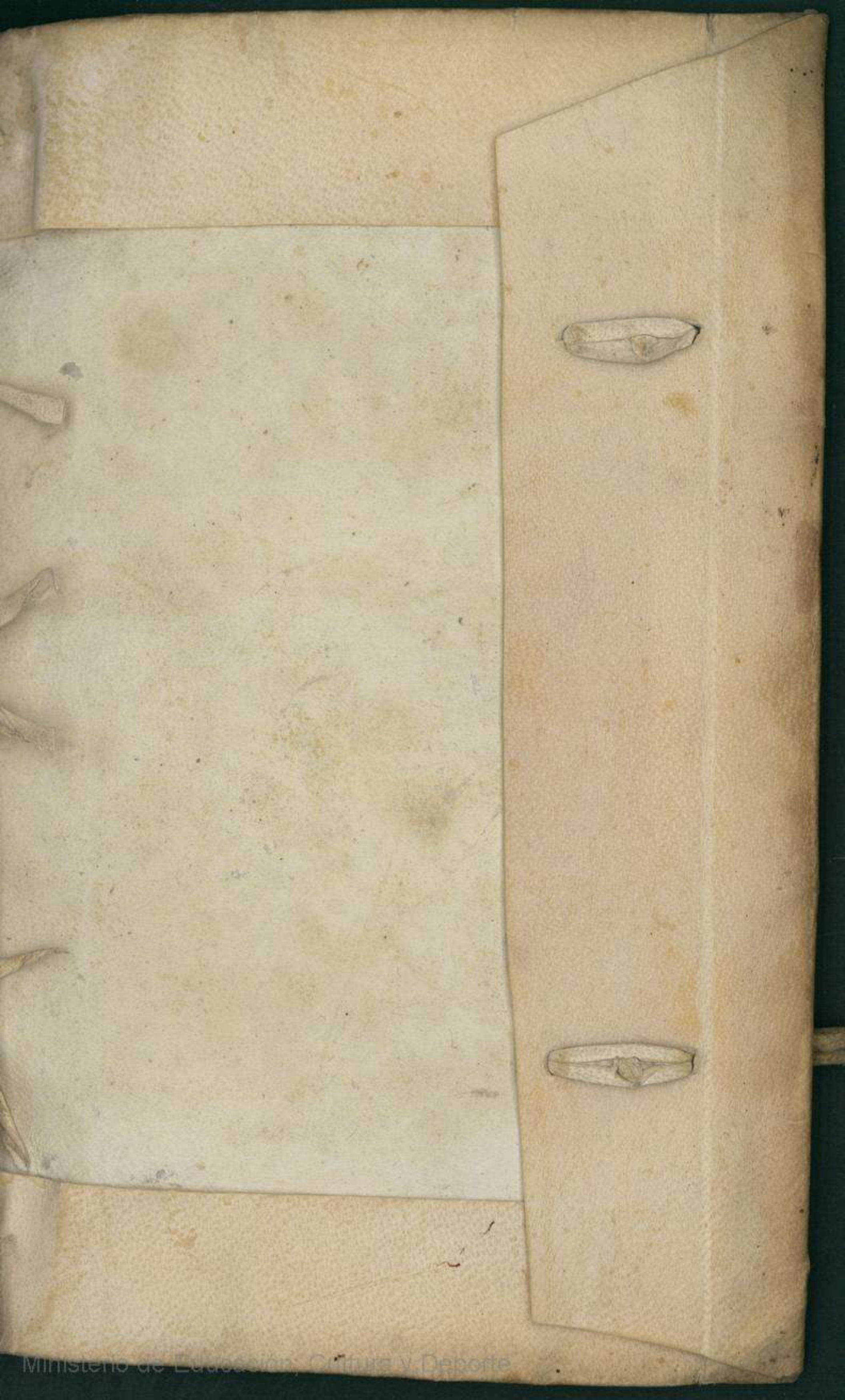
Fragment of handwritten text on a small paper strip at the top right edge.

Fragment of handwritten text on a small paper strip in the middle right edge.

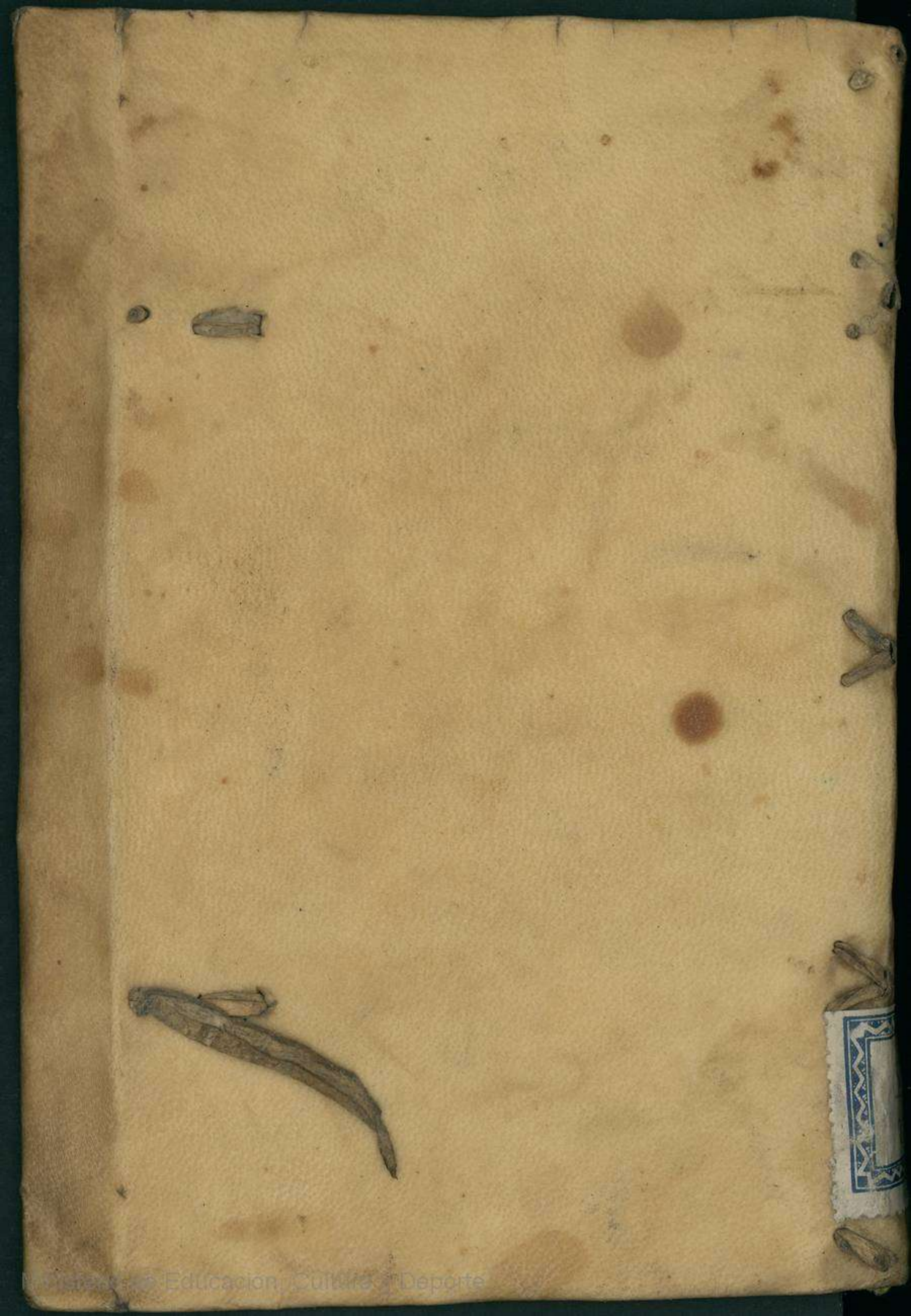
Fragment of handwritten text on a small paper strip in the lower middle right edge.

Fragment of handwritten text on a small paper strip at the bottom right edge.

XVII

3785